

CARTE ANUALĂ

CARTE ANUALĂ

cu

TEXTE ZILNICE ȘI COMENTARIILE BIBLICE

de

J. F. RUTHERFORD

EDITORII

SOCIETATEA DE BIBLIE ȘI TRACTATE „M. D. I.”

Soc. anonimă de editură

BUCUREȘTI, 2. — Strada Crișana No. 33

CARTE ANUALĂ

CU

TEXTUL BIBLIEI ȘI COMENTARIUL BIBLIEI

Această carte se găsește în mai multe limbi
și este o traducere din limba engleză.

J. F. RUTHERFORD

Watch Tower Bible and Tract Society,
117, Adams Street Brooklyn, N. Y. U. S. A.

EDITOR

SOCIETATEA DE BIBLIE ȘI TRACTAT

DE BIBLIE ȘI TRACTAT

DE BIBLIE ȘI TRACTAT

Year Book-Roumanian

Printed in Roumania

INTRODUCERE

Oameni cinstiți, de mai multe secole au dorit după întemeierea unui guvern drept pe pământ, care va activa spre binele comun al poporului. Urmând porunca Domnului Isus Christos, urmașii lui credincioși s'au rugat pentru venirea unui guvern de felul acesta, în care voința lui Dumnezeu să se întâmple pe pământ ca și în cer. Cu secole înainte de venirea lui Isus pe pământ, oamenii cari au crezut în Iehova Dumnezeu și i-au servit cu încredere au fost în așteptarea acelui timp, când va fi întronată pe pământ împărăția de dreptate. Nădejdea lor era bazată pe promisiunea pe care Iehova a dat-o lui Avraam, tatăl credincioșilor, anume că la un anumit timp va ridica o sămânță care va guverna lumea în dreptate și prin care toate neamurile și națiunile de pe pământ vor putea primi binecuvântări vecnice. — 1. Moise 22:17, 18.

Iehova a trimis pe Isus Fiul său iubit pe pământ, pentruca să pună mărturie despre scopul lui Dumnezeu, cu privire la mântuirea omenirii. În anul 33 d. Chr. Isus Christos și-a început serviciul, predicând ascultărilor săi: „Împărăția cerurilor este aproape”. Prin aceasta a înțeles că El însuși Isus, va fi împăratul uns al lui Dumnezeu, și că El a început lucrarea să între oameni amăsurat voinței Celui Prea Înalt. Isus a adunat la sine pe acești bărbați credincioși, i-a învățat și i-a folosit în calitate de martori pentru Iehova. Îndeosebi le-a întipărit faptul că El trebuie să moară și să învie din morți, pentruca omenirea să poată avea viață, și că El a trebuit să se suie în cer, ca să primească dela Iehova dreptul pentru împărăția sau domnia lumii. Pe mai departe a învățat pe ucenicii lui despre aceea că El Isus, la timpul stabilit al lui Dumnezeu se va în-

toarce, și va lua la sine pe ceice îi va găsi credincioși, și apoi își va începe domnia sa în calitate de Domnitor suprem.

Anumite părți a Bibliei au fost scrise de apostolii credincioși ai Domnului Isus Christos sub inspirația și conducerea Spiritului Sfânt. În scrierile apostolilor se accentuează în primul rând faptul că Împăratul Christos Isus se va întoarce, va întemeia împărăția lui Iehova Dumnezeu și va executa scopul Celui Prea Înalt, pentru ca popoarele de pe pământ să poată fi binecuvântate. Apostolul Pavel a identificat pe Christos Isus ca pe sămânța lui Avraam după promisiunea pe care Iehova a dat-o lui Avraam cu secole înainte. (Galateni 3:16) Astfel promisiunile lui Iehova din vechiul testament sunt în directă legătură cu adevărurile testamentului nou. Aceasta dovedește că atât testamentul vechiu cât și cel nou este Cuvântul adevărului, care s'a dat omului ca să fie condus pe cărare dreaptă.

Apostolilor li s'a dat în știre că dela timpul învierii lui Christos Isus și suirea Lui în cer, până la întemeierea împărăției sau guvernării sale, ce va avea loc la întoarcerea sa, trebuie să treacă un lung timp de așteptare. Ce urma să se facă în acest timp cât timp oamenii au trebuit să aștepte? Chiar pentru discutarea acestei împrejurări s'au adunat apostolii și alți bărbați experiențați în Ierusalim. Ei au știut că Dumnezeu s'a purtat cu iudeii ca cu poporul său ales, că însă Dumnezeu din pricina necredincioșiei majorității acestui popor și-a retras favoarea sa dela ea ca națiune, și că numai câțiva oameni credincioși ai acestei națiuni s'au bucurat de îndurarea sa. Ei au recunoscut asemenea că cercetătorii sinceri ai adevărului cari nu erau iudei, asemenea s'au împărtășit de favoarea lui Dumnezeu. Unii dintre acești bărbați credincioși, cu ocazia întrunirii lor amintite au dat de știre fraților lor că Dumnezeu a făcut minuni între păgâni (națiuni), întrucât și lor le-a dăruit adevărul. Domnul a dat îndrumare lui Petru ca să ducă evanghelia în special lui Corneliu și altor păgâni. (Fapte 10:1-48) Astfel au recunoscut că Dumnezeu nu caută la persoană, și că acum urma să se

dea posibilitate și neiudeilor, ca să devină urmașii lui Isus Christos.

După aceea apostolii au discutat cuvintele profeției lui Iehova, rostite de către Amos, din care se descopere scopul lui Iehova de a alege un popor din națiuni, care să fie unit cu Christos Isus în împărăția sa, și că Christos Isus la timpul hotărât se va întoarce, va lua la sine pe acești credincioși și va întemeia împărăția sa dreaptă, care împărăție a fost preumbrită de domnia împăratului David. (Fapte 15:14-18. Amos 9:11, 12) Domnul a arătat apostolilor că timpul lung de așteptare dela suirea lui Christos Isus în cer până la timpul întoarcerii sale trebuie să fie folosit pentru învățătură sau predicare despre împărăție, ceea ce apostolii au și făcut. Aceasta vestire a evangheliei s'a făcut cu scopul de a da mărturie despre împărăția lui Iehova și pentru a alege un popor pentru numele său. Cei aleși în felul acesta din lume, și ceice rămân devotați cu credincioșie lui Dumnezeu și lui Isus Christos, trebuie să pună mărturie despre adevăr. (Ioan 18:37) Apostolii au accentuat adevărul că urmașii credincioși ai lui Christos să aștepte cu interes întoarcerea Domnului, și că aceia, cari vor rămâne credincioși și devotați lui Dumnezeu, vor iubi prezența Domnului Isus Christos. Aceștia vor primi apoi răsplata lor, cumuna vieții, adică gradul cel mai înalt de viață. Aceasta ar însemna că acești credincioși vor avea parte la împărăție sau la această guvernare dreaptă. — 2. Tim. 4:7, 8; Apoc. 20:4.

Cei ce au iubit pe Iehova și pe Christos și i-au servit lui Dumnezeu, încontinuu au avut înaintea ochilor aceste adevăruri minunate. Se înțelege deci că acești devotați au dorit să vadă întoarcerea Domnului și întemeierea împărăției sale. În anul 1872 d. Chr., s'a întâmplat, că o mică ceată de urmași sinceri și credincioși ai lui Isus Christos studiind Sfânta Scriptură și comparând-o cu evenimentele cari o înălțesc a văzut că Domnul și-a îndreptat atenția asupra lucrurilor de pe pământ, și că venirea Domnului și a împărăției sale stă în nemijlocită apropiere. Această mică grupă de creștini credincioși a crescut în număr și în cunoștința lucrurilor

scumpe, cari se găsesc în Cuvântul lui Dumnezeu. Îndată după aceasta s'au asociat într-o societate pentru a studia și a învăța în mod sistematic Cuvântul lui Dumnezeu. Întrucât trăiau pe pământ și aparțineau unei națiuni în care existau legi cu privire la posesiune și administrarea bunurilor, și întrucât ei au dorit ca organizația lor să continue lucrarea și activitatea neatârnată de existența pământească a vreunei persoane singuratice, aceasta mică ceată de urmași credincioși ai lui Christos Isus s'a hotărât ca să întemeieze o corporațiune, care corporațiune să poseadă, să administreze o posesiune și avere și să ajute activitatea acelora, cari vor rămâne credincioși lui Dumnezeu, și erau în așteptarea împărăției sale de sub Christos Isus.

În anul 1884 acești urmași ai lui Isus Christos au constituit o corporațiune în virtutea legilor statului Pennsylvania. Corporațiunea aceea atunci a primit numele „Zions Watch Tower Bible and Tract Society”. Cuvântul Sion este un nume pe care Iehova Dumnezeu l-a dat organizației sale principale, și care apare deseori în Biblie. Cuvântul Sion în numele corporațiunii nu are niciun decum vre-o legătură sau amestec cu organizațiunea evrească, care se chiamă Sionism. Mai târziu numele corporațiunii amintite a fost schimbat în virtutea legii statului Pennsylvania prin deciziune judecătorească la Watch Tower Bible and Tract Society. Acest nume îl folosesc urmașii credincioși ai lui Christos Isus până în ziua de astăzi. Watch Tower Bible and Tract Society, nici odată nu a fost sprijinită de Iudei, nici nu a fost cândva în legătură cu ea.

Sub cuvântul Societate se înțelege o asociație de bărbați credincioși și femei credincioase cari petrec azi pe pământ și cari sunt devotați lui Dumnezeu și împărăției sale. Aceștia sunt aceia care din îndurarea sa execută lucrarea Domnului pe pământ. Societatea nu este o societate comercială bazată pe câștig, și nici nu plătește nici unui om dividende, și nici o persoană nu trage din ea vreun folos bănesc. Ea este folosită numai pentru acel scop, ca să contribuie la propășirea misiunii societății, și misiunea ei constă în aceea, ca să predice

sau să dea în știre oamenilor, vestea bună că a sosit timpul lui Iehova pentru întemeierea împărăției sale de sub Christos.

Această explicare faptică se dă aici cu scopul, ca fiecare om sincer care dorește să cunoască scopul societății, să primească lămurirea necesară. Oameni informați fals cari au fost duși în eroare și amăgiți de către dușmanii răuvoitori ai lui Dumnezeu și a împărăției sale, au fost făcuți să creadă că corporațiunea amintită ar fi un așezământ politic egoist, care în legătură cu alte organizațiuni politice de interes ar contribui la dărâmarea ordinii sociale de azi. Aceste minciuni răuvoitoare își au obârșia dela Diavolul, care totdeauna a dușmănit pe aceia, cari au servit lui Iehova Dumnezeu.

În fiecare țară de pe pământ, unde există antisemitism, se răspândește minciuna răuvoitoare de rea tendință, că societatea noastră este finanțată de iudei comerciali. Aceasta asemenea este o minciună răuvoitoare care provine dela Satan și este susținută de reprezentanții lui pământești. În țările unde socialismul și comunismul sunt privite ca un pericol, dușmanii învinuiesc societatea și pe membri ei, și spun că ea are legături cu socialiștii și comuniștii, pentru răsturnarea guvernului actual. Aceasta asemenea este o minciună tendențioasă, născocită de Satan și răspândită de reprezentanții lui pământești.

Aceasta societate de sub titlul amintit totdeauna s'a ținut departe și cu totul izolată de toate partidele și legăturile politice. Noi nu avem absolut nici o legătură cu afacerile politice a lumii acesteia, deoarece noi suntem absolut devotați lui Dumnezeu și împărăției sale de sub domnia lui Christos. Bărbați și femei credincioși mai mult de 1900 ani au sperat după această împărăție și s'au rugat după ea. Ar fi o nebunie din partea noastră și contrar voinței lui Dumnezeu dacă noi am face parte dintr-o organizațiune politică sau dacă ne-am pune în legătură cu ea. Societatea noastră nicicând nu a primit dela evrei măcar un ban ajutor financiar. Dela începul societății și până în ziua de azi, banii pentru executarea activității ei a provenit din contribuția oamenilor simpli, cari au fost însufleșiți de dorința ca să răs-

pândească adevărul despre îngrijirea lui Iehova Dumnezeu pentru binecuvântarea popoarelor de pe pământ. Activitatea societății se întâmplă după voința lui Iehova Dumnezeu a Creatorului cerului și al pământului. El tipărește în inima bărbaților și femeilor devotate dorința, ca să procure banii necesari pentru executarea lucrului. Toți banii și toată averea îi aparține Lui. El poate ca să se îngrijească și să și îngrijește, ca banii necesari scopului său să se adune.

Cine iubește pe Dumnezeu, crede în El, și se încrede în Biblie Cuvântul său, vede și înțelege clar și lămurit că Satan Diavolul este dușmanul străbun a lui Dumnezeu și adversarul tuturor urmașilor adevărați ai lui Christos Isus. Satan Diavolul a fost acela, care chiar la începutul istoriei omenirii a contestat față de Iehova Dumnezeu că ar putea avea oameni pe pământ, cari vor rămânea credincioși și devotați lui Dumnezeu. Satan a declarat că el este în stare ca pe toți oamenii să-i facă să blasteme pe Dumnezeu și să se întoarcă dela El. Prin aceasta s'a iscat chestia de controversă, pe care Iehova a primit-o și El a permis sau a îngăduit ca Satan să facă tot ce-i stă în putere, pentru a dovedi veracitatea afirmațiunii sale tendențioase. Intre timp Iehova a așteptat bazat pe timpul stabilit de El, pentru justificarea numelui său mare și pentru nimicirea cu desăvârșire a lui Satan și a organizațiunii sale nelegiuite. Punctul covârșitor a sosit și pentru aceasta este mărțuria harnică pe pământ și combaterea violentă a acesteia.

Pentru realizarea afirmațiunii sale nelegiuite, Satan, a înjosit omenirea la un articol de comerț, și a îndemnat pe reprezentanții lui ca să facă comerț cu carnea și sângele oamenilor. El este acela care a înfipt în mintea omului lăcomia și pofta după avantaje personale, în urma căreia oamenii dintre națiuni au înființat o organizație uriașă comercială, care întotdeauna a servit păgubirei și asupririi poporului de rând.

În primele zile a istoriei omenirii, Satan a organizat religia ca o parte a planului său comercial și ca un instrument pe mai departe pentru desonoarea numelui lui

Iehova, și pentru ca pe oameni să-i abată dela adevăratul Dumnezeu. Dela acest timp fiecare religie practică pe pământ a fost folosită de Satan, ca să murdărească numele Dumnezeului Iehova. „Religie” în înțelesul ordinar al cuvântului, înseamnă o formă exterioară a închinării prin care li se aduce adorațiune oamenilor și unei puteri nevăzute. Mulți oameni sinceri cred că ei se închină lui Dumnezeu, până când de fapt sunt amăgiți de Diavol ca să necinstească numele sfânt al lui Dumnezeu. Unele părți ale Bibliei sunt folosite de preoțime pentru sprijinirea religiilor și acesta este un mijloc pe mai departe pentru amăgirea poporului. Toate religiunile s'au dedat la politica lumii acesteia, ceea ce contrazice cu cuvântul lui Dumnezeu. — Iacob 1:27.

Creștinismul adevărat înseamnă o umblare în pașii lui Isus, a Unului lui Dumnezeu. (1 Petru 2:21) Înseamnă un devotament desăvârșit față de Iehova Dumnezeu și nu față de vreun om sau o organizațiune lumească, care este condusă de oameni. Cu aceasta se înțelege că creștinii adevărați sau urmașii lui Christos Isus trebuie să fie martori ai Maiestății și Suveranității lui Iehova și trebuie să mărturisească adevărul cuvântului dumnezeesc. (Ioan 18:37) Pentru a putea pune mărturie despre adevăr este de lipsă ca să cercetăm și să înțelegem Cuvântul lui Dumnezeu, Sfânta Scriptură. — Ioan 17:17.

Reprezentanții religiei creștine organizate, au ignorat înțelesul întoarcerii sau prezenței Domnului Isus Christos și a împărăției sale. Mărturia Bibliei despre aceasta este hotărâtă, anume că venirea Domnului Isus Christos și a împărăției sale țintește justificarea numelui lui Iehova prin dovedirea că Iehova este Cel Prea Înalt și adevăratul Dumnezeu, și că el este un Dumnezeu al înțelepciunii, al dreptății, al iubirii și al puterii și că orice viață și binecuvântare se pogoară dela el. Biblia mărturisește mai departe că împărăția lui Dumnezeu de sub Christos este o împărăție dreaptă, care împărăție sau domnie va justifica numele lui Iehova, și care este singura nădejde a popoarelor. În acest timp când națiunile și popoarele de pe întreg pământul se află în

cea mai mare strâmtorare și nedumerire, reprezentanții religioși ai creștinătății organizate ignorează cu totul mărturia Sfintei Scripturi despre cauza acestei strâmtorări și cum poate lumea să iasă din depresiunea aceasta. În loc să urmeze Scriptura ascultă de teorii omenești și iau parte la toate planurile făcute de oameni pentru înlăturarea necazului omenirii. Acești reprezentanți religioși nu numai cauza strâmtorării o ignorează ci se pare că ei sunt pe deplin orbi față de remediul dumnezeiesc.

Preoțimea și politicianii se prezintă poporului ca urmașii lui Christos și spun următoarele (Noi avem deplină încredere în conducerea dumnezeiască), dar în același timp ei nesocotesc cu desăvârșire Cuvântul lui Dumnezeu că Iehova este Cel Prea Înalt. Nici unul care într-adevăr este pentru Iehova și Impărăția sa, nu poate să aibă vre-o parte în afacerile politice. Dacă oamenii aceștia, cum ei afirmă ar crede fără rezervă în Dumnezeu și s'ar încrede în el, atunci s'ar îndrepta după Cuvântul său și ar recunoaște că criza cea mare a strâmtorării și a răutății de pe pământ este din pricina lui Satan, și că aceasta organizațiune nelegiuită în curând va fi nimicită și că în locul ei va urma o domnie de dreptate desăvârșită. Adevărurile acestea dacă ei le-ar învăța pe oameni și le-ar da de înțeles că Impărăția lui Dumnezeu singură va aduce scăpare și binecuvântări. Oricine, care azi își folosește puterea sa în legătură cu socialiștii sau cu comuniștii sau cu vre-o altă grupare politică, prin aceasta ar aduce dovada definitivă că el nu este un serv al lui Iehova.

ADVERSITATE

Opozițiune față de adevăr totdeauna a venit dela Diavolul și el le-a născocit și reprezentanții religioși erau în aceasta uneltele principale pe care Diavolul le-a folosit ca să exerciteze opoziția pe pământ. Chiar la începutul activității lui Christos Isus, Diavolul a căutat să pricinueze nimicirea lui Isus. (Matei 4:1—11) Isus încontinuu a fost persecutat de către conducătorii religioși, preoțimea aceluia timp. Cuvântul dumnezeiesc dă dovadă că conducătorii religioși de felul acesta erau repre-

zentanții spirituali ai Diavolului. Reprezentanții religioși au afirmat că sunt reprezentanții lui Dumnezeu, dar Isus le-a spus: „Dar acum căutați să mă omoriți pe mine, un om care v'am spus adevărul pe care l-am auzit dela Dumnezeu. Așa ceva Avraam n'a făcut. Voi faceți faptele tatălui vostru. Ei i-au zis: Noi nu suntem copii născuți din curvie. Avem un singur tată pe Dumnezeu. Isus le-a zis: Dacă ar fi Dumnezeu tatăl vostru m'ați iubi și pe mine, căci eu am ieșit și vin dela Dumnezeu: N'am venit dela mine însu-mi ci el m'a trimis. Pentruce nu înțelegeți vorbirea mea? Pentrucă nu puteți asculta cuvântul meu. Voi aveți de tată pe Diavolul și vreți să împliniți poftele tatălui vostru. El dela început a fost ucigaș și nu stă în adevăr, pentrucă în el nu este adevăr. Ori de câte ori spune o minciună vorbește din ale lui căci este mincinos și tatăl minciunii.” (Ioan 8:40—44) Pentruce a fost la ordinea zilei o opozițiune continuă față de Domnul Isus și Impărăția sa? Pentrucă Diavolul a jurat ca să abată pe toți oamenii dela Dumnezeu Iehova, și el s'a folosit de orice ocaziune să steie în cale lui Dumnezeu și servitorilor săi. Când Isus a venit pe pământ ca un martor deosebit al lui Iehova ca să răscumpere omenirea, și când și-a început lucrarea cu aceea ca să aleagă din națiuni un popor ca martor pentru Iehova, Diavolul a combătut cu rea voință fiecare parte a operei sale. Cu ocazia acestei dușmăanii Diavolul a folosit pe reprezentanții săi pământești anume pe reprezentanții religioși ai timpului aceluia, și dela acest timp încoace totdeauna s'a folosit de astfel de oameni. Isus a declarat lămurit urmașilor săi credincioși că ei vor suferi aceeași persecuțiune din același izvor, anume din partea reprezentanților religioși. — Matei 10:24, 25. Ioan 15:18—21.

Pentru aceasta se poate aștepta cu siguranță că martorii lui Iehova adică urmașii credincioși ai lui Christos Isus, cari au așteptat și au mărturisit venirea Domnului și a Impărăției sale, vor atrage asupra lor mânia Diavolului și dușmănia lui crudă. Isus a spus urmașilor săi credincioși că în tot timpul vor fi urțiți de toate națiunile din pricina numelui său. Evenimentele,

cari s'au întâmplat în anii din urmă, dovedesc în mod desăvârșit împlinirea acestei profeții. (Matei 24:9) Isus Christos a încredințat urmașilor săi opera de a mărturisi pentru adevăr și El le-a explicat că vor fi persecutați cu răutate de către Diavolul și reprezentanții lui pământești, și așa și este până în ziua de azi. — Apoc. 12:17.

TRĂDARE.

Invinuirea falsă de trădare și defăimarea de Dumnezeu s'a ridicat contra lui Isus de către reprezentanții religioși, și fără de nici o dovadă adevărată a fost judecat la moarte pe nedrept. Din pricina acestei crime, preoții, cari erau prigonitorii lui au fost aceia cari au căutat ca să nimicească și dovada învierii sale, și prin aceasta au arătat că sunt uneltele Diavolului. (Matei 27:62-66) Este deci sigur că Diavolul și reprezentanții lui vor combate cu înfocare venirea lui Christos și a împărăției sale, cum vedem chiar că se întâmplă azi.

„Religia creștină organizată” a luat început în zilele cezarului roman Constantin. Atunci a venit în existență ierarhia romano-catolică. Dela acel timp până în ziua de azi ierarhia romano-catolică a fost cea mai puternică organizație religioasă de pe pământ, cât și unealta principală a Diavolului în lupta sa contra împărăției lui Dumnezeu de sub Christos. Această instituțiune practică nu numai religioasă, ci administrează și o organizațiune puternică comercială și una politică. Dușmănia lor față de adevăr este răutăcioasă și amăgitoare, prin care mulți oameni sinceri au fost amăgiți. Ierarhia romano-catolică mereu a apărut înaintea poporului ca reprezentanta lui Dumnezeu și a lui Christos și cu toate acestea în acelaș timp a fost unealta principală pentru persecutarea tuturor, cari au vestit Cuvântul adevărului lui Dumnezeu. Ea a încercat ca să țină pe popor în ignoranță cu privire la Biblie și pe oameni i-a îndemnat, ca în loc să asculte de Sfânta Scriptură, să accepte învățăturile organizației religioase papale. Ierarhia romano-catolică a continuat să se ocupe cu politică și întotdeauna a căutat ca să exercite o stăpânire asupra națiunilor. Pen-

tru ducerea la îndeplinire a operei ei a luat sume fantastice dela popor. Toți martorii credincioși ai Domnului sunt priviți de către ierarhia romano-catolică ca fanatici, defăimători de Dumnezeu și dușmani ai Statului, și urmașii umiliți ai lui Isus Christos adeseori au fost învinuiți de înaltă trădare și defăimare de Dumnezeu. Această dușmănie nelegiuită față de adevăr și aceasta persecuțiune a martorilor lui Iehova se pronunță azi în mod deosebit în Italia, în Germania, în Canada și în Statele-Unite. Aceste persecuțiuni sunt conduse de reprezentanții religioși ai așa-numitei creștinătăți organizate, ca unealta principală a lui Satan de pe pământ. A fost o vreme în care predicatorii religiei protestante au luat opoziție contra ierarhiei romano-catolice și au arătat nelegiuirea acesteia, astăzi însă acești reprezentanți religioși protestanți au renunțat la protestul lor și forțele lor luptătoare le-au unit cu aceea a ierarhiei romano-catolice, și ambele organizațiuni stau cu dușmănie față de Dumnezeu și împărăția sa de sub Christos. Acești contrari ai împărăției lui Dumnezeu de sub Isus Christos în încercarea lor de a-și ascunde falsitatea lor proprie în mod fals învinuiesc pe urmașii credincioși a lui Isus Christos de înaltă trădare și defăimare de Dumnezeu. Acești contrari duc o campanie continuă pentru răspândirea unor rapoarte calomniatoare și vătămătoare, întrucât afirmă că martorii lui Iehova calcă legile comerciale ale țării și stau în legătură cu comuniștii pentru răsturnarea ordinii de Stat. Fiecare om cuminte îndată va recunoaște că această dușmănie și persecuțiune vine de la Diavol, și că religiunea organizată și reprezentanții ei sunt uneltele Diavolului, deoarece ei nu stau în serviciul lui Dumnezeu și a împărăției sale.

Explicațiunile acestor nu se fac cu scopul de-a provoca ceartă, ci pentru ca toți oamenii cinstiți, cari doresc să cunoască adevărul despre societatea noastră și activitatea ei, să poată primi lămurirea cuvenită. Societatea și reprezentanții ei nu sunt nicidecum interesați în politica lumii actuale. Lucrarea noastră și predarea noastră este cu totul pentru Iehova Dumnezeu și împărăția sa de sub Christos, pentru că aceasta este sin-

gura speranță pentru omenire și pentru că toate binecuvântările trebuie să vină dela Dumnezeu. Martorii săi urmează bucurios poruncile sale pentru că aceasta este cu dreptate. Intrucât noi ne-am consacrat lui Iehova Dumnezeu ni s'a impus însărcinarea dumnezeiască și îndatorirea ca să punem mărturie domnitorilor și popoarelor de pe pământ despre marele Iehova și împărăția sa. Noi nu avem luptă cu vre-un om de pe pământ, dar întru îndeplinirea însărcinării noastre și a datoriei noastre de-a vesti adevărul, cum este cuprins în Cuvântul lui Dumnezeu, atragem asupra noastră focul reprezentanților vizibili ai Diavolului. Cu toate acestea noi continuăm ca să facem lucrarea încredințată nouă cu toată opozițiunea și persecuțiunea pe care o întâmpinăm. Noi știm că lucrarea aceasta se face la porunca Domnului Dumnezeu, și noi suntem siguri că nici-o dușmănie nu o va putea nimici, ci va continua mai departe până ce numele lui Iehova va fi justificat pedepșit. — Isaia 54:17.

INVĂȚĂTURI.

Societatea nu practică o religie ceremonială cum se înțelege de obicei, și nici nu posedă vre-o listă de membrii. Dar din partea tuturor acelor cari sunt cu totul devotați lui Dumnezeu se așteaptă ca să conlucreze spre cinstea numelui lui Iehova. Societatea nu practică nici decum propagandă, deoarece ea nu propagă nici-o învățătură și nici nu încearcă să aducă pe alții în turma ei. Ca urmașii lui Isus Christos credem și propovăduim ceea ce cuprinde Scriptura, nici mai mult și nici mai puțin. Intrucât aceasta este învățătura lui Dumnezeu, nici nu ar putea s'o propage vre-o creatură omenească. Prin urmare activitatea noastră nu este o propagandă ci simplu este o punere de mărturie despre adevăr. Invățăturile Bibliei, a Cuvântului lui Dumnezeu, care este adevărul și pe care le susținem întru toate, cuprinde, între altele următoarele adevăruri:

Marea origină, Creatorul Cerului și al pământului este Dumnezeu al cărui nume singur este Iehova, și numele acesta se referă la scopul Lui cu creaturile sale. Acelor cari cred în Cuvântul său s'a prezentat singur sub ur-

mătoarele numiri: „Cel Atotputernic”, ce se referă la puterea Lui nemărginită, „Cel Prea Înalt”, ceea ce însemnează că El este mai presus de toate, „Domnul oștirilor”, arătând că El este marele Comandant care va nimici pe dușman, și „Tatăl vecinicii”, deoarece orice viață vine dela El. — 2. Moise 6:3, 4; Isaia 42:5, 8; Psalm 91:1, 2.

Fiul Său iubit căruia primul titlu i-a fost Logos, este începutul creațiunii. (Ioan 1:1; Colos. 1:15; Prov. 8:22-29) După aceasta toate lucrurile au fost create prin Christos Isus reprezentantul înputernicit al lui Dumnezeu. (Efes. 3:9) Intre creaturile create în felul acesta era Lucifer care a fost așezat asupra omului și peste cealaltă parte a creațiunii pământești ca ocrotitor.

Dumnezeu a creat pământul ca locuință pentru oameni. Pământul va rămâne în veci și va fi impopulat de către aceia cari iubesc pe Iehova Dumnezeu și îl servesc. — Isaia 45:12, 18; Ecles. 1:4.

Biblia este cuvântul adevărului lui Dumnezeu și ea este destinată ca să învețe pe oameni și să-i conducă pe calea dreptății. Conținutul ei arată scopul anumit al lui Iehova și oricine care o studiază poate ca să cunoască scopul său. — Isaia 46:9-12; 55:11; Ioan 17:17.

Dumnezeu a creat pe om din pulberea pământului a suflat în nările sale suflarea de viață și prin aceasta a devenit o creatură vie mișcătoare ce se numește „suflet”. (1 Moise 2:7) Primul om Adam era desăvârșit și era dator să asculte de Iehova Dumnezeu. (5 Moise 32:4) Iehova i-a spus lămurit că o călcare intenționată a legii lui Dumnezeu va avea de urmare moartea sa. Lucifer, ocrotitorul omului s'a răsculat împotriva lui Dumnezeu, și Adam primul om a lăsat să fie condus de Lucifer în păcat și a fost judecat la moarte. (Ezechiel 28:13-15; 1. Moise 3:3-19) Adam și-a exercitat capacitatea de a zămisi copii între timpul dela osândirea lui la moarte și timpul morții sale faptice; pentru aceasta copiii săi au moștenit urmările sentinței de moarte și toți oamenii s'au născut păcătoși. (Rom. 5:12) Iehova Dumnezeu a schimbat numele lui Lucifer și l-a numit „șarpe”, ce înseamnă aniăgitor, „Sa-

tan", ce înseamnă adversar, „balaur”, ce înseamnă înghițitor, și „Diavol”, prin ce se înțelege defăimătorul lui Dumnezeu. De atunci Satan a devenit dușmanul lui Iehova și persecutorul tuturor acelor cari au servit lui Dumnezeu.

Scriptura învață mai departe că Diavolul a provocat pe Iehova Dumnezeu ca să așeze un om pe pământ care în tot timpul va rămâne credincios și devotat lui Dumnezeu; deoarece Satan a afirmat că sub anumite împrejurări toți oamenii vor blestema pe Iehova Dumnezeu în față. (Iov 1:2—9) Dela acel timp și până azi oamenii au fost năpădiți de mizerie, boli și griji, și în sfârșit au căzut în mormânt. Pentru creațiunea să fie capabilă în mod inteligent de a stabili cine este Cel Prea Înalt, dela cine se pogoară binecuvântările vieții și a fericirii, și cine este cel drept, înțelept și iubitor, Iehova sau Satan, marele Dumnezeu Iehova a permis sau a îngădui lui Satan ca el să-și dea silința pentru dovedirea afirmațiunii sale nelegiuite. În acelaș timp Dumnezeu își declară scopul că la timpul stabilit, întreaga creațiune s'o aducă la cunoștința adevărului și să-și justifice pe deplin numele. (2. Moise 9:16) Dela începutul istoriei omenirii Satan a condus o opozițiune organizată contra lui Dumnezeu și contra dreptății, și el continuă și va continua să facă aceasta până ce el și organizația lui vor fi nimicite cu desăvârșire.

La începutul istoriei omului Dumnezeu a promis lui Avraam că El va conduce la iveală o sămânță, care va putea libera omenirea din moarte, și prin care vor putea fi binecuvântate toate neamurile și națiunile. Aceasta sămânță promisă este Christos, Unsul lui Iehova. — 1. Moise 12:1—13, 22:18; Gal. 3:16—29.

La timpul hotărât Iehova Dumnezeu a trimis pe pământ pe Logos, Fiul său iubit, adecă dintr'o creatură spirituală a fost transformat în om, pentru ca să poată fi Mântuitorul omenirii și Justificatorul Numelui lui Iehova. — Evrei 2:9, 5:7—9; Ioan 3:16; Filipeni 2:7.

Când Isus era pe pământ, el era un om desăvârșit sfânt, fără păcat și în calitate aceasta a putut să răscumpere oamenii. (Matei 1:88, 25; Galateni 4:4; Luca 1:35) El

și-a început slujba la etatea de 30 de ani și era un martor tenace al adevărului, din care pricină a și fost obiectul de o persecuțiune continuă nelegiuită din partea fărnichilor religioși ai timpului său. Tot acești oameni au fost cari i-au pricinuit răstignirea pe cruce. Sângele Său vărsat a câștigat prețul de răscumpărare pentru omenire. — Matei 4:1—9; Ioan 8:40—44; 1 Timotei 2:5, 6; Evrei 9:22, 26; 1 Petru 1:18, 19.

Iehova Dumnezeu a sculat pe Isus din moarte, l-a înălțat în cer, îi dădu un nume, care este mai presus de toate numile, i-a încredințat toată puterea în cer și pe pământ și l-a făcut funcționarul său executor, pentru ca el să ducă la îndeplinire scopul său. — Efeseni 1:20—22.

Când Isus era pe pământ el a accentuat, că a venit pentru ca să fie un martor pentru cuvântul adevărului lui Iehova, și că numai aceea a predicat ce i-a poruncit Dumnezeu să predice. (Ioan 18:37). Scurt înainte de crucificarea lui el a atras atenția învățăceilor săi asupra faptului că el trebuie să moară și să se suie în cer, ca să primească acolo autoritatea pentru împărăția sa, că la timpul stabilit al lui Dumnezeu se va întoarce, va lua la sine pe credincioșii săi și va întemeia împărăția sa. Mai departe că această împărăție va servi la justificarea numelui lui Iehova și în guvernarea sa vor fi binecuvântate toate familiile și națiunile de pe pământ. El din nou a accentuat că Satan și reprezentanții săi au adus dureri asupra lui, și că toți urmașii adevărați ai săi asemenea trebuie să sufere. Mai departe că precum el însuși a pus mărturie pentru adevăr, așa și urmașii lui trebuie să pună mărturie despre adevăr, și că Satan și aderenții săi îi vor persecuta din motivul acesta. — Matei 10:23—28; Ioan 14:1—4; 8:40—44; 15:19—23.

Ucenicii au știut că ei nu vor vedea pe Isus la întoarcerea sa cu ochii lor naturali, și astfel l-au întrebat care sunt dovezile revenirii sale. El a răspuns, că semnul întoarcerii sau prezenței sale a dona și a exercitării domniei sale va fi un războiu mondial, că în războiul acesta se vor scula națiune contra națiune, împărăție contra împărăție și căreia îi vor urma foamete, boli și mare nedumerire a națiunilor. Evenimentele ce au avut loc,

arată că Domnul Isus în anul 1914 a început să-și exercite puterea, și că atunci din încredințarea lui Iehova și-a început domnia. În anul acesta a expirat timpul de așteptare, și a sosit timpul pentru exercitarea autorității sale regale. — (Psalm 110:1, 2; 2:6; Apoc. 11:16—18. Scriptura arată pe mai departe că armașii credincioși ai lui Isus Christos sunt un popor scoși pentru numele lui Iehova și că ei trebuie făcuți de martori ai lui Iehova și trebuie să pună mărturie despre scopul său. — Fapte 15:6—17; Apoc. 12:17.

Scriptura și faptele ne mai învață că în anul 1918 Domnul a început să adune la sine pe urmașii săi credincioși ca să-i examineze și să-i facă reprezentanții săi pe pământ. (2. Tes. 2:1) Acestora le-a transmis mărturia sa și a trimis ca să vestească această evanghelie a împărăției. (Apoc. 12:17; Matei 24:14) Intrucât aceștia au fost scoși dintre națiuni ca martori pentru numele lui Iehova, Iehova însuși le dă numele (Martorii lui Iehova), cuvântul adevărului îl așează în gura lor și-i trimite ca să îl mărturisească înaintea oamenilor. Din motivul acesta urmașii lui Christos de pe pământ sunt indicați ca (Martorii lui Iehova). — Isaia 62:1, 2; 43:9—12; 51:16.

Mai reesă din Scriptură că începând dela anul 1918 toți urmașii credincioși și adevărați ai lui Christos Isus de pe pământ trebuie să vestească adevărul spre mărturie domnitorilor și popoarelor de pe pământ. După ce s'a făcut lucrul acesta și poporul a fost avertizat, va veni peste lume o strâmtorare de care n'a fost nici odată. Această strâmtorare va fi războiul Armagedonului sau bătălia zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic. Ea va distruge cu desăvârșire organizațiunea lui Satan, și va deschide calea pentru o întemeiere deplină a împărăției lui Dumnezeu și pentru domnia dreptății între locuitorii pământului.

Scriptura învață că precum Satan s'a opus lui Iehova și servilor săi de odinioară, el și partizanii lui, îndeosebi făgărnicii religioși precum arată scriptura și acum vor combate, persecuta, vor lăsa înaintea judecătorilor pe martorii lui Iehova și pe unii dintre ei îi vor și o-

morî. Domnul încurajează pe urmașii săi credincioși că în ciuda tuturor acestor opoziții trebuie să vestească mai departe solia adevărului despre împărăție, și aceasta fără frică de om. (Matei 10:24—32; Marcu 13:9, 10) În împlinirea acestei porunci profetice a Domnului, martorii lui Iehova sunt ocupați acum — și ei trebuie să fie ocupați — ca să mărturisească adevărul lui Dumnezeu despre împărăție. Din motivul acesta martorii lui Iehova în toate țările creștinătății vor fi persecutați în mod răutăcios și viclean de către Satan și partizanii lui.

Biblia învață asemenea că martorii lui Iehova fără ca să țină seamă de persecuțiune trebuie ca să stăruiască în credincioșie că pentru ei viața aceasta nu este scumpă, nici nu se tem de oameni ci numai frica de Dumnezeu trebuie s'o păstreze. — Matei 10:26—28.

Tot așa arată Scriptura că conducătorii religioși vor spune poporului că greutățile de azi a popoarelor și națiunilor de pe pământ sunt a se atribui lipsei lor de credincioșie față de organizațiunile religioase, și că Dumnezeu din pricina aceasta îi pedepsește. Ea spune și aceea că astfel de explicații din partea conducătorilor religioși sunt absolut false și înseamnă o batjocură a numelui lui Iehova. Evident că Satan în felul acesta lasă să se defaime numele lui Iehova, ca să abată pe oameni dela el. În contrazicere cu afirmațiunile lui Satan Scriptura arată că suferințele și depresiunea actuală a lumii sunt urmările nelegiuirii lui Satan, cum stă scris: „Vai de pământ și de mare, căci Diavolul s'a pogorât la voi cu mânie mare fiindcă știe că numai puțin timp mai are.” — Apoc. 12:12.

După nimicirea organizației satanice, poporul va fi liberat de orice apăsare. Domnia dreaptă a lui Christos Isus va deschide apoi calea tuturor, pentruca să poată iubi pe Iehova Dumnezeu, să-i servească și să poată găsi viață vecinică în fericire. Toți cari vor asculta pe Domnul vor trăi vecinic pe pământ și moarte nu va mai fi. (Ioan 17:3; 8:51; 11:25, 26) „Iehova păzește pe toți cei ce-l iubesc, iar pe toți cei nelegiuși îi stârpește.” — Psalm 145:20.

Aceste sunt învățăturile principale ale Scripturei, și

toți cei ce sunt devotați lui Dumnezeu și împărăției sale fac acum de cunoscut aceste adevăruri în ascultare față de porunca lui Dumnezeu. Deci nici odată nu se poate vorbi de o lucrare de propagandă. (Matei 10:27, 33) Urmașii credincioși ai Domnului ai lui Christos Isus doresc cu mare bucurie după nimicirea neîntârziată a organizației Diavolului, întemeierea desăvârșită a domniei drepte a lui Christos, eliberarea oamenilor de sub greutatea lor și distribuirea binecuvântărilor bogate, pe care Iehova de demult le-a promis aceloră care îi servesc și îl iubesc. Deci lucrarea este o lucrare voluntară care constă în aceea de a face bine oamenilor întrucât li se atrage atențiunea asupra îngrijirilor îndurate a lui Iehova față de creaturile sale. Este o lucrare dreaptă și desinteresată deoarece nu se întâmplă pentru scopul de a scoate ceva folos personal din ea, ci pentru a cinsti pe marele Dumnezeu Iehova. Este o lucrare de dreptate deoarece se execută la porunca lui Iehova Dumnezeu și spre mărirea numelui său. Pentru aceasta cu încredere punem în vedere tuturor oamenilor cu bun simț faptele luminate de Scriptură, și îi rugăm ca să steie de partea lui Iehova, și să ia parte la justificarea numelui său sfânt.

Texte zilnice și comentarii biblice

Comentariile următoare textelor zilnice sunt luate
din *Vestitorul (V)*.

Iehova, numele tău este în etern; Iehova, amintirea ta din generațiune în generațiune. — Psalm 135:13.

Numele lui Iehova este cel mai mare nume de amintire, ce a fost dat vre-odată oamenilor. „Acesta este Numele meu pentru vecinicie, acesta este Numele meu din neam în neam.” (2. Moise 3:15) Iehova a trimis un înger din cer cu sopul hotărît, ca să vestească oamenilor numele acestuia. (2. Moise 3:2—5) În fața acestui Nume sfânt de amintire, chiar și Faraon cel mai îngâmfat și puternic domnitor de pe pământ a trebuit să se înjosească adânc, și să recunoască că Numele Iehova, aparține Aceluia, care este atotputernic și că Cuvântul său deține cea mai înaltă autoritate și nu se poate trage la îndoială și combate cu reușită. Prima vestire a acestui nume a cauzat astfel de împrejurări, cari au făcut necesară o justificare grăbită a acestui Nume de amintire. Justificarea definitivă a acestui Nume de amintire, ce va avea loc încurând, va cauza că el va fi păstrat și cultivat veci de veci în amintirea celor vii. — V. 1. 4. 33.

Iehova i-a zis: Ce ai în mână? El a răspuns: Un toiag. Iehova a zis: Aruncă-l la pământ. El l-a aruncat la pământ. — 2. Moise 4:2, 3.

În anul 1914 a sosit timpul lui Iehova, ca să însărcineze pe Fiul său iubit prefigurat prin Moise, ca să facă un Nume lui Iehova și să domnească în mijlocul dușmanilor săi. Atunci era cel mai potrivit timp pentru Iehova să întrebe pe Christos: „Ce ai în mână?” El a fost însărcinat să pășuneze neamurile, și se dovedește că toiagul său este un „sceptru de fier”. (Ps. 2:9) Sceptrul este un simbol al autorității și a puterii, pe care Iehova le-a transmis asupra lui Christos Isus, pentru ca să execute scopul lui Iehova. Moise, aruncând toiagul la pământ, a arătat în icoană că Christos Isus și-a îndreptat sau și-a lărgit puterea asupra lucrurilor în legătură cu pământul. Aceasta a făcut, pecând a avut loc războiul din cer și Satan a fost aruncat jos pe pământ. — V. 1. 6. 33.

Profet din mijlocul tău, dintre frații tăi, asemenea mie, va scula ție Iehova, Dumnezeul tău; pe acesta să-l ascultați. Intocmai cum ai cerut tu dela Iehova, Dumnezeul tău la Horeb. — 5. Moise 18:15, 16.

Iehova a rostit cuvintele acestea lui Moise aproape cu patruzeci de ani mai înainte, și în tot timpul acesta Moise le-a păstrat pentru sine. La Sinai, Iehova a făcut de cunoscut lui Moise scopul său, de a scula pe marele profet. Cuvintele lui Moise despre venirea mai marelui profet, au fost rostite Izraeliților cu scurt înainte de intrarea lor în țara Canaanului. După ce Moise a comunicat Izraeliților solia lui Iehova, a transmis prevestirea Egiptului și domnitorului acestuia. Lucrarea profetică a lui Moise a constatat în aceea, ca să dea în știre voia lui Dumnezeu, întrucât a transmis mărturia lui Iehova. Lucrarea lui Christos în cursul domniei de o mie de ani nu va consta în aceea, ca să dea poporului mărturia lui Iehova și apoi să prevestească lumea lui Satan. Toate acestea trebuie îndeplinite acum, înainte ce va începe restaurarea omenirii. — V. 15. 7. 33.

Daniel a început și a zis: În vedenia mea de noapte am văzut cum cele patru vânturi ale cerurilor au izbucnit pe marea cea mare. Și patru fiare mari au ieșit din mare, deosebite una de alta. — Daniel 7:2, 3.

Partea nevăzută a organizațiunii lui Satan se ilustrează prin cele patru vânturi ale cerului. Această putere nevăzută a fost exercitată asupra omenirii înstreinate deja dela Dumnezeu. Rezultatul a fost că patru fiare mari s'au ridicat din mare. Aceste sunt patru stăpâniri mondiale, începând cu Babilon care este prima și au urmat Medo-Persia, Grecia și Roma, cari toate erau deosebite una de alta, cari însă toate au fost purtate și sprijinite de masele celor înstreinați dela Dumnezeu și cari au stat sub stăpânirea lui Satan. Așa prefigurează Iehova stăpânirile mondiale dela Babilon până la Imperiul Britanic, cu scopul vădit, ca să descopere aceea parte a organizațiunii lui Satan, care profanează Sanctuarul lui Iehova. Aceasta o lămurăște acum Iehova credincioșilor săi. — V. 1. 6. 33.

Impărăția cerurilor se aseamănă cu un gospodar, care a ieșit din dimineață, să-și întocmească lucrători la vie. — Matei 20:1.

Parabola cu denariul se referă la aceia, cari au fost chemați și au urmat chemarea la Impărăție; la aceia, cari au fost primiți în legământul pentru Impărăție. Unii dintre ei s'au făcut murmurători, pânăcând alții cu bucurie execută tot ceea ce le-a încredințat Domnul. Gospodarul amintit aici este Iehova. „Dis de dimineață”, când a ieșit gospodarul, ca să întocmească lucrători, este timpul între zorile zilei și răsăritul soarelui. (Marcu 13:35) Iehova își începe lucrarea de cu vreme, pentru că fiecare lucrător să poată luora o zi deplină. În anul 1918 a venit Christos Isus, ca reprezentantul oficial al lui Iehova la Templu; și „dis de dimineață” putea să fie îndată după aceasta, adică în 1919 după Christos ceea ce de fapt era dis de dimineața „zilei noi”. Chiar nemijlocit înainte de aceasta a fost un timp întunecos de persecuțiuni. — V. Ianuarie 1934.

Și i-a strâns la locul ce se chiamă ebrește Armaghedon. — Apoc. 16:16.

A început oare bătălia Armaghedonului? Răspunsul scriptural este: Nu. Un munte închipuit simbolic pe organizațiunea lui Iehova. Cuvântul Maghedon înseamnă un loc pentru concentrarea trupelor, pânăcând prefixul ar în Armaghedon; înseamnă munte sau colină. Astfel cuvântul Armaghedon arată la muntele sau piscul înalt, unde sunt concentrate sau adunate trupele lui Iehova. Trupele concentrate la Armaghedon sunt așadar trupele lui Iehova, cuprinzând și pe rămășița de pe pământ. În Apocalips 14:1 arată Domnul că trupele sale constau din cei 144.000 cu Christos Isus, și aceștia au fost adunați laolaltă sau concentrați pe muntele Sion, adică în organizațiunea lui Iehova. Satan, care știe că încurând va avea loc lupta finală și că chestiunea de discuție încurând trebuie să se decidă, s'a pus la ispravă, ca să-și concentreze armatele contra organizațiunii lui Iehova. — V. 15. 5. 33.

Celui cu inima lare, Tu-i chezăsluești pacea, da pacea, căci se încrede în tine. — Isaia 26:3.

„Stăpânirile înalte“ sunt aceia din organizațiunea lui Dumnezeu, cărora le-a dat înputernicire, ca să facă o lucrare în numele Lui. Iehova și Christos Isus sunt „stăpânirile înalte“, dintre cari Iehova singur posedă suveranitatea absolută. În partea nevăzută a organizațiunei lui Iehova sunt sfinții credincioși, cari au fost înviați la mărire cu Christos Isus; pe pământ însă se află o parte văzută a organizațiunei sale, care constă din atari, cari sunt pe deplin devotați lui Dumnezeu și împărăției sale. Acești din urmă se numesc „rămășiță“ și ei trebuie să poseadă simțământul lui Christos, dacă doresc ca în sfârșit să fie aprobați de Dumnezeu. Toate instrucțiunile organizațiunei lui Dumnezeu trebuie să fie executate de către rămășiță, nu, pentruca să placă oamenilor, ci ca să onoreze pe Dumnezeu și să-i placă Lui. Servul își are îndreptat cugetul spre aceea, ca să cunoască voia lui Dumnezeu, și s'o facă. — V. 15. 4. 33.

Tu vei fi bucuria celorce iubesc Numele tău. — Psalm 5:11.

Nimenia nu ar dori să poarte numele lui Iehova, afară de aceia, cari iubesc pe Dumnezeu. Altora li-e rușine să poarte Numele lui Iehova. Aceasta se dovedește prin faptul că aceia, cari se bucură pentru faptul de a fi cunoscuți ca martorii lui Iehova, sunt obiectul de batjocură și dispreț a aceloră, cari afirmă, că sunt urmașii lui Christos, dar în realitate nu sunt. Prin dăruirea numelui nou, Isus Christos, ca ispravnicul lui Iehova, plătește sâmbria, și mărturisește înaintea lui Iehova, pe aceia, cărora nu li-e rușine să se numească cu Numele Lui. „Căci dacă cineva se rușinează de mine și de cuvintele mele, de acela se va rușina și Fiul Omului, când va veni în mărirea sa și a Tatălui său.“ Numai aceia, cari iubesc pe gospodarul vici, vor fi mulțumiți cu plata stabilită, și se vor bucura că pot primi plata aceasta. Aceștia sunt aceia, cari saltă de bucurie acum, căci poartă numele „Martorii lui Iehova“. — V. Ianuarie 1934.

Fiindcă n'au căutat să păstreze pe Dumnezeu în cunoștința lor, Dumnezeu i-a lăsat în voia minții lor blestemale, ca să facă lucruri neîngăduile. — Romani 1:28.

Cu toate că Satan a cunoscut pe Domnul și poruncile sale, totuși, în ciuda bunătății lui Iehova a lăsat să se întâmple că egoismul său i-a împietrit inima. Așa stau treburile și cu aceia, cari odinioară au fost luminați cu adevărul Domnului Dumnezeu, dar apoi s'au lăsat stăpâniți de eul lor propriu. Nu bunătatea lui Dumnezeu este ceea ce împietrește inima celor nelegiuți, ci egoismul exercitat în ciuda sau contra luminii bunătății lui Dumnezeu, este care face aspră inima creaturii respective. Iubirea este expresiunea desăvârșită a desinteresării; prin urmare egoismul este contrarul fățiș al iubirii. Egoismul persistent și activitatea lui nelegiuită, arată că creatura respectivă nu are iubire. Ea ajunge în situația că „frica de Dumnezeu nu este înaintea ochilor săi“. — Romani 3:18. — V. 15. 3. 33.

Ca să vestească în Sion răzbunarea Domnului, Dumnezeului nostru. — Ieremia 50:28.

Răzbunarea lui Iehova privește pe fiecare parte a organizațiunei lui Satan, deoarece organizațiunea aceasta a neîncetat Numele lui Dumnezeu, pe oameni i-a înșelat și i-a abătut dela Dumnezeu. Cei vinovați trebuie să primească o prevestire, și cei ce au fost înșelați pentru a putea cunoaște adevărul, trebuie să primească o ocazie, să audă adevărul și să poată lua poziție de partea lui Iehova. Cine se teme de oameni sau pentru a plăcea oamenilor sau pentru evitarea criticilor lor, neglijează sau se codește, ca să dea ascultare Domnului și să vestească răzbunarea Lui contra lui Satan și organizațiunea sa, prin aceasta el însuși se taie dela organizațiunea lui Iehova și împreună cu alții va fi cules și dat afară. Până la vremea, când Dumnezeu a autorizat pe Fiul său iubit să domnească, chiar și Christos Isus a stat sub porunca, ca să nu spună nimic contra lui Satan, și să nu întreprindă nimic contra lui. Când însă a sosit timpul stabilit, atunci Christos a început să procedeze energic contra dușmanului Satan; și Domnul declară că în ziua aceasta, toți credincioșii trebuie să fie plini de înflăcărare să facă asemenea. — V. 1. 7. 33.

Inima i se va îngâmfa, va pierde pe mulți oameni cari trăiau liniștiți, și se va ridica împotriva Domnului domnitor. — Dan. 8:25.

Întreprinderi comerciale dubioase de tot soiul au fost întemeiate în stăpânirea a șaptea mondială, îndeosebi dela 1920 până în 1929. În anul 1929 a început criza puternică, și deatunci încoace mulți oameni s'au ruinat. Mulți dintre cei ce s'au îmbogățit într-o oareșcare măsură, întrucât au ascultat de niște conducători iscusiți, dar apoi în depresiunea comercială au pierdut totul, au comis sinucidere. În cursul acestui răstimp o parte a consacraților au devenit nepăsători față de legământul lor făcut cu Domnul, s'au dedat la întreprinderi speculative și au reușit în ele; dar din pricina iubirii lor de bani, și-au pierdut vedenia în scopul lui Dumnezeu și s'au prăpădit și s'au cufundat în „mare“. Dar aleșii lui Dumnezeu nu au fost seduși de lucrurile aceste rafinate, ci cu credincioșie au continuat cu vestirea mărturiei. — V. 1. 7. 33.

Căci cine a cunoscut gândul Domnului, ca să-i poată da învățătură? Noi însă avem gândul lui Christos. — 1. Cor. 2:16.

Christos Isus este chipul desăvârșit al lui Iehova, Tatăl său. În toate vremurile gândul lui Christos a fost în armonie cu Iehova. Toți cei ce sunt în Christos Isus și continuă să fie bineplăcuți lui Iehova, trebuie să fie în deplină armonie cu gândul lui Iehova. Iehova este drept și tot ceea ce El face este cu dreptate, și El face numai ce este drept. Cugetul Lui se reoglindește în aceea că El luminează cugetul acelora, cari sunt în armonie cu dreptatea. Omul din Cuvântul lui Dumnezeu învață, ce este cugetul adevărat al lui Iehova. Oamenii învață dela Dumnezeu și Christos Isus din Cuvintele lor, și pe aceste trebuie să le țină, pentru ca să poată trăi. Dumnezeu aude pe aceia, cari îl chiamă în spirit și în adevăr, deoarece El iubește dreptatea și pe aceia, cari caută să cunoască calea purtării potrivite. Iehova descopere scopul său acelora, cari au aceeași cugetare ca El însuși. — V. 15. 4. 33.

Intinde-ți necurmat bunătatea peste ceice te cunosc, și dreptatea peste cei cu inima neprihănită. — Psalm 36:10.

Rugăciunea este un privilegiu binecuvântat, de care se bucură fiii unși ai lui Dumnezeu. Aceștia știu că nici o putere nu poate să-i stea împotriva lui Iehova cu reușită. Rămășița credincioasă vede, că tot ce au, toate acelea de cari se bucură, și tot ce nădăjduesc să fie, trebuie să vină dela Iehova și în adevăr dela El vin, și ei le primesc acestea, deoarece El le arată bunătatea sa. Ei se tem de Dumnezeu și doresc mult să-i fie bineplăcuți, și să rămână în etern în favoarea sa. Pentru aceea se roagă cu rugăciunea de mai sus. Numai aceia, cari cunosc pe Iehova și au o inimă neprihănită, pottern rugăciunea aceasta cu sinceritate și ei sunt siguri, că vor primi un răspuns favorabil. Ei cu drept au pretenție și la următoarele cuvinte de bunătate ale lui Iehova: „Iehova păzește pe toți cei ce-l iubesc. — Psalm 145:20. V. 15. 3. 33.

Iată, eu vă trimit ca pe niște oi în mijlocul lupilor. Fiți dar înțelepți ca șerpui, și fără răutate ca porumbeii. — Matei 10:16.

Rămășița trebuie să lucreze cu mai multă chibzuință decât oricari alți oameni de pe pământ. Ar fi o nebunie ca să spuneți la fiecare om, care are o poziție în lume, pe care-l întâlniți, că este dela Diavolul, și că Dumnezeu încurând îl va stârpi. Cugetați-vă la însărcinarea voastră, și predicați ceea ce v'a fost pus în vedere să predicați, și anume aceea, despre ce Isus a declarat: „Ce vă spun eu la întunec (în locul scutit, în Templu) să spuneți la lumină; și ce auziți șoptindu-se la ureche, să propovăduiți depe acoperișul caselor.“ Rămășița să transmită mărturia lui Isus Christos, nu însă păreri greșite ale unora, și nici să nu apuce o cale nebună și neînțeleaptă. Cei ce urmează cu credincioșie instrucțiunile Domnului, negreșit că vor suferi persecuțiuni. Să moară din pricina credincioșiei lor în mărturisirea adevărului, astfel, într-o clipă vor fi schimbați în asemănarea Domnului mării. — V. 15. 12. 33.

Cine lucrează cu o mână leneșă sărăcește, dar mâna celor harnici îmbogățește. — Prov. 10 : 4.

Mâna unei creaturi pământene, care stă în legământ cu Iehova, indică simbolic mijloacele și căile date de Dumnezeu pentru echiparea acestei creaturi, ca să poată fi activă în serviciul lui Iehova. Moise a fost trimis în Egipt, nu ca să-și predea solia sa proprie, ci pentruca să predea mărturia lui Iehova. Iehova a pregătit mijloacele și căile pentru aceasta, și a echipat pe Moise pentru serviciul acesta. Moise ar fi păcătuit, dacă ar fi fost neglijent sau zăbovitor în preluarea și executarea serviciului acestuia, și aceasta s'a prefigurat prin aceea, când Moise și-a vârît mâna în sân. „Leneșul își vâră mâna în strachină, și n'o duce înapoi la gură.” (Prov. 19:24) Cel ce ar face aceasta, ar deveni sărac și un serv netrebnic. Mâna este așadar un simbol al activității și a serviciului, și dacă devine inactivă, urmează prăbușirea. — V. 15:6. 33.

Eu nu umblu după slava care vine dela oameni... Eu am venit în numele Tatălui meu. — Ioan 5 : 41, 43.

Toți oamenii sunt înclinați la aceea ca să primească onoare din partea altor oameni. Aproape toți oamenii iubesc, ca îndată ce li s'a încredințat o poziție de încredere, să-și jăne numele în fața altor oameni, pentruca să fie onorați din partea oamenilor. Nu aceasta a fost cugetarea Domnului Isus Christos. El a spus celor din jurul său că Tatăl său l-a numit să judece lumea, și i-a dat putere deplină, ca să exercite judecată; și apoi a adăugat: „Eu nu pot face nimic dela mine.” El a preamărit Cuvântul Tatălui său, când a zis ascultătorilor săi: „Eu m'am pogorât din cer, nu pentruca să fac voia mea, ci ca să fac voia Aceluia, care m'a trimis.” Astfel a arătat ce cugetare are, și a făcut indicație la singurul mijloc adevărat, cum poate omul să constate voia lui Dumnezeu. Isus a venit pe pământ, ca să cinstească Numele Tatălui său, și nu ca să primească aprobarea oamenilor. — V. 15. 4. 33.

În ziua aceea însă, în ziua când va porni Gog împotriva pământului lui Izrael, zice Domnul Dumnezeu, mi se va sui în nări mânia aprinsă. — Ezechil 38:18.

Martorii lui Iehova, cari constituie pe rămășița credincioasă, au făcut o provocare către organizațiunea lui Satan. Preoțimea și aceia, cari au fost cândva în adevăr, acum însă au devenit contrari, afirmă că ei ar avea dreptul să vorbească pentru Iehova și că astfel rămășița afirmă cu obraznicie, că ar fi martorii lui Iehova. Ei fac conspirație, ca să nimicească pe martorii lui Iehova. Gog, cel mai suprem funcționar al lui Satan este acela, care pune la cale conspirațiunea aceasta, și el amestecă și pe alții în complot. Prin credință în Cuvântul lui Dumnezeu și în dovezile vizibile, cari indică împlinirea lui, văd acum martorii lui Iehova că complotul acesta s'a constituit deja, și cum s'au săvârșit anumite proceduri cunoscute pentru realizarea lui. În timp ce conspirațiunea aceasta e în curs de împlinire, Dumnezeu în aparență face, și pentru aceasta se roagă rămășița: „Dumnezeule nu tăcea!” — V. 1. 5. 33.

Știm că oricine este născut din Dumnezeu nu păcătuiește, ci Cel născut din Dumnezeu îl păzește, și cel rău nu se atinge de el. — 1, Ioan 5:18.

Organizațiunea lui Satan este mai puternică și nelegiuită, decât să se poată descrie cu cuvinte. Organizațiunea aceasta este hotărâtă cu desăvârșire, ca să distrugă pe martorii lui Iehova. Satan și uneltele sale se folosesc de toate mijloacele, ce le stau la dispoziție, pentruca să realizeze scopul acesta nebunesc. Fără îndoială, dușmanului îi va reuși să ucidă pe unii credincioși; dar chiar și aceasta nu va descuraja pe martorii credincioși, ca să nu dea și mai departe ascultare desăvârșită Domnului. Dacă membrii rămășiței ar cădea în mâinile lui Satan și a servilor săi, în caz că ar neglija sau s'ar codi să dea ascultare Domnului, atunci Cel rău i-ar „atinge” mortal. Dacă însă Satan ucide pe unii, în timp ce aceștia își fac datoria, cum li s'a poruncit; atunci dușmanul nu-i poate atinge. — V. 15. 12. 33.

19 Ianuarie (273)

Un riu de foc curgea și ieșea dinaintea Lui. Mii de mii de slujitori îi slujeau, și de zecemii de ori zece mii stăteau înaintea Lui. S'a ținut judecata și s'au deschis cărțile. — Daniel 7:10.

În felul acesta se ilustrează, cum Iehova, reprezentat prin Christos Isus ține o judecată mistuitoare în Templu împotriva organizației lui Satan, și pe vremea aceasta este însoțit de oștile ingerilor sfinți. „Și s'au deschis cărțile“ pe vremea aceasta. Cărțile acestea nu au fost deschise, pentruca să ajute eventual marelui Judecător, ci deschiderea cărților înseamnă clarificarea cărților profetice din Cuvântul lui Dumnezeu, cari au fost deschise pentru poporul credincios al lui Iehova adus în Templu, pentruca amăsurat voinței lui Dumnezeu, să poată vesti judecățile lui Dumnezeu scrise mai dinainte. Ei trebuie să dea în știre că Numele lui Iehova va fi justificat, și înștiințarea aceasta se face acum. — V. 15. 8. 33.

20 Ianuarie (46)

Căci noi toți trebuie să ne arătăm înaintea scaunului de judecată a lui Christos, ca să iee fiecare dupăcum a făcut în corp. — 2. Cor. 5:10.

Aceasta înseamnă evident lucrurile, cari au fost săvârșite de creatură ca un membru al corpului lui Christos, și pentru aceasta au fost săvârșite „în corp“. Aceasta înseamnă că rămășița trebuie să aibă în vedere, ca să asculte de poruncile sau cuvintele Domnului Isus Christos. Între legile lui Dumnezeu date prin Moise, adulterul a trebuit pedepsit cu moartea. Adulterul în înțelesul înalt al acestui cuvânt este o relație ilegală între un membru al corpului lui Christos și organizația lui Satan. (Iacob 4:4) Dacă careva membru al corpului lui Christos ar face îngăduințe organizației lui Satan, care fărădelege s'ar înlămpla în timp ce se află în corpul lui Christos, prin aceasta ar deveni neascultător față de legea lui Christos și așa ar trebui pedepsit cu moartea. Nimenea dintre cei ce aparțin rămășiței, să nu creadă că ar putea duce o viață nepăsătoare și desfrănată, fiindcă este în corpul lui Christos. Ceeace se prefinde, este credincioșie desăvârșită pentru Iehova și Christos Isus. — V. 15. 7.33.

21 Ianuarie (199)

Iehova este îndurător și milostiv. El a dat hrană celor ce se tem de El. — Psalm 111:4, 5.

Cu ocazia conferinței mari din Columbus, în anul 1931, Iehova a făcut cunoscut poporului său că le-a dat un nume nou, i-a ales ca pe martorii Lui, și i-a făcut o parte a servului ales, și numai acestui serv dă Iehova cinstea aceasta. Aceasta manifestare a bunătății sale este prea mare pentru noi, ca s'o putem prețui în mod desăvârșit. Acei, cari au văzut bunătatea aceasta a lui Iehova, și o prețuiesc, cu bucurie au intrat în serviciul Lui, ca să mărturisească pentru Numele său. Indiferent de orice osteneală și lipsă de odihnă, ce au avut de îndurat, ei merg înainte în puterea Domnului, știind că biruința lor încurând va fi deplină. Numai unșii prețuiesc aceea că ei sunt copii lui Iehova prin Sionul său și toți primesc învățătură dela Dumnezeu. Iehova dă hrană bogată acuma poporului său; pentru aceasta îi cântă necontenit lauda. — V. 1, 8. 33.

22 Ianuarie (200)

Iehova a zis: Aruncă-l la pământ, El l-a aruncat la pământ, și toiagul s'a prefăcut într'un șarpe. Moise fugea de el. — 2. Moise 4:3.

Șarpele este un simbol al răului, dar nu totdeauna un simbol al nelegiuirii. „Toiagul“, adică puterea și tăria predată Fiului iubit al lui Dumnezeu, ia acum o formă aducătoare de nenorocire asupra lucrurilor referitoare la pământ, adică asupra organizației lui Satan, care acum este mărginită la pământ. Un rău pentru acela, pe care îl privește este decădere, ruină, strâmtorare, nenorocire, lipsă și îngrijorare. Iehova Dumnezeu își folosește autoritatea ca să pedepsească sau să-și execute sentința, și aceasta aduce rău sau durere peste cel pedepsit. Totuș răul acesta vine cu dreptate peste el. Dacă Isus își pedepsește dușmanii, acesta este un rău, care este aplicat cu dreptate. Prin urmare prin icoana despre toiag, care a fost aruncat la pământ unde s'a prefăcut în șarpe, s'a preumbrat că Isus și-a lăsat puterea asupra pământului, ceea ce este dăunător organizației lui Satan. — V. 1. 6. 33.

23 Ianuarie (70)

Din pricina mea veți fi duși înaintea dregătorilor și înaintea împăraților, ca să slujiți ca mărturie înaintea lor și înaintea neamurilor. — Matei 10:18.

Dacă tu vei fi citat înaintea justiției, sau dacă oriunde îți se dă ocazie, ca să spui celor de față că Împărăția lui Dumnezeu de sub domnia lui Christos, este singura speranță a lumii, aceasta s'o spui clar și lămurit; totuș fă aceasta într'un mod prietenos, plăcut și cu convingere, pentruca cei ce te ascultă să aibă și ei impresia că cecace spui, spui din convingere. Și nici să nu spună careva din rămășiță: „Eu cred așa și așa.“ Mai de grabă să spună cei ce fac parte din rămășiță: „Eu am învățat de la Domnul, care dă învățătură celor ce-l iubesc și servesc, că timpul promis în vremuri dedemult pentru întemeierea Împărăției a sosit, și pentru aceasta aduce Satan atâtea necazuri și strâmtorări peste popoarele din lume. Împărăția lui Dumnezeu, de sub Christos este singurul mijloc de scăpare pentru omenirea suferindă, și singura cale, prin care poate să primească viață și binecuvântări.“ — Dă de înțeles că explicarea ta este din Cuvântul adevărului lui Dumnezeu, și nu din înțelepciunea vre-unui om, și că tu ascuți de Domnul. — V. 15. 12. 33.

24 Ianuarie (16)

Și oricine nu va asculta de Proorocul acela, va fi nimicit cu desăvârșire din mijlocul norodului. — Fapte 3:23.

Aceasta înseamnă desigur că fiecare membru al corpului lui Christos, trebuie să fie ascultător pedeplin Capului Christos Isus, ori dealtfel trebuie să moară. Aceasta se arată clar prin nimicirea lui Core, care s'a răsculat contra adevărului, pe care Iehova l-a dat lui Moise; și lucrul acesta îl amintește Iuda, pentruca să arate că există o clasă a celor consacrați lui Dumnezeu, care după ce au fost luminați merg în nimicire. (Iuda 11). Din pricina cunoștinței mai mari și a privilegiului mai mare a unșilor, se îngreuiază asupra lor o răspundere mult mai mare, decât aceea a oamenilor de sub domnia de o mie de ani. Prin urmare partea cea mai importantă a împlinirii profeției acesteia se referă la vremea, când Christos Isus este în Templu, ca să judece Casa lui Dumnezeu. — V. 15. 7. 33.

25 Ianuarie (68)

El... i-a zis: Inima ta este tot așa de curată, cum este inima mea față de a ta? Și Ionadab a răspuns: Este.

Dacă este, a zis Iehu, dă-mi mâna. — 2. Împărați 10:15.

Există azi o clasă de creaturi pe pământ, cari cu bucurie ascultă de această Evangheliie despre Împărăție. Clasa aceasta a fost preumbrită prin Ionadab. Cei ce fac parte din clasa aceasta, trebuie să fie înclinați să învețe, și să se silească să facă ceea ce este cu dreptate. Ei se pun de partea lui Iehova și a împărăției sale, și este o parte a însărcinării rămășiței, ca să învețe pe aceștia și să le fie în ajutor ca să înțeleagă. (Zefania 2:1, 2) În timp ce voi unșilor vestiți adevărul clasei Ionadab, încurajați-i să dea adevărul mai departe și altora. Cu toată că nu au fost unși de Domnul, totuș este voia lui Dumnezeu că fiecare, care aude adevărul și-l iubește, trebuie să se folosească de privilegiul, ca să-l dea mai departe și altora. Fiecare creatură care primește adevărul, este silit ca să ia poziție ori de partea lui Satan, ori de partea lui Iehova, și din pricina aceasta trebuie să fie încurajați oamenii cu bun simț, ca să povestească vecinilor lor despre Împărăție. — V. 15. 5. 33.

26 Ianuarie (101)

În ziua aceea se va spune Ierusalimului: Nu te teme de nimici! Sioane, să nu-ți slăbească mâinile! — Zefania 3:16.

Iehova a încredințat poporului său o anumită lucrare de făcut, și aceasta se ilustrează prin mână; și pentru a fi bineplăcut Domnului, lucrul trebuie făcut grabnic, cum stă scris: „Tot ce-ți stă la îndemână, să faci cu toată puterea.“ Rămășița se păstrează prin credincioșie și zel, întru împlinirea condițiunilor legământului său, care legământ pretinde dela ea, ca să pună mărturie în calitate de martor al lui Iehova. Aceasta înseamnă că ea, pentruca să fie curată, trebuie să fie pedeplin consacrată lui Iehova și împărăției sale, cum stă scris: „Curățiți-vă cei ce purtați vasele Domnului!“ (Isaia 52:11) Rămășița credincioasă, fără să lase să-i slăbească mâinile, trebuie să continue cu transmiterea mărturiei lui Iehova, până ce organizațiunea lui Satan va fi nimicită. — V. 15. 6. 33.

Dumnezeule nu tăcea. Nu tăcea și nu te odihni, Dumnezeule! Căci iată că vrăjmașii tăi se frământă, și cei ce te urăsc înalță capul. — Psalm 83:1,2.

În aparență Dumnezeu tace, dar în realitate nu tace. Într'un alt loc al Cuvântului său învață pe poporul său cu privire la aceea, pentruce îngăduie dușmanului nebun, ca încontinuu să persecute pe martorii Lui credincioși. Iehu a fost o prefigurație a lui Christos Isus. Iehu a făcut pe dușmanii lui Dumnezeu să-și îmbrace haine sau mantii, cari i-au făcut cu desăvârșire cunoscuți ca dușmanii lui Dumnezeu, și dupăce aceasta a avut loc, a pus să fie tăiați. În același fel lasă acum Domnul Isus, ca marele executor al lui Iehova, pe Gog și pe uneltele Diavolului de pe pământ, cari afirmă în mod fals că sunt închinători ai lui Dumnezeu, ca să se dea de gol neîndoielnic. Aceasta o fac întrucât se luptă contra unșilor lui Dumnezeu. În vreme ce se declară pregătiți pentru a slărpi pe unșii lui Dumnezeu, se fac în mod definitiv cunoscuți ca dușmanii lui Dumnezeu. — V. 1. 5. 33.

S'a înălțat până la oștirea cerurilor.... și s'a înălțat până la căpetenia oștirii. — Daniel 8:10, 11.

„Oștirea“ desigur că dă de înțeles pe unii, pe cari Iehova i-a chemat cu chemare cerească, și a căror Cap și conducător este Christos Isus, împăratul. Imperialismul anglo-american nu numai că s'a înălțat față de oștile stelelor cerești, ci în mod nelegiuit exercită și silnicie contra poporului uns al lui Iehova și împotriva cauzei împărăției, și se luptă înfocat în direcția, ca năucimva poporul să audă Cuvântul adevărului lui Dumnezeu. Puterea asupritoare a Imperialismului anglo-american se va practica și mai departe îndeosebi contra poporului celor sfinți, pânăce va avea loc judecata cea din urmă. „Cornul mic“ care s'a dezvoltat în sistemul imperialist anglo-american, se înalță împotriva lui Dumnezeu și a împărăției sale, „chiar până la căpetenia oștirii“, Christos. — V. 1. 9. 33.

*Să aveți o simfîne, o dragoste, un suflet și un gând.
— Fil. 2:2.*

Fiecare, care posedă cugetarea lui Christos, caută să facă cu toate puterile sale, ceea ce i s'a încredințat să facă. Dacă însărcinarea lui constă în aceea, ca să pregătească „cărți mai bune și mai multe“, pentruca Numele lui Iehova să fie făcut de cunoscut, și lucrul acesta îl face cu zel și cu credincioșie, atunci cu adevărat se poate spune despre omul acesta, că are cugetarea lui Christos, adică este cu cugetare spirituală. El dă ascultare „stăpânirilor înalte“. Ceea ce îi place lui Iehova, este credincioșie în executarea datoriei încredințate. Membrilor rămășiței s'a dat acum o deosebită poruncă, ca să fie ascultători față de „autoritățile înalte“, adică față de Iehova și Isus Christos, și în aceasta se cuprind și instrucțiunile date rămășiței de organizațiunea lui Dumnezeu. Ei trebuie să facă aceasta fără să țină seama de ceea ce poate să spună lumea; și dacă ei execută aceasta cu credincioșie față de Dumnezeu, atunci aceasta înseamnă că ei sunt cu cugetare spirituală. — V. 15. 4. 33.

Oare lumina este adusă ca să fie pusă sub baniță, sau sub pat? Nu este adusă ca să fie pusă în sfeșnic? Căci nu este nimic ascuns, și nimic tăinuit, care nu va ieși la lumină. — Marcu 4:21, 22.

În împlinirea promisiunii lui Dumnezeu, acum la sfârșitul lumii a venit o lumină mai mare, și lumina aceasta luminează pe poporul lui Dumnezeu, care a fost strâns în Templu. Rămășița căreia i-a fost dăruită lumina aceasta, nu are drept să o ascundă, ci trebuie să iasă și să facă ca să lumineze altora. „Căci celui ce are i se va da, dar dela cel ce n'are, se va lua și ceea ce are.“ (Vers 25) Domnul a dăruit poporului său lumina, și aceasta trebuie s'o folosească ca mărturie pentru Numele său, și nu are drept s'o ascundă. Petrecerea rămășiței pe pământ nu are decât numai un singur scop, și acesta este: a mărturisi adevărurile mari despre scopul lui Iehova, pe cari le-au învățat în Templu. — V. 1. 5. 12. 33.

Dacă veți asculta de poruncile mele pe cari vi le dau astăzi, dacă veți iubi pe Iehova, Dumnezeuul vostru; și dacă-l veți sluji din toată inima voastră și din tot sufletul vostru: El va da țării voastre ploaie la vreme. — 5. Moise 11:13, 14.

Aceasta întărește concluzia că legământul făcut în Moab se va împlini asupra poporului lui Dumnezeu strâns laolaltă în Templu, care primește boarea „ploii târzii“, după ce a fost adus în Templu. Acesta a fost timpul înviorării și a binecuvântării, deoarece poporul lui Dumnezeu a fost în mare măsură binecuvântat, întrucât a primit dela Iehova o explicare a profețiilor sale. Numai cei aduși în acest legământ pentru Împărăție, cari cu sârăcuință și-au împlinit partea din îndatoririle lor, au beneficiat de privilegiul, ca să primească binecuvântările acestea preumbrite prin ploaia târzie, și să se bucure de ele. „Seninătatea feței Împăratului este viața, și bunăvoința lui este ca o ploaie de primăvară.“ — Prov. 16:15. V. 1. 8. 33.

Este un singur trup, un singur Duh. — Efes. 4:4.

Organizațiunea lui Iehova este un singur așezământ, și nu mai multe. Organizațiunea sa este o unitate desăvârșită; cecace dă de înțeles că toți aceia cari aparțin ei și rămân în ea, se luptă umăr la umăr cu ceilalți membri ai organizațiunei pentru cauza dreptății și spre slava Numei lui Iehova. Aceștia recunosc că cel mai mare privilegiu a lor este, a lua parte la justificarea Numei lui Iehova. Inseamnă mai departe că instrucțiunile și îndrumările cari vin dela organizațiunea lui Iehova, cu bucurie trebuie să fie urmate de toți aceia, cari aparțin ei, și într'adevăr ei le și urmează. Cei ce se codesc să ia în seamă îndrumările lui Dumnezeu date prin organizațiunea Lui, și umblă să-și împlinească poftetele lor egoiste, sunt nelegiuți; și dacă stăruiesc pe calea aceasta greșită, în sfârșit vor ajunge în clasa „servului rău“ sau a celor „fărădelege“. Aceștia sunt aceia, „cari au schimbat în minciună adevărul lui Dumnezeu, și au slujit și s'au închinat făpturii în locul Făcătorului“, cu totul indiferent dacă făptura aceasta este el însuși sau altcineva. — V. 15. 3. 33.

Ei văd intrarea ta, Dumnezeuule, intrarea Dumnezeului meu, Împăratului meu, în locașul cel sfânt. — Psalm 68:24.

Este scopul anume al lui Iehova, ca să aibă un locaș sau palat propriu, în care își pune Numele, și care îi va preamări în veci de veci Numele. Un astfel de loc sau locaș în Scriptură se cheamă „Sanctuar“. Sanctuarul lui Iehova este organizațiunea sa principală sau partea cea mai înaltă a Sionului. „Da, Domnul a ales Sionul, l-a dorit ca locuință a Lui.“ (Ps. 132:13) Venirea Domnului Isus la Templul lui Iehova în anul 1918, indică timpul, când Iehova și-a ocupat locul în Sanctuarul său. Atunci a zidit El Sionul. În anul 1922 a început rămașița să observe intrarea lui Iehova și a „Solului“ său în Sanctuar. Sanctuarul său constă din aceia cari sunt devotați lui Iehova pedeplin și fără rezerve. Acesta este Templul său cel sfânt. — V. 15. 8. 33.

Atunci neamurile vor vedea mântuirea ta, și toți împărații slava ta; și-ți vor pune un nume nou, pe care-l va hotări gura Domnului. — Isaia 62:2.

Profeția aceasta nu se poate aplica după ce credincioșii vor fi primiți în cer, ci trebuie să se împlinească încă pe vremea când credincioșii petrec pe pământ în calitate de reprezentanți ai lui Iehova și a Împărăției. Neamurile de pe pământ nu ar putea să vadă slava, pe care Iehova o dă marilor săi, după ce credincioșii au părăsit pământul și s'au suit la cer; însă profeția aceasta dă de înțeles că martorii vor fi văzuți de neamurile de pe pământ. Popoarele națiunilor de pe pământ trebuie să cunoască că Iehova este Dumnezeu și că El are un popor pe pământ, care îi este devotat și credincios și își păstrează neprihănirea față de El. Scopul lui Dumnezeu, de a nimici neamurile, cari formează pe organizațiunea lui Satan, trebuie să fie dat în știre. Iehova dă credincioșilor săi Numele nou, și li se dă onoarea (slava) ca să meargă să prevestească judecățile lui Iehova, înainte ce vor fi executate. — V. Ianuarie 1934.

Iți mulțămim Doamne, ... că ai pus mâna pe puterea ta cea mare, și ai început să împărătești Neamurile se mâniașeră, dar a venit mânia ta. — Apoc. 11:17, 18.

Mânia lui Iehova amintită aici se îndreaptă împotriva nelegiutului Satan, care s'a codit să părăsească terenul și să facă loc lui Christos, și pentru aceasta a fost aruncat jos din cer pentru totdeauna. Nu Iehova a fost acela, care a făcut neamurile să se mânia, să se încaere în război și să se ucidă unii pe alții. Aceasta se dovedește și prin faptul că măcelărirea lor reciprocă este o călcare a legământului vecinic. Toate suferințele și cazurile de moarte provocate de războiul mondial, cu drept trebuie puse în sarcina lui Satan. Războiul mondial nu a fost o manifestare a mâniei lui Iehova contra neamurilor și popoarelor de pe pământ. Dar războiul din cer între Christos și Satan, de fapt a fost o manifestare a mâniei lui Iehova, și doborârea lui Satan din cer, ca rezultatul luptei, a provocat o mare bucurie în rândul oștilor cerești. Războiul dintre neamuri, în nici un chip nu ar fi putut justifica Numele lui Iehova. — V. 15. 5. 33.

5 Februarie

(9)

Niște oști trimise de el, vor veni și vor spurca sfântul locaș, cetățuia, vor face să înceteze jertfa necurmată și vor așeza uriciunea pustiiilor lui. — Daniel 11:31.

Răpirea jertfei necurmata, aruncarea la pământ a Sanctuarului și așezarea uriciunii au loc de fapt la unul și același timp. Elementul comercial, forța armată și cea polițienească, mână în mână cu „puterile de luptă” religioase, sau autoritatea religioasă a domniei a șaptea mondială și având concursul elementelor domnitoare politice, au spurcat „sfântul locaș, cetățuia”, anume Sanctuarul lui Iehova, căci El este țaria lor. Când s'a încheiat contractul Ligei Națiunilor, poporul lui Dumnezeu era „aruncat” la pământ, și li s'a răpit posibilitatea, ca să aducă lui Iehova jertfa lor zilnică sau necurmată a laudei și serviciului, și prin aceasta Numele lui Iehova a fost necinstit. — V. 1. 9. 33.

6 Februarie

(270)

Fiindcă Impărăția cerurilor se ascamnă cu un gospodar, care a ieșit din dimineață, să-și înlocmească lucrătorii la vie. — Matei 20:1.

Gospodarul din parabolă este Iehova Dumnezeu; Ispravnicul este Domnul Isus Christos în Templu. Lucrătorii sunt aceia cari se află în Templu spre a fi judecați, și cari activează în serviciul Impărăției. Plata sau denariul este cinstea de a fi primit numele nou, pe care Iehova îl dă poporului său. Aceasta parabolă se împlinește după venirea Domnului Isus Christos la Templu să țină judecată, pecând credincioșii petrec încă pe pământ; și viața vecinică o va primi fiecare la sfârșitul căii pământești parcurse cu credincioșie. (Matei 19:27-30; Marcu 10:30) Ca cineva să poată intra în moștenirea învierii, trebuie să fie un fiu al lui Dumnezeu și să rămână credincios atât timp cât se află pe pământ. Fiul credincios moștenește cu Christos și are parte cu El la gloria Impărăției. — V. Ianuarie 1934.

7 Februarie

(175)

Căci însuș Domnul cu trâmbița lui Dumnezeu se va porți din cer. Și ce șapte îngeri cari aveau cele șapte trâmbițe s'au pregătit să sune din ele. 1. Tes. 4:16; Apoc. 8:6.

Trâmbița lui Dumnezeu se deosebește de cele „șapte trâmbițe”. Cei șapte îngeri, cari au avut cele șapte trâmbițe, sunt îngerii Domnului Isus Christos în Templu, cari sunt trimiși de El cu o veste hotărâtă și aceasta se întâmplă în vreme ce răsună trâmbița lui Dumnezeu. Să avem în vedere că Scriptura face deosebire clară între trâmbița lui Dumnezeu, care a început să răsună la sosirea Regelui, și între cele șapte trâmbițe cari răsună prin îngerii Regelui, cari sunt trimiși din Templu. Faptele și Scriptura arată că Isus Christos în anul 1918 a apărut în Templu spre a rezidi Sionul și la acest timp a răsunat trâmbița lui Dumnezeu. Apoi începând cu anul 1922 au trâmbițat cei șapte îngeri. — V. Aprilie 1934.

Dumnezeu mă încinge cu putere și mă povățuește pe calea cea dreaptă... Tu mă încingi cu putere pentru luptă. — Ps. 18:32, 39.

Martorii lui Iehova văd acum că a sosit ziua întrării în moștenirea lor cea vecinică. Ei știu totuș că mai întâi trebuie să vină bătălia zilei celei mari a Dumnezeului Atotputernic, și că trebuie să transmită mărturia înainte ce lupta cea mare va începe. Dușmanul a ieșit afară și tăbărește împotriva martorilor și are speranța că le va împiedeca înaintarea. Martorii lui Iehova sunt pușini la număr și nu au putere în ei înșiși, însă credința și încrederea lor în conducătorul lor Isus Christos și Regele vecinic al lui Iehova este desăvârșită, și, în această putere pot ei să ducă la îndeplinire hotărârea lui Iehova. Ei văd că Numele lui Iehova, pe care trebuie să-l poarte, este Turnul lor de scăpare, ei aleargă în el, și sunt la adăpost. — V. 1. 8. 33.

Ceeace este înălțat între oameni este uriciune înaintea lui Dumnezeu. — Luca 16:15.

Dacă urmașul lui Christos ar căuta să placă oamenilor, desigur ar deveni neliniștit și descurajat. Ceeace cugetă un om despre altul, este cu totul neînsemnat. Inșă ceea ce Dumnezeu susține despre creatură, este pentru ea de cea mai mare importanță. Exclusiv numai aprobarea lui Dumnezeu este de valoare. Dacă cineva s'a devotat cu totul lui Dumnezeu, nu-l va descuraja aceea, ce ar putea cugeta sau spune alții despre el. Dacă cineva știe că el este atent cu grijă la poruncile lui Dumnezeu și posedă aprobarea lui Dumnezeu, atunci considerația ce o pot avea alții pentru el sau lipsa de recunoștință din partea altora este cu totul neimportantă. Satan și-a propus ca să întoarcă totul împotriva lui Iehova, și a declarat că nici un om nu va rămânea absolut credincios și devotat față de Iehova Dumnezeu. Deaceia înalta stimă a creaturilor este oarecum o sprijinire a lăudăroșiei lui Satan. Ceeace trebuie să poseadă cineva pentru scutul său, este aprobarea lui Dumnezeu. — V. Aprilie 1934.

Voi însă nu mai sunteți pământești, ci duhovnicești, dacă duhul lui Dumnezeu în adevăr locuiește în voi. Dacă n'are cineva duhul lui Christos, nu este al Lui.

— Romani 8:9.

Dacă creatura nouă în Christos își îndreaptă simțământul spre Dumnezeu și împărăția sa și inima ei este predată cu totul lui Dumnezeu, cu toate că organismul său este imperfect, totuș în ochii lui Dumnezeu nu este în carne. Cine are spiritul lui Christos, are cugetul lui Christos și astfel e cu cugetare spirituală. Ea este devotată Împărăției lui Dumnezeu și nu este scoasă din cumpăt sau neliniștită de afacerile omenești. Satan, cel nevăzut cu horda lui nelegiuită conduce luptă împotriva creaturii noi în Christos, dupăcum s'a luptat și împotriva lui Christos; și urmașii lui spre a fi cu cugetare spirituală, trebuie să lupte împotriva lui Satan și organizațiunea lui, și cu toată puterea să stea pentru Iehova și organizațiunea Lui. Ei nu pot face nici un compromis. — V. Martie 1934.

Cei ce vor să se îmbogățească dimpotrivă cad în ispită și în laț. — 1. Timot. 6:9.

În cursul perioadei Ilie era o clasă care punea o deosebită atenție pe importanța „desvoltării caracterului” și aceasta au socotit-o ca un mare câștig și prin urmare au socotit-o ca pietate, deoarece cum cugetau ei, desvoltătorul caracterului prin aceasta și-a asigurat un loc în cer. O altă clasă compusă din cei blânzi și umiliți dorea numai să placă Domnului; și în timp ce nădăjduiau la un loc în cer — și pe drept — totuș, dorința lor principală, mare, era îndreptată în spre aceea, ea să servească lui Iehova și Christos Isus. Când Christos a venit la Templu să țină judecată, atunci două clase au ieșit la lumină, anume clasa mănătă de iubirea de sine, și care repede s'a desvoltat în „servul rău”; și cealaltă clasă mănătă de predarea desinteresată pentru Dumnezeu și împărăția sa, din care apoi Isus a format pe „servul credincios și înțelept”. Acestei clase a încredințat Domnul mărturia sa pe pământ, și El o invită să intre în bucuria sa. — V. Aprilie 1934.

Se cuvenea în adevăr că Acela..... care voia să ducă pe mulți fii la slavă, să desăvârșească prin suferință pe Căpetenia mântuirii lor. — Evrei 2:10.

Ca Fiu al lui Dumnezeu, Isus era desăvârșit, însă ca unul, care totdeauna a fost un fiu ascultător Tatălui său, nu a suferit și nu era nici un prilej ca El să sufere. El a fost făcut om desăvârșit, și Iehova a voit ca El să dovedească că un om desăvârșit poate fi expus la tot felul de suferințe ce se pot închipui, și totuș poate să-și păstreze neprihănirea desăvârșită față de Dumnezeu. Dacă se întâmplă aceasta, prin ea se va dovedi că Satan este mincinos, și astfel ar contribui la justificarea Numelui lui Iehova. Pentru aceasta Isus a trebuit să fie expus la suferințe de tot felul, și pelângă aceasta a trebuit să fie supus Tatălui său, ceea ce a și făcut. Dacă nu ar fi trebuit să sufere, atunci nici nu ar fi existat vreo dovadă că și prin suferințe se va dovedi credincios. Ascultarea Lui persistentă între cele mai grozave suferințe a dovedit, că provocarea lui Satan este cu totul falsă, și aceasta a fost așadar o justificare a Numelui lui Iehova. — V. Februarie 1934.

Iată cuvintele legământului, pe care a poruncit Iehova lui Moise să-l încheie cu copiii lui Izrael în țara Moabului, afară de legământul pe care-l încheiase cu ei la Horeb. — 5. Moise 29:1.

Când Iehova a confirmat legământul la muntele Horeb, poporul a fost întrebat, dacă dorește să-și împlinească partea din legământ; și poporul s'a declarat gata să facă aceasta. În legământul făcut în țara Moabului poporul nu a fost din nou provocat, ca să se declare hotărât să facă voia lui Dumnezeu, deoarece ei s'au învoit să facă voia lui Dumnezeu încă atunci când au ieșit din Egipt. În acelaș fel aceia, cari sunt în legământ să facă voia lui Dumnezeu, la venirea Domnului Isus la Templu trebuie să se declare învoiți să primească condițiunile unui alt legământ, care de fapt este un legământ de credincioșie; și înainte ce ar păși în moștenirea lor definitivă, trebuie să se dovedească credincioși. Legământul pentru Impărăție cuprinde o credincioșie și ascultare necurmată față de Dumnezeu și împărăția sa. — V. 1. 8. 33.

S'a înălțat până la căpetenia oștirii, i-a smuls jerlfa necurmată și i-a spurcat locul locașului său cel sfânt.

— Daniel 8:11.

Această profeție se referă la ceva, ce se bazează pe jertfa de răscumpărare, izvorește din aceasta și se adaugă mai departe, anume aducerea zilnică, necurmată a corpurilor clasei credincioase a servului lui Dumnezeu, cari pun mărturie în public pentru Impărăție și pentru Numele lui Iehova. Să ținem seamă de faptul că sistemul de domnie mondială Anglo-American, adică „creștinătatea“, în care conlucrează atât catolicii cât și protestanții, a smuls aducerea zilnică a mărturiei lui Iehova și a împărăției sale și astfel a aruncat la pământ pe clasa Sancțuarului; și aceasta s'a întâmplat în anul 1918. Servii lui Iehova nu pot să înceteze de bunăvoie cu lucrul lor de mărturie, ci trebuie să continue cu el necurmat. „Pe tine te laud fără încetare.“ — Ps. 71:6. V. 1. 9. 33.

Să nu m'ajungă piciorul celui mândru, și să nu mă pună pe fugă mâna celor răi. — Psalm 36:11.

A cugeta cineva despre sine mai presus decât se cuvine, este mândrie și pricina unei purtări trufașe. Mândria este deci fructul egoismului și este contrarul opus a iubirii. Cel ce în realitate iubește pe Iehova, nu poate fi mândru. Egoismul performat în mândrie, este ceea ce prin care unii au fost conduși în rândurile clasei „servului rău“. Iehova arată sfinților săi credincioși pe nelegiuții și lucrurile pe cari aceștia le-au făcut pe calea lor sucită, ca cei credincioși să poată evita o asemenea cale a răului. Credincioșii văd aceasta și umblă umiliți înaintea lui Dumnezeu și se roagă: „Să nu m'ajungă piciorul celui mândru“. Această rugăciune merge mână în mână cu privegherea. Credincioșii umblă prevăzători și se codesc a onora vre-o creatură și de a se ținea bogăți pe sine înșiși, cu mult mai mult se cugetă ei despre sine ca despre creaturile bunătații lui Iehova. — V. 15. 3. 33.

*Vai de ei! ... Au pierit într-o răscoală ca a lui Corel
— Iuda 11.*

Core a pus la cale o răscoală. (4. Moise 16:1—35). Iehova a organizat pe Izrael, așa dupăcum a găsit de bine, și a învățat pe Moise și pe Aaron ce să facă, și aceștia i-au urmat poruncile. Core s'a opus acestei orânduiri, și a afirmat că are drept să facă anumite lucruri. Astfel, deci s'a răsculat împotriva lui Dumnezeu. Core și tovarășii lui au pretins că ei ar fi îngrijitorii libertății lui Izrael, și au stărut asupra faptului că lucrarea lui Dumnezeu trebuie să se facă cu totul altcum, decât cum a stabilit Domnul. Prin faptul că Core și consoții lui se certau cu Moise și Aaron, ei au pășit pe față contra lui Dumnezeu, care a pus la cale orânduiala. Iehova a stărpit pe acești complotiști. Aceasta dovedește că „păcatul de moarte” va fi săvârșit de către aceia, cari intenționat nu ascultă de poruncile lui Dumnezeu, se opun lui Dumnezeu și devin dușmanii Lui. Ei se alătură lui Satan, și trebuie să sufere și ei aceeași soartă cu el. — V. Martie 1934.

*Dacă nu te vor crede, a zis Domnul, și nu vor asculta
de glasul celui dintâi semn, vor crede glasul celui
al doilea semn. — 2. Moise 4:8.*

Iehova folosește semne și minuni, pentru a pune mărturie; deaceia este scris că semnul are un glas. Expresiunea „glas” înseamnă o proclamațiune sau cuvântare. Glasul este o veste, care mărturisește despre scopurile lui Iehova. Scriptura arată că Iehova la anumite vremuri a dat putere creaturilor sale, ca să facă semne și minuni, și aceste semne mărturisesc despre scopurile lui Iehova, din cari cei înțelepți, trag foloase. Producerea de astfel de semne nu stă în puterea oamenilor. Domnul le lămurește la timpul său hotărât și le descopere îndeosebi poporului său, întrucât le permite să aibă parte la îndeplinirea profeției, și după aceea face de cunoscut credincioșilor însemnătatea acesteia. Aceasta servește spre întărirea credinței lor. Toată cinstea și recunoștința pentru aceasta se cuvine lui Iehova Dumnezeu, și i se aduce cu bucurie. — V. 1. 6. 33.

*Veți fi urâți de toți, din pricina numelui meu; dar cine
va răbda până la sfârșit, va fi mântuit. — Matei 10:22.*

S'a întâmplat în 1918, după venirea Domnului la Templul său că o dușmănie amarnică a ieșit la iveală cu o deosebită asprime împotriva mesajului Împărăției și împotriva răspânditorilor mesajului. De atunci arestările și persecuțiunile martorilor lui Iehova continuă, și pe lângă aceasta stăpânitorii diferitelor națiuni au dat dovadă de o ură și răutate ne mai pomenită. Intrucât lucrarea de mărturie a prosperat cu pulere, Satan și reprezentanții lui au combătut mai cu foc pe credincioși și i-au persecutat mult mai răutăcios. Lucrarea de mărturie trebuie să se facă în țările „credințății”, și așa se și întâmplă; este fapt că chiar națiunile așa zise „creștine” sunt acelea, cari persecută în modul cel mai mârșav pe martorii lui Iehova. Aceasta persecuțiune va ținea până la terminarea vestirei mărturiei. — V. 15. 12. 33.

*Aleși după știința mai dinainte a lui Dumnezeu, Tatăl, prin
sfințirea lucrată de Duhul. — 1. Petru 1:2.*

Oastea celor aleși constă din Christos Isus și membrii corpului său, cari toți împreună își păstrează credincioșia față de Iehova, și pe cari Satan din cauza aceasta a căutat să-i nimicească. Faptul că oameni au fost aleși din lume și făcuți o parte a oastei alese, și neprihănirea lor și-au păstrat-o înaintea lui Iehova, respinge afirmațiunea lui Satan și astfel deci este o justificare a numelui lui Iehova. Această oaste de aleși, a fost aleasă cu scopul, ca Numele lui Iehova să fie vestit înainte de lupta finală. „Dumnezeu a cercetat mai întâi națiunile, spre a lua din ele un popor pentru Numele său.” Pe vremea când Iehova plantează cerul și întemeiază pământul și face de cunoscut că Sionul este organizațiunea sa, aleșii trebuie să servească scopurile sale. El acopere pe aleșii săi de pe pământ cu umbra mâinei sale, pentruca să-i păzească de atacurile lui Satan. — V. 15. 5. 33.

Și copii lui Izrael au făcut întocmai după toate poruncile, pe cari le dăduse lui Moise Iehova. Așa tăbărau ei după steagurile lor. — 4. Moise 2:34.

Moise a organizat pe Izraeliți într-o oaste militară și i-a condus în marș afară din Egipt. Christos Isus, mai marele Moise a concentrat oastea lui Iehova pe muntele Sion. Acolo îl urmează organizațiunea Lui credincioasă în cauza Lui dreaptă. Lucrările acestor credincioși trebuie să fie drepte și curate, dacă doresc să rămână în organizațiunea Domnului. Indiferență, nepăsare și neglijarea datoriei, va caracteriza pe acela ca neascultător și neascultarea înseamnă nimicire. În armata Domnului niciunul din credincioși nu-și permite nici măcar cugelul de a face vre-un compromis cu dușmanul. Lupta finală definitivă stă chiar înaintea noastră, și lupta aceasta va justifica Numele lui Iehova. Mai marele Moise poruncește acum secției pământene a oastei sale de pe pământ, ca să laude pe Iehova cu glas lare, în vreme ce vestesc sentința Lui împotriva organizațiunii lui Satan. — V. 15. 7. 33.

Să mi se umple gura de laudele tale, și'n fiecare zi să te slăvească! — Psalm 71:8.

Cuvintele lui Isus Christos au întotdeauna scopul, ca să cinstrească Numele lui Iehova. Când Isus era pe pământ, nu a voit să vorbească nimic înafară de calitatea Lui de unicul Tatălui său, și anume spre preamărirea Lui. Învățăturile sale țintesc necontenit la cuviosie, adică servesc totdeauna spre justificarea Cuvântului și Numei lui Iehova, ce dovedește că ele arată la o cale de neprihănire deplină. Există unii, cari călătesc cu amar contra rămășiței, combat lucrarea clasei servului Domnului, adică vestirea mesajului Impărăției și astfel au lepădat cuvintele lui Isus, că această Evanghelie a Impărăției trebuie să fie propovăduită tuturor neamurilor ca o mărturie. Atari își închipuie că câștigul lor egoist câștigat prin persoana lor, ar fi cuviosie. Atari evident că sunt mânași de o dorință după câștig personal, în loc de dorința, de a lua parte la justificarea Numei lui Iehova. — V. Aprilie 34.

Dela vremea când va înceta jertfa necurmată, și de când se va așeza uriciunea pustiirii, vor mai fi o mie două sute nouăzeci de zile. — Dan. 12:11.

Desființarea jertfei necurmăte de către a șaptea stăpânire mondială s'a întâmplat în primăvara anului 1918, și Liga Națiunilor, „uriciunea pustiirii” a fost întemeiată pela sfârșitul lunii Ianuarie 1919. Data mai din urmă indică deci începutul celor 1290 de zile sau trei ani și șapte luni. Dacă deci dela acest punct socotim trei ani și șapte luni, atunci sfârșitul acestui period va ajunge în mod învederat la începutul lui Septembrie 1922. La timpul declarat mai pe urmă a vestit poporul credincios al lui Dumnezeu prezența Regelui în Templu și aceasta s'a întâmplat printr-o rezoluțiune, prin care s'a vestit în public că Iehova este singurul adevărat Dumnezeu și Isus Christos este Impăratul, că Impărăția a sosit, și că Liga Națiunilor este o iscodire a Diavolului. -- V. 15. 9. 33.

Cuvântul Domnului a vorbit lui Ezechil, fiul lui Buzi, preotul.....; și acolo a venit mâna Domnului peste el. — Ezechil 1:3.

Dacă Iehova pune mâna sa peste o creatură, atunci aceasta înseamnă că Iehova a ales pe creatura aceea și a îmbrăcat-o cu depline puteri, ca să îndeplinească anumite obligamente întru executarea scopului lui Iehova. Ezechil a avut o vedenie, despre care a zis: „Iată că o mână era întinsă spre mine și ținea o carte în chip de sul”. Sulul este un simbol al unei vești sau mărturii a lui Iehova; (și faptul că este într-o mână, arată simbolic: Vestea aceasta se dă de puterea sau spiritul lui Iehova, și acesta este felul său de a o face de cunoscut. „Mâna lui Iehova” peste profetul său, înseamnă fără îndoială că Iehova întinde creaturii sale milă dumnezeiască, și o imputernicește, ca să-l reprezinte și să-i transmită mărturia. Aceasta a făcut-o prin Christos Isus, care este unealta sa principală sau mâna sa dreaptă întru executarea scopului său. — V. 15. 6. 33.

Nişle răi aşteaptă ca să mă piardă; dar eu iau aminte la învăţăturile tale. — Psalm 119:95.

La timpul hotărît al Domnului, a dat El poporului său o pricepere a cuvintelor referitoare la „omul fărădelegii“, care este adversarul lui Dumnezeu. Această descoperire într'adevăr are acelaş efect asupra clasei, care constituie pe acest duşman, caşi cuvintele lui Isus asupra lui Iuda, antitipul acestei clase, când Isus a zis: „Ce ai să faci, fă repede“. Dela acel timp Iuda a fost demascat clar şi lămurit ca unelal lui Satan, şi el a lăsat să ajungă cu totul sub influenţa celui rău. Dela clarificarea adevărului despre „omul fărădelegii“, preoţii s'au pronunţat în chipul cel mai mârşav şi cel mai josnic contra martorilor lui Iehova şi au făcut tot ce le-a stat în putere, ca să cauzeze acestor martori suferinţe corporale. În aceasta au fost sprijiniţi de către aceia, cari au fost odinioară luminaţi despre scopul lui Iehova, şi despre cari se credea că au fost în adevăr; cu toate acestea acum ei sunt duşmanii lui Iehova şi a organizaţiunii sale. — V. 1. 5. 33.

Deschideţi porţile, ca să intre neamul cel neprihănit şi credincios. — Isaia 26:2.

Cei bineplăcuţi lui Iehova, Ieşurim sau clasa martorilor credincioşi, stau la intrarea în moştenirea lor şi cântă lauda lui Iehova, şi spun ingerilor păzitori, cari îi păzesc calea: „Deschideţi-mi poarta neprihănirii, ca să intre neamul neprihănit, care ţine legea lui Dumnezeu!“ Din pricina credincioşiei şi devotamentului unşilor, următoarea binecuvântare s'a rostit asupra lor: „Pe cel cu mintea aştintită spre tine îl vei ţine într'o pace desăvârşită; da, pacea, căci se încrede în tine. Încredeţi-vă în Iehova pe vecie, căci Iehova este stânca veacurilor.“ (Isaia 26:3,4) Aceasta este în deplină armonie cu cuvintele de încurajare ale lui Isus Christos, mai marele Moise, cari se adresează azi celor credincioşi: „Nu le teme, turmă mică (scumpă, mică; trad. Rotherham), pentru că Tatăl vostru vă dă cu plăcere Împărăţia.“ — Luca 12:32. V. 1. 8. 33.

Deaceea iată, îi voi face de astă-dată să cunoască, îi voi face să cunoască mâna mea şi puterea mea; şi vor cunoaşte că numele meu este Iehova. — Ieremia 16:21.

Intervalul de timp dela 1914 până la dispariţia desăvârşită a organizaţiunii lui Satan, în mod nimerit se poate semnală ca un timp de strâmtorare. Nu este just a spune că Armaghedonul a început deja, şi că numai partea cea mai groaznică se mai aşteaptă. Este mare deosebire între strâmtorarea în care se află astăzi lumea şi între războiul Armaghedonului, bătălia zilei mari a Dumnezeului celui Atotputernic. Iehova nu are nici un amestec cu strâmtorarea din prezent. Atunci când va interveni El în privinţa aceasta, se va întâmpla cu o aşa mare putere, încât nu va exista nici un motiv, de a fi în îndoială despre faptul că strâmtorarea vine dela El, şi că cine este răspunzător pentru ea. Atunci toţi vor şti că Iehova este Dumnezeu, şi că El este Cel Prea Înalt şi Cel Atotputernic. Pentru aceasta a lăsat pe profetul său Ezechiel, să repete atât de des: „Ei vor cunoaşte că Eu sunt Iehova.“ — V. 15. 5. 33.

Iată că vrăjmaşii tăi se frământă.... Veniţi, zic ei, să-l nimicim din mijlocul neamurilor, ca să nu se mai pomenască numele lui Izrael. — Psalm 83:2, 4.

Faptele dovedesc peste orice îndoială că sistemul religios papal, sistemul religios protestant, „servul rău“ sau clasa „omului fărădelegii“ şi toate celelalte aşezăminte ale organizaţiunii comerciale a lui Satan, au făcut un complot contra clasei servului credincios al lui Iehova. Satan ştie că clasa credincioasă a servului este reprezentanta lui Dumnezeu şi sunt membrii destinaţi ai naţiunii noi. Pentru aceasta caută Satan să-i împiedece să devină o naţiune. Aceasta este o dovadă maideparte pelângă aceea că martorii lui Iehova posed aprobarea sa, şi că toate religiile, toate cari stau în serviciul lui şi toate celelalte unelte, cari combat lucrarea de vestire a mărturiei despre Împărăţie, sunt o organizaţiune comercială, care activează sub influenţa ademenitoare a lui Satan, pentru a aduce batjocură pe Numele lui Iehova, şi pentru a abate pe mulţi de către El. — V. Aprilie 1934.

Le voi ridica... un prooroc ca tine, voi pune cuvintele mele în gura lui, și el le va spune tot ce-i voi porunci Ea.

— 5. Moise 18:18.

Profeția aceasta corespunde întocmai venirii Domnului la Templu și străngerii poporului lui Dumnezeu la El, cecace s'a întâmplat în anul 1918 d. Chr. De atunci Christos Isus, marele Profet a învățat și a lămurit pe clasa Templului și astfel i-a făcut clar de înțeles îndeosebi înțelesul numelui „Iehova” și i-a arătat că în chestiunea discutabilă Numele Iehova este de cea mai mare importanță, și că lucrarea cea mai însemnată este justificarea acestui Nume. Iehova a pus cuvintele sale în gura Domnului Isus Christos, și acest mare Profet a instruit și a lămurit pe aceia, cari fac parte din clasa celor unși. Toate faptele dovedesc fără îndoială, că împlinirea mai mare a profeției, începe deodată cu venirea lui Christos Isus la Templul lui Iehova. — V. 15. 7. 33.

1 Martie

(7)

Nebucadnețar, împăratul, către toate popoarele, neamurile, oameni de toate limbile, cari locnesc pe tot pământul: Să aveți multă pace! — Daniel 4:1.

Christos Isus, marele Profet și mai mare împărat decât Nebucadnețar, lasă să ajungă proclamațiunea sa la „toate popoarele”, ce înseamnă din principiu pe oamenii de pe pământ, cari ca urmașii Lui, își păstrează neprihănirea față de Iehova; afară de aceasta clasa Ionadab, care cuprinde pe toți oamenii cu bun simț, cari doresc să cunoască și să facă voia Dumnezeului atotputernic. În ea se cuprinde și clasa „oilor”, cari caută să facă bine altora, deoarece ei cred că aceștia sunt servii Dumnezeului atotputernic și a Fiului său iubit. Se mai face indicație aici și la urmașii credincioși ai Domnului Isus Christos, cari în calitate de martori ai lui Iehova duc mesajul sau proclamațiunea tuturor altora, cari au urechi de auzit. Ei sunt solii păcii, și ei vorbesc cu cuvintele Domnului lor: „Pacea să vă fie înmulțită.” — V. Maiu 1934.

Nu vă temeți de cei ceucid trupul, dar cari nu pot ucide sufletul; ci temeți-vă mai degrabă de Celce poate să piardă și sufletul și trupul în Gheenă.—Matei 10:28.

Întrebarea de discuție este acumă pusă clar înaintea ochilor fiecărui membru din rămășiță, și asupra acestei întrebări nu poate exista nici cea mai mică îndoială. Fiecare, care aparține rămășiței, trebuie să privească în fața acestei întrebări de discuție curajos și cu încredere. Moise a profețit că Iehova va ridica un alt profet, a cărui umbră era Moise. Petru a repetat această profeție, când scurt timp după Rusalii a predicat în Templu, și ea se împlinește în prezent, pecând Domnul Isus Christos, mai marele Moise, se află în Templu. Membrii clasei Templului au răspunderea să asculte de El. Neascultarea ar însemna nimicirea lor, precum declară apostolul Petru: „Și se va întâmpla că tot sufletul, care nu va asculta de acel profet, se va stârpi din popor.” V. 15. 12. 33.

3 Martie

(77)

Copiii lor sunt sătui, și prisosul lor îl lasă pruncilor lor. Dar eu, în nevinovăția mea, voi vedea fața Ta. — Psalm 17:14, 15.

Dupăce psalmistul și-a rostit rugăciunea cu privire la dușman, își exprimă hotărîrea lui fermă, de a servi Domnului în credincioșie, și își exprimă mulțămirea pentru aprobarea Domnului, și spune: „Dar eu, în nevinovăția mea, voi vedea fața Ta, cum mă voi trezi, mă voi sătura de chipul tău” (Biblia Miniatură); „mă voi sătura, dacă mă voi trezi, prin vederea chipului tău” (trad. Rotherham); „lasă-mă să mă satur printr-o desfășurare a măreției tale” (Septuaginta). Aceasta evident că se referă la credincioși, dupăce întâlnesc pe Domnul în Templu, și înțeleg că îi sunt bineplăcuți. Așa apar ei înaintea Lui ca neprihăniți, deoarece au primit mantia dreptății, și veșmântul mântuirii; și aceasta este o dovadă a recunoștinței lor. Această asigurare deplină le dă mare mulțumire, și ei declară cu cuvintele psalmistului: „Noi suntem săturați!” — V. Aprilie 1934.

Numele lui Iehova este un turn tare, cel neprihănit a-largă în el și este în siguranță. — Proverbe 18:10.

Cine are cugetul lui Christos și astfel este cu cugetare spirituală, poate să aprecieze cuvintele acestea. Partea cea mai importantă și covârșitoare a operei lui Isus Christos a fost și este totdeauna justificarea Numelui lui Iehova, care a fost necinslit din partea lui Satan. Pentru aceia, cari posed cugetarea lui Christos, asemenea partea cea mai însemnată și principală a operei lor este participarea la justificarea Numelui lui Iehova. Iehova a permis până acumă lui Satan să rămână în picioare și să-și continue calea nelegiuită. Acuma însă Dumnezeu a așezat pe tron pe Fiul său iubit în calitate de împărat, și l-a trimis să stăpânească. Sentința lui Iehova este, că Satan și organizațiunea lui trebuie să fie nimicite, și aceasta o va face Isus Christos încurând. Toți aceia, cari sunt în Christos și prin urmare au cugetarea lui Christos, se bucură că Dumnezeu le-a făcut acumă cu puțință, ca să aibă parte la vestirea judecăților sale. — V. 15. 4. 33.

5 Martie

(32)

Oricine face păcat, face și sărădelege, și păcatul este fărădelege. — 1. Ioan 3:4.

„Fărădelegea” sau „nelegiuirea” (Dan. 8:13) înseamnă răskoală sau abatere, adică o violare intenționată a legii lui Dumnezeu. A fi neascultător intenționat față de legea lui Dumnezeu, este păcat. Pavel a scris: „Deci ce vom zice? Legea este ceva păcătos? Nicidecum! Dimpotrivă păcatul nu l-am cunoscut decât prin lege. De pildă n'aș fi cunoscut pofta, dacă legea nu mi-ar fi spus: „să nu poftesc” (Romani 7:7) Aceasta înseamnă că răspunderea pentru abatere sau călcare de lege privește în măsură deplină pe cel ce a păcătuț, începând cu timpul decând a săvârșit fărădelegea și a câștigat cunoștință că abaterea lui este o violare a legii lui Dumnezeu. Cineva poate să facă o nedreptate, fără însă să știe atunci că el calcă legea lui Dumnezeu; însă începând dela vremea, când a primit cunoștință despre acest fapt, este răspunzător. Dumnezeu numai după aceea face pe oameni răspunzători, după ce au primit cunoștință. — V. 15. 9. 33.

Un oracol al nelegiuirii are nelegiuitul în inima sa, nici o frică de Dumnezeu nu este înaintea ochilor lui.—Psalm 36:1, după Biblia Paralel și Rotherham.

Iehova vorbește cu autoritate, și în acelaș fel nelegiuitul încăpăținat asemenea se exprimă cu o autoritate nerușinată. Textul scriptural se pare să spună că nelegiuitul amintit aici, știe că Numele lui Iehova înseamnă: „Vreau să fiu ce doresc să fiu”. Astfel intenționat se pune în contradicție cu Dumnezeu, refuzând să țină seamă de poruncile lui Iehova, și în înțelesul următor vorbește despre sine însuș: „Eu vreau să fiu, ceeace doresc să fiu”. Oracolul nelegiuirii din inima sa îl îndeamnă și îl înduplecă la fapte. El nu are deloc temere de Dumnezeu. Fiind el convins de importanța sa proprie, dă ascultare poruncilor inimei sale egoiste. O forță de îndemn în inima sa, care este nelegiuită, sau contrară legii lui Dumnezeu, îi stabilește purtarea. — V. 15. 3. 33.

7 Martie

(285)

Căci Domnul va sfârși lucrul, și-l va scurta cu dreptate; da, lucru scurt va face Domnul pe pământ.—Romani 9:28.

Satan a fost acela, care a început strâmtorarea în 1914; Iehova a făcut să înceteze măcelul oamenilor în anul 1918, și astfel a scurtat zilele strâmtorării, pentru a-și executa scopul. Necazul l-a început Satan și a fost practicat cu nedreptate; încurând însă va interveni Iehova prin Christos Isus și va scurta strâmtorarea în dreptate. Această parte care se va începe de Iehova, va fi „războiul zilei celei mari a Dumnezeului, celui Atotputernic”, care uneori se numește și „războiul Armagedonului”. Numai mâna înfrânătoare a lui Iehova a reținut puterile lui Satan și astfel a împiedecat nimicirea rămășiței. Iehova declară că El va înceta de a le mai reține; și pe oștile lui Satan de sub Gog, și forțele de luptă ale lui Iehova de sub comanda lui Christos Isus le va lăsa să se războiască una cu alta, și rezultatul final va fi stărpirea definitivă a puterilor militare ale lui Satan. Acesta va fi necazul cel mai mare dintre toate câte a văzut lumea, și va fi cel depe urmă. — V. 15. 5. 33.

Un copac și tot are nădejde: căci când este lăiat, odrăselele din nou... Când i-a îmbătrânit rădăcina în pământ, când îi piere trunchiul în țărână, înverzește iarăș de mirosul apei, și dă ramuri de parcă ar fi sădit din nou. — Iov. 14:7—9.

Aceste cuvinte ale lui Iov sunt profetice și se referă la căderea omenirii și la suveranul său, precum la îngrijirea plină de har a lui Iehova pentru restatornicirea omului căzut, pentruca să poată trăi din nou. Iov, fără îndoială că a observat proprietățile cedrului, și că în anumite împrejurări dintr'un buștean mort de cedru poate să crească un copac nou. Proorocirea lui este o expresiune a scopului lui Dumnezeu, ca să dea din nou vieță celor ascultători din neamul omenesc, precum a făcut să crească copacul nou din rădăcinile bușteanului mort. Dumnezeu își săvârșește faptele sale în mod simplu și clar, totuș cu o taină fermecătoare, și le descopere celor, ce-l iubesc. — V. Maiu 1934.

Numele Lui este sfânt și înfricoșat. — Psalm 111:9.

Deoarece Iehova este Creatorul tuturor lucrurilor bune, astfel Numele Lui trebuie să însemne tot ce este bun, curat, sfânt, dragălaș și cu dreptate. Dacă El a hotărât să facă ceva, și dacă și-a dat cuvântul, care exprimă aceasta hotărâre a sa, atunci o scăpare de a duce la îndeplinire hotărârea aceasta, ar dovedi că Numele Lui nu garantează pentru tot ce este bun, curat, sfânt drept și atotputernic. Pășaniile lui Iov arată că întrebarea sau chestiunea ridicată de Satan privește Numele lui Iehova, și raportul referitor arată că Numele Lui trebuie să aibă o justificare deplină. Iehova a primit provocarea aceasta, și a lăsat să se facă proba. Dacă va dovedi Satan în sfârșit că provocarea lui lăudăroasă a fost îndreptățită, atunci Numele lui Iehova va rămânea rușinat pe vecie. Dacă însă Satan va pierde, atunci Numele lui Iehova va fi justificat pedepșit și pentru totdeauna. Nereușita definitivă a lui Satan însă este inevitabilă. Biruința este de partea Celui Prea Înalt. — V. Februarie 1934.

Și pomenirea acestei zile s'o păstrați, și s'o prăznuiți printr'o sărbătoare în cinstea lui Iehova. — 2. Moise 12:14.

Iehova nu numai că a dat poporului său spre amintire Numele său, ci încă a rânduit și o zi deosebită pentru serbare de amintire. Era ziua, în care Numele Lui a fost preamărit și s'a dat dovada indiscutabilă că Numele înseamnă întocmai aceea, ce vrea să dea de înțeles. Cum Domnul a însemnat și a stabilit ziua aceea, a vorbit către Moise. Cu mai multe secole după Moise aceeași zi a adus o justificare mai departe a lui Iehova, și anume prin Fiul său iubit unul născut Christos Isus; pentru aceasta a ordonat Fiul lui Dumnezeu, ca ziua aceasta să fie sărbătorită de urmașii Lui credincioși ca o serbare de amintire. În ziua aceea se păru cașicum puterile întunecului și a răului ar fi triumfat. Dar în realitate nu au triumfat; deoarece omul, pe care Dumnezeu l-a așezat pe pământ în urma provocării lui Satan, a dovedit Dumnezeului său că îi era devotat cu desăvârșire, cu toatăca Dumnezeu în aparență a lăsat să-l ucidă. Astfel față de orice aparență, Cuvântul lui Dumnezeu a fost justificat. — V. 1. 4. 33.

Pentru cel necurat să se ia cenușă dela jertfa de ispășire care a fost arsă, și să toarne peste ea apă de izvor într'un vas. — 4. Moise 19:17.

Iehova a poruncit, ca să se dea mărturie, pentruca toți să fie avertizați și încunoștiințați despre hotărârea lui Dumnezeu, de a nimici organizațiunea lui Satan. Supunerea mesajului adevărului lui Dumnezeu spre cenzurare sau spre aprobare vre unei părți a organizațiunii lui Satan, pentru a obține un permis de a putea fi răspândit, sau a cere ca vestea să se poată vesti, este un păcat mare în ochii lui Iehova și face necurat pe cel ce l-a comis, deoarece prin aceasta el a atins un cadavru, anume pe organizațiunea lui Satan. Singura cale de a fi curățit de un astfel de păcat, și numai în acel caz dacă a fost săvârșit din neprecauțiune, este prin umilire adâncă, rugăciuni și căințe înaintea lui Iehova, prin recunoașterea păcatului, prin spălare cu Cuvântul și prin o ținere cu credincioșie după aceea a instrucțiunilor Cuvântului lui Dumnezeu. Aceasta a fost ilustrat prin aceea că păcătosul a fost stropit cu cenușa vișelului roșu amestecată cu apă. — V. 1. 7. 33.

Domnul mi-a făcut după neprihănirea mea, mi-a răsplătit după curăția mânilor mele: căci am păzit căile Domnului, și n'am păcătuît împotriva Dumnezeului meu. — Psalm 18:20, 21.

Măinile unșilor nu pot rămânea curate, dacă ei ating lucrul necurat, ceea ce este organizațiunea lui Satan. Poporul lui Dumnezeu și organizațiunea dușmanului nu pot să aibă nimic comun laolaltă. Martorii lui Iehova sunt poporul lui Dumnezeu, care a fost ales pentru Numele său și ei trebuie să rămână credincioși și devotați Numelui său. Iubirea lor față de El nu cunoaște nici o restricțiune și nici o limită. Ei trebuie și chiar se întorc cu toată iubirea spre Iehova. În înțelesul acesta vorbește apostolul pentru sine însuși și frații lui, cari sunt devotați lui Iehova: „Eu sunt convins că nici moartea, nici viața, nici ingeri, nici domniri... și nici oarecare altă creatură nu mă poate despărți de iubirea lui Dumnezeu, care este în Christos Isus.” — V. Aprilie 1934.

El le-a zis: Am dorit mult să mănânc Paștele acestea cu voi înainte de patima mea. — Luca 22:15.

Numele lui Iehova devine din ce în ce mai mare în inima rămășiței unse de pe pământ. Odinioară așa am crezut că Paștele orânduît în Egipt, înființarea și serbarea amintirii morții lui Isus, ar avea ca scop principal, ca să accentueze importanța jertfei de răscumpărare, mântuirea membrilor corpului lui Christos și în fine mântuirea tuturor oamenilor ascultători de sub păcat și moarte. Totuș adevărul de cea mai mare însemnătate, pe care îl învățăm aici, este justificarea Numelui lui Iehova. Moise îndeosebi pentru aceea a fost trimis în Egipt, ca să justifice Numele lui Iehova. Toate învățăturile prețioase privitoare la răscumpărarea, alegerea și mântuirea lui Dumnezeu, precum și mântuirea și binecuvântarea omenirii, sunt subordonate justificării Numelui lui Iehova. — V. 1. 4. 33.

și la mijloc între scaunul de domnie și cele patru făpturi vii, și între bătrâni, am văzut stând în picioare un Miel. Părea junghial. — Apoc. 5:6.

Cași pe Mielul de paște, tot așa și pe Isus l-au fript până la extrem între probele înfocate, dar El până la răsuflarea lui cea din urmă și-a păstrat curăția și neprihănirea. Cei ce se află acum în lume (Egipt), și doresc să se împărtășească de binecuvântările morții sale, trebuie să mărturisească pe față credința în îngrijirea lui Dumnezeu, cu privire la sângele lui Isus. Ei trebuie să se nutrească mâncând din acest Miel, și astfel să câștige putere pentru a ieși afară din organizațiunea Diavolului. În timp ce se mănâncă din el, nu se poate permite nici un aluat al păcatului. Experiențele amare, asemănătoare cu ierburile amare, avute în lumea lui Satan nu trebuie să-i descurajeze, ba din contră trebuie să se întărească întru aprecierea neprihănirii și meritului „Mielului lui Dumnezeu”, și cu atât mai mult trebuie să se întărească din El și să-și întărească hotărîrea lor fermă, că își vor păstra credincioșia înaintea lui Iehova. — V. 1. 4. 33.

Am găsit cu cale să fac cunoscut semnele și minunile pe cari le-a făcut Dumnezeul Cel Prea Înalt față de mine. — Daniel 4:2.

Christos Isus, Regele este plin de bucurie, deoarece a sosit timpul justificării Numelui lui Iehova înaintea creațiunei întregi, și pentru aceasta i-a bineplăcut să facă de cunoscut urmașilor săi credincioși cum s'a purtat Iehova cu creațiunea, îndeosebi cu El însuși, începând dela zilele răscoalei din Eden până la ridicarea lui Christos Isus pe tron în calitate de Cap al Sionului, organizațiunea sfântă a lui Iehova. Aceasta este o dovadă maideparte și definitivă a faptului că Iehova este Cel Prea Înalt. În anul 1914 a început să se descopere semnele sau minunile cele mari, când Satan cu organizațiunea lui puternică s'a încăerat în războiu în ceruri cu organizațiunea și mai puternică de sub conducerea lui Christos, și acest război s'a sfârșit cu căderea lui Satan și a nelegiuitorilor săi din cer. După aceasta marele Justificator a început să facă de cunoscut rămășiței în Templul lui Iehova cele două semne sau minuni mari din Apocalips capitolul doisprezece. — V. Maiu 1934.

Apoi a luat pâine; și după ce a mulțămît lui Dumnezeu, a frânt-o și le-a dat-o zicând: Acesta este trupul meu, care se dă pentru voi, să faceți lucrul acesta spre pomenirea mea. — Luca 22:19.

Cu cuget umilit le-a arătat Isus partea cea mai vitală și indispensabilă, pe care a împlinit-o după voia lui Dumnezeu spre justificarea Numelui lui Iehova. Isus a fost un martor adevărat și credincios cu privire la uneltele și orândueile lui Dumnezeu și pentru aceasta i-a poruncit adevărul, ca să nu-și lănuască poziția sa. Dacă cineva iubește pe marele Iehova, îl adoră și îl preamărește, atunci nu poate nesocoti hotărârile și orândueile sale, anume că Isus, marele Imputernicit al Lui, este „calea, adevărul și viața”. Trebuie să-l primească, și să mănânce din acela, pe care Iehova l-a pus pe masa mare Pascală. Isus este unealta aleasă a lui Iehova pentru justificarea Numelui său; și anume este voia lui Iehova, ca întreaga creațiune să cinstească „pâinea vieții” și să i se închine. — V. 1. 4. 33.

Iată servul pe care-l sprijinesc, alesul meu în care își găsește plăcere sufletul meu. Am pus duhul meu peste El, El va vesti neamurilor judecata. — Isaia 42:1.

Iehova dăruiește Fiului său iubit numele său propriu și dă poruncă că toată creațiunea trebuie să i se închine. Pentru ce face El aceasta? Numele lui Iehova stă în discuție, și pentru aceasta poartă acum Fiul său iubit, care a fost numit în slujba unui justificator și executor de sentințe, Numele Tatălui său. Iehova îl cinstește mai presus decât pe altul. Iehova pune duhul său pe Fiul său iubit, și Tatăl și Fiul sunt una, adecă sunt pedepși înțelegi întru executarea scopului lui Iehova. Tatăl este măestrul, și Christos Isus, Fiul său, este servul și prin urmare este supus lui Iehova. „Christos” înseamnă unsul lui Iehova, și aceasta înseamnă că Iehova a însărcinat pe acest puternic, ca să execute scopul său. Nici o creatură în afară de unșii lui Iehova nu pot să aibă vreodată cinstea, de a purta Numele Lui. — Isaia 42:8. V. Februarie 1934.

Apoi a luat un pahar, și după ce a mulțămît lui Dumnezeu, li l-a dat zicând: Beți toți din el; căci acesta este sângele meu, sângele legământului celui nou, care să varsă pentru mulți, spre iertarea păcatelor. — Matei 26:27, 28.

Ca curățitor de păcate ne spală Isus în sângele său de păcatele noastre. (Apoc. 1:5). A bea sângele acesta simbolizat prin vin, simbolizează ceva mai mult decât iertarea păcatelor. Închipue în simbol moartea, din care are loc o înviere la o viață mai desăvârșită. În Ioan 6:53, 56 arată Isus că aceia, cari beau sângele Lui sunt una cu El, și prin urmare sunt una și cu Tatăl, deoarece El și Tatăl sunt una. Pe aceștia, spune Isus, îi va învia în ziua din urmă, și cu aceasta arată că „viața în voi înșivă” se va câștiga numai după moarte, din care trebuie să aibă loc o înviere. „Viața în voi înșivă” este nemurire și numai acelora se dă, cari „mănâncă din Isus, și beau sângele Lui”. — V. 1. 4. 33.

Isus a început să spună ucenicilor săi: Mai întâi de toate păziți-vă de aluatul farizeilor, care este fățarnicie. — Luca 12:1.

Cuvintele acestea au negreșit a face cu judecata credincioșilor și a celor necredincioși. Fățarnicie constă în aceea că unul afirmă fals că este ceva, ceeace în realitate nu este, sau că ascunde ceeace este el în adevăr. Aceasta se arată prin felul purtării. Dacă cineva declară că este un martor al lui Iehova, atunci pentru a proceda consecvent, trebuie să pună mărturie despre ceeace a învățat în Templu sau locul de adăpost al lui Iehova. Iehova a scos din lume un popor de rămășiță pentru Numele său, și acesta nu poate să procedeze consecvent în nici un alt fel, decât așa că pune mărturie pentru Numele lui Iehova. Acești martori au primit învățatură în locul ascuns sau în Templu, și acuma ies afară ca martorii lui Iehova și vorbesc cu autoritate; ei nu predică vestea lor proprie, ci solia Domnului. Dacă un martor al lui Iehova ar neglija aceasta sau s'ar cedi, să facă aceasta, atunci s'ar face vinovat de fățarnicie. — V. 15. 12. 33.

Căci Christos, Paștele nostru a fost jertfit. Să prăznuim dar praznicul.... cu azimile curăției și adevărului
— 1. Cor. 5:7, 8.

Nu puteți lua parte la masa Domnului și la masa dracilor." (1. Cor. 10:21) Dacă cineva nu bea cu toată inima din păharul adevărat și nu mănâncă de pe masa adevărată, atunci nu este vrednic să „mănânce și să bea” simbolele cinei de amintire. Membrii aleși a corpului lui Christos nu pot să împărtășească cu consimțământul lui Iehova iubirea și serviciul lor între Impărăția lui Dumnezeu și organizațiunea lui Satan. Ei trebuie să fie una cu Christos, chiar așa după cum tot miezul pâinei nedospită este una. Măncarea pâinei dospite în cursul Paștelui a fost pedepsit cu moartea. (2. Moise 12:19) Credincioșii, cari deosebesc trupul Domnului, se examinează pe sine, se curățesc de necurătenie și de orice netăiere împrejur a inimei, prin aceasta se păzesc de aceea, ca să mănânce și să bea cu nevrednicie și astfel să-și atragă o judecată prin mâncare și beutură. — V. 1. 4. 33.

Răscumpărați.... cu sângele scump al lui Christos, Mielul fără cusur și fără prihană. — 1. Petru 2:18, 19.

Mielul de pască a fost un simbol și a reprezentat pe Moise; mijlocitorul Iudeilor. Moartea Mielului a ilustrat sau a reprezentat moartea lui Moise. Este adevărat că Moise nu a fost un întâinșcut; Aaron și soru-sa Miriam, ambii erau mai în vârstă decât Moise. Cu toate acestea, Moise, ca un strănepot al lui Levi, era un Levit. Dumnezeu porunci lui Moise: „Să iei pe Leviți pentru mine Iehova, în locul tuturor întâilor născuți din copiii lui Izrael.” (4. Moise 3:41) În schimbarea aceasta Moise figura ca un Levit, și prin urmare a servit ca o rezervă (locuitor) pentru un întâinșcut. Mielul a închipuit o astfel de rezervă, și Moise a reprezentat pe Isus. În dreptățirea lui Moise prin credință, îl făcu pe el înaintea lui Dumnezeu tot atât de nepătat și fără cusur, ca pe Mielul de pască. El însuși a spus sub inspirație că el a fost un premergător a mai marelui Profet, Isus. Mielul lui Dumnezeu. — V. 1. 4. 33.

Cât de mari sunt semnele Lui și cât de puternice sunt minunile Lui! — Daniel 4:2.

Înainte de venirea Domnului în Templu, credincioșii Lui de pe pământ nu au văzut în El altul decât pe răscumpărătorul și liberatorul omului; acum însă îl cunosc ca pe Justificatorul Numelui lui Iehova, care din pricina lucrurilor pe care le-a suferit, a ajuns la această poziție înaltă, și și-a dovedit însușirea pentru poziția aceasta. Aceste suferințe erau necesare, pentruca să țină tare la neprihănirea sa, și să dovedească că în chestiunea discutabilă dreptul este pe partea lui Iehova. Acuma dorește să facă de cunoscut urmașilor săi credincioși „semnele și minunile, pe cari le-a făcut Dumnezeu Cel Prea Înalt față de mine”. (Vers 2.) Între minunile mari și puternice este descoperirea predestinației și supremației lui Iehova, precum și a executării fără greș a scopurilor sale. Desfășurarea înțelepciunii sale desăvârșite și a puterii sale nemărginite; pune în admirație temere și căință pe toți aceia cari au o inimă curată; alături de nemăsurate sunt lucrările sale minunate. — V. Maiu 1934.

Pâinea, pe care o frângem, nu este ea împărlășirea cu trupul lui Christos? Având în vedere că este o pâine, noi cari suntem mulți, suntem un trup. —

1. Cor. 10:16, 17.

Apostolul se referă aici la lucruri mai mari și reale, cari au fost simbolizate prin lucrurile împărlășite cu ocazia cinei de amintire. Cei ce cu ocazia aceasta mănâncă și bea cu drept, sunt accia, cari sunt una cu Christos, într'un trup; cașicum ei ar fi o singură bucată de pâine; astfel deci ei au împărlășire în anumite lucruri, la cari numai ei pot să ia parte și nu și alții, cari sunt în afară de trupul lui Christos. Ceeace au ei comun cu Christos, este o participare comună cu Isus împreună cu ei, la lucrarea și la suferințele lui Christos. Cel ce cu ocazia cinei memorabile bea în simbol sângele lui Isus, în consecință, trebuie să urmeze cu credincioșie ceea ce este arătat în icoană, și vorbind figurativ, să bea sângele lui Isus, întrucât împreună cu El suferă până la moarte și ține tare în unitate și neprihănire. — V. 1. 4. 33.

În locașul Lui totuși scrie: Slavi! Psalm 29:9.

Străngerea răniștilor în Templu și învățătura pe care o primește acolo, nu este necesară pentru mântuirea ei. Alunei care este scopul anume a străngerei sale în Templu? Scriptura răspunde că au fost strănși în Templu cu scopul, ca să pună mărturie. Ei au fost făcuți martori ai lui Iehova și lor li s'a încredințat mărturia lui Isus Christos. Ei au fost strănși în Templu și instruiți, pentruca, ei ca alari martori să poată ști ce au de vorbit. Domnul acum nu numai spre edificarea, încurajarea, mulțămirea sau dezvoltarea lor de sine îi învăță. Învățătura li se dă, pentruca ei să poată folosi aceasta amăsurat îndrumărilor sale. Însărcinarea lor constă în aceea, ca să predice Împărăția și să vestească oamenilor lucrările lui Iehova; și învățătura o primesc în Templu, pentruca lucrarea aceasta, amăsurat voinței Domnului să o poată face cu prevedere și cum se cuvine. — V. 15. 12. 33.

Pentruca, oridecâteori mâncați din pânea aceasta și beți din păharul acesta, vestiți moartea Domnului, până va veni El. — 1. Cor. 11:26.

Simbolurile pâinii și a vinului se iau în același timp. Scriptura nu ne îndreptățește să despărțim una de alta cu ocazia cinei memorabile. Pânea a fost mâncată și vinul a fost băut numai de către cei unsprezece credincioși, cari au fost chemați la Împărăție și erau aspiranți la ea. Cei ce mai târziu în armonie cu Scriptura au serbat cina memorabilă cu vrednicie, sunt aspiranți la Împărăție. Aceștia constituie clasa miresei. Mireasa salută pe mire de bun venit, și se bucură de venirea Lui, și cu clasa miresei bea Christos Isus după venirea sa în Templu, din vinul bucuriei. Rămășița credincioasă, care se găsește încă pe pământ, continuă să vestească moartea Domnului, cu toată marea a venit, deoarece ei știu că trebuie să moară împreună cu El, și prin participare la învierea Lui, vor primi viață vecinică. — V. 1. 4. 33.

Și națiunile vor nădăjdui în Numele Lui. — Matei 12:21.

Nu există nimic în lumea aceasta, în care oamenii și-ar putea pune nădejdea; pentru aceasta sunt națiunile disperate. Îngrijirea îndurată a lui Iehova pentru oamenii ascultători stă în contrazicere clară și remarcabilă cu starea disperată și mizerabilă a lumii. El a făcut pe Christos Isus Justificatorul său și numele lui Christos l-a înălțat peste toate numirile, în afară de al său; El invită pe oameni să asculte de Împăratul Lui cel mare și să învețe înțelesul mare a Numei lui său. Rămășița oastei alese, care se află încă pe pământ, este angajată ca grupa martorilor lui Iehova; și acestora li se poruncește, ca să atragă atențiunea oamenilor cu bun simț asupra Împărăției lui Iehova și asupra Împăratului său cel mare. Numele lui Christos Isus este pentru Împărăția lui Dumnezeu, care va justifica Numele lui Iehova. Nu există alt nume în care națiunile ar putea nădăjdui și prin care ar putea fi mântuite. Martorii lui Iehova din pricina aceasta trebuie să arate oamenilor această una și singură și desăvârșită speranță. — V. Februarie 1934.

Păharul binecuvântat, pe care-l binecuvântăm, nu este el împărtășirea cu sângele lui Christos? — 1. Cor. 10:16.

A bea sângele lui Christos și al contopii în noi, pentruca să devină o parte esențială din noi, înseamnă, să avem parte împreună cu El la ceea ce este în legătură cu sângele Lui, anume la suferința până la moarte. Suferința și felul morții lui Isus l-a ajuns din pricina activității sale, întrucât a lucrat ca un „adevărat și credincios martor” al lui Iehova. Deci urmașii Lui numai atunci pot să golească cu adevărat sângele Lui, dacă ajung la cunoștința suferinței împreună cu El, făcându-se asemenea morții Lui. Aceasta înseamnă o activitate până la moarte, ca servii și martorii credincioși ai lui Iehova, și încă într-o lume străină de Dumnezeu. Credincioșii lor în serviciul lui Iehova, atrage asupra lor focul dușmanului. Martorii lui Iehova trebuie să jînă seamă de suferințe și persecuțiuni, ei trebuie să le suporte atât timp, pânăcând va sta în picioare organizațiunea lui Satan. — V. 1. 4. 33.

Neprihăniților, bucurați-vă în Domnul, și măriți prin laudele voastre sfîințenia Lui. — Psalm 97:12.

Intrucât a sosit deja Impăratul precum și Impărăția, și totodată și timpul bucuriei, astfel păharul memorial nu închipue sau simbolizează numai o băutură a suferințelor până la moarte, ci și băutura voioșiei, a veseliei și a bucuriei, în care a intrat acum Impăratul, care și-a vărsat odinioară sîngele, și El invită pe servii Lui buni și credincioși de pe pămînt, ca asemenea să între în bucuria aceasta. Pîinea simbolizează nu numai trupul lui Isus, frînt odinioară, ci și unitatea tuturor membrilor corpului lui Christos, împreună cu Capul lor, care se găsește acum în Templu. Ce putere mare dă această unitate în inimele tuturor acelor, cari cu vrednicie iau parte la cina memorabilă! Aceasta în adevăr este ziua liberării, eliberarea, care vine în curînd cu justificarea vecinică a Numelui memorabil Iehova. — V. 1. 4. 33.

Astăzi, tu te-ai făcut poporul lui Iehova, a Dumnezeului tău. Să ascuți de glasul Domnului, Dumnezeului tău, și să împlinești poruncile și legile Lui pe cari ți le dau astăzi. — 5. Moise 27:9, 10.

Toți aceia, cari au primit chemarea pentru Impărăție, și-au jertfit dreptul lor de a trăi pe pămînt ca creaturi omenești; dar începînd cu timpul decînd mai marele Moise a apărut în templu, „ascultarea este mai bună decît arderile de tot”. Când Domnul a dat poporului său porunca, ca să vestească mărturia Impărăției și să prevestească sentința sa contra organizației lui Satan, atunci s'au găsit între consacrați, unii, cari s'au răsculat și au refuzat să asculte. „Căci neascultarea este tot atît de vinovată ca ghicirea, și împotrivirea este mai puțin vinovată decît închinarea la idoli și terafimi”, și aceasta se pedepsește cu moartea. (1. Samuil 15:22, 23; Efes 5:5) Unșii, ascultînd de poruncile mai marelui Moise, cu bucurie trebuie să înainteze. Numai o ascultare desăvîrșită va corespunde cerințelor. — V. 15. 7. 33.

Căci vă spun că de acum încolo, nu le voi mai mânca, până la împlinirea lor în Impărăția lui Dumnezeu...

Pentru că vă spun că nu voi mai bea de acum încolo din rodul viței, pînă cînd va veni Impărăția lui Dumnezeu. — Luca 22:16, 18.

Timpul cinei memorabile dă ocazie la o meditare serioasă, deoarece noi, cu toate că nu suntem o parte a Egiptului, totuș petrecem încă în „Egipt” sau în lumea lui Satan, și deoarece comandantul suprem al lui Satan, prințul Gog, întreprinde niște proceduri publice întru executarea intențiunii sale ucigașe contra rămășiței. Cu toate acestea încă mai trebuie să-l mîncăm pe Christos ca pască și să vestim sau să arătăm moartea Lui. Serbarea și acum este o ocazie și mai potrivită pentru o bucurie nemărginită: Impărăția lui Dumnezeu a sosit, a venit la Templu și Justificatorul regal, și este prezent la serbare. Pîinea poate fi mîncată acum în Impărăția lui Dumnezeu. Acum așadar a sosit timpul pentru Isus Christos, amăsurat promisiunii sale să mănânce și să bea, și să invite pe membrii corpului său, inclusiv membrii „piciorilor” sale, la ospățul regal. — V. 1. 4. 33.

Evangelhia aceasta a Impărăției va fi propovăduită în toată lumea ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Atunci va veni sfârșitul. — Matei 24:14.

Mai marele Moise, Christos Isus, dă porunca aceasta care răsună hotărît și clar. Aceasta nu înseamnă numai simplu Evangelhia despre „Christos Isus, și El răstignit”, ci spune aici „această Evangelhie”, și aceasta înseamnă vestea de bucurie că Impărăția a sosit, și că Iehova își va face acum un nume. Chiar acesta este scopul, pentru care mai marele Moise întemeiază Impărăția. Toți aceia cari rămân în corpul lui Christos, și primesc cununa vieții, trebuie negreșit să împlinească porunca aceasta. Credincioșii toți cu bucurie vor primi vestea de bucurie, pe care vor proclama-o lumii ca o mărturie, o va explica oamenilor cu bun simț și vor vesti-o organizației lui Satan. Organizațiunea lui Satan, trebuie să primească o prevestire despre aceasta înainte de nimicirea ei desăvîrșită, chiar așa, precum Moise și Aaron, au avertizat pe Faraon și pe sfetnicii lui. — V. 15. 7. 33.

*Cântați de bucurie, neamurilor, cu poporul său! —
— 5. Moise 32:43.*

Mulți pot să se bucure în credința lor în trupul frânt și în sângele vărsat al lui Christos, ca fiind o uncă pentru mântuirea lor; ei pot să se mai bucure și asupra faptului mai departe că Împărăția a sosit, că încurând va urma liberarea oamenilor și Numele lui Iehova va fi justificat; dar dacă ei nu sunt aspiranți ai Împărăției, nici nu beau sângele Lui, nu pot să vestească moartea Lui și nu pot lua parte la bucuria Lui; la care numai aceia au parte, cari sunt una cu Christos și cu Iehova. Alții deasemenea pot să ia parte activă la vestirea adevărului Împărăției, amăsurat indicației din Apoc. 22:17. Timpul a sosit pentru vestirea Numelui lui Iehova și a Împărăției sale, și este privilegiul tuturor aceloră, cari aud adevărul, ca să primească vestea de bucurie și s'o vestească altora. Aceștia se numesc clasa Ionadab, și este potrivit ca pe unii ca aceștia să-i încurajăm să vestească Împărăția. — V. 1. 4. 33.

Nu știți că, dacă vă dați robii cuiva, ca să-l ascultați, sunteți robii aceluia, pe care-l ascultați? — Romani 6:16.

Preoțimea „creștinismului organizat” nu servește lui Iehova Dumnezeu, ci Diavolului. Faptul acesta a fost combătut cu foc, întrucât s'a afirmat că există predicatori sinceri, cari predică Evanghelia chiar după credința lor. Răspunsul este că numai sinceritatea credinței cuiva, încă nu-l poate face un serv al lui Iehova. Acești apărători ai preoților trebuie să recunoască, că acești preoți predică niște învățături egoiste, și că ei niciodată nu vorbesc oamenilor despre justificarea Numelui lui Iehova prin Isus Christos, și nici nu fac indicațiune la aceea că nădejdea oamenilor constă în credințioșia lor față de Dumnezeu și Împărăția Lui. Predicarea greșelilor, chiar dacă aceasta se face cu toată sinceritatea, cauzează abateră oamenii de la Dumnezeu Iehova; și acest fapt face pe un predicator de astfel de greșeli, un serv al lui Satan. Pentruca oamenii să poată avea nădejde, trebuie să cunoască adevărul. — V. Februarie 1934.

Ascultă poporul meu, și te voi sfătui. Israele, de m'ai ascultă! — Psalm 81:8.

Iehova alege creaturi omenesti și le înzestrează cu autoritate, mijloace și căi, ca să fie martorii Lui, pentruca ei să poată mărturisi spre cinstea Numelui său. El a ales pe Izraeliți și le dădu Numele său, pentruca să fie martorii Lui. Incepând cu apostolii, Iehova a ales dintre oameni un popor pentru Numele său, și acestuia îi dădu mijloace și căi, ca să pună mărturie despre Numele său. Mărturia sa o dă mai întâi aleșilor Lui, pentru ca să poată ști, ce au de spus altora. Aleșii, cari sunt necredincioși întru folosirea mijloacelor și metodelor primite de la Dumnezeu, pentru a-i fi martori, primesc o pedeapsă dreaptă, și anume după măsura necredincioșiei fiecăruia. Aceia însă, cari în folosirea mijloacelor date de Dumnezeu se dovedesc credincioși și plini de viață, obțin aprobarea lui Iehova. — V. 15. 6. 33.

*Iubirea de bani (argint) este rădăcina tuturor re-
lelor. — 1. Timot. 6:10.*

Banii sunt un mijloc pentru procurare de negoț și pentru a exercita comerț. Comerciantul sau neguțătorul face comerț cu lucruri materiale ca să profiteze. Înțelesul noțiunii „bani” nu se poate mărgini cu drept la un mijloc de plată a statului, valoare de schimb sau ca o colă a valorilor. În înțelesul Scripturii banul reprezintă o măsură a profitului personal, sau a ceva ce aduce un profit. Aceasta poate să fie bani, sau argint sau recunoștință și onoare din partea oamenilor, sau chiar și profitare sau influență și autoritate asupra altora. Cel ce este mînat de o poftă după câștig egoist, este lacom și culezant. Acest spirit este opus contrar spiritului lui Dumnezeu, și este o manifestare a spiritului Diavolului. Iubirea de bani sau de ceece se ilustrează prin bani, a îndemnal pe Satan, ca să facă un articol de negoț din neamul omenesc. În felul acesta a fost aceasta începutul sau rădăcina tuturor relelor. — V. Aprilie 1934.

Iată voi trimite să aducă toate popoarele dela miază-noapte, zice Iehova; și voi trimite la robul meu Nebucadnețar, împăratul Babilonului; și voi aduce împotriva acestei țări. — Ieremia 25:9.

Nebucadnețar înseamnă „Nebo (adică profet) este ocrotitorul împotriva nenorocirii”. Numele se potrivește perfect lui Christos Isus, marele Profet al lui Iehova și ocrotitorul poporului lui Dumnezeu împotriva dușmanilor acestuia. Iehova a transmis rămășiței sale credincioase „mărturia lui Isus Christos”, și pentru aceasta se scoală Satan, ca să se lupte împotriva lor. Satan ar birui în războiul acesta, dacă ei nu ar fi ocrotiți și păziți de mai marele Nebo, Christos Isus. Timpul a sosit, când Numele lui Iehova trebuie să fie justificat, și cel ce vrea să ia parte cu Christos Isus la lucrarea aceasta binecuvântată, trebuie să sufere din partea lui Satan și a uneltelor sale. Întrucât însă credincioșii se află acum cu Christos în Templu, sunt asigurați de scutul său. — V. Maiu 1934.

Isus le-a zis: Măncarea mea este să fac voia Celui ce m'a trimis, și să împlinesc lucrarea Lui. — Ioan 4:34.

Iehova a trimis pe Fiul său iubit să facă o lucrare deosebită, și cugetul lui Isus a fost îndreptat asupra faptului, ca lucrarea aceasta s'o facă amăsurat voinței Tatălui său. El a știut ce a făcut Iehova pentru dânsul și ce a făcut atunci pentru El și pentru ce lucrare l-a trimis. Isus a înțeles cum a îndrumat Tatăl Lui cugetul său, și a fost decis, ca să facă asemenea. Aceasta se dovedește din cuvintele, cari sunt însemnate despre El: „Iehova Dumnezeule, multe sunt minunile tale pe cari le-ai făcut și hotărârile tale față de noi: nimeni nu se poate asemăna cu tine. Aș vrea să le vestesc și să le trîmbitez, dar numărul lor este prea mare ca să le povestesc.” (Psalm 40:5) „Cât de nepătrunse mi se par gândurile tale Dumnezeule, și cât de mare este numărul lor.” (Psalm 139:17). Cugetul lui Christos este totasemenea. — V. Maiu 1934.

Căci eu sunt Iehova, Dumnezeul vostru; voi să vă sfințiți și fiți sfinți, căci Eu sunt sfânt.—3. Moise 11:44.

Iehova este pedepălin devotat dreptății. Creatura, care dorește să fie sfântă, trebuie să se consacreze pedepălin și necondiționat lui Dumnezeu și cauzei sale drepte. În nici un alt chip nu ar putea deveni sfânt. Toate creaturile omenești sunt imperfecte; dacă însă o astfel de creatură are încredere în sângele lui Isus, ca un preț de răscumpărare, intră în legământ cu Iehova și a fost născut de spiritul lui Dumnezeu, va fi privită ca o creatură nouă, cu toatăca este încă într'un corp imperfect. Cineva poate să fie sfânt, dacă se consacrează lui Iehova cu totul și fără rezerve, și pentru a face aceasta, are lipsă de cugetarea Domnului. Dacă cineva are o astfel de cugetare, preamărește pe Iehova, i se închină în spirit și în adevăr. „Înălțați pe Iehova Dumnezeul nostru, și închinați-vă pe muntele Lui cel sfânt! Căci Iehova, Dumnezeul nostru este sfânt!” — Psalm 99:9. V. 15. 4. 33.

Iată, Eu stau la ușă și bat. Dacă aude cineva glasul meu și deschide ușa, voi intra la el, voi cina cu el, și el cu mine. — Apoc. 3:20.

Rămășița ca membre „Laodiceci” se bucură de privilegiul binecuvântat, ca să înțeleagă împlinirea rugăciunii fratelui lor Pavel, care rugăciune a amintit-o, când a scris despre lupta lui cea mare pe care a avut-o în interesul celor din Laodicea: „Pentruca să li se îmbărbăteze inimile, să fie uniți în dragoste, și să capete toate bogățiile plinității de pricepere, ca să cunoască taina lui Dumnezeu Tatăl, adică pe Christos, în care sunt ascunse toate comorile înțelepciunii și ale științei.” (Col. 2:1-3) Acești credincioși nu mai sunt mai departe nesătui, în nedumerire și în căutarea căii pe care să umble. Ei cunosc căsa Măestrului lor și organizațiunea Tatălui lor, și fiind săturați și în Templu în prezența Domnului Isus Christos, se bucură cântând lauda lui Dumnezeu; deoarece „în Templul său totul strigă: Mărire!” — V. Aprilie 1934.

Fiindcă Impărăția cerurilor se aseamănă cu un gospodar, care a ieșit din dimineață, să-și tocească lucrători la vie. — Matei 20:1.

Iehova totdeauna răsplătește pe aceia, sau dă plată aceluia, cari îi servesc cu credincioșie, și cari sunt îndemnați de iubire să facă serviciul acesta. Lucrătorii au fost angajați, ca să lucreze în via gospodaru. „În ziua aceea cântați o cântare asupra viei celei mai alese: Eu Iehova sunt păzitorul ei, Eu o ud în fiecare clipă; Eu o păzesc zi și noaptea, ca să n'o vatăme nimeni.” (Isaia 27:2, 3) Aceasta arată că gospodarul este prezent și se învârtă în via sa și între vie și târg, și în toate ceasurile zilei își păzește via. Via este organizațiunea pământească a lui Iehova, care aduce la iveală roadele împărăției, și aceasta este misiunea lucrării Elisei. Lucrătorii credincioși din vie aduc la iveală roadele Impărăției spre preamărirea lui Dumnezeu, cari stau în favoarea Lui. — V. Ianuarie 1934.

Dar eu, în nevinovăția mea, voi vedea fața ta; cum mă voi trezi, mă voi sătura de chipul tău. — Psalm 17:15.

Când s'a desfășurat mai întâi marea Domnului urmașilor săi devotați? Pe vremea când Sionul a fost strâns laolaltă și a fost zidit. (Ps. 102:16) Zidirea Sionului are loc pe vremea când Iehova trimite pe Capul organizației acesteia, ca să adune laolaltă pe membrii credincioși ai acesteia. În vremea aceasta deosebită stau urmașii adevărați ai lui Christos Isus, cari constituie rămășița în nevinovăție înaintea Domnului. Pe vremea aceasta se îngrijește Domnul de mantia dreptății, și o dă cu ocazia venirii sale la Templu, celor credincioși ai Lui. (Is. 62:10). Atunci a observat rămășița că Domnul este prezent la ei. Fiind ei în Templu, sunt sătui, deoarece au asigurarea că Domnul i-a adunat la sine, și că pot fi siguri că vor intra în Impărăție dacă vor rămâne credincioși. — V. Aprilie 1934).

Așa zice Iehova, care te-a făcut, și te-a format din mîtră, care te va ajuta: Nu te teme servul meu Iacobe, și tu Ieșurune, pe care te-am ales. — Isaia 44:2.

Iehova dă poporului său de legământ numele „Ieșurun”. Numele acesta numai de patru ori apare în Scriptură. Numele acesta a fost folosit prima dată în vorbirea, pe care Moise a ținut-o în șesul Moabului, când s'a încheiat legământul. Atât timpul cât și locul, unde s'a folosit cuvântul acesta, sunt însemnate. Numele înseamnă „un popor drept” și trebuie să se refere la toți aceia, cari sunt adunați în Templu la judecată și se înfățișează în dreptatea lui Christos Isus. Toți aceștia au fost născuți și chemați ca copiii lui Dumnezeu; ei au răspuns chemării și sunt aspiranți la Impărăție; astfel prin sângele vărsat al lui Christos Isus au fost făcuți drepti. „Ieșurun” se referă îndeosebi la aceia, cari în judecată au fost găsiți aprobați, au fost duși în Templu și unși. — V. 1. 8. 33.

Trebuie ca să ascultăm mai mult de Dumnezeu decât de oameni. — Faptele Ap. 5:29.

Iehova a ales din lume un popor pentru Numele său, i-a numit martorii săi, și le-a poruncit, ca să vestească un anumit mesaj. Mesajul acesta nu este al unui om, ci este al lui Dumnezeu. Nici un martor al lui Iehova nu se poate folosi pe drept de niște cuvinte aspre față de persoane singurate; îndatorirea lui este, ca să vestească răzburarea lui Dumnezeu împotriva tuturor părților organizației lui Satan; și dacă lucrul acesta — în ascultare față de poruncile lui Dumnezeu — nu-l îndeplinește cu credincioșie, nu-și poate păstra neprihănirea. Cuvântul lui Dumnezeu, adevărul este acela, care taie, pe care trebuie rostit clar și lămurit și cu convingere, totuși fără asprime. În consecință, martorii lui Iehova nu pot merge la funcționarii dela Poliție să le ceară un permis să poată predica Evanghelia Impărăției. Martorii lui Iehova respectă legea și dau ascultare tuturor legilor, cari nu se contrazic cu legile lui Dumnezeu; dar dacă există o contradicție, atunci credincioșii ascultă de Dumnezeu. — V. 1. 7. 33.

Astfel dar, deoarece copiii sunt părtași sângelui și cărnii, tot așa și El însuș a fost deopotrivă părtaș la ele, pentru că prin moarte, să nimicească pe cel ce are puterea morții, adică pe diavolul. — Evrei 2:14.

Era de lipsă că Isus a fost o creatură omenească din sânge și carne ca alți oameni, și ca om să îndeplinească condițiunile chestiunii de discuție, pentru că să-și dovedească destoinicia de a fi întrebuițat de către Iehova, pentru a nimici pe Diavol și pe organizațiunea lui întregă. Învierea lui Isus a dovedit că El a fost credincios și devotat lui Iehova, și că în calitate de om și-a păstrat neprihănirea. Astfel deci ca om a câștigat o biruință deplină și desăvârșită și a justificat Numele Tatălui său. Isus va fi nu numai mântuitorul omenirii, ci și justificatorul Numelui lui Iehova, și conducătorul și stăpânitorul tuturor popoarelor. Aceasta este o justificare mai departe a Numelui lui Iehova. Iehova poruncește, ca întreaga creațiune să îngenuncheze înaintea Numelui lui Isus. — V. Februarie 1934.

Se va ridica împotriva Domnului Domnilor, dar va fi zdrobit, fără ajutorul vre-unei mâni omenești.

— Daniel 8:25.

„Creștinătatea” amăgitoare orbește pe oameni prin înșelăciune și fățarie și continuă să se răscoale contra Prințului păcii și să-și dea silința să combată adevărul. Sfârșitul sistemului de domnie mondială Anglo-American este aproape. În timpul cel mai scurt va cădea și se va distruge cu desăvârșire. Zdrobirea ei va fi oare cauzată de armatele și flotele unite ale altor națiuni din lume? Ori va fi oare o luptă lăuntrică a masselor contra claselor desvoltându-se în revoluție și anarhie, și aceasta îi va pricinui prăbușirea? Nu! Deoarece o nimicare venită în felul acesta nicidecum nu ar contribui la cinstea și justificarea Numelui lui Iehova. Christos Isus va stărpi cu desăvârșire unealta lui Satan, pe care acesta o folosește pentru călcarea adevărului și necinstirea Numelui lui Iehova. Nici o putere pământească nu va zdrobi sistemul acesta diavolesc, ci va fi zdrobit fără mână de om, adecă de mâna lui Dumnezeu, Cel atotputernic. Această cunoștință însufletește inima tuturor unșilor și îi îndeamnă să continue să aducă laudă și preamărire lui Iehova. — V. 1. 9. 33.

A mea este răzbunarea și Eu voi răsplăti, când va începe să-le alunece piciorul. — 5. Moise 32:35.

Lunga răbdare a lui Iehova a durat un timp stabilit, după care însă se ridică să nimicească pe dușmanii săi. În timp ce Isus a trebuit să șadă de a dreapta lui Iehova și să aștepte, urmașii Lui credincioși de pe pământ au trebuit să observe următoarele cuvinte ale sale: „Rugați-vă pentru aceia, cari vă batjocoresc și vă prigonesc.” Aceasta au făcut-o și nu au căutat să se răzbune întrucât totdeauna aveau în cuget cuvintele lui Iehova „A mea este răzbunarea, Eu voi răsplăti.” În cursul perioadei de așteptare amintită mai sus, urmașii credincioși ai lui Christos prin rugăciunile lor pentru dușmani s’au dovedit în deplină armonie cu voia lui Dumnezeu, întrucât au așteptat timpul hotărât, în care va stărpi Dumnezeu pe dușmani. Timpul de lungă răbdare a lui Iehova este pe sfârșite, și El trimite pe marele său reprezentant împotriva dușmanilor; și acum martorii Lui se roagă, ca să nimicească pe dușmanii săi și ca să poată face aceasta acum. — V. 1. 5. 33.

Cei ce fac fărădelegea au și început să cadă; sunt răsturnați, și nu pot să se mai scoale. — Psalm 36:12.

Iehova face acum cunoscut celor credincioși ce se va întâmpla încurând. „Vi le spun mai înainte ca să se întâmple”. (Isaia 42:9) Iehova arată rămășiței între altele și aceea că ce va fi soarta celor nelegiuți. „Servul credincios” vede pe cei nelegiuți zdrobiți complet, și neputincioși și fără putere, ca să se mai poată scula cândva. Aceasta va fi o justificare pe mai departe a Numelui lui Iehova. Bunătatea lui Iehova sălășluște totdeauna peste aceia, cari într’adevăr îl iubesc și îl servesc. Impărăția a sosit. Puterile de luptă sunt deja concentrate pentru deciderea definitivă a chestiunii mari de controversă, care de mult așteaptă deslegarea. Dușmanul se pare că acum este foarte tare și groaznic. Rămășiței credincioase într’adevăr se pare un pericol amenințător; totuș plin de încredere în Iehova spune: „Numele lui Iehova este un turn tare, cel neprihănit fuge în el și stă la adăpost.” Iehova să fie laudat în etern! — V. 15. 3. 33.

Totuș oamenii aceștia, tiriți de visările lor, își pângăresc la fel trupul, nesocotesc stăpânirea și batjocoresc dregătoriile. — Iuda 8.

Nici o persoană nu-și ia șieși pe drept cinstea și demnitatea sau mărirea. Iehova și-a arătat scopul, că va îmbrăca pe „servul” său cu o cinste sau demnitate deosebită. Nu găsim în Scriptură că Iehova ar cinsti persoane singurate, afară de Fiul său iubit. Cu toate că Iuda folosește aici cuvântul „dregătorii” în legătură cu creaturi, totuș este evident că aceasta se referă la slujbele îmbrăcate de creaturi și nicidecum la creaturi ca atare. Clasa servului credincios și înțelept de pe pământ, este socotită ca o parte a servului ales al lui Iehova, căreia Iehova îi dă cinste și mărire, și care astfel ca un serv cinstit în felul acesta este o „dregătorie” sau este „demnitar”. A vorbi rău despre „servul” lui Iehova este o ocară de Dumnezeu, deoarece este defăimat „cel cinstit de Dumnezeu”. Clasa „servului rău” însă nu să încumetă să defaime pe clasa „servului credincios” de pe pământ al lui Dumnezeu. — V. 1. 5. 33.

Binecuvântat să fie Numele tău cel slăvit, care este mai presus de orice binecuvântare și de orice laudă! — Neemia 9:5.

Chestiunea cea mai mare dintre toate, ce așteaptă rezolvare, este justificarea numelui lui Iehova. Toate celelalte lucruri sunt subordonate acesteia. Mântuirea neamului omenesc sau a oarecăreia părți a acesteia va fi o justificare a numelui lui Iehova și va dovedi suveranitatea Lui; cu toate acestea mântuirea neamului omenesc nu este de cea mai mare importanță. Dacă pe de altă parte Iehova arată creaturilor sale adevărul și aceleora, cari uscultă de El cu bună voie le dă viață vecinică, această deci este o justificare a numelui său și aduce mântuirea creaturei, care ascultă de El. Dacă cei nelegiuți vor fi nimiciți și cei ce iubesc pe Dumnezeu și ascultă de El vor fi primit viață, atunci aceasta va dovedi că Iehova posedă puterea supremă și că este demn de toată închinarea și de a fi servit cu bucurie. Aceasta va decide pe vecie întrebarea că cine deține puterea supremă, și atunci întreaga creațiune va vedea că Cel Prea Înalt numai celor ascultători le dă viață vecinică. — V. Februarie 1934.

Eu eram meșterul Lui, la lucru lângă El, și în toate zilele eram desjătarea Lui! — Proverbe 8:30.

Intrucât vedem că Isus dela început în tot timpul era desjătarea Tatălui său, din aceasta trebuie să deducem că în toate vremurile a existat o relație cordată între Dumnezeu și Fiul său iubit; pentruce apoi Iehova i-a descoperit fiecare pas în ordine consecutivă a scopului său mare. Fiul a învățat de cu vreme despre răscumpărarea omului din moarte, în care Satan l-a împins, mai departe despre întemeierea împărăției de dreptate și ridicarea omului la armonia cu Dumnezeu, în care situație oamenii își vor păstra neprihănirea înaintea lui Dumnezeu, că toate acestea vor contribui la justificarea numelui Tatălui său. Așa s'a decis apoi, să facă voia Tatălui său cu orice preț. Pentru Isus Christos lucrul cel mai important a fost totdeauna, ca să facă voia Tatălui său, și aceasta precum El știe, va justifica Numele Tatălui său. — V. 15. 4. 33.

Dacă vă va vorbi Faraon, și vă va zice: Faceți o minune! Să zici lui Aaron: Ia-ți toiagul, și aruncă-l înaintea lui Faraon, și toiagul se va preface într'un șarpe. —

2. Moise 7:9.

Porunca lui Iehova, ca Aaron să arunce toiagul înaintea lui Faraon, închipue, cum Isus Christos poruncește membrilor credincioși ai corpului său, adică rămășiței, care este martorul lui Iehova, să îmbrace răzburarea ca o haină, și rișna ca o mantie și să vestească răzburarea Celui Prea Înalt împotriva organizațiunii lui Satan (Isaia 59:17) Prin aceasta dau ei de înțeles că sunt în armonie cu Iehova Dumnezeu, fac parte din armata Lui și posedă rișna Domnului Isus pentru justificarea numelui lui Iehova. Ca martorii lui Iehova, vestesc ei domniilor și poporului că în lupta Armagedonului toiagul sau puterea lui Christos se va preschimba în ceva asemenea șarpelui, pentru a fi folosit în scopul să aducă nenorocire și pedeapsă meritată peste organizațiunea lui Satan; și aceasta va servi dovadă tuturor că Iehova este Dumnezeul Atotputernic peste întreg pământul. — V. 1. 6. 33.

Prin mărimea negoșului tău te-ai umplut de silnicie, și ai păcăluit. — Ezechil 28:16.

Satan a văzut în viitorul depărtat cum izvorul bărbatului desăvârșit și a femeii perfecte se va desvolta într-o mare a creaturilor omenești, și s'a hotărât să se folosească de ea în profitul său personal; din pricina aceasta a făcut comerț și negoș din neamul omenesc. Cum omenirea a crescut în număr, Satan a clocit peste această mare simbolică de oameni, și a adus la iveală organizațiunea sa nelegiuită, bestială, prin care a stăpânit de atunci lumea. În organizațiunea sa a făcut să se distingă trei elemente, anume: comerțul, religia și politica, și prin organizațiunea aceasta care nu este altceva decât o afacere comercială, a umplut pământul cu silnicie. Fărădelegea lui a fost iubirea de bani sau câștigul egoist, și întreprinderea sa a practicat-o cu toate mijloacele comerciale. În loc să dea dovadă de iubire față de Iehova, a fost îndemnat la acțiune comercială de câștigul mârșav sau iubirea de bani. — V. Aprilie 1934.

Cine este înțelept, să ia seama la aceste lucruri, și să fie cu luare aminte la bunătățile lui Iehova. — Psalm 107:43.

Bunătatea lui Iehova, care a fost arătată Servului său, îi dă un simț de siguranță și îl face să salte de bucurie. Dumnezeu nu este îndatorat să înlindă bunătatea Lui vreunei creaturi pământești; cu toate acestea se îndatorește pe sine de bunăvoie și fără interes printr'un legământ, că va păzi pe toți accia, cari îl iubesc și îi servesc. Pretenția Lui este bunătatea, pe care o înlindă creaturilor sale, și prietenia aceasta izvorită din iubire se numește bunătatea sa. Cel Prea Înalt „este îndurat față de cei nerecunoscători și răi”; creaturile egoiste însă disprețuiesc bunătatea lui Dumnezeu și își continuă calea lor nelegiuită. Multe creaturi au urmat calea lui Lucifer și au găsit plăcere în căile nelegiuirii. Accia însă, cari știu să prețuiască bunătatea lui Iehova, se desfășează în Domnul, și cu voioșie umblă pe cărările sale. — V. Aprilie 1934.

La urmă de tot, s'a înfățișat înaintea mea Daniel, numit Belșatar, după numele dumnezeului meu... și i-am spus visul. — Daniel 4:8.

Daniel înseamnă „Judecătorul lui Dumnezeu”. Daniel aici a preumbrit pe Christos Isus, pe care Iehova l-a făcut marele Judecător și căruia i-a încredințat toată judecata, și puterea, ca să execute sentința sa. Trimiterea lui Daniel corespunde timpului, când Isus Christos a fost trimis de Iehova, ca să înceapă să domnească între dușmanii săi, și aceasta se referă la anul 1914. „Înțelepții” după lume a organizației religioase, comerciale și politice, pe această vreme au dat cu totul greș întru încercarea lor de a deslega lina omenirii, și în anul 1918 Iehova a așezat pe Fiul său ca Judecător în Templu, și poruncește neamurilor, ca să asculte de El. (Habacuc 2:20) Că Dumnezeu s'a folosit de Daniel, ca să explice visul lui Nebucadnețar, arată că Iehova vrea să descopere rămășiței scopul său prin Christos Isus. — V. Maiu 1934.

Căci însuș Domnul, cu.... trâmbița lui Dumnezeu, se va pogori din cer, și întâi vor învia cei morți în Christos. — 1. Tes. 4:16.

O „trâmbiță” înseamnă, că o executare a unei însărcinări dumnezeiești este în curs. Înseamnă că Împăratul și-a îmbrăcat puterea de domnie; și domnia lui Christos a început în 1914, când Iehova l-a trimis, ca să domnească. (2. Regi 11:1—4) Glasul trâmbiței mai indică și un timp de bucurie, deoarece Împăratul este de față; în cazul acesta marele Justificator al Numelui lui Iehova, justificarea căruia este bucuria Domnului Christos Isus, și în care bucurie invită El pe urmașii Lui credincioși. (3. Moise 23:24) Sunetul trâmbiței mai arată și război, luptă și biruință; și cu venirea Domnului, trâmbița înseamnă război împotriva lui Satan și a organizației sale, o bătălie mare și o biruință desăvârșită a lui Christos. (2. Cron. 13:12—16) Aceasta este trâmbița lui Iehova, deoarece ea răsună în urma înputernicirii lui Iehova. — V. Aprilie 1934.

Ucenicul nu este mai pe sus de învățătorul său, nici robul mai pe sus de domnul său. Ajunge ucenicului să fie ca învățătorul lui, și robului să fie ca domnul lui. — Matei 10:24, 25.

Domnul dă de înțeles clar că persecuțiunea va ținea până la terminarea vestirei mărturiei. Oare martorii lui Iehova pot să aștepte altceva din partea reprezentanților lui Satan, decât ură răutățe și persecuțiuni? Isus a răspuns la întrebarea aceasta și a zis: „Dacă pe stăpânul casei l-au numit Belzebul, cu cât mai mult vor numi așa pe cei din casa lui?” (Versurile 25, 26) Precum Isus a suferit contrarietate și persecuțiune din partea agenților lui Satan; tot așa trebuie și ucenicii Lui credincioși cum arată El, să sufere asemenea; deoarece „ajunge ucenicului să fie ca învățătorul lui”. Isus a dovedit credincioșie între astfel de suferințe, și rămășița trebuie să facă asemenea. — V. 15. 12. 33.

Căci nu va veni înainte.... de a se descoperi omul fără-delegii, fiul pierzării, protivnicul care se înalță mai pe sus de tot ce se numește Dumnezeu, sau de ce este vrednic de închinare. — 2. Tesal. 2:3, 4.

Este de așteptat că după curățirea Sanctuarului, unii vor afirma, că aparțin organizației lui Dumnezeu, cu toate că ei combat clasa Sanctuarului. Isus a declarat despre Sanctuarul său și despre curățirea lui, că va trimite pe ingeri, și cu ei va scoate pe cei nelegiuți și pe cei ce sunt pricină de poticnire. „Și-i vor arunca în cuptorul aprins; acolo va fi plânsul și scrișnirea dinților.” (Matei 13:42) Din aceasta rezultă că după curățirea Sanctuarului, cei ce vor rămâne afară, vor plânge, urla și vor scrișni cu dinții. Isus spune despre aceștia că au fost niște servi leneși și netrebnici, și le ia „talantul”. „Iar pe robul acela netrebnic, aruncați-l în întunecul de afară: acolo va fi plânsul și scrișnirea dinților.” — V. 15. 9. 33.

Iubirea lui Christos ne strânge. — 2. Cor. 5:14.

Unde îndemnul adevărat pentru servicii este iubire, acolo nu va exista o dorință, ca cineva să vadă pe unul într-o cauză mai mare decât celalalt. Toți sunt una cu Christos Isus, și fiecare trebuie să aibă acelaș spirit, pe care l-a avut Christos; de altfel nu ar putea să fie un membru în corpul lui Christos. (Romani 8:9). Este iubirea, asemenea iubirii lui Christos, care îndeamnă și strânge pe membrii corpului său, și contribuie la aceea că locul cel mai important în cugetul fiecăruia îl ocupă facerea vocii lui Dumnezeu, pentruca ei să poată cinsti Numele său și să poată lua parte la justificarea Numelui său. Niciunul dintre cei ce caută după o cinste mai mare pentru dânsii, nu poate să aibă o astfel de iubire față de Dumnezeu și față de frații lui în Cel Uns. Ceice s-au bucurat de un trecut mai mare în serviciul lui Dumnezeu, și cari văd pe cei intrați în servicii mai târziu ilustrați prin Estera și Rut, se bucură văzând că frații lor mai tineri au aceeași onoare cași dânsii, primită dela Iehova, anume că pot să poarte Numele Lui. — V. Februarie 1934.

Dreptate și judecată face Iehova, tuturor celor apăsăți. — Psalm 103:6.

În strâmtorare este o adevărată bucurie, dacă știm că așa putem lua parte la justificarea Numelui lui Iehova. Acesta este motivul, pentruce invită Isus pe credincioșii Lui: „Intră în bucuria Domnului tău.” Aceasta înseamnă bucuria de a participa la justificarea Numelui Tatălui său. Din acelaș motiv a scris apostolul: „Sunt plin de mângăere, îmi saltă inima de bucurie în toate necazurile noastre.” (2. Cor. 7:4) Pe câtă vreme martorii lui Iehova vor ieși afară și vor vesti cu îndrăzneală Numele lui Iehova, pe Împăratul Lui și Împărăția, vor avea parte de persecuțiuni și suferințe. Dar oamenii cu bun simț trebuie să cunoască că singura lor nădejde stă în Numele marelui Justificator al lui Iehova, și că ei trebuie să se dea pe față ca atari, cari stau pe partea Lui. La timpul său hotărât Iehova se va scula și se va lupta și așa va justifica pe martorii Lui, cari și-au păstrat neprihănirea înaintea Lui. — V. Februarie 1934.

Căci partea Domnului este poporul Lui, Iacob este partea Lui de moștenire. — 5. Moise 32:9.

Legământul încheiat cu poporul Izrael în șesurile Moabului, a preumbrit legământul pentru Impărăție, care cuprinde în sine credincioșie statornică și ascultare continuă față de Dumnezeu și Impărăție. Toți aceia, cari încheie legământul pentru Impărăție, ca prima condiție a intrării în moștenirea deplină, cu credincioșie trebuie să-și împlinească partea lor din îndatoriri. Aceștia sunt cei ce se numesc „moștenirea” lui Iehova. Evident că aceștia sunt aceia cari devin martorii lui Iehova, și cu credincioșie și neîncetată trebuie să-și îndeplinească partea din legământ, înainte ce vor putea intra cu desăvârșire în moștenirea lor. Pe aceștia Iehova îi face membrii a clasei servului său ales, și îi face legământ pentru neamuri, pentru ca să mărturisească oamenilor despre El și despre Impărăția sa; și cinstea aceasta nu o dă altora. — V. 1. 8. 33.

De dragostea Sionului nu voi tăcea, de dragostea Ierusalimului nu voi încela, până nu se va arăta mântuirea lui, lumina soarelui și izbăvirea lui, ca o făclie care se aprinde. — Isaia 62:1.

Chestiunea de discuție a ajuns la punctul decisiv și acum trebuie să se decidă în mod desăvârșit. Iehova a zidit Sionul; și acum declară că lupta a început și va continua până la sfârșit. Lupta aceasta pricinuește că o parte a neamului omenesc se va face cunoscută ca o contrară al lui Dumnezeu, pânăcând partea cealaltă își va dovedi neprihănirea față de Dumnezeu; și astfel ambele partide își ocupă pozițiile înainte de Armagedon. În timpul prezent se referă următoarele cuvinte ale lui Iehova asupra rămășiței credincioase: „Tu vei fi o cunună măreață în mâna lui Iehova și un diadem regal în mâna Dumnezeului tău.” Impărăția cerurilor a sosit, deoarece Christos și-a început domnia. Rămășița de pe pământ trebuie să îndure neceaz, deoarece „prin multe strămtorări trebuie să intrăm în Impărăția lui Dumnezeu.” Totuși aceia, cari au primit Numele lui Iehova și își dovedesc iubirea față de El prin încrederea cu credincioșie a poruncilor sale, nu vor cădea, ci vor câștiga biruința prin Christos. — V. Aprilie 1934.

Și-rog, ca... să vă faceți să vă întăriți în putere, prin Duhul Lui, în omul din lăuntru.” — Efeseni 3:16.

Iehova este mai presus de orice și puterea Lui este de neînvins. Dacă cugetă că ceva trebuie să se facă, și dacă vrea ca lucrul acela să se facă, atunci aceasta înseamnă atât cașicum ar fi făcut deja. Iehova pune spiritul său pe creaturile sale ascultătoare. Aceasta înseamnă că puterea lui Iehova lucrează asupra creaturilor sale, ca să umble pe calea dreptății. Această putere sau acest spirit este nevăzut pentru ochi omenești, dar rezultatul influenței spiritului, adeseori se poate vedea cu ochii. Creatura poate să fie cu totul neputincioasă să îndeplinească ceva; dacă însă Iehova dă spiritul său creaturei acesteia și vrea ca să îndeplinească ceva, atunci creatura aceasta este în stare să facă ceea ce Dumnezeu așteaptă dela ea să facă. „Căci Dumnezeu este Acela, care lucrează în voi, și vă dă, după plăcerea Lui, și voința și înfăptuirea.” (Fil. 2:13). Spiritul lui Dumnezeu, care lucrează prin Christos este ceea ce întărește pe urmașii credincioși ai lui Christos. — V. 15. 4. 33.

Dar mulți din cei dintâi vor fi cei din urmă, și mulți din cei din urmă vor fi cei dintâi. — Matei 19:30.

Cei ce mai la urmă au intrat în serviciul viei, au fost aceia, cari au fost plătiți mai întâi. Oare a arătat aceasta o părtinire sau o tratare specială a vre-unui lucrător? Nicidecum. Niciunul dintre cei ce au servit, indiferent de durata cât a lucrat, sau că ce a făcut, nu a adus ceva folos real lui Iehova. Chiar dacă toți au făcut tot ce au putut, totuși în mod sincer și cuvenit au trebuit să recunoască: Suntem niște servi netrebnici; am făcut numai ceea ce ne-a fost dator. Toți, pe cari Iehova i-a lăsat să intre în serviciul său și i-a trimis în vie, au primit cel mai mare privilegiu și cel mai înalt favor, ce s'a putut conferi vreunui om de pe pământ. Dacă mai întâi aceia ar fi primit plata, cari au stat cel mai mult în servici, aceasta le-ar fi dat îndemnul să se cugete despre sine mai mult decât se cuvine. Imprejurarea că Domnul a plătit mai întâi pe cei din urmă, arată că Domnul nu face deosebire între servii Lui, ci că toți trebuie să fie una, uniți în adevăr pentru o conlucrare armonioasă într-o singură cauză mare. — V. Februarie 1934.

Iehova i-a mai zis: Bagă-ți mâna în sin. El și-a băgat mâna în sin; apoi a scos-o și iată că mână i se acoperise de lepră, și se făcuse albă ca zăpada. — 2.

Moise 4:6.

Intrucât Moise și-a virit mâna în sin, prin aceasta a ilustrat neglijență sau nepăsare întru aplicarea metodelor și mijloacelor, cu care Iehova prevede și îmbracă pe clasa servului său. Iehova a ales rămășița din din pricina numelui său și a provăzut-o cu mijloace și posibilități, ca să transmită lumii o mărturie. A fi nepăsător și neglijent întru executarea acestui lucru, este păcat. Martorii lui Iehova sunt îndemnați, ca „fără zăbavă în zelul (pentru cauza Impăratului), (ci) cu ardore în spirit” să servim Domnului. Servul, care devine necredincios și neactiv, păcătuiește și moare; dar zelul și credințioșia în servicii aduce răsplata promisă — V. 15. 6. 33.

El va rosti vorbe de hulă împotriva Celui Prea Înalt, va asupra pe sfinții Celui Prea Înalt și se va încumela să schimbe vremile și legea. — Daniel 7:25.

În anul 1914 Iehova a așezat pe Impăratul său pe tron, și a aruncat pe Satan jos din cer. Stăpânirea a șaptea mondială, sau „creștinătatea” se codește, ca să accepte pe Impăratul lui Iehova, sau să recunoască că a sosit timpul lui Dumnezeu pentru întemeierea Impărăției sale, și în schimb caută să facă nevalabil timpul lui Iehova, întrucât în făptura Ligei Națiunilor ca stăpânitoare peste lume, a așezat o înlocuire a Impărăției lui Dumnezeu. Aici a fost cazul când „cornul mic” s'a răsculat contra Prințului păcii și caută să schimbe vremurile. Iehova a poruncit prin legea sa ca toți să se închine înaintea Impăratului vecinicii, și să fie supuși Domnului Isus Christos, stăpânitorul de drept al pământului și El poruncește sfinților săi, ca să dea în știre poporului și domnitorilor lumii lui Satan că Impărăția lui Dumnezeu a sosit. Intrucât sistemul de domnie mondială Anglo-American, nu ia în seamă această lege a lui Dumnezeu, se opune legii lui Dumnezeu. Iehova nu va permite, ca timpul său stabilit sau legile sale hotărâte să fie schimbate. — V. 15. 8. 33.

Cât de scumpă este bunătatea ta, Dumnezeule! La umbra aripilor tale găsesc fiii oamenilor adăpost. — Psalm 36:7.

Rămășița lui Dumnezeu a fost acuma strânsă pe muntele Celui Prea Înalt. Cel rău și-a concentrat forțele armate contra lor, și se folosește de orice metode amăgitoare, viclene și nelegiuite, ca pe credincioși să-i nîmicească. Ei însă găsesc adăpost în Numele lui Iehova. Scriptura este plină de promisiunile scumpe ale lui Iehova, că El va păzi pe aceia, cari îl iubesc și îi servesc. Iehova a făcut să lucreze bunătatea sa în favorul credincioșilor și pe rămășița a adus-o în adăpostul ascuns de o siguranță desăvârșită. Pentru a putea rămâne acolo, rămășița trebuie să aibă în vedere calea și sfârșitul celor nelegiuiți și să grijească să ocolească calea celor nelegiuiți, a fi totdeauna credincioasă și devotată lui Iehova, și a prețui bunătatea Lui în mod cuvenit. — V. 15. 3. 33.

Iar voi nu trăiți trupește, ci spiritualicește, dacă spiritul lui Dumnezeu locuiește în voi. — Romani 8:9.

A se abține de obiceiurile animalice, la cari se dedau oamenii căzuți, și a duce o „viață curată” în înțelesul lumii, a se sluji de niște cuvinte blânde și a vorbi despre Scriptură, nu este de ajuns, a corespunde cerințelor Scripturii față de cei cu cugetare spirituală. Christos Isus a fost cu totul devotat lui Iehova, s'a îndreptat după îndrumările lui Dumnezeu și încă tot numai voia lui Iehova o face. Nu perfecțiunea lui trupească a fost cecace i-a asigurat aprobarea lui Dumnezeu, ci devotamentul său desăvârșit și fără rezerve față de Iehova. El nu a fost strămtorat de niște ispite de felul ce înconjoară pe omul decăzut. Ispita mare care a venit peste El, era, dacă va îngădui măcar o clipită voinței lui Satan sau nu. La această ocazie nu s'a codit nici o clipită, ci a lepădat pe Satan și a declarat hotărîrea sa fermă, de a face voia lui Dumnezeu. Cei ce acuma sunt în Christos Isus, în acelaș chip trebuie să procedeze, pentruca să fie cu cugetare spirituală. — V. 15. 4. 33.

A venit vremea.... să răsplătești pe robii tăi prooroci, pe sfinți și pe cei ce se tem de Numele tău, mici și mari. — Apoc. 11:18.

Martorii lui Iehova au primit Numele Lui, pe care li le-a dat, și ei au învățat că Numele Lui este turnul lor tare; ei alcargă în el și acolo se află în siguranță. Aceasta nu dă de înțeles că vor fi liberi de persecuțiuni; ei însă, dacă vor rămânea credincioși Numelui lui Iehova, vor fi mântuiți. Popoarele națiunilor sunt fără speranță în lume. Ei au de lipsă să cunoască că Iehova este singurul adevărat și atotputernic Dumnezeu. Iehova s'a îngrijit de cu vreme, ca să cunoască aceasta. Deoarece Numele lui Iehova a fost necinstit, a numit pe Isus Christos de Justificator al Numelui său mare și sfânt. Cei ce refuză să asculte de marele Justificator și să fie atenți la El, vor fi stărpiți. Aceia însă, cari doresc să cunoască voia și Numele lui Iehova, vor primi învățatură despre aceasta, și dacă îi vor fi ascultători, vor trăi. — V. Februarie 1934.

Și avem cuvântul proorociei făcut și mai tare; la care bine faceți că luați aminte. — 2. Petru 1:19.

Este sigur că Domnul Dumnezeu, chiar în acel scop dă rămășiței priceperea profețiilor sale, ca să-i întărească, pentru ca să aibă o nădejde tare, că vor intra în mărirea vecinică și că vor primi răsplata, cununa vieții. Fără de astfel de asigurare rămășița, în urma persecuțiunilor continue, pe care are să le îndure, s'ar descuraja. Acuma însă ei văd că dușmănia, suferințele și contrazicerile sunt de lipsă pentru dânsii, pentruca să aibă ocazie, să-și dovedească devotamentul lor neîmpărțit față de Iehova și să aibă parte la justificarea Numelui său. Asigurarea aceasta le înmulțește credința și nădejdea; și pentru aceasta înaintează curajoși, în sus steagul Domnului Dumnezeu, vestesc oamenilor vestea Lui, și le dau în știre că numai în Numele Domnului Dumnezeu, a Împăratului său și a Împărăției pot să găsească pace. — V. Martie 1934.

Să nu dați cânilor lucrurile sfinte, și să nu aruncați mărgăritarele voastre înaintea porcilor, ca nu cumva să le calce în picioare și să se întoarcă să vă rupă. —

Matei 7:6.

Domnul în repetate rânduri aseamănă preoțimea cu câinii, da, cu niște câni muți; și pe distinșii turmelor lor îi descrie ca necurați, și aceștia sunt închipuiți prin porci. Dacă unii ca aceștia sunt cunoscuți ca dușmanii adevărului, atunci prin aceea că le-ai prezenta vestea adevărului spre cenzurare, le-ai da ocazie, ca să se întoarcă și să vă rupă. Oare se poate aștepta că membrii comisiunii radiofonice vor reciti solia adevărului și vor spune: puteți ține cuvântarea? Aceasta nu vor face, ci din contră se vor întoarce spre martorii lui Iehova, și-i vor amenința. Pentruce să hulim pe Domnul prin faptul că nu ascultăm de poruncile sale? Va întreba oare Dumnezeu pe Diavolul sau pe careva dintre reprezentanții Lui dacă permite ca să vestească oamenilor mesajul Domnului? Martorii lui Iehova reprezintă pe Domnul, și ei stau aici în puterea Lui și din îndurarea Lui. — V. 1. 7. 33.

Cine se va atinge de un mort, de trupul unui om mort, și nu se va curăți, pângărește cortul Domnului; acela să fie nimicit din Israel. — 4. Moise 19:13.

Organizațiunea lui Satan este un cadavru. Fiecare parte din ea stă sub judecata de nimicire. Cel ce a primit chemarea pentru Împărăție, pentruca să fie curat, trebuie să fie rupt cu totul dela organizațiunea lui Satan și să-și păstreze ținuta aceasta. Compromise cu ea nu se pot face deloc și nici unul dintre cei aprobați de Dumnezeu nu poate să aibă ceva comun cu organizațiunea lui Satan. Curățirea Templului deci, trebuie să în-dice o ruptură desăvârșită a tuturor celor ce aparțin poporului lui Dumnezeu, de către aparținătorii organizațiunii lui Satan. Numai cei curățiți pot să aducă lui Iehova o jertfă bineplăcută. Curățirea Sanctuarului prin urmare trebuie să însemne că din oastea celor ce sunt în așteptarea Împărăției, trebuie să fie înlăturați toți aceia, cari nu sunt pedeplin devotați lui Dumnezeu. Scoaterea afară a celor necredincioși identifică pe cei aprobați.

Fac planuri pline de viclesug împotriva poporului tău, și se sfâlțuesc împotriva celor ocrotiți de tine.

— Psalm 83:3.

Unii dintre aceia, cari iau parte la conspirație sunt foarte bine informați despre marlorii lui Iehova și lucrul pe care-l fac. Această descriere se potrivește de minune asupra acclora cari au fost cândva în adevăr, și au umblat cu aceia, cari constituie pe rămășiță. Aceia cari au fost culeși afară, când Domnul a venit la Templul său, și cari constituie pe clasa „servului rău” au devenit contrarii pe față a rămășiței, care cu zel servește lui Iehova. Cași Iuda, înainte ce a ajuns să fie „fiul pierzării”, a avut legături de încredere cu Christos, așa și membrii clasei preumbrite de Iuda, odinioară erau în relație cordială cu clasa servului credincios. Clasa „servului rău” stă în fruntea acclora, cari sunt indicați ca „omul fărădelegii”. Ce întreprinde în ascuns clasa servului rău contra rămășiței lui Dumnezeu, se dă în știre rămășiței de Domnul, deoarece cunoștința aceasta este importantă pentru rămășiță. — V. 1. 5. 33.

Dacă ești drept, ce-i dai Lui? Ce primește El din mâna ta? — Iov. 35:7.

Iehova doar nu pentru aceea plătește servilor săi sâmbrie, că i-ar fi adus ceva folos, ci din pricina neprihănirii și devotamentului lor desinteresat pentru Numele Lui. Ei sunt drepti, deoarece sunt în Christos și sunt îmbrăcați în mantia dreptății. „Iată cum se va dovedi cinstea (dreptatea) mea: deacum încolo, când ai să vii să-mi vezi sâmbria.” (1. Moise 30:33) Cei ce cu ocazia interogatoriului în Templu au fost recunoscuți ca aprobați de către marele Judecător, primesc mantia dreptății; și lor li se dă cinstea, ca să strălucească în organizațiunea lui Iehova. Numele lui Iehova în inima fiecăruia care aparține rămășiței, ocupă locul cel mai important, deoarece ei văd acum că justificarea Numelui său este de cea mai mare importanță. Intrucât Împăratul și Împărăția vor justifica Numele lui Iehova, astfel dintre învățăturile Bibliei, Împărăția ocupă primul loc. — V. Ianuarie 1934.

Orice faceți să faceți din toată inima, ca pentru Domnul, nu ca pentru oameni — Coloseni 3:23.

Toți aceia cari aparțin rămășiței, își vor da toată silița să facă cece Domnul le-a încredințat în mână. Unii au fost însărcinați, ca să scoată mesajul în formă tipărită, alții iarăș să ducă oamenilor solia aceasta a Împărăției, pentruca Numele lui Iehova să fie făcut cunoscut. Toți sunt în unitate, deoarece toți fac un singur lucru, și aceasta este vestirea și preamărirea Numelui său. Din pricina imperfecțiunii lor corporale pot să nu fie plăcuți unii altora; dar inimile lor trebuie să fie devotate cu totul Domnului și Împărăției sale și având toată atenția, ca să fie bineplăcuți Domnului. Cei cu cugetare spirituală nu vor pretinde fățarnic că ei sunt ceva, ce nu sunt și nici nu pot să fie. Precum împărăția, la care au fost chemați, va fi de o dreptate strictă, tot astfel trebuie și ei în tot timpul să fie drepti și sinceri, și să reprezinte cu credincioșie pe Iehova.—V. 15. 4. 33.

Iată că în mijlocul pământului era un copac foarte înalt. Copacul acesta s'a făcut mare și puternic, vârful lui se înălță până la ceruri și se vedea dela marginile întregului pământ. — Daniel 4:10, 11.

Copacul înălțat deasupra pământului ilustrează în unele abstract domnia supremă de peste pământ împreună cu organizațiunea supusă ei. Copacul ilustrează așadar o creațiune vie a lui Iehova. Când Dumnezeu a creat pe om și pe animale, atunci Lucifer a fost pus ca domnitor suprem peste pământ. Dorința după profit a îndemnat însă pe Lucifer, numit acum Satan, să facă un articol de negoț din omenire. Slujba domnitorului suprem, asemenea vârfulor mărețe a cedrilor, a stăpânit peste tot pământul, și s'a văzut peste tot pământul. Domnitorul suprem a priveghiat totul de pe pământ și întreg pământul a trebuit să privească la el și să-l recunoască. În felul acesta s'a înălțat Satan asupra pământului întreg. — V. Maiu 1934.

De altfel, toți ceice voiesc să trăiască cu evlavie în Christos, vor fi prizoniți. — 2. Tim. 3:12.

Prigonirea martorilor lui Iehova se întâmplă în mod deosebit în țările declarate „creștine”, și anume prin organizațiuni și oameni, cari pretind că sunt urmașii lui Christos. Pentru ce permite oare Iehova, ca unșii Lui să sufere astfel de persecuțiuni? Cum se vede aceasta se întâmplă din două motive deosebite una de alta. Un motiv este, ca să dea ocazie dușmanilor Impărăției lui Dumnezeu, ca ei înșiși să se desvâluie și să se facă cunoscuți, precum la timpul său Iehu a lăsat pe servitorii lui Baal, ca ei înșiși să se dea de gol. Un alt motiv este, ca prin aceste persecuțiuni să se dea ocazie martorilor lui Iehova, ca să-și dovedească iubirea lor față de Iehova și devotamentul lor deplin față de El. Christos Isus a suferit contrazicerea păcătoșilor, și rămășița credincioasă asemenea trebuie să sufere. De altfel nu ar putea avea parte la justificarea Numelui lui Iehova. — V. Aprilie 1934.

A ieșit pela ceasul al treilea, și a văzut pe alții stând în piață fără lucru. Duceți-vă și voi în via mea, le-a zis el, și vă voi da ce va fi cu dreptul. Și s'au dus. — Matei 20:3, 4.

Acelora, cari „pela ceasul al treilea” (1922 d. Chr.) au fost chemați în vie, nu li s'a promis o sâmbrie întocmită, întrucât aceasta s'a lăsat la aprecierea dreaptă a Domnului. Indemnul pentru intrarea în servicii trebuie să fie dorința, de a servi Domnului pe plăcul Lui. Revista în anul 1923 a publicat înțelesul pildei cu „minele” și „talantii”, și tot în același an dădu Domnul poporului său o pricepere a cuvintelor „bucuria Domnului” despre întemeierea Impărăției și cinstea și măreția ce va aduce aceasta Numelui lui Iehova. Cei întocmiți nu au umblat pe căile lor, ci „au intrat” în serviciul Impărăției. Pentru aceasta au intrat în „bucuria Domnului” și au devenit o parte a rămășiței. — V. Ianuarie 1934.

Ascultă, Iehova, nevinovăția, ia aminte strigarea mea, ia în urechie ruga mea din buze fără viclenie. — Psalm 17:1.

David a fost foarte strâmtorat de către dușmanii lui, cari au necinstit tare Numele lui Dumnezeu. Ei au învinuit fals pe David, și au căutat să-l ucidă, și el a strigat la Dumnezeu, ca să-i asculte pricina nevinovată; și în timp ce David a adus această rugămintă înaintea Celui Prea Înalt, și-a exprimat și sinceritatea. Cei ce au urmat chemarea la Impărăție, au așteptat anul 1914 că împărăția va fi întemeiată și ei vor fi luați în cer. Câțiva ani după aceasta a venit mare strâmtorare peste ei. În anii 1917 și 1918, acești credincioși au fost învinuiți fals de către frații lor falși și au fost persecutați îngrozitor de către dușmanii lor. Cu toate acestea ei au fost hotărâți, să fie credincioși lui Iehova și împăratului său, și ei au strigat la Domnul pentru izbăvire, au prezentat înaintea Lui nevinovăția lor și l-au rugat, ca să asculte nevinovăția pricinei lor. — V. Aprilie 1934.

Este un păcat care duce la moarte; nu-i zic să se roage pentru păcatul acela. — 1. Ioan 5:16.

La început s'a crezut că singurul păcat de moarte ar fi lepădarea prețului de răscumpărare. Dacă cineva a crezut cândva în sângele lui Christos ca jertfă de răscumpărare și a intrat într'un legământ cu Iehova, dar apoi neagă sângele lui Christos ca preț de răscumpărare pentru om, prin aceasta fără îndoială că se lipsește pe sine însuși pentru totdeauna de viață. Totuș partea cea mai mare a păcatului constă în călcarea intenționată a poruncii lui Dumnezeu, și pentru aceasta este un păcat de moarte. Este o hulire adusă asupra lui Dumnezeu și o respingere (lepădare) a îngrijirii sale. Există alte căi pentru a săvârși păcat de moarte decât aceea, de a nega prețul de răscumpărare. În Iuda 11 sunt indicate cel puțin trei căi diferite, pentru a săvârși păcat de moarte: „Calea lui Cain”, „Greșala lui Balaam” și „Răscoala lui Core”. — V. 1. 5. 33.

Au ajuns în Ierusalim; și Isus a intrat în Templu. A început să scoată afară pe cei ce vindeau. — Marcu 11:16. — 15

Când Isus a intrat primădată în Templul tipic în Ierusalim, „a alungat afară pe toți cei ce vindeau și cum-părau în Templu”. Când a apărut în Templul adevărat să facă judecată, atunci natural că toți aceia, cari erau um-pluți de spirit comercial, toți cari pretindeau că sunt consacrați, dar Evanghelia au folosit-o în scopuri comerciale, au trebuit culeși laolaltă și dați afară. Aceasta tre-buie să cuprindă pe toți preoții și mai marii turmelor lor, cari abuzează de Cuvântul lui Dumnezeu în scopuri egoiste, maideparte pe „omul fărădelegii”, și pe toți cari, folosindu-se de vestea Impărăției, caută să tragă din ea foloase personale. Cel ce refuză ca să ia o poziție cura-joasă contra organizației lui Satana și se codește să vor-bească contra ei, de necesitate trebuie să fie scos afară. Totașa cel ce murmură contra Domnului, precum și acela, care caută să atragă oameni după el. — V. 15. 9. 33.

Să ascultați de El... Și dacă cineva nu va asculta de cu-vintele mele, pe care le va spune el în numele meu, Eu îi voi cere socoteală. — 5. Moise 18:15, 19.

Moise, în calitate de profet, care a preumbrit pe marele profet al lui Iehova, îl reprezintă numai pe Christos Isus. Cuvintele lui Petru (Fapte 3:23) în care se repetează proorocia aceasta, arată că marele Profet, Christos Isus, lucrează ca judecător și executor, și că toți aceia cari nu i se supun necondiționat, vor fi nimiciți. Aceasta înseamnă fără îndoială că toți membrii unși ai corpului lui Christos, trebuie ca să asculte de El în mod desăvârșit, dacă do-resc să se mențină ca aprobați definitiv și să primească nemurire. Isus Christos a venit la Templu ca să țină judecată, și judecata aceasta o face ca Cel autorizat legal și uns al lui Iehova. După ce cineva a fost adus în Templu și uns, poate să cadă victimă nimiciției prin moartea a doua, dacă se dovedește neascultător inten-ționat față de marele Judecător și Profet Christos Isus. — V. 15. 7. 33.

Nici unul nu este ca tine, Iehova! Mare ești Tu, și mare este Numele tău prin puterea ta. Cine să nu se teamă de tine, Impărate al neamurilor? — Ieremia 10:6, 7.

Numele lui Iehova va fi justificat. Acesta este ade-vărul important peste măsură. El a făcut pe Christos Isus de justificatorul său și l-a pus Impărat peste Im-părăția sa, și prin Impărăția sa va da în știre creațiunii întregi că El, Iehova este Cel Prea Înalt, și că afară de El nu este altul. Prin acest Impărat și Impărăția sa, oa-menii vor fi aduși în armonie cu Dumnezeu. El a îm-brăcat pe Fiul său iubit cu Numele său, și alt nume nu există sub cer, în care oamenii ar putea fi mântuiți. (Fapte 4:12) Impărăția este organizațiunea principală a lui Iehova, și Christos Isus este Capul acestei organiza-țiuni. Iehova a lăsat să se însemne în Cuvântul său că așa a avut intenția, ca pe Christos Isus să-l facă Mân-tuitorul oamenilor și domnitorul de drept al pământului, și ca pe toți cei ascultători să-i întrunească sub El. — V. Martie 1934.

Iehova a zis lui Moise: Intinde-ți mâna și apucă-l de coadă. El a întins mâna și l-a apucat, și șarpele s'a prefăcut iarăși într'un toiag în mâna lui. — 2. Moise 4:4.

Moise aici a închipuit pe Christos Isus. Partea aceasta arată că Iehova stabilește timpul când se va deslănțui Armagedonul, bătălia finală a zilei Dumnezeului Celui Atotputernic, și când se va sfârși. Christos Isus folosește toiagul în chip de șarpe contra organizației dușmanului, și exercită o judecată definitivă și temcinică contra duș-manilor lui Iehova. După ce lucrul acesta va fi executat, toiagul nu va mai trebui să se folosească în chip de șarpe. Puterea și autoritatea lui Iehova, care a fost trăs-misă lui Christos Isus, mai marelui Moise, și este prac-ticată de El, după terminarea luptei zilei celei mari a Dumnezeului Atotputernic, va înceta să mai activeze ca șarpe. În urmă toiagul nu va mai fi folosit să aducă ne-norocire, ci ca să vindece. Iehova va face aceasta spre jus-tificarea numelui său sfânt, pentru ca să poată ști toți, că El este Dumnezeu, și că El a trimis pe Christos Isus, ca pe un Mântuitor. — V. 1. 6. 33.

Cântați lui Iehova o cântare nouă, căci El a făcut minuni: Dreapta și brațul Lui cel sfânt i-au venit în ajutor. — Psalm 98:1.

Dupăce Isus a îndurat multe suferințe, și cu toate acestea a rămas și mai departe ascultător Tatălui său, a fost făcut Justificatorul Numelui Tatălui său. Din motivul acesta, Christos Isus a fost făcut de către Iehova mâna Lui cea dreaptă și brațele Lui sfinte, pentruca să execute hotărîrea lui Dumnezeu, de a-i dovedi suveranitatea. Iehova este așadar Acela, care câștigă biruință asupra dușmanilor săi, totuși biruința aceasta o câștigă prin Fiul său iubit, care este meșterul său; și pe Fiul său l-a făcut uncalta sa, sau justificatorul său, deoarece Fiul chiar și în suferințe a dovedit ascultare față de El. Iehova este Acela, care mântue pe cei ascultători, și le dă viață vecinică. Aceasta o face din pricina Numelui său. Mântuirea lor este o justificare a Numelui său, și justificarea aceasta servește spre binele tuturor acelor, care se dovedesc devotați cu desăvârșire lui Dumnezeu. — V. Februarie 1934.

A ieșit iarăși pela ceasul.... al nouălea, și a făcut la fel. — Duceți-vă și voi în via mea, — le-a zis El, și vă voi da o va fi cu dreptul. — Matei 20:5,4.

Acest timp corespunde anului 1928, când cu ocazia unei conferințe mari a poporului de legământ al lui Dumnezeu, s'a votat „Declarația publică contra lui Satan și pentru Iehova”, și după aceasta lucrătorii vici au transmis-o neamurilor de pe pământ în formă de mărturie. Aceasta a semnalat timpul vărsării a celui al șaptelea potir al mănii. Dela acest timp înainte răspândirea vestei Impărăției s'a mărit considerabil. Numărul lucrătorilor s'a suit, și ei au mers în vie cu încrederea că stăpânul vici le va da „ceace este cu drept”. Aceștia, cari au intrat în lucru numai în timpul din urmă, au recunoscut că numai puțin timp au de lucrat și erau recunoscători pentru servicii, și mai mult s'au gândit la Numele lui Iehova, și la cinstea pe care i-ar putea-o aduce, decât la răsplata lor. — V. Ianuarie 1934.

David a zis Filisteanului: Tu vii împotriva mea cu sabie, cu sulită și cu pavăză; iar eu vin împotriva ta cu Numele Domnului oștirilor. — 1.Samuel 17:45.

Înainte de venirea Domnului la Templu, consacrații erau numai persoane izolate, cari erau cunoscuți numai lui Iehova și lui Christos Isus. Însă după venirea Domnului și după strângerea laolaltă a sfinților, credincioșii au ajuns la o strânsă unitate. Motivele acestei concentrări se pare să fie următoarele: 1) Iehova a voit să facă din ai săi o unitate, pentruca să procedeze cu ei cași cu unul singur; 2) El a voit să aibă un popor pentru Numele său, și acesta trebuie să fie martorul său; și 3) a voit să arate domnitorilor de pe pământ pe credincioasa sa clasă a servului, și așa să-și dovedească puterea, de a aduce la iveală pe pământ oameni, cari îi vor rămânea credincioși prin cele mai grele încercări, și astfel își vor păstra neprihănirea înaintea Lui. Acești oameni constituie rămășița, și în ziua bătăliei trebuie să figureze ca luptătorii Lui, și prin urmare clasa servului credincios de pe pământ va fi aceea, care va pași pe față contra monstrului, care este „omul fărădelegii”. — V. 1. 5. 33.

Ferice de cel pe care-l alegi Tu, și pe care-l primești înaintea ta, ca să locuiască în curțile tale! Ne vom sătura de binecuvântarea Casei tale, de sfințenia Templului tău. — Psalm 65:4.

Dupăce Domnul a apărut în Templul lui Iehova, și a adunat la sine pe cei credincioși, și dupăce aceștia înțeleg, cuprind și prețuesc că El este în Templu și că ei au fost adunați la El, atunci sunt săturați și cu bucurie iau parte la lucru, așa precum a poruncit. O astfel de înțelegere a profetiei, aduce mare bucurie credincioșilor și le înmulțește nădejdea, de a putea intra în viața vecinică și în nemurire. Ei știu că trebuie să rămână credincioși și trebuie să asculte și mai departe de poruncile Aceluia, pe care Iehova l-a așezat în fruntea Templului; și că dacă ei vor face aceasta, atunci vor putea avea parte la justificarea Numelui lui Iehova, și vor putea avea ocazie să meargă în cer. — V. Aprilie 1934.

*Iată că în mijlocul pământului era un copac foarte înalt....
Frunza lui era frumoasă și avea roade multe, în el
se găsea hrană pentru toți. — Daniel 4:10,12.*

Frunzele copacului sunt spre binele creaturilor, cari vin în atingere cu ele. Bușteanul sau cuibarul de rădăcini era în pământ, și astfel a ilustrat pe om. Domnia omului era și este mărginită pe pământ; dar peste om era organizațiunea nevăzută, în frunte cu Lucifer, care mai târziu a devenit Satan. Copacul avea roade multe și „în el se găsea hrană pentru toți”. Numai după ce s'a găsit nelegiuirea în Lucifer, și el a devenit Satan, a fost silit pământul să se nutrească din acest copac. Faptul acesta a fost confirmat de explicațiunea Scripturii, că întreaga lume zace în cel rău. (1. Ioan 5:19) Creațiunea pământului s'a adăpostit în umbra acestei organizațiuni nelegiuite. — V. Maiu 1934.

*Iată, l-am pus martor pelângă popoare, cap și stăpânitor
al popoarelor. — Isaia 55:4.*

Iehova l-a făcut pe Christos Isus, de Servul sau Unsul său ca să justifice Numele Lui. El a numit pe Isus cap sau conducător a tuturor acelor, cari vor primi viață cândva. Cei ce cu credincioșie și reușită vreau să-l urmeze, trebuie să creadă în El, să se încreadă în El și să dea ascultare poruncilor sale; și intrucât Christos Isus și-a păstrat neprihănirea, astfel și alții, cari doresc să trăiască, trebuie să facă asemenea. El conduce mai întâi pe aceia, cu cari este într-o legătură în Impărăția Lui, și în urmă pe toți aceia, cari vor primi viața vecinică. Iehova a trimis pe Fiul său iubit pe pământ, pentru ca să pună mărturie despre adevăr; și fiecine, care dorește să stea înaintea lui Dumnezeu în nevinovăție, trebuie să audă adevărul și să i se supună, așa dupăcum a declarat Christos. Iehova scoate afară prin Christos Isus un popor pentru Numele său. Ca marele Justificator a Numelui lui Iehova, Christos Isus le poruncește, să predice „Evanghelia aceasta”. Dacă ei țin să rămână credincioși, trebuie să asculte. — V. Februarie 1934.

*Și anume, o voi sădi pe un munte înalt al lui Izrael;
ea va da lăstari, va aduce rod, și se va face un cedru
măreț. — Ez. 17:23.*

Christos Isus este suveranul drept și legal al pământului. Lui îi aparține organizațiunea principală a lui Iehova și el este cedrul nou, spre care oamenii trebuie să-și îndrepte nădejdea. Cel Smerit, înjosit de oamenii și ingerii stricați, este acum înălțat la poziția cea mai înaltă, și iată că Domnul sădește un copac nou; și în timp ce pune pe tron pe Fiul său ca Impăratul și suveranul oamenilor, astfel El a înălțat pe acela, care odinioară era privit de alte creaturi, ca „cel mai de jos dintre oameni”. Acest copac nou este cu mult mai dezvoltat ca cel original. Este plantația lui Iehova, și va rămânea dreaptă în veci. El provide cu prisosință pe toți cei ascultători, și este „hrană în el pentru toți”. La umbra lui toate creaturile ascultătoare a Domnului Iehova vor găsi adăpost, și vor mânca din roadele lui dăătoare de viață. — V. Maiu 1934.

*Deaceia să nu judecați nimic înainte de vreme, până
va veni Domnul. — 1. Cor. 4:5.*

Urmașii Domnului sunt invitați să nu judece până la venirea Domnului la Templul său. După ce însă a apărut în Templu cu toți ingerii Lui, cari servesc sub conducerea sa, ca să judece, toți aceia, cari au fost făcuți membrii a clasei Templului, trebuie să fie în armonie deplină cu El, și prin urmare trebuie să facă ceva în legătură cu judecata. (Ps. 149:9) Ei nu au nimic cu judecarea persoanelor singuratică. Nu ar fi deloc potrivit, că cineva din rămășiță și-ar propune să judece pe un altul. Rămășița vestește judecata scrisă mai dinainte a lui Iehova împotriva dușmanilor lui Dumnezeu, și se roagă către Dumnezeu, să-și ducă la îndeplinire scopul său prevestit. Ei se păzesc, să se cugete greșit, că doar ar avea drept să judece pe vre-o persoană singuratică. — V. 1. 5. 33.

Iehova și-a așezat scaunul de domnie în ceruri, și domnia Lui stăpânește peste tot. — Psalm 103:19.

Numele lui Iehova trebuie să fie și va fi justificat pe deplin, și toate celelalte adevăruri vor fi găsite în armonie cu aceasta. Impărăția lui Iehova va justifica Numele său, și din pricina aceasta învățătura despre Impărăție este cea mai mare dintre toate învățăturile de bază. Când Isus a învățat pe ucenicii Lui, le-a arătat importanța învățăturii despre Impărăție, și în tot timpul serviciului său de pe pământ a continuat să accentueze adevărurile în legătură cu Impărăția. Pentru ce a pus el așa mare importanță pe Impărăția lui Dumnezeu? Pentru că venirea acestei Impărății, semnaleză sfârșitul domniei lui Satan și va avea ca urmare justificarea definitivă a numelui lui Iehova. Această justificare dovedește că Iehova este drept întotdeauna, și că toate lucrurile bune, inclusiv viața și binecuvântările în legătură cu ea, se pogoară dela El, mai departe că nimenea nu poate să primească viață vecinică, decât numai dacă o primește dela Iehova Dumnezeu. — V. 1. 5. 33.

Când îndelunga răbdare a lui Dumnezeu era în așteptare, în zilele lui Noe, când se făcea corabia, în care au fost scăpate prin apă un mic număr de suflete, și anume opt. — 1. Petru 3:20.

Iehova nu a suferit dureri corporale sau chinuri sufletești din pricina nelegiuirilor creaturilor sale. El întotdeauna este stăpânit de o liniște și calmitate măiestrească. Nu este nici un motiv, ca să sufere corporal sau sufletește. Dacă se spune despre Iehova că El „a suferit”, atunci aceasta înseamnă că El fără să intervină, a suferit ca nelegiuitul să-și continue fărâdelegea. În alte cuvinte, activitatea lui Satan a fost îngăduită sau permisă de către Iehova. Deoarece omul a putut să activeze liber amăsurat voinței sale, aproape întreaga omenire s'a predat lui Satan; și aceasta face aspectul, ca și cum Satan în provocarea lui lăudăroasă în mare parte ar avea dreptate. Iehova însă la timpul său potrivit va dovedi tuturor că El este singurul adevărat Dumnezeu, Dătătorul și Țiitorul vieții vecinice, și că El dă viață acelor, cari îl iubesc, îi servesc și îi sunt ascultători. — V. Martie 1934.

Când a ieșit pela ceasul al unsprezecelea, a găsit pe alții stând în piață, și le-a zis: Duceți-vă și voi în via mea. Mat. 20:6, 7.

Aceasta corespunde anului 1930 după Christos, când „Vestitorul” a publicat o serie de articole despre „Casa regală a lui Iehova”, în cari s'a clarificat ca niciodată mai înainte nașterea, chemarea și ungerea acelor, cari constituie casa lui Iehova. Apoi au urmat în același an articolele „Vestitorului” despre aducerea roadelor Impărăției, „Via cea mai aleasă”, „Cine sunt martorii lui Iehova” și „Campania sa” împreună cu o explicare a profeției Apocalipsului în cartea „Lumină”. Publicațiunile Societății au continuat, să atragă atenția asupra ocaziei mărite a serviciului, și dela aceea vreme mulți alții au intrat în servici. Astfel Domnul a adus mai mulți lucrători în legământul Impărăției și în serviciul său. În acel an (1930—1931) numărul mediu a pionierilor și ajutorilor pioneri din teritoriul Statelor-Unite și a Coloniilor lor a fost de 2272. — V. Ianuarie 1934.

Domnul i-a zis: Cine a făcut gura omului? Du-te dar; Eu voi fi cu gura ta, și te voi învăța ce vei avea de spus. — 2. Moise 4:11, 12.

Moise s'a scuzat cu lipsa talentului de a vorbi. O scuză asemenea s'a adus și de către alți martori ai lui Iehova. Unii dintre consacrați au cugetat că ei trebuie să se sprijinească pe aptitudinile lor proprii, dacă doresc să ducă la îndeplinire o lucrare deosebită în numele Domnului. Greutatea lor adevărată însă constă în aceea că ei se lipseau de credință și devotament desinteresat față de Iehova. Chiar și astăzi unii unși, dacă sunt invitați să îndeplinească o anumită obligațiune în numele Domnului, ridică pretextul, că le lipsește capacitatea pentru aceasta. Chiar unii ca aceștia sunt preumbriți de Moise în partea aceasta a icoanei. Martorii lui Iehova trebuie să învețe că hotărîrea lui Dumnezeu ei nu o pot duce la îndeplinire din propria lor putere, dar din îndurarea Lui și cu Spiritul Lui, pot să facă ceea ce poruncește. — V. 1. 5. 33.

Turnul cel mai tare este numele lui Iehova, într'insul va alarga cel drept, și va fi ocrotit. — Proverbe 18:10.

Iehova a pus cinstea Numele său pe oastea Templului, a cărei cap este Christos Isus. Aceasta înseamnă că promisiunea refugiului și a ocrotirii s'a dat celor uni, și că siguranța lor zace în Numele lui Iehova. Martorii lui Iehova să fie curajoși, și indiferent de orice persecuțiune să se bucure și mai departe, și să aibă totdeauna în vedere că ei sunt servii Dumnezeului Celui Atotputernic, și că El este scăparea lor. Ceice acumă în singura sa poruncă mare, sunt siguri că găsesc în El scut și siguranță sigură. „Nimenia nu este asemenea Dumnezeului lui Ieșurun, trece pe ceruri într'ajutorul tău, și întru mărirea sa pe nori, acolo este locuința Dumnezeului cărunt, și jos: brațele cele eterne. Care fugări de dinaintea ta pe neamic, și zise: perde-l!” Biruința este pe partea lui Iehova și a Fiului său iubit. Credincioșii să observe aceasta și să tresalte de bucurie. — V. Aprilie 1934.

Și ai băut vinul, sângele strugurelui. Ieșurun s'a îngrășat și a asvârlit din picior. — 5. Moise 32:14, 15.

Cuvintele acestea apar în cântecul profetic, pe care Moise l-a scris pe timpul încheerii legământului în Moab, și l-a citit în auzul Izraeliților. Profeția aceasta, care în măsură mai mare s'a împlinit cu ocazia judecării din Templu, arată că va exista apoi o clasă, pe care s'a potrivit odată numele „Ieșurun”, cari însă mai târziu devin necredincioși și vor părăsi pe Iehova. Numele „Ieșurun” arată o relație cordială între Iehova și poporul său. O astfel de relație cordială este promisă aceloră, cari intră în legământ să facă voia lui Dumnezeu; și ei intră în relația aceasta sub condițiunea că vor rămâne credincioși. Cei ce au urmat chemarea pentru Impărăție și au stat în Templu înaintea lui Christos, ca să fie judecați, pe atunci erau cuprinși în numele acesta „Ieșurun”; totuș numele acesta numai aleșii îl vor păstra, cari rămân credincioși. — V. 1. 8. 33.

Mărturia Domnului este adevărată, și dă înțelepciune celui neștiutor. — Psalm 19:7.

Iehova se folosește de diferitele sale unelte, pentru a pune mărturie. El dă mărturia, ca să-și descopere scopul, și mărturia aceasta luminează pe cei primitori de învățătură. Creatura, care aude mărturia lui Iehova și îi dă ascultare, este înțeleaptă. Creatura aceasta poate să fie foarte neștiutoare, totuș dacă ascultă de mărturia lui Iehova și se poartă în armonie cu ea, va fi lămurită și devine înțeleaptă. Nu există nici un motiv, de a fi în îndoială despre mărturia lui Iehova. Este de încredere neschimbat, statornică, nemișcată și nestrămutată. Cei ce își păstrează neprihănirea față de Iehova, au deplină încredere în El și învață că El este tăria lor vecinică. Ei știu că pentru credința lor au un temelie sigur. — V. 1. 6. 33.

El face ce vrea cu oastea cerurilor și cu locuitorii pământului, și nimeni nu poate să stea împotriva mâinii Lui, nici să-i zică: Ce faci?” — Daniel 4:35.

Nici o creatură nu are dreptul să spună lui Iehova: Ce faci? Deoarece El deține putere absolută. După ce a hotărât să facă un anumit lucru, îl va și duce la îndeplinire în ciuda oricărei împotriviri, și scopul său îl va executa. Era voința sa ca Satan și oastea lui întreagă să rămână în cer până la sfârșitul timpului de așteptare; și că atunci oastea rebelă din cer va fi aruncată la pământ, și aceasta s'a și executat îndată de Christos Isus. În prezent potențaii pământești caută în mod nelegiuit să împiedece mărturia, ce trebuie să se pună la porunca lui Dumnezeu de martorii lui pe pământ. Astfel spun acești potențaii pământești lui Iehova: „Ce faci?”; ei însă desigur că vor fi înjosiți și vor cunoaște că Iehova este Cel Prea Înalt. În Armaghedon va demonstra că puterea lumii rele nu are nici o valoare. — V. Maiu 1934.

Căci Tatăl însuș vă iubește, pentrucă m'ați iubit.

— Ioan 16:27.

Iehova numai pe aceia îi păzește, cari îl iubesc, și continuă să-și arate iubirea față de El, adecă devotamentul lor desinteresat față de Iehova și Impărăția sa. Pentru a putea rămânea în situația aceasta fericită, rămășița neconținut trebuie să se nutrească cu hrana spirituală, pe care Iehova le-o întinde prin luminarea Cuvântului său. Ei trebuie să prețuiască privilegiul lor de a putea fi fiii Lui și de a-i purta Numele, și pentru aceasta vor da ascultare și instrucțiunilor sale. Ziua justificării Numelui lui Iehova a sosit, și cine rămâne credincios, va continua să vestească cu bucurie Numele lui Iehova, și în felul acesta să ia parte la justificarea acestui Nume. Rămășița recunoaște necesitatea stăruinței, ei văd bunătatea lui Iehova și se roagă Lui, în siguranța că Dumnezeu își va revărsa bunătatea neîntrerupt, și în legătură cu aceasta se cugetă ei la cuvintele lui Isus: Tatăl vă iubește și va asculta rugăciunile voastre. — V. Aprilie 1934.

Așa că să nu vă temeți de ei. Căci nu este nimic ascuns care nu va fi descoperit, și nimic lăinit care nu va fi cunoscut. — Matei 10:26.

Chestiunea cea mare de discuție care acum este pusă în fața întregii creațiuni este: Cine este Cel Prea Înalt și Cel Atotputernic, Satan, ori Iehova? Lumea prin felul purtării sale, arată că ea a luat poziție lângă Satan, și ea persecută pe martorii lui Iehova, deoarece ei sunt vestitorii Numelui lui Iehova. Diavolul așază pe servii lui la persecuțiunea aceasta, pentruca să înspăimânte pe martorii lui Iehova și să-i împiedece ca să mai pună mărturia aceasta. Domnul Isus vorbește către rămășița credincioasă: Nu vă temeți să vestiți adevărul în prezența dușmanului și a reprezentanților săi. Domnul nu are nimic de ascuns. Adevărul trebuie spus. Ce auziți voi dela mine despre Impărăție, trebuie să declarați pe față. — Ceeace face Domnul, face pe față și cinstit, și El arată lui Satan și hoardelor sale înainte, ce are de scop să facă cu dânsii. — V. 15. 12. 33.

Nimic întinat nu va intra în ea, nimeni care trăește în spurcăciune și în minciună; ci numai cei scriși în cartea vieții Mielului. — Apoc. 21:27.

Toți aceia, cari caută să atragă după ei oameni să le urmeze, și cari pun curse ca să prindă în ele oameni, toți aceia, cari urmează o cale opusă poruncilor lui Dumnezeu, la aceasta sunt mânați de motive de câștig egoist, și trebuie să fie dați afară din Sanctuarul lui Dumnezeu. Toți aceia, cari admiră oameni pentru câștig (Iuda 16) vor fi scoși afară. Toate uriciunile vor fi înlăturate, deoarece Isus spune: „Ce este înălțat între oameni, este uriciune în ochii lui Dumnezeu.” Numai cei curății pot să intre în Templu. Hotărîrea lui Iehova este, ca să aibă un popor pentru sine însuș, care-i este devotat pedepplin și desinteresat, și cu bucurie îi servește în legătură cu justificarea Numelui său sfânt. — V. 15. 9. 33.

Să se arate dreptatea mea înaintea ta, și să privească ochii tăi neprihănirea mea! — Psalm 17:2.

Profeția aceasta s'a împlinit cam pe vremea când Domnul a apărut în Templul său, ca să țină judecată, cu toată credincioșii pe vremea aceea nu au avut nici o cunoștință despre faptul acesta, și nici nu l-au putut prețui. Ei s'au rugat pentruca judecata lor să vină dela Domnul și nu dela dușman; deoarece ei au știut că dacă vor fi judecați de Judecătorul cel drept, judecata va fi dreaptă. Acești credincioși nu se luptă ca să câștige aprobarea oamenilor; ei nu „admiră persoane”, ci țin seamă de cuvintele, cari vin dela Domnul, spre conducerea lor; și ei țin și maideparte cu stăruință la Cuvântul Domnului. Pentru aceasta se roagă: „Cât privește legăturile cu oamenii, eu, după cuvântul buzelor tale, mă feresc de calea celor asupritori.” (vers 4) Credincioșii au stat tari în Domnul, și au așteptat și au nădăjduit eliberarea lor. — V. Aprilie 1934.

Și să nu vă conformați cu această lume; ci prefaceți-vă prin înnoirea minții voastre, ca să cercăți, care este voia lui Dumnezeu cea bună și plăcută și deplină. — Romani 12:2.

Dacă cineva dorește să poseadă în sine în mod desăvârșit cugetul lui Christos Isus, acela nu poate să se conformeze cu lumea aceasta. Prin înnoirea minții sale trebuie să se desfacă de către lume, și înnoirea aceasta are loc, dacă omul își nutrește cugetul sau mintea cu Cuvântul lui Dumnezeu. Astfel înțelege creștinul care este voia lui Dumnezeu, și după aceasta și trebuie să facă voia lui Dumnezeu. Unii au cugetat că purtarea lor între semenii lor trebuie să fie în așa fel, încât ei să fie admirați de către celelalte creaturi și să fie și cinstiți din partea lor. Este evident că astfel de creaturi, chiar orice ar fi fost poziția lor între oameni, nu au putut avea cugetul lui Christos. A fi cu cugetare spirituală ca Christos, nu înseamnă a căuta cinste din partea oamenilor, și nici aceea ca să cugete cineva mai mult despre sine decât se cuvine. — V. 1. 4. 33.

Cheamă pe lucrători, și dă-le plata, începând dela cei de pe urmă până la cei dintâi. — Matei 20:8.

Administratorului, Christos Isus, îi poruncește Iehova, ca să plătească plata, și anume începând dela cei din urmă și continuând până ce cei dintâi își vor primi „denariul”. Nici unul dintre lucrătorii viei nu a putut să primească mai mult decât un denariu, deoarece aceasta a fost plata, ce a fost promisă celor ce au intrat prima dată, și pentru aceasta desigur că nici nu au avut drept să pretindă mai mult. Deci dacă proprietarului i-a plăcut ca fără să ia în seamă cât timp a lucrat fiecare, să plătească fiecăruia aceeași sumă, atunci nimenea nu a avut de obiectat. Pe drept nimenea nu a putut pretinde mai mult, fie aceasta în formă de onoare, poziție sau un tratament mai preferabil. Cei ce în organizațiunea lui Iehova ocupă posturile cele conducătoare, nu au nici un drept să pretindă ceva pentru dânsii. Dumnezeu așează pe membre în corp, așa dupăcum i-a plăcut, și cine posedă spiritul potrivit, cu bucurie primește orice i se dă. Achitarea plății este o adevărată probă pentru lucrători. — V. Februarie 1934.

Măcar că era Fiul, a învățat să asculte prin lucrurile pe cari le-a suferit. — Evrei 5:8.

Dumnezeu a îngăduit ca Fiul său să fie bătut și maltrat, deoarece aceasta a fost de lipsă pentru a decide chestiunea de discuție ridicată de provocarea lăudăroasă a lui Satan. Isus niciodată nu a fost neascultător față de Tatăl său, totuși a trebuit să sufere, pentru ca să învețe ascultarea chiar și în suferințe, și așa să dovedească că el va fi ascultător chiar și în suferințe. Pentru aceasta a învățat Isus ascultarea în toate suferințele sale și statornic și-a păstrat nevinovăția înaintea lui Dumnezeu. În Ghetsimani, Isus a primit asigurarea că moartea Lui nu va aduce ocară pe Numele lui Iehova, ci dimpotrivă Iehova chiar lucrul acesta a sfârșitului definitiv îl va folosi pentru justificarea numelui său. „Atunci i s'a arătat un inger din cer, ca să-l întărească.” (Luca 22:43) După aceasta Isus nu a mai dat semne de frică. Nu de moarte s'a temut El, ci triumful aparent al lui Satan a fost ceea ce l-a îngrijorat. — V. Februarie 1934.

Tăiați copacul... Dar trunchiul cu rădăcinile lui lăsați-l în pământ, și legați-l cu lanțuri de fer și de aramă. — Daniel 4:14, 15.

Aceasta dovedește că Iehova nu a voit să stârpească cu desăvârșire pe om, ci la timpul hotărât pe cei împăcați cu sine, cari își vor păstra neprihănirea față de El, vrea să-i readucă în organizațiunea sa. Totuși trunchiul primitiv cu rădăcinile trebuie să fie tăiat pentru totdeauna dela tulpină, și aceasta niciodată mai mult nu se poate pune înapoi pe trunchiul vechi. Dacă Dumnezeu nu ar fi creat pe om, atunci nu ar fi fost lipsă pentru o domnie supremă supraomenească. Domnia aceasta supremă a fost dată lui Lucifer, și dacă acesta ar fi rămas credincios, atunci nu s'ar fi ivit necesitatea pentru justificarea numelui lui Iehova. Din pricina rebeliunii și nelegiuirii lui Lucifer, organizațiunea lui trebuie să fie nimicită pentru vecie; dar nădejdea omului este un alt „copac”, pentru care s'a îngrijit organizațiunea dreaptă a lui Iehova, spre binele acelor, cari îl iubesc și îi dau ascultare. — V. Maiu 1934.

Vai de ei! căci.... s'au aruncat în rătăcirea lui Balaam, din dorința de câștig! — Iuda 11.

Balaam închipue potrivit pe acea clasă de oameni, cari au făcut o meserie simplă din „slujba preoției creștină”, prin care își câștigă existența, și pot să câștige onoare și vază între oameni. Ei au cunoștință despre litera Scripturii, dar se codesc ca să-i dea crezare cu adevărat și să i se supună. Ba încă abuzează cu bună cunoștință de Numele lui Dumnezeu și al lui Christos în scopuri de câștig personal. Profitul câștigat în cazul acesta nu a fost bani sau alte valori de acest fel, ci onoare și aprobare din partea altor creaturi. Ei astfel se fac vinovați de păcatul de moarte, deoarece ei sunt neascultători față de poruncile sau Cuvântul lui Dumnezeu, în timp ce se întorc către lume și caută aprobarea oamenilor, după ce odată au primit o învățătură mai bună. — V. 1, 5. 33.

M'am gândit la aceste lucruri, ca să le pricep, dar zădarnică mi-a fost truda, pânăce am intrat în sfântul locaș al lui Dumnezeu, și am luat seama la soarta dela urmă a celor răi. — Psalm 73:16, 17.

Unii din poporul lui Dumnezeu au fost îngrijorați de căderea și de spiritul de dușmănie exprimat de către acești căzuți, și au fost înclinați să încerce, să readucă la armonie pe acești căzuți. O astfel de procedură este greșită. (Ezec. 24:18) Credincioșii nu trebuie să jalească pe cei necredincioși, și nici să nu încerce să-i readucă în Templu. Niciunul dintre credincioși să nu se dedea la discuții cu contrarii, ci să lase pe contrari în treaba lor și să continue cu sânguință punerea mărturie și să facă lucrul, pe care Domnul l-a depus în mânele lor. Să ne cugetăm la aceea că toți copiii lui Dumnezeu născuți dela „femea sa”, sunt în Sanctuarul său și membrii ai familiei sale sfinte; și toți aceștia sunt învățați de către Dumnezeu, și se bucură de mare pace. Cei ce rămân în Sanctuar, în tot timpul vor slăvi pe Iehova și îi vor servi. — V. 15. 9. 33.

Imi veși fi martori.... până la marginile pământului. — Fapte 1:8.

Lucrul mărturie trebuie să continue, deoarece Iehova a declarat că această Evanghelie a Împărăției trebuie să fie propovăduită tuturor națiunilor spre mărturie, înainte ce va suna bătălia zilei celei mari. Martorii credincioși nu trebuie să se teamă nici de oameni, nici de Diavol, în vreme ce cu credincioșie se ocupă cu aceea, să pună mărturia adevărului despre scopul lui Iehova. Cel Prea Înalt a dat un nume nou unșilor săi, adică rămășiței sale credincioasă: „Martorii lui Iehova”. Pentru rămășița credincioasă, Numele său este un turnare ocrotitor; totuș siguranța ei atârână de credincioșia lor întru împlinirea părții sale din legământ, pe care l-au încheiat cu Iehova. Ei trebuie să fie martorii Lui credincioși și să vestească adevărurile sale în această zi de judecată. În vreme ce fac ei aceasta, aleargă în Turnul tare. „Numele lui Iehova este un turn tare.” — V. 15. 5. 33.

Eu vă spun: pe orișicine mă va mărturisi înaintea oamenilor, îl va mărturisi și Fiul omului înaintea ingerilor lui Dumnezeu; dar cine se va lepăda de mine înaintea oamenilor, va fi lepădat și el înaintea ingerilor lui Dumnezeu. — Luca 12:8, 9.

Acest text nu se referă la toți aceia, cari susțin că sunt urmași ai lui Christos. Aceste cuvinte se referă la oastea Templului. Niciunul din clasa celor consacrați lui Dumnezeu nu se poate scuza cu aceea, că ajunge să mărturisească simplu: „Eu sunt un creștin”, și susține că prin aceasta mărturisește despre Isus Christos. Textul însoțitor a cuvintelor lui Isus arată clar că aceste adevăruri au fost descoperite clasei Templului, și o neglijență de a asculta de poruncile lui Dumnezeu, și de a vesti cu îndrăzneală aceste adevăruri, este o lepădare a Domnului și a Împărăției sale. Este adevărat că puteți fi omorâți din pricina mărturisirii adevărului. Toți membrii rămășiței trebuie să experimenteze schimbarea lor. Toți apostolii au murit din pricina credincioșiei lor față de Domnul. Isus a suferit și a murit, deoarece a fost credincios față de Iehova; și membrii corpului său trebuie să-i urmeze în urmele pașilor săi. — V. 15. 12. 33.

Când au venit cei dintâi, socoteau că vor primi mai mult; dar au primit și ei tot câte un denariu de fiecare. — Matei 20:10.

Bunătatea pe care stăpânul viei, Iehova, a arătat-o față de lucrători, a scos la iveală pe cei egoiști și i-a arătat în lumina lor adevărată. Ceice la plată au venit mai la urmă pe rând, au lucrat douăsprezece ciasuri în vie. Ei au văzut dărnicie proprietarului față de aceia, cari mai pe urmă au intrat în vie, și întrucât erau egoiști și se țineau prea importanți, cam așa își vorbeau: Noi desigur vom primi mai mult decât aceștia. Dacă ei ar fi mâncat bucatele, pe cari Domnul le-a întins înainte de ziua plății, și le-ar fi prețuit, atunci nu ar fi așteptat mai mult. Căci Domnul a descoperit poporului său că Estera reprezintă pe aceia, cari mai târziu au intrat în servicii, și că Mardocheu a demonstrat spiritul potrivit întrucât s'a bucurat, să ajute Esterei, și că în sfârșit clasa Mardocheu și clasa Estera s'au contopit într-o singură clasă, și în unanimitate au împărțit între ele binecuvântările și obligațiunile comune. — V. Februarie 1934.

21 Iunie

(84)

Plecați, plecați, ieșiți din Babilon! Nu vă atingeți de nimic necurat! Ieșiți din mijlocul lui! Curățiți-vă ceice purtați vasele Domnului!—Isaia 52:11.

Sanctuarul lui Iehova trebuie să fie curat. Membrii rămășiței se numesc „păzitorii” lui Iehova; ei sunt pedepșiți în unitate și neconținți își ridică vocile, ca să mărturisească și să cânte lauda lui Iehova. Li s'a poruncit să cânte, deoarece Iehova i-a mângăiat; și aceasta o face întrucât le dă un înțeles a profețiilor sale, cari au fost însemnate mai dinainte și acum sunt a se înțelege. Ei sunt vasele alese ale lui Iehova, cari transmit oamenilor cu bun simț mesajul Impărăției sale și vestesc domnitorilor de pe pământ că ei trebuie să abziacă pentru vecinicie. Aceasta este o lucrare sfântă devotată cu totul lui Iehova și Impărăției sale, și ceice iau parte la ea, trebuie să aibă grijă, ca să nu atingă ceva necurat. Fiecare din ei trebuie să fie curat! — V. 15. 9. 33.

22 Iunie

(256)

Moise și Aaron s'au dus la Faraon, și au făcut cum poruncise Domnul: Aaron și-a aruncat toiagul... și s'a prefăcut într'un șarpe. — 2. Moise 7:10.

Poporul de rămășiță al lui Dumnezeu de pe pământ, la porunca Domnului Isus Christos, trebuie să se arate înaintea domnitorilor, atât cei vizibili cât și cei invizibili, și să mărturisească înaintea lor și înaintea lui Satan și Gog, căci el stă pe partea lui Iehova, sunt martorii și reprezentanții lui Iehova, aleși din lume și trimiși, ca să pună mărturie pentru numele Celui Prea Înalt. Ei trebuie să vestească acestei bande dușmană lui Iehova judecata, și să-i vestească accentuat scopul lui Iehova, de a exercita răzbunare împotriva tuturor dușmanilor săi. Reprezentanții lui Satan de pe pământ, în special dela venirea Domnului la Templul său au combătut cu aprindere că martorii lui Iehova ar reprezenta pe Dumnezeul Cel prea Înalt și pe Impărăția sa, întocmai cașicum Satan a provocat pe Moise și Aaron să facă o minune. Domnul a folosit pe poporul său, să facă o minune. — V. 1. 6. 33.

23 Iunie

(23)

Strângeți-mi pe credincioșii mei, cari au făcut legământ cu mine prin jertfă! — Psalm 50:5.

Nici un om nu poate veni la Dumnezeu, dacă nu crede în sângele vărsat al lui Christos Isus. Dacă un om practică credință în sângele lui Isus, ca îngrijirea lui Dumnezeu pentru mântuire, atunci prin acest fapt intră într'un legământ, să facă voia lui Dumnezeu. Temeiul acestui legământ este sângele Mielului, care ridică păcatele lumii. Legământul confirmat la muntele Sinai a preumbrit legământul acesta mai din urmă. Legământul, pe care Dumnezeu l-a încheiat cu Izraeliții prin Moise în Egipt, și l-a confirmat la muntele Sinai, nu a fost singurul legământ pe care l-a încheiat cu acest popor înainte de intrarea lui în Canaan. Un legământ special, mai accentuat a fost încheiat cu ei în Moab. Acesta nu a fost simplu numai o repetiție a legământului încheiat în Egipt, ci stă în legătură cu legământul pentru Impărăție. După ce cineva a fost chemat la Impărăție, trebuie să fie ales sau primit în legământ, și apoi să se dovedească credincios.—V. 1, 8. 33.

Tăiați copacul și rupeți-i ramurile.... Inima lui de om se va preface într-o inimă de fiară. — Daniel 4:14, 16.

Dela alungarea omului din Eden, a avut parte „cu fiarele.... la iarba câmpului”, așa cum a fost arătat în visul lui Nebucadnețar. (Vers. 15) Domnitorii de sub Satan au fost bestiali, brutali, neomenoși, grozavi și tirani, și neamul omenesc a fost supus unei astfel de stăpâniri nemiloase. Acești domnitori pământești, cari constituie o parte a organizației lui Satan, sunt asemănați cu fiarele sălbatice. Ca o parte a rădăcinilor din pământ, domnitorii aceștia nu au dorit apele dătătoare de viață a adevărului, și astfel nici nu au învățat nimic. Cum stă scris: „Într'adevăr sunt mai nepriceput decât oricare, și pricepere omenească nu am. Înțelepciune nu am învățat, ca să câștig cunoștința Dumnezeului Celui sfânt.” Ca domnitori și o parte a organizației lui Satan, și ei vor fi nimiciți. — V. Maiu 1934.

Iehova veni din Sinai... Cât iubește El pe popor! Toți sfinții săi sunt în mâna sa. — 5. Moise 33:2, 3.

Bunătațea lui Iehova arătată poporului său iubit prin Christos Isus, întrece orice pricepere omenească. Pe pământ nimeni alții nu o pot înțelege afară de cei devotați pedeplin lui Dumnezeu. Iehova a întocmit multe icoane spre binele membrilor de pe urină ai lui Christos depe pământ. El a confirmat un legământ cu Izrael la muntele Sinai, și cu patruzeci de ani mai târziu a făcut un alt legământ cu acest popor în câmpia Moabului. Acest din urmă legământ corespunde timpului, când Isus strânge laolaltă pe cei chemați la Impărăție, recunoscuți ca aprobați de Dumnezeu și i-a trecut în legământul pentru Impărăție. Dupăce ei au fost astfel aleși, trebuie să rămână credincioși în veci. La început toți aceia cari au fost aduși în Templu ca poporul de legământ al lui Dumnezeu au fost însemnați cu numele „Ieșurun”; dar numai cei aprobați vor păstra numele acesta. Ieșurun nu este numele lor oficial, ci este numele, care arată relația cordială a credincioșilor cu Iehova. — V. 1. 88. 33.

Întii vor învia cei morți în Christos. Apoi, noi cei vii, cari vom fi rămas, vom fi răpiți toți împreună cu ei. — 1. Tesal. 4:16, 17.

Dacă s'ar afirma că atât sfinții credincioși adormiți precum și credincioșii depe pământ vor fi schimbați în aceeaș clipă de ochi, atunci învierea morților nu ar putea avea loc înainte de schimbarea celor vii. Dacă însă înțelegem că „împreună cu ei” înseamnă în decursul „zilei lui Iehova”, și ziua aceasta a început în 1914 și durează până la sfârșitul Armagheionului, atunci chestiunea devine clară. Christos vine jos din cer, „cu glasul unui arhanghel”, adevărat este ingerul cel mai suprem sau sol al lui Iehova, care slujbă o are Christos Isus. El vine „cu un strigăt”, ce dă de înțeles o poruncă dată cu autoritate. Intrucât Christos Isus este trimis ca Împăratul de drept al pământului, El are comanda supremă, și poruncile sale sunt date cu absolută autoritate. Strigătul și glasul trâmbiței lui Dumnezeu, sună în acelaș timp. — V. Aprilie 1934.

Dar fac un singur lucru.... Gândul acesta dar să ne însuflețească pe toți, cari suntem desăvârșiți. — Fil. 3:13, 15.

Cei cu cugetare spirituală vor fi surzi atât față de linguirea cât și față de critica aspră a oamenilor. Ei se vor codi să aibă ceva afacere comună cu ceva ce aparține lumii acesteia. Ei știu că Iehova întotdeauna este drept, și că căile sale sunt sfinte și drepte. Ei știu că Christos Isus este chipul anume al lui Iehova și în toate privințele este devotat cu totul dreptății. Ei știu că asemenea trebuie să se consacreze pedeplin și fără rezerve lui Iehova și Impărăției sale drepte și adevărate, dacă doresc să fie sfinți. Rămășița întregă cunoaște acuma voința lui Dumnezeu, deoarece aceasta li s'a dat clar de înțeles. Toți își vor îndrepta mintea înspre aceea, ca să execute voința aceasta, și hotărâși neînduplecați, să facă voia lui Dumnezeu, vor înainta pe calea dreaptă. Rămășița, cu cugetarea asemenea lui Isus Christos și Dumnezeu, devotată asemenea Lui, înaintează acuma în luptă. — V. 1. 4. 33.

După ce au primit banii, cârteau împotriva gospodarului.
— Matei 20:11.

Turnul de Veghere din 15 Septembrie și 1 Octombrie 1932 a clarificat că slujba de bătrân ales și diacon ales, nu este autorizată de Scriptură; mai departe că a sosit timpul când toți trebuie să fie în Christos (ilustrat prin cei douăzecișipatru de bătrâni), și că pentru aceasta nu poate să fie deosebire între membrii „servului credincios și înțelept”. (Apoc. 4:4). Toți cei care sunt în Templu, sunt una în Christos și de fapt sunt bătrâni; ei nu au fost făcuți bătrâni în urma voturilor altor creaturi. Maturitatea lor în Christos i-a făcut bătrâni. Cum aceste adevăruri au fost aduse la lumină, s'a ivit o clasă de oameni cu aderenții lor, cari erau de părerea că ar fi primit mai puțină răsplată decât a valorat serviciul lor. Numele nou „martorii lui Iehova” pe toți i-a pus pe acelaș grad; cei egoiști însă au dorit o recunoștință specială. Cum n'au primit așa ceva, au început să murmure și să se tânguiască. — V. Februarie 1934.

Se satură de belșugul Casei tale, și-i adăpi din șivoiul desfătărilor tale. — Psalm 36:8.

Casa lui Dumnezeu este casa sa regală, și belșugurile acestei Case sunt numai pentru cei unși și credincioși. Numai membrii preoției regale se satură depe masa bogată a Domnului. „Deaceia vă pregătesc Împărăția, dupăcum Tatăl meu mi-a pregătit-o mie, ca să mâncați și să beți la masa mea în Împărăția mea, și să ședeți pe scaune de domnie, ca să judecați pe cele douăsprezece seminții ale lui Izrael.” Credincioșii sunt invitați, ca să bea din izvorul vieții vecinice. (Isaia 12:3) Fiii unși ai lui Dumnezeu, cari petrec acum pe pământ, poartă Numele lui Iehova, și ei au alergat în turnul ridicat pentru dânsii, care este Numele lui Iehova. Ei văd și prețuiesc lucrurile acestea dela venirea Domnului în Templu și continuă, să bea din apa aceasta a vieții. — V. 15. 3. 33.

Ceice vor să se îmbogățescă, dimpotrivă, cad în ispită, în laț și în multe poște nesăbuite și vătămătoare, cari cufundă pe oameni în prăpăd și pierzare. — 1. Tim. 6:9.

Pofta după câștig personal este o ispită și o cursă, care adeseori aduce pierzare. Dacă cineva a fost chemat de Dumnezeu, a primit o poziție în serviciul său, a primit o mare favoare din mâna lui Iehova. El se află acum într'un legământ, pentruca aptitudinile sale să le folosească în serviciul Celui Prea Înalt. Dacă el după aceasta dintr'o dorință egoistă dorește după o mai mare comoditate pentru persoana sa sau a altora, părăsește serviciul Domnului și îl preschimbă cu o ocupațiune lumească, atunci ajunge chiar în cursa dușmanului, ce adeseori se sfârșește cu aceea, că respectivul, care apucă calea aceasta, se cufundă în „mare”. „Marea” constituie pe oamenii înstreinați dela Dumnezeu depe pământ, cari poartă și susțin pe organizațiunea lui Satan. Cei cufundați astfel în mare, numai după sfârșitul miei de ani vor fi înviați. — Apoc. 20:13. V. Aprilie 1934.

Un copac și tot are nădejde: căci când este tăiat.... înverzeste iarăș de mirosul apei, și dă ramuri de parcă ar fi sădit din nou. — Iov 14:7-9.

Copacul în întregimea lui închipue o creațiune sau organizațiune vie, atât văzută cât și nevăzută a lui Iehova. Trunchiul pomului și rădăcinile reprezintă partea vizibilă a acestei Creațiuni vii, adică omenirea. Neamul omenesc depe pământ a îmbătrânit; cu toate acestea mai există astfel de rădăcini ale bușteanului, cari au dat de mirosul apei, care ilustrează adevărurile dătătoare și viitoare de viață ale lui Iehova. Acești membri ai omenirii, cari au avut credință în Iehova și în promisiunile sale scumpe, s'au întins după aceste ape ale adevărului, și au ținut tare la nădejde. Oamenii cu credință deplină, dela Abel până la cel din urmă profet au trăit în așteptarea unei organizațiuni cerești, și acești credincioși vor constitui sădirea de bază pentru partea pământească nouă a creațiunii vii ce se ilustrează prin copacul nou, care crește în locul celui vechi și va slăpâni lumea. — V. Maiu 1934.

Pământul și-a deschis gura, și i-a înghițit împreună cu Core, când au murit ceice se adunaseră... ei au slujit poporului ca pildă. — 4. Moise 26:10.

Păcatul lui Core este cu totul unic în felul său, deoarece răscoala lui a fost din cele mai mari. Nu stă în legătură cu învățătura. Ea este o răscoală pe față contra orânduiriilor lui Dumnezeu, un păcat îndrăzneț, și pentru aceasta este un păcal de moarte. Păcatul acesta se concepe în egoism, și „dupăce se desăvârșește, naște moartea”. Dacă este adevărat că Iehova are pe pământ o parte văzută a organizațiunii sale, pe care a însărcinat-o, ca să-i ducă la îndeplinire lucrarea, atunci dușmănia acestui „serv” înseamnă dușmănie față de Dumnezeu, deoarece servul este uncalta lui Dumnezeu. Aici nu este vorba, dacă o persoană sau alte persoane în organizațiunea aceasta plac altor creaturi sau nu. Cauza unică și decisivă despre ce este aici vorba, este: Este dela Domnul orânduirea aceasta? Creaturi pot să fie ignorate cu totul; însă nimenea nu poate să ignoreze poruncile lui Dumnezeu fără să fie pedepsit. — V. 1. 5. 33.

Dar eu, în nevinovăția mea, voi vedea fața ta: cum mă voi trezi, mă voi sătura de chipul tău.—Psalm 17:15.

Rămășița mai întâi din Templu a observat că Domnul este prezent la ai săi, cu toată ei aceasta nu au putut observa ca ochii lor naturali. Moise a fost singurul om, căruia Iehova i-a încredințat cinstea cea mare, că a vorbit cu el „față în față”. (2. Moise 33:11) Întrucât Moise era un tip al lui Christos, în chipul acesta se cuprinde câteodată și rămășița, ca membrele corpului lui Christos. Intre Domnul și membrii clasei Templului există o relație cordială, și aceasta nu a putut fi recunoscută, înainte ce Domnul a venit la Templul său, pe credincioși i-a strâns acolo și i-a învățat, și apoi i-a săturat. Indoelele au fost înlăturate și în locul indoelelor a venit siguranța credinței. De atunci bucuria a cuprins inima fiecăruia, dintre cei ce fac parte din rămășița, și ei cu voioșie au cântat laudele Domnului. — V. Aprilie 1934.

Ce vă spun eu la întunec, voi să spuneți la lumină; și ce auziți șoptindu-se la ureche, să propovăduiți de pe acoperișul caselor. — Matei 10:27.

Când Isus era la învățaceii Lui, atunci i-a învățat, și publicul nu a știut ce-i învăța. Ceeace a vorbit El către învățaceii Lui pentru alți oameni era necunoscut sau întunec. Rămășița credincioasă este acumă împrăștiată prin țări; dar toți aceia cari petrec în locul ascuns, se află în Templu, deoarece credincioșii acolo au fost strânși laolaltă de Domnul, și acolo primesc ei învățăturile dela El. Isus Christos, Capul clasei Templului șade acumă în locul acesta ascuns de lume, și le spune: Ieșiți, și ceeace auziți voi în locul acesta, aceea trebuie să vestiți altora, ba chiar să strigați depe acoperișul caselor. Astfel au fost ei instruiți în locul ascuns, care este ascuns sau întunec înaintea lumii. Pentru aceea le spune Isus: Ieșiți și vestiți aceste adevăruri în tot largul pământului și faceți aceasta cu îndrăzneală și plini de bucurie. — V. 15. 12. 33.

Se aud strigătele păstorilor, și gemetele povățuitorilor turmelor, căci Iehova le pustiește locul de pășune. — Ieremia 25:36.

A arunca pe Iehova răspunderea pentru suferințele ce apasă acumă lumea, este o mare necinstire a Numelui său sfânt. Iehova în toate vremurile este drept și corect, și tot ceeace face, se face cu dreptate. Bătălia cea mare a zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic, va fi o strâmtorare atât de grozavă, încât lumea așa ceva n'a văzut încă, și rezultatul va fi executarea judecății drepte a lui Iehova. Nu mulți oameni vor fi lăsați în viață pe pământ. Că însă războiul acesta mare este încă în viitor, reesă clar atât din Scriptură, cât și din fapte. Cu toată lumea dela anul 1914 s'a găsit în strâmtorare, totuș preoșinea care se pretinde a fi „păstori turmelor”, a rămas trufașă chiar până în ziua de azi, și continuă, ca să se pască pe sine însăși și să tundă pe membrii turmei lor. Iehova vestește că pășunea lor va fi pustită cu desăvârșire, și aceasta va face El prin Christos. — V. 15. 5. 33.

Să iei apă din rîu, s'o torni pe pămînt; și apa pe care o vei lua din rîu, se va prefăce în sânge pe pămînt. — 2. Moise 4:9.

Bogăția, industria și comerțul Egiptului atârna de rîul acesta (Nil) și astfel a închipuit în special partea comercială a organizațiunii lui Satan. Moise a luat din apa Nilului și a turnat-o pe pămîntul uscat; și acum mai marele Moise, Christos Isus, și membrii organizațiunii sale, ia ceva din organizațiunea comercială a lui Satan, ilustrată prin apă, și își îndreaptă privirile spre ea. Precum locuitorii Egiptului au crezut că apa Nilului este apă bună de beut, astfel și popoarele lumii, inclusiv mulți consacrați, au crezut, că comerțul mondial are o importanță vitală, fiind înviorător și fiitor de viață; și pentru aceasta unii din poporul lui Dumnezeu s'au ocupat cu afacerile comerciale ale lumii, ce mai târziu le-a fost spre pagubă. — V. 15. 6. 33.

Căci cine te face deosebit? Ce lucru ai pe care să nu-l fi primit? Și dacă l-ai primit, de ce te lauzi, căcum nu l-ai fi primit? — 1. Cor. 4:7.

Un serviciu îndelung și credincios pentru Iehova este bineplăcut Lui, și El nu îl va lăsa neluat în seamă; totuși un astfel de serviciu nu prelinde dela Domnul nici o purtare deosebită cu servul, și nici nu este îndreptățit la așa ceva. Tot ceea ce a primit cineva, a primit din îndurarea lui Dumnezeu. Dacă câțiva cari sunt membrii ai aceluiaș corp, ar fi onorați sau favorizați în mod deosebit, atunci aceasta nu ar fi dovadă de unitate. Aceia, cari mai în urmă au venit la adevăr și au primit ocazia serviciului, nu trebuie să fie cei din urmă în toate lucrurile. Punctul important este, ca să aibă și să dovedească o adevărată iubire și apreciere față de ceea ce le-a dat Dumnezeu, și să se folosească zeloși și credincioși de privilegiile, ce li s'a acordat. Scopul principal al predicărei Evangheliei a fost acela, ca toți să fie aduși la unitatea în Christos. După ce s'a atins unitatea aceasta, atunci în consecință unul nu putea să primească mai mult decât celălalt. — V. Februarie 1934.

Când vei merge la război împotriva vrăjmașilor tăi... să nu te temi de ei. — 5. Moise 20:1.

Izraeliții când erau în câmpia Moabului, încurând trebuiau să păsească în moștenirea lor, și li s'a spus că ei trebuie să lupte, înainte ce vor intra în posesiunea moștenirii lor. Poporul de legământ al lui Iehova, care acum a fost adus în Templu, a fost înștiințat că ei încurând vor intra în moștenirea lor, dacă vor rămânea credincioși până la sfârșit, că însă înainte ce va avea aceasta loc, trebuie să se lupte. Lupta lor nu se face cu arme trupesti, ci constă în aceea, ca să se opună cu credincioșie dușmanului, cu credincioșie să transmită și să vestească mărturia lui Iehova, anume că răzbu-narea Lui va fi executată asupra organizațiunii lui Sa-tan. Ei trebuie să vestească că Iehova este Dumnezeul pămîntului întreg, și că Numele lui va fi justificat. Credincioșia martorilor lui Iehova întru executarea legă-mântului lor de ascultare, va cauza că dușmanul se va ridica contra lor. — V. 1. 8. 33.

Cel Prea Înalt stăpânește peste împărăția oame-nilor. — Dan. 4:17.

Iehova nicidecum nu este responsabil pentru guver-nările națiunilor lumii acesteia rele, și desigur că nu are nici un amestec în aceea, dacă cineva prin voturile oamenilor este ales la o slujbă sau destituit din slujbă. Faptul că continuarea domniei supreme a lui Satan a-supra oamenilor a fost permisă, nu contrazice adevărul acesta. Iehova a îngăduit aceasta, deoarece El a stabilit un timp hotărît, când Satan va primi ocazie, ca să aducă dovada sa faptică cea mai puternică spre justificarea atacului său bestial contra poziției lui Iehova. Astfel Iehova a așteptat timpul său, ca să dovedească că Satan este cel mai mare mincinos al Universului. Faptul că Isus a fost invitat de Iehova să aștepte liniștit până la anul 1914, înainte ce va lua măsuri contra dușmanului, dovedește că Iehova este „Cel Prea Înalt, care stăp-nește peste Împărăția oamenilor”, și Cel Suprem. Dă-ruirea Împărăției asupra oamenilor stă exclusiv în pu-terea Lui. — V. Maiu 1934.

Căci se măgulește singur în ochii lui, ca să-și de-săvârșească fărădelegea, ca să-și potolască ura.

— Psalm 36:2.

„Căci fărădelegea-i (un oracol al fărădelegii în inima sa) măgulește vederea, cu nedescoperirea și nepedepsirea nelegiuității sale” (trad. veche). „Omul fărădelegii”, sau clasa nelegiuită, cade victimă amăgirilor sale. Ei cred minciunile lor proprii. Apostolul exprimă regula aceasta, cum urmează: „Dar oamenii răi... vor merge din rău în mai rău, vor amăgi pe alții, și se vor amăgi și pe ei înșiși.” (2. Tim. 3:13) „Omul fărădelegii” este atât de preocupat cu scopul său, ca să facă rău acelor care vestesc mesajul Împărăției, încât se consacră cu totul și pedepșit acestor fapte egoiste. Cel nelegiuit își pune oracolul său propriu în locul declarației clare: „Așa vorbește Iehova, Dumnezeu.” El nu se încumetă să vestească că Dumnezeu va nimici pe aceia, cari mărturisesc Numele Lui cu credincioșie, și este dușman de moarte a organizației lui Dumnezeu. — V. Aprilie 1934.

Apoi m'am uitat, și iată că Mielul stătea pe muntele Sionului; și împreună cu El stătea o sută patruzeci și patru de mii, cari aveau scris pe frunte Numele său și Numele Tatălui său. —

Apoc. 14:1.

Servul uns al Celui Prea Înalt constă din Christos și cei 144.000, cari îi sunt dați ca soți. Toți aceștia trebuie să învețe ascultare prin suferințe și să-și dovedească credincioșia față de Dumnezeu. Ei toți trebuie să fie aduși la unitate și să fie făcuți una în Christos, precum Dumnezeu și Christos sunt una. (Ioan 17:21) Turma alor 144.000 trebuie să fie adusă la unitate absolută și să ia parte la justificarea Numelui lui Iehova. (Efes 4:11-14) O astfel de unitate înseamnă o activitate desăvârșită armonioasă ca membru a organizației lui Dumnezeu, spre justificarea Numelui său. Unitatea aceasta se poate câștiga, după ce Christos vine la Templul său, zidește Sionul, și când pe întreaga organizație o pune în activitate armonioasă, sub îngrijirea Lui directă. Isus a venit la Templu și a strâns laolaltă pe cei aprobați, deoarece a sosit timpul pentru justificarea Numelui lui Iehova. — V. Februarie 1934.

Nu te-ai întocmit cu mine cu un denariu? — Matei 20:13.

Cei ce prima dată au intrat în via Domnului, au convenit să primească un „denariu” ca plată. Aceasta dă de înțeles că „numele nou” deja în anul 1919 a fost dat ca plată, cu toată faptul acesta numai peste doisprezece ani s'a dat în știre rămășiței. Scopul și nădejdea sinceră a lucrătorilor, cari au intrat în vie, era ca să primească aprobarea lui Iehova, ca lucrători, cari nu au de ce să se rușineze; și chiar aceasta este ceea ce înseamnă numele nou pe seama acelor, cari cu bucurie iau parte în serviciul Împărăției. În zilele mai dinainte frații au îmbrăcat anumite poziții, ca predicator sau bătrân ales sau o altă slujbă între poporul lui Dumnezeu. Pozițiile acestea nu le-au primit doar, ca să aibă onoare mai mare între oameni, ci pentru ca adunarea s'o aducă la desăvârșire sau unitate în Christos. Dacă cineva are privilegiul să servească și să ajute, ca adunarea să ajungă la desăvârșire, atunci să se bucure de aceasta cu umilință și să se privească ca fiind bine răsplătit. — V. Februarie 1934.

Așa să piară toți vrăjmașii tăi, Doamnel — Judec. 5:31.

Rugăciunile servului lui Dumnezeu trebuie să fie întotdeauna în deplină armonie cu voia exprimată a lui Dumnezeu. Ce este voia lui Dumnezeu se poate stabili dacă învățăm Cuvântul său. El a dat de știre creaturilor sale ca fiind voia Lui, că dela începutul adunării lui Dumnezeu până la venirea Domnului la Templul său urmașii lui Christos trebuie să se roage pentru aceia, cari i-au maltratată, dar pedepsirea acestora s'o lase cu totul pe seama Domnului. Când Domnul a apărut în Templul său să facă judecată, a început să strângă la sine pe credincioși. Mai întâi vor fi judecați cei strânși laolaltă în Templu, și apoi vor primi cei recunoscuți, ca aprobați — o parte la aceea, ca să vestească judecățile scrise mai dinainte. Intrucât timpul pentru judecată a sosit, acești credincioși judecă acum pe dușmanii lui Dumnezeu, cari s'au răsculat împotriva lui Iehova. Aceasta o fac în vreme ce se roagă către Dumnezeu și vestesc altora judecățile sale. — V. 1. 5. 33.

Fii plini de răvnă cu Duhul. Sluiți Domnului. Bucurați-vă în nădejde. — Romani 12:11, 12.

Martorii lui Iehova au tot motivul să se bucure și să fie veseli. Tatăl nostru ceresc descopere acum profetiile sale în armonie cu promisiunea sa că El va înmulți nădejdea unșilor săi. Acești credincioși nu vor avea parte la exercitarea mâniei lui Dumnezeu contra sistemelor nelegiuite; ei vor cânta numai lauda lui Iehova și vor vesti sentința sa. Li s'a dat însă asigurarea deplină, că încurând prin căderea desăvârșită a sistemului diavolesc, se va pune capăt a orice dușmănie a adevărului de către stăpânitorii „creștinătății”. Clasa Săntuarului lui Iehova trebuie să fie curată și să rămână tot așa cu desăvârșire, în vreme ce cântă lauda lui Iehova. Membrii acestei clase numai așa își pot păstra nevinovăția lor, dacă țin cu credincioșie toate poruncile Domnului. Mai marele Moise are comanda supremă, și fiecare din organizațiunea lui Iehova, trebuie să-i fie ascultător. — V. 1. 9. 33.

Eu te sprijinesc cu dreapta mea biruitoare. — Isaia 41:10.

Imprejurarea că Dumnezeu promite că va sprijini pe servul său, este o dovadă convingătoare că servul va fi cu multă amărăciune combătut de către dușman, și că este de lipsă ca să intervină putere dumnezeiască în interesul servului, ca să fie ajutat și ocrotit. Iehova face de cunoscut Sionul, organizațiunea sa, care dă naștere servului său; și El descopere și pe organizațiunea lui Satan, care se luptă cu disperare, să nimicească clasa servului credincios. Domnul face aceasta; pentru ca nimenea dintre aceia, cari îl iubesc să nu rămână în întunec. Clasa „servului credincios”, poartă acum numele pe care gura lui Iehova l-a dat servului său, anume: „Martorii lui Iehova”. Impreună constitue ei partea vizibilă a organizațiunii lui Iehova de pe pământ, și ei înțeleg și vorbesc sincer și veseli: „Numele lui Iehova este un turn tare; cel neprihănit aleargă acolo și găsește adăpost.” — V. 1. 4. 33.

Voi vesti Numele tău fraților mei, și te voi lăuda în mijlocul adunării. — Psalm 22:22.

Dupăce Isus și-a terminat opera de pe pământ, și nemijlocit înainte ce a mers pe Golgota, a zis: „Am făcut cunoscut Numele tău oamenilor, pe cari mi i-ai dat din lune.” Satan a tras la îndoială adevărul Cuvântului lui Dumnezeu, a necinstit Numele Lui mare și sfânt, și a pus în discuție suveranitatea Celui Prea Înalt. Timp de multe veacuri a permis Iehova, ca Satan să-și continue calea nelegiuită și în aceasta a mers până la extrem. În tot timpul nelegiuirii între creațiune, Isus a ținut sus cu curaj Numele lui Iehova, și l-a slăvit. El în toate vremurile și-a păstrat neprihănirea față de Iehova. Felul purtării lui Christos descopere cugetarea sa. În cugetele lui Isus Christos locul prim totdeauna Numele sfânt al Tatălui său l-a ocupat. — V. 15. 4. 33.

Să iubești pe Domnul, Dumnezeul tău cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu tot cugetul tău. Aceasta este cea dintâi și cea mai mare poruncă. — Matei 22:37, 38.

Cel înțelept va face un singur lucru, și anume totdeauna, și aceasta este, a iubi pe Iehova. Porunca cea dintâi și cea mai mare și importantă este, ca creatura să iubească pe Iehova Dumnezeu. Pe Isus l-au întrebat: „Învățătorule, care este cea mai mare poruncă a legii?” Răspunsul lui Isus dovedește că există o poruncă superioară. Iehova dădu poruncii acesteia cea mai mare importanță, și aceasta se evidențiază mai tare de provocarea nelegiuită, pe care Satan, Diavolul, a aruncat-o în fața lui Iehova. Când Dumnezeu a scos pe Izrael din Egipt, atunci îi dădu poporului său porunca aceasta, ca să-l iubească, dacă vreau să trăiască. A doua poruncă după porunca aceasta mare, precum declară Isus, este: „Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși”, nici mai mult, nici mai puțin. În aceste două porunci se cuprinde legea întregă și prooroții; deoarece o lipsă de a ține aceste porunci, face nevalabilă respectarea altor porunci. — V. Aprilie 1934.

Când nu este nicio descoperire dumnezeiască, poporul este fără friu; dar ferice de poporul care ține legea! — Proverbe 29:18.

Toți oamenii înzestrați cu o oareșcare pricepere doresc să trăiască, să locuiască în pace și să se bucure de lucrurile, pe care li le-a dat Dumnezeu. Nici o creatură umană nu poate să prețuiască binecuvântările aceastea dorite, înainte ce înțelege, că de unde vin, și ce trebuie să facă, ca să le poată câștiga. Iehova Dumnezeu a trimis pe Fiul său iubit pe pământ, pentru ca omul să creadă în el, să trăiască și să nu piară. Aceasta înseamnă că omenirea fără de cunoștință și credință, trebuie să piară. Viața omului desăvârșit Isus, a câștigat prețul de răscumpărare pentru om, însă pentru ca omul să poată avea folos din aceasta, trebuie să cunoască pe Iehova Dumnezeu și pe Isus Christos, și să se decidă, ca să dea ascultare legilor drepte ale Impărăției sale. Iehova a făcut o îngrijire pentru educarea oamenilor, și a impus martorilor săi obligațiunea, ca să le explice că nădejdea lor zace în Impărăție. — V. Februarie 1934.

Hotărîrea aceasta a fost luată în sfatul străjerilor, și pusă la cale înaintea sfinților, ca să știe cei vii că Cel Prea Înalt stăpânește peste împărăția oamenilor. — Daniel 4:17.

Iehova și Christos Isus sunt singuri „sfinți”. Hotărîrea de judecată a fost dată de Iehova, și va fi vestită și executată de către Justificatorul Numelui lui Iehova. Iehova și Christos Isus sunt și „străjerii”; ei păzesc Numele lui Iehova și ceea ce este în legătură cu justificarea lui. Hotărîrea de judecată are de scop, „ca să știe cei vii că Cel Prea Înalt stăpânește peste împărăția oamenilor”. Prin urmare scopul cel mai de seamă este justificarea Numelui lui Iehova și decisiunea vecinică a chesțiunii suveranității sale și a dreptului său de domnie ce nu se poate separa de El. Când Christos Isus a venit la Templul lui Iehova, aceasta a indicat începutul timpului, dela care stăpânitorii lumii nu se vor mai putea multă vreme să se scuze cu necunoștință, ci trebuie să știe că Iehova este Dumnezeu. — Psalm 83:18; V. Maiu 1934.

Eu vreau să plătesc și acestuia din urmă cași fie. Nu pot să fac ce vreau cu ce-i al meu? Ori este ochiul tău rău, fiindcă eu sunt bun?—Matei 20:14, 15.

Cine poate să tragă la îndoială dreptul lui Iehova de a face cu ai săi ceea ce vrea? Ispravnicul desigur că nu s'a cugetat la aceea, ca să procedeze împotriva voinței Tatălui său; de aceea a trebuit să achite plata amăsurat îndrumărilor gospodarului, Iehova. Iehova n'are lipsă, ca cineva să-l sfătuiască cu privire la aceea, cum să distribuie darurile sale sau cum să împartă plata ce o dă: „Și în adevăr, cine a cunoscut gândul Domnului? Sau cine a fost sfelnicul Lui? Cine i-a dat ceva înții, ca să aibă de primit înapoi?” (Rom. 11:34, 35) Egoismul este contrariul opus a iubirii, și prin urmare pricește pagubă sau rău. Dacă dă dovadă că în faptele lui nu este mînat de motivul drept, atunci despre creatura aceasta se poate spune, că are o inimă rea. Dorința de a primi ceva mai mult decât frații săi, duce la întunec. — V. Februarie 1934.

Egiptenii nu mai puteau să bea apa riului, și a fost sânge în toată țara Egiptului. Dar vrăjitorii Egiptului au făcut și ei la fel prin vrăjitoriile lor.

— 2. Moise 7:21, 22.

Vrăjitorii sufletești ai organizației lui Satan lasă ca apele adevărului să apară sângeroase. Ei și complicii lor acuză pe martorii lui Iehova că ei ar fi activi într-o întreprindere comercială, și ar vinde cărți pentru câștig, și ei calcă legile comerciale a țării, întrucât fără permisiunea autorităților lumești umblă din casă în casă. Astfel caută vrăjitorii moderni să transforme apele mărturiei lui Iehova, ce se punc acum de către martorii săi, într-o beutură mortală. Elementele comerciale, politice și religioase caută să dovedească poporului, că ei au autoritate să domnească și să amelioreze stările rele actuale. Astfel continuă ei să defaima Numele lui Iehova. — V. 15. 6. 33.

Așa urmărește-i cu furtuna ta, și înspăimântă-i cu vijelia ta. Umple fața lor cu rușine, ca să caute Numele tău, Iehova. — Psalm 83:15, 16.

Rămășița știe că dușmanul trebuie să fie nimicit, și va fi cuprinsă de spiritul mâniei drepte contra tuturor aceloră, cari se luptă împotriva lui Iehova Dumnezeu. Pentru aceea se roagă ei pentru stărpirea dușmanului, pentruca să poată și toți, căci Iehova este singurul Dumnezeu Cel Prea Înalt. O neglijență sau codire de a se ruga așa, ar dovedi că nu suntem credincioși față de Dumnezeu. Rămășița nu zăbovește, ca să rostească rugăciunea prescrisă de cuvintele profetului lui Iehova. Ei se roagă pentru stărpirea definitivă a dușmanului, pentruca toți aceia, cari doresc dreptate și viață, să poată recunoaște că Iehova este Cel drept, și Dătătorul vieții. În vreme ce se roagă ei astfel, ei se poartă în armonie cu rugăciunea, întrucât cu sânguință aleargă din loc în loc ca să spună altora că Iehova este Dumnezeu, și că Impărăția sa este speranța omenirii. — V. 1. 5. 33.

Ci în toate privințele arătăm că suntem niște vrednici slujitori ai lui Dumnezeu.... în slavă și în ocară, în vorbire de rău și în vorbire de bine. Suntem priviți ca niște înșelători, măcar că spunem adevărul. — 2. Cor. 6:4, 8.

Satan a făcut un articol de comerț din neamul omenesc și a organizat un mare sistem politic și comercial, care asuprește grozav pe poporul de rând și a necinstit Numele sfânt al lui Dumnezeu. În diferite localități au fost introduse legi, cari regulează comerțul ambulant. Legiuitorii, care au făcut legile acestea, nu au avut nici odată în gând sau nu au intenționat ca aceste ordonanțe să împiedice în oareșcare formă predicarea Evangheliei Impărăției. Totuș în special dela 1918 dușmanul a scos la iveală legile ce stăteau de multă vreme în codicele de legi, și le folosește acuma ca unealtă pentru prigonirea martorilor lui Iehova. Pentrucă aceștia oferă oamenilor cărți, cari conțin vestea Impărăției, și primesc în schimb dela oamenii cari iau cărțile o sumă, care este mai mică decât costul cărților și a transportului lor, reprezentanții religioși ai lui Satan învinuesc pe acești predicatori credincioși ai Impărăției, că ei „fac comerț ambulant fără să aibă permis legal”, și pun ca să fie arestați. — V. 15. 12. 33.

Să nu nedreptățești pe sămbriașul sărac și nevoiaș... Să-i dai plata pentru ziua lui înainte de apusul soarelui; căci e sărac și o dorește mult. —

5. Moise 24:14, 15.

Sămbria plătită lucrătorilor în via lui Iehova, nu poate să fie de natură pământească. Este o răsplată sufletească, sau o plată, care are o deosebită valoare pentru aceia, cari stau în legământ cu Iehova; și plata aceasta poate să fie folosită spre folosul lor, întrucât ei iau parte la justificarea numelui lui Iehova. Creaturilor de pe pământ nu se putea plăti o plată mai mare, decât aceea să primească un nume de pe buzele lui Iehova; și numele acesta arată relația cordială și intimă dintre Iehova și poporul său credincios. Niciodată mai înainte nu a dat creaturilor o astfel de plată, și nici nu o va da cândva altora afară de urmașii credincioși ai lui Isus. Acestor lucrători credincioși din via sa le dă un nume nou și le vorbește: „Eu sunt Iehova, acesta este numele meu, și cinstea mea nu o dau altora.” — V. Ianuarie 1934.

Impăratul a văzut pe un străjer sfânt pogorîndu-se și zicând: Tăiați copacul, și nimiciți-l; dar trunchiul cu rădăcinile lui lăsați-l în pământ... până vor trece șapte vremuri peste el. — Daniel 4:23.

Dumnezeu a prezis în Eden nimicirea lui Satan. Iată că și sentința însemnată în profeția lui Daniel vestește nimicirea lui Satan și a organizației sale. Cu toată sentința a fost dată și însemnată îndată după răscoala lui Satan, totuș pe vremea aceea încă nu i s'a revocat domnia supremă de peste oameni, ci Iehova a îngăduit, ca Satan să rămână în slujbă până la timpul hotărât al lui Dumnezeu, anume până la venirea aceluia, „al cui este dreptul” să practice domnia supremă. Acest period de timp corespunde exact aceluiaș timp, care se amintește în 2. Moise 9:16, în cursul căruia Iehova lasă pe Satan să rămână în picioare, pentruca să-și demonstreze puterea Lui cea mare, și pentruca martorii săi să vestească faptul acesta înainte de nimicirea lui Satan. — V. Maiu 1934.

Deșteaptă-te tu, care dormi, scoală-te din morți, și Christos te va lumina! — Efeseni 5:14.

Aceasta fără îndoială este o citare liberă din profeția lui Isaia (52:1; 60:1) și trebuia să servească la aceea, ca să trezească pe Efeseni la îndeplinirea datorințelor și obligațiilor lor. Adeseori s'a văzut lipsa, ca poporul lui Dumnezeu să fie îndemnat la o mai mare rivnă și la o activitate mai sporită. În armonie cu aceasta este pilda lui Isus despre fecioare. Aceste fecioare au privit după venirea Domnului, a mirelui, și l-au așteptat; ele însă erau somnoroase și au ațipit. „Fiindcă mirele zăbovea, au ațipit toate și au adormit. La miezul nopții s'a auzit o strigare: Iată mirele, ieșiți-i în întâmpinare!” Unii dintre paznici au adormit, adecă s'au pus jos la odihnă, pânăcând alții au ațipit numai, sau moțăiau, deoarece le căzu greu să rămână treji. Când însă s'a observat că Domnul a venit la Templul său, atunci s'a auzit un strigăt să-i trezească și să se scoale. — V. Aprilie 1934.

Deaceea, pe orișicine mă va mărturisi înaintea oamenilor îl voi mărturisi și Eu înaintea Tatălui meu, care este în ceruri; dar de oricine se va lepăda de mine înaintea oamenilor, mă voi lepăda și Eu înaintea Tatălui meu care este în ceruri.

— Matei 10:32, 33.

Aceasta nu înseamnă numai atâtă că mărturisim credința noastră că Isus Christos este Fiul lui Dumnezeu. Ci mai mult este o mărturisire sau o mărturie pusă în public și cu hotărîre, care relevă adevărurile mari învățate dela marele Profet și Judecător din Templu, Isus Christos. Pe de altă parte lepădarea Domnului nu se mărginește numai la o declarație pe față împotriva Domnului și a Împărăției sale. Prin faptele sale vorbește mai tare cineva decât prin cuvintele sale. Dacă unul din clasa Templului, a învățat adevărurile mari, cari acumia sunt actuale să fie vestite, dar pe acestea le ține pentru sine făcut, și evită ocaziunile să vorbească despre ele, în același timp apucă o cale, pe care după-cum își face socoteala, nu se expune criticei dușmanilor prin aceasta se face vinovat de lepădarea Domnului, deoarece el se abține să asculte de poruncile Domnului. — V. 15. 12. 33.

El se bucură neîncetat de Numele tău, și se fălește cu dreptatea ta. — Psalm 89:16.

Oamenilor, cari fug dela cel rău și dorește să găsească scăpare în Împărăția Fiului iubit al lui Dumnezeu, trebuie să li se spună adevărul, pentruca ei să poată nădăjdui în Numele Lui. Mărturia trebuie să se pună mai departe, pânăcând organizațiunea lui Satan „va fi pustiită, fără locuitori”. Într'adevăr acesta este un timp mareț și minunat. Este un timp de mare necaz între națiuni, un timp de o împotrivire înfocată contra adevărului și un timp de mare bucurie pe seama aceloră, cari se bucură de privilegiul ca să poarte Numele lui Iehova și a Fiului său iubit și să spună poporului, ce este nădejdea lor unică. Cei devotați Domnului Iehova și Împărăției sale, nu se vor lăsa descurajați din pricina necazului. Dacă martorii lui Iehova nu ar fi dușmăniți și persecutați, atunci ar trebui să fim la îndoială, dacă într'adevăr înțelegem profețiile în mod potrivit. — V. Februarie 1934.

Moise s'a așezat la ușa taberii, și a zis: Cine este pentru Iehova, să vină la mine! Și toți copiii lui Levi s'au strâns la el. — 2. Moise 32:26.

Citatul de sus arată un principiu sau o regulă stabilită anume că aceia, cari sunt bineplăcuți lui Dumnezeu, primesc favoarea Lui și își păstrează neprihănirea față de El, se pun de partea Domnului și trebuie să-i servească neapărat, cu toată inima și cu sinceritate și adevăr. Dela 1918 Domnul Isus Christos, mai marele Moise se află în Templu și dă oamenilor ocazie, ori să ia poziție pentru, ori contra lui Iehova. Copiii lui Levi stau înaintea Domnului în Templu, ca să fie examinați și curățiți, și aceia cari slăruiesc în probele înfocate și ies afară ca aprobați, vor fi făcuți o parte a Casei Domnului, pentruca să aducă Domnului daruri neprihănite. Natural că niciunui dintre cei nestatornici și nimănui, care face ceva compromis cu dușmanul, nu-i va fi îngăduit să rămână în Casa sau Templul Domnului. — V. 1. 7. 33.

Orice nelegiuire este păcat; dar este un păcat, care nu duce la moarte. — 1. Ioan 5:17.

Apostolul Ioan spune adunării în vorbirea sa, ca să se roage pentru fratele său, care a greșit, presupunând că păcatul săvârșit de frate nu este un păcat de moarte, și apoi adaugă: „Este un păcat, care duce la moarte; nu-i zic să se roage pentru păcatul acela.” Soția lui Ezechiel a fost răpită subit de moarte, și Dumnezeu a vorbit către Ezechiel: „Să nu-ți curgă lacrimile pentru ea”. (Ez. 24:16, 18) Soția lui Ezechiel a fost folosită evident, pentru a ilustra soarta acelor, cari au devenit necredincioși legământului, pe care l-au încheiat ei cu Dumnezeu prin Christos Isus, Capul adunării. Din aceasta este a trage învățătura că aceia, cari rămân credincioși și devotați Domnului Dumnezeu, să nu plângă sau să jalească sau să se înguiască de pierderea societății celor fără-delege, cari au devenit necredincioși lui Dumnezeu, și s-au răsculat împotriva organizațiunei sale. — V. 1. 5. 33.

Și au început să-l pârască, și să zică: Pe omul acesta l-am găsit aștînd neamul nostru la răscoală, oprind a plăti bir Cezarului, și zicînd că el este Christosul, Împăratul. — Luca 23:2.

Asemenea se întâmplă și astăzi: Servii romano-catolici ai lui Satan, au declarat domnitorilor politici că martorii lui Iehova activează în afaceri politice condamnabile, pentru răsturnarea guvernelor actuale pă-mânțești. Aceasta este o minciună răuvoitoare și nelegiuită. Reprezentanții lui Satan ridică învinuirea că martorii lui Iehova ar fi comuniști și socialiști, o învinuire, care este cu totul falsă. Martorii lui Iehova activează sub comanda Domnului. Creștinul adevărat nu poate să ia parte la politică, indiferent de forma ei. El trebuie să fie un martor al lui Iehova și din pricina aceasta să se abțină dela afacerile politice. În activitatea Societății nu se poate arăta nici o umbră, că doar ar avea ceva legături cu vre-o organizațiune politică. Ea este cu totul pentru Împărăția lui Dumnezeu de sub Christos. — V. 15. 12. 33.

S'a înălțat până la căpetenia ostirii, i-a smuls jertfa necurmată. — Daniel 8:11.

În cursul războiului mondial, Anglia, Canada, Statele Unite și alte părți ale sistemului de domnie mondială Anglo-American, au făcut să înceteze lucrarea publică de mărturie a sfinților lui Iehova de pe pământ. Astfel „el (micul corn, imperialismul Anglo-American) a smuls jertfa necurmată”, care este serviciul zilnic necurmat a laudei lui Iehova. (Evrei 13:15) Războiul mondial dădu ocazia pentru aceasta, și în 1918 s'a răpit libertatea de a predica Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu, și mulți martori ai lui Iehova au fost aruncați în temniță. Jertfa de ardere necurmată a fost adusă în Templu atât seara cât și dimineața; și deoarece se aduc jertfe în legătură cu Templul, se referă profeția aceasta la vremea rezidirei Templului, ce a avut loc în anul 1918. — V. 1. 9. 33.

Iubiți pe Iehova toți cuvioșii săi! — Psalm 31:28.

Adeseori se folosește expresiunea: Noi trebuie să iubim pe Dumnezeu în cel mai înalt grad. Această expresiune nu este scripturală; deoarece nu există nici o mărginire sau graniță pentru iubirea creaturii față de Iehova. A iubi înseamnă a fi devotat lui Iehova Dumnezeu desinteresat, pedepplin, fără rezerve și cu toată inima. Iubirea nu se poate împărți, întrucât o parte arătată față de Iehova, iar altă parte față de o altă creatură. Dacă cuiva „Eul” său îi stă în cale, sau dacă are un efect turburător asupra iubirei sale față de Iehova, atunci „Eul” trebuie pus la o parte. Dacă aproapele sau o altă creatură împiedică un devotament pedepplin față de Iehova, atunci aproapele acesta sau fie oricine să fie creatura aceea, trebuie înlăturată. Nimenea nu poate să fie, bineplăcut lui Iehova, care îngăduie, ca iubirea față de soț, de soție, de părinți, de copii sau alții, să-l împiedice pe cineva în iubirea lui depplină față de Iehova Dumnezeu. Nimenea nu poate lua parte la justificarea Numei lui Iehova, dacă nu iubește pe Iehova. Numai cel ce justifică Numele lui Iehova, va trăi. — V. Aprilie 1934.

La arătarea lui Isus Christos, pe care voi îl iubiți fără să-l fi văzut, credeți în El, fără să-l vedeți, și vă bucurați cu o bucurie negrăită și strălucită.

— 1. Petru 1:7, 8.

Pe ceice Christos Isus i-a găsit credincioși când a venit la Templul lui Iehova, și de atunci au rămas credincioși, ei sunt accia, cari au prețuit până în ziua de azi adevărurile scumpe, pe cari Domnul le-a descoperit poporului său. Ei au fost invitați de Domnul să intre în bucuria Domnului, și ei știu acumă că bucuria Domnului Isus, este justificarea Numelui Tatălui său. Pentru aceasta este justificarea Numelui lui Iehova lucrul cel mai presus de toate pe seama lor, și Impărăția învătătura cea mai mare deoarece Impărăția va fi folosită pentru justificarea Numelui său. Ei văd că dela venirea Lui în Templu, mult lucru trebuie să se facă de către credincioși în calitate de martori pentru Impărăția sa. Pe seama acestora s'a scris Scriptura, pentruca să aibă o asigurare deplină a credinței că ei posed aprobarea lui Iehova. — V. Aprilie 1931.

Vai de ei! Căci au urmat calea lui Cain! — Iuda 11.

Păcatul lui Cain a fost culezanță față de Dumnezeu. Jertfa lui consta din roadele pământului, cari nu însemnau jertfă pentru el. Prinosul lui nu era în legătură cu sânge, prin ce ar fi recunoscut că sentința de moarte asupra omului este dreaptă, și că numai prin jertfa unei alte vieți a putut avea loc împăcare. Jertfa lui Cain n'a fost primită de Dumnezeu. Cain s'a poticnit în aceasta, s'a abatut dela Dumnezeu și a devenit nelegiuit. El închipue nimerit pe unii, cari pe din afară recunosc pe Iehova și se arată gata, ca să dea lui Dumnezeu ceva din averea lor materială, dar pe lângă aceasta nu vreau să recunoască că judecata lui Iehova asupra omului este dreaptă, și că moartea lui Christos Isus a fost și este unicul mijloc pentru mântuire. În loc să dea dovadă de credință în adevărul acesta mare, mai bucuros se abat dela Dumnezeu și se asociază cu organizațiunea Diavolului, și în felul acesta comit păcat de moarte. — V. 1. 5. 33.

Ori este ochiul tău rău, fiindcă eu sunt bun? Tot așa, cei din urmă vor fi cei dintâi, și cei dintâi vor fi cei din urmă. — Matei 20:15, 16.

Bunătatea gospodarului, Iehova, a adus la iveală răutatea în cei ce murmurau, pe cari i-a întocmit mai întâi. El a fost bun față de cei întocmiți mai pe urmă, cari nu au avut destul timp, ca să lucreze o zi întreagă, dar tot cu bunăvoință s'a purtat și față de accia, cari toată ziua au lucrat în vie. Iehova nu face nici o deosebire între oamenii, cari cu sinceritate și în adevăr chiamă în ajutor Numele său. (Romani 10:12, 13) Căile sale totdeauna sunt drepte; dar cei egoiști nu pot vedea că căile sale sunt întotdeauna drepte. (Ezechiel 18:29) Un astfel de murmur scoate la iveală nebunia lor, și aceasta conduce la căderea lor. (Prov. 19:3) În aceste zile din urmă se va putea observa, că unii, cari numai acumă de curând au ajuns la cunoștința lui Iehova și a scopului său, dovedesc un mai mare zel pentru Impărăție și o dorință mai mare, de a fi bineplăcuți lui Iehova, ca alții, cari au o experiență mai lungă... Astfel devin cei din urmă cei ce au fost cei dintâi, și cei dintâi cei ce au fost cei din urmă. — V. Februarie 1934.

Stai ca să intri în legământ cu Iehova, Dumnezeul tău, în legământul acesta încheiat cu jurământ... ca să te faci azi poporul lui. — 5. Moise 29:12, 13.

Cei neascultători leapădă și combat cea mai importantă datorie impusă poporului de legământ al lui Dumnezeu, anume vestirea Numelui lui Iehova și ziua răzbunării sale contra organizațiunei satanice. Pe ei nu Dumnezeu îi învață, și din pricina aceasta ridică învinuiri false contra aceloră, cari servesc lui Iehova cu credincioșie. Trebuie să se accentueze aici în mod deosebit că legământul încheiat în Moab arată că accia, pe cari Domnul la venirea sa la Templu i-a găsit aprobați și i-a uns, după aceasta trebuie să continue să dea ascultare cu credincioșie tuturor poruncilor Domnului, dacă ar dori să intre în moștenirea lor glorioasă. Aceasta se poate dobândi numai prin un devotament deplin și desinteresat față de Iehova și Impărăția sa. Iehova vrea, ca Numele Lui să fie făcut cunoscut acumă pe pământ, și cei ce-l iubesc vor conlucra cu unanimitate, ca să ducă la îndeplinire voința Celui Prea Înalt. — V. 1. 8. 33.

Duhul Domnului, Dumnezeu este peste mine.... ca să vestească.... o zi de răzbunare a Dumnezeului nostru. —

Isaia 61:1, 2.

La timpul hotărît răzbunarea aceasta trebuie să se vestească. Timpul stabilit pentru aceasta, a sosit. Vestirea răzbunării trebuie să aibă loc dela vremea venirii Domnului la Templul său și până la Armaghedon. Nu este nici un motiv, ca răzbunarea lui Dumnezeu să fie vestită după bătălia Armaghedonului. Numai aceia, cari sunt fiii lui Iehova și sunt născuți dela femeia sa, sau organizațiunea sa, primesc acuma învățătură dela Dumnezeu și pricep și prețuiesc faptul, că ei nu pot nesocoti nici o parte a însărcinării lor, pe care Iehova a dat-o unșilor săi. Ei nici nu doresc să facă aceasta, ci vestește vestea plini de bucurie și pace. (Isaia 54:13) Iehova are tot atât de puțină plăcere față de aceia, cari i se închină și îi servesc cu învățăturile unui om, cași față de Izraeliți, cari i s'au închinat prin chipul unui vișel de aur. Acesta este păcatul Samariei. — V. 1. 7. 33.

Dumnezeule, nu tăcea, nu tăcea și nu te odihni Dumnezeule! Căci iată că vrăjmașii tăi se frământă, și ceice te urăsc înalță capul. — Psalm 83:1, 2.

Precum un șarpe încolăcit își ridică capul, ca să se asvârle pe victima lui, așa se poartă acuma și dușmanii lui Dumnezeu. Aici nu este vorba de o împrejurare obișnuită, când oameni răi au căutat să pricinuiască suferințe urmașilor lui Christos, ci privește vremea, când Dumnezeu va fi provocat de către cei nelegiuiți și această se descopere în atacul lor deschis față de aceia, cari cu îndrăzneală și cu putere vestesc Numele lui Iehova. Nu este aici vorba simplu numai de o încercare, de a face pe martorii lui Iehova să tacă, ci de o năzuință înfocată, pentru a-i stârpi. Clasa nelegiuită și-a ridicat capul și a declarat în culezanța sa că martorii lui Iehova trebuie să fie stârpiți. Precum Estera și Mardocheu au recunoscut pericolul ce-i amenința, așa vede acuma și rămășița, cum îi amenință cel rău. Rămășița își cunoaște privilegiul, ca să se roage către Dumnezeu, și profetul lui Dumnezeu îi pune cuvintele potrivite în gură. — V. 1. 5. 33.

Fii tari, neclintii, sporii totdeauna în lucrul Domnului. — 1. Cor. 15:58.

Poporul credincios al lui Iehova este încurajurat de dușman și de agenții lui blestemați. Acești nelegiuiți se folosesc de orice mijloace posibile să înspăimânte rămășița, s'o îngrădească, s'o intimideze, s'o îngrozească, și ca s'o abată astfel dela aceea, ca să pună mărturia. Că suntem expuși pericolului mare, de a fi răniți sau omorâți trupește, despre aceasta nu este îndoială; dar rămășița să aibă totdeauna în euget, că Iehova i-a scos dintre neamuri, ca să fie martorii Lui și să pună mărturie pentru Numele Lui; că El le-a dat Numele său, și că Numele lui Iehova este un turn tare pentru ei. Lucrul de mărturie pe care Domnul l-a transmis poporului său să continue, și rămășița să dovedească în lucrul acesta o râvnă ce se cuvine fiilor lui Dumnezeu. Cei ce vor avea parte la măreția Impărăției sale, trebuie să fie martori credincioși și adevărați pentru Numele lui Iehova și să facă de cunoscut cu îndrăzneală și credincioșie ceea ce au învățat dela Dumnezeu în Templu. — V. 15. 12. 33.

Porunca să lase trunchiul cu rădăcinile copacului, înseamnă că împărăția ta îți va rămânea îndulă ce vei recunoaște stăpânirea Celui ce este în ceruri.

— Daniel 4:26.

„Străjerii”, Iehova și Logos au poruncit, ca trunchiul să fie lăsat, și aceasta s'a întâmplat evident pentru justificarea numelui lui Iehova. Trunchiul primitiv ilustrează partea omenească a organizațiunei, a cărui suveran a fost așezat Lucifer. Păstrarea trunchiului a fost o garanție pentru faptul că omenirea și locuința ei depe pământ în sfârșit nu vor fi nimicite, ci că Iehova va crea o altă domnie supremă, care va întemeia o guvernare dreaptă celor ascultători dintre oameni, sub care vor putea trăi în veci. Aceasta arată că „trunchiul cu rădăcinile” stă în legătură nemijlocită cu Impărăția lui Christos, și că restatornicirea omenirii trebuie să se realizeze prin sângele de răscumpărare al lui Christos și prin Impărăția sa. — V. Maiu 1934.

11 August

(335)

Inima lui Faraon s'a împietrit, și n'a ascultat de Moise și de Aaron, dupăcum spusese Domnul. —

2. Moise 7:13.

Faraon închipue aici în mod vădit că Satan niciodată nu se va întoarce dela calea lui nelegiuită. Solia răzbnărei lui Dumnezeu, care se vestește acumă lui Satan și agenților săi, niciodată nu va avea rezultatul, ca ei să se supună lui Iehova. În cursul domniei de o mie de ani a lui Christos, acești nelegiuiți vor fi morți. Dacă la sfârșitul acestui period de timp vor fi readuși din mormânt, Satan și urmașii lui încă tot se vor opune lui Iehova Dumnezeu, și vor suferi o nimicire vecinică. Iehova lasă acum să se pună mărturia domnitorilor lumii, atât celor vizibili cât și celor invizibili, pentruca ei niciodată să nu se poată scuza cu aceea, că au fost surprinși. El lasă să se dea explicarea aceasta și oamenilor, cari doresc după dreptate, pentruca ei să poată lua loc de partea Lui și să trăiască. — V. 1. 6. 33.

12 August

(331)

Celuice va birui... îi voi da o piatră albă; și pe piatra aceasta albă este scris un nume nou. — Apoc. 2:17.

Domnul a făcut pe poporul său atent asupra relației sale față de el, și a lăsat să voteze în 26 Iulie 1931 o rezoluție despre numele nou. Nu se putea da o plată mai mare și nici o cinste mai mare vre-unei creaturi de pe pământ, decât numele acesta dat de Iehova. Dovada scripturală întru confirmarea rezoluției și votarea ei, a îndreptat atențiunea asupra faptului că „piatra albă” nu s'a dat persoanelor singuratice, ci în comun clasei „servului credincios și înțelept”, anume ca un semn de recunoștință dela Iehova și de numirea acestei clase ca reprezentanți lui oficială pe pământ. Pelângă aceasta nu sunt favorite singuratice persoane printr-o poziție eminentă față de altele, ci întreaga rămășiță împreună constituie pe servul, care sunt „martorii lui Iehova”, ca să vestească Numele Lui pe pământ. Cât de mult timp au lucrat primii lucrători în vie, nu este de importanță. Ce singur a venit în seamă, era gradul de credincioșie întru administrarea intereselor Împărăției. — V. Februarie 1934.

13 August

(336)

Acest Moise a zis fiilor lui Izrael: Domnul, Dumnezeu vostru, vă va ridica dintre frații voștri un prooroc ca mine. — Fapt 2:37.

Un adevărat profet este o creatură inspirată, care vorbește Cuvântul lui Dumnezeu, așa cum i s'a dat, care Cuvânt se poate referi la prezent sau la viitor. Motivul cel mai important pentru care proorocul Moise a fost trimis în Egipt, ne dă cheia pentru priceperea profeției de mai sus. Scopul era justificarea Numei lui Iehova. Când Iehova a trimis pe Moise în Egipt, acesta a avut un toiaș în mână sa, ce în mod simbolic a corespuns timpului, când s'au împlinit următoarele cuvinte ale lui Iehova: „Domnul va întinde din Sion toiașul de cârmuire al puterii tale, zicând: Stăpânește în mijlocul vrăjmașilor tăi!” Aceasta stabilește timpul când a venit Profetul mai mare preumbrit de Moise, și când profeția s'a împlinit în măsură mai mare. Timpul acesta a început în anul 1914. — V. 15. 7. 33.

14 August

(169)

Deci să nu vă temeți; voi sunteți mai de preț decât multe vrăbii. — Matei 10:31.

Fiecare membru a clasei Templului trebuie să dea o ascultare absolută marelui Profet și Judecător. O neascultare intențională va aduce osândă după sine; și aceasta osândă condamnabilă nu va însemna numai moartea trupului, ci o nimicire desăvârșită a creaturii, adică sfârșitul existenței sale. Întrebarea decisibilă care este pusă acumă înaintea rămășiței, sună: Să ne temem că mercenarii lui Satan pot să ne omoare, și cuprinși de frica aceasta să ne lăsăm reținuți dela aceea, ca să ieșim și să vestim cu îndrăzneală adevărurile, pe cari le-am învățat dela Domnul în Templu? Și dacă noi cuprinși de o astfel de frică abdicăm de aceea ca să ieșim și să mărturisim adevărul, atunci ce putem aștepta? Isus răspunde: „Temeți-vă mai de grabă de Cel ce poate să piardă și sufletul și trupul în Gheena.” Apoi vorbește Isus despre îngrijirea ocrotitoare a lui Dumnezeu față de vrăbii, ca o ilustrațiune a îngrijirii sale de cei ce sunt în legătură cu El. — V. 15. 12. 33.

15 August

(337)

Un oracol al nelegiurii are cel nelegiuit în inima sa, nu este frică de Dumnezeu înaintea ochilor lui.

— Psalm 36:1.

Un oracol este un mesaj sau o vorbire ce vine sau se transmite dela o putere nevăzută, ce se dă ca răspuns la o întrebare, și aceasta îndeamnă creatura la fapte. Cel nelegiuit vrea și este decis, ca să-și îndeplinească planurile sale egoiste, și anume nesocotind cu totul legile scrise ale lui Dumnezeu; și pentru aceasta este însemnată cu drept o astfel de creatură ca o persoană egoistă sau nelegiuită. El este îndemnat la fapte de poftele lui egoiste, și deoarece aceste sunt nelegiuite, se poate spune astfel cu drept că în inima sa este un oracol sau un îndemn de nelegiuire sau fărădelege. El recunoaște numai autoritatea sa proprie și face tot ce poate, pentru a-și duce la îndeplinire planurile sale. Pavel a spus despre aceasta: „Așa că se va așeza în Templul lui Dumnezeu, dându-se drept Dumnezeu. — V. 15. 3. 33.

16 August

(235)

Dorim însă ca fiecare din voi să arate aceeași râvnă, ca să păstreze până la sfârșit o deplină nădejde.

— Evrei 6:11.

Culmea la care poate să nădăjduiască creștinul, trebuie să se realizeze după sfârșitul căii sale pămâtenă. Această nădejde mare este că creatura poate să primească viață vecinică într'un organism spiritual, să fie partașă la învierea lui Christos și astfel să fie „asemenea Lui”, și să rămână în etern în favoarea și slujba lui Iehova. Aceasta este „nădejdea care ne era pusă înainte pe care o avem ca o ancoră a sufletului; o nădejde tare și neclintită care pătrunde dincolo de perdeaua dinlăuntrul Templului, unde Isus a intrat pentru noi ca înainte mergător, când a fost făcut Mare Preot în veac după rânduiala lui Melchisedec.” Aceasta este cununa vieții, care numai aceloră se dă, cari sunt credincioși până la moarte. Nu este nici o lipsă, ca să se dea nădejde aceloră, cari au primit deja fără rest obiectul culmei nădejdi lor. Profetiile trebuie să fie înțelese de către rămășița, care petrece încă în organismul de carne. — V. Aprilie 1934.

17 August

(88)

Vântul suflă încotro vrea, și-i auzi vuietul; dar nu știi de unde vine, nici încotro merge. Tot așa este cu oricine este născut de Spirit. — Ioan 3:8.

Cași vântul, așa este și ceea ce este născut din Spirit și totodată aparține lumii spirituale, nevăzută pentru ochi omenești, totuș se poate observa de creaturile, cari slau în strânsă legătură cu Domnul. Dacă Domnul a strâns la sine pe rămășița în Templu, atunci nu organismul de carne a fost strâns, ci creatura, care posedă organism de carne. Ochiul natural unui astfel de organism nu pot să vadă lucru spiritual; dar membrele rămășiței pot să observe lucruri spirituale. Cum poate să știe acumă rămășița unsă că ei sunt acumă strânși în Templul Domnului. Pentru că ei au mărturia Spiritului, a Sfintei Scripturi și a faptelor. Ei sunt „la Domnul” în „văzduh”, anume în situația, unde ochiul natural nu poate să vadă ce se petrece. — V. Aprilie 1934.

18 August

(289)

Oameni, stricați la minte, lipsiți de adevăr și cari cred că evlavie este un izvor de câștig. — 1. Tim. 6:5.

Spiritul de interes propriu a ieșit la iveală deja în zilele apostolilor, dar azi egoismul a prins rădăcini mai mult ca oricând mai înainte, și pentru aceasta găsec cuvintele apostolului o mai mare putere de aplicare. Apostolul îndeamnă pe toți aceia, cari sunt plăcuți lui Dumnezeu și cari caută să găsecă o scăpare desăvârșită în El, ca să se ferească de toți aceia, cari sunt îndemnați de o dorință după câștig mârșav, fie câștigul acesta îngrămădire de bunuri pământești și putere pământească, ori un câștig ce constă în cinste, placul și recunoștința oamenilor, ce face pe câștigător să strălucască în fața ei. (Vers 11) Apostolul arată așadar clar că toți aceia, cari posedă aprobarea lui Dumnezeu și ar dori să găsecă o scăpare desăvârșită în „Numele” Lui, trebuie să se despărțescă de către toți aceia, cari au apucat o cale egoistă. Prin aceasta credincioșii se fac de cunoscut ca martorii lui Iehova, și se fac țința dușmanului. — V. Aprilie 1934.

19 August

(145)

S'a învoit cu lucrătorii cu câte un denariu pe zi, și i-a trimes în vie. — Matei 20:2.

Plata a jucat un mare rol în cugetele lucrătorilor, cari au fost întocmiți mai întâi ca să meargă în vie. Importanța justificării Numelui lui Iehova, care totuși este de cea mai mare însemnătate, nu a fost recunoscută de către aceia, cari au fost trimiși dis de dimineață în vie. Aproximativ în anul 1919 a născut Sion, organizațiunea lui Dumnezeu, pe copiii săi, și acești copii sunt aceia, cari „dis de dimineață” au fost trimiși în vie. Intrucât lucrătorii nu au putut aduce gospodaruului un folos real, în consecință plata primită este un dar de bună voie al lui Iehova, pe care le-o plătește în vreme ce petrec încă pe pământ, și anume la sfârșitul unui anumit period, în care au executat o lucrare în legătură cu împărăția. Toți lucrătorii au primit aceeași plată la finele acestui period special, indiferent cât timp a fost cineva aplicat în servicii și cât a lucrat în via gospodaruului. — V. Ianuarie 1934.

20 August

(282)

Dar aceștia, ca niște dobitoace fără minte, din fire sortite să fie prinse și nimicite, batjocorind ce nu cunosc, vor peri în însăș stricăciunea lor. —

— 2. Petru 2:12.

Nu este de lipsă, ca cineva să fie născut mai întâi ca un fiu spiritual al lui Dumnezeu, pentru a putea să-vârși un păcat de moarte. Cine primește anumite explicații despre Iehova și Fiul său iubit, Mântuitorul omului, știe ce este potrivit și ce nu este potrivit. Dacă cineva posedă o astfel de cunoștință și persecută sau combate cu voia și intenționat pe frații Domnului Isus Christos deoarece ei vestesc adevărul Împărăției lui Iehova, atunci faptele acestei creaturi sunt nedrepte și îndreptate chiar împotriva Domnului însuși. Isus a stabilit acest principiu de drept și a zis că acesta va fi aplicat cu ocazia petrecerii sale în Templu să facă judecata, când o nedreptate făcută unuia dintre cei mai mici frați ai săi, va fi socotită cași comisă față de El însuși. „Aceștia vor merge în pedeapsa vecinică.” — Matei 25:46. V. 1. 5. 33.

21 August

(203)

Căci cugetarea trupească este moarte; iar cugetarea spirituală este viață și pace. — Romani 8:6.

A fi cu cugetarea spirituală înseamnă a poseda spiritul lui Christos, precum și aceea, de a umbla în urmele pașilor săi. Apostolul către cei consacrați vorbește: „Căci cei ce sunt după trup, cugetă cele ale trupului; iar cei ce sunt după spirit cele ale spiritului.” (Romani 8:5). Creaturile vizibile ale lumii lui Satan sunt carne și din pricina aceasta se caracterizează ca „trupești”. Dacă cineva a intrat într'un legământ cu Dumnezeu, ca să umble pe urmele lui Isus, dar inima lui este împărțită între lucrurile organizațiunii lui Satan și a organizațiunii lui Dumnezeu, atunci devine nestatornic; și dacă nu se pune cu totul de partea lui Iehova și cugetul și iubirea sa nu le îndreaptă spre lucrurile Împărăției lui Dumnezeu, atunci el nu poate să trăiască ci trebuie să moară. — V. 1. 4. 33.

22 August

(57)

Intii vor învia cei morți în Christos. Apoi, noi cei vii, cari vom fi rămas, vom fi răpiți toți împreună cu ei, în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh; și astfel vom fi totdeauna cu Domnul. — 1. Tesal. 4:16, 17.

Credincioșii adormiți, cași apostolii, au fost înviați mai întâi și strânși la Domnul în Templu, adică ei au fost zidiți în Sion. Acestora a urmat strângerea laolaltă a celorlora, cari au rămas în viață, adică rămășița. Faptul că ei au fost strânși laolaltă în Templu și acolo sunt învățați de către Dumnezeu, este o dovadă convingătoare că ei sunt la Domnul „în văzduh”, adică în starea unde ochiul natural nu poate să pătrundă. Dacă ei sunt cu Domnul în Templu, atunci fără îndoială sunt la Domnul, și El este nevăzut pentru ochi naturali. Prin urmare cuvintele „răpiți... întru întâmpinarea Domnului în văzduh” descriu pedeplin starea lor. Cei ce sunt în Templu, chiar și dacă în organism de carne, sunt totdeauna cu Domnul, presupunând că vor rămânea credincioși, până când organismul lor va fi schimbat cu ocazia primei învieri. — V. Aprilie 1934.

Te iubesc Iehova, tăria mea! Iehova este stânca mea și celutea mea. — Psalm 18:1, 2.

Acelora, cari iubesc pe Iehova, El le oferă un adăpost desăvârșit, dar nimănui altuia. Aceste „zile din urmă” sunt viitoare și cu multe pericole, deoarece a sosit punctul culminant. Dușmanul își dă toată silința să nimicească pe aceia, cari servesc lui Dumnezeu. Mânia sa este îndreptată în special contra martorilor lui Iehova, deoarece ei în ascultare față de poruncile lui Dumnezeu, transmit poporului mărturia adevărului. Aproape toată națiunea Izrael a căzut dela Dumnezeu, deoarece poporul acela nu a iubit pe Dumnezeu, și pentru aceasta a fost de lipsă ca națiunea să fie distrusă. „Creștinătatea” este împotriva lui Iehova, deoarece nu-L iubește, și pentru aceasta va fi distrusă. Numai iudeii adevărați (spirituali) pot să cânte cu sinceritate cuvintele psalmului optsprezecelea. Acești cântăreți știu că Numele lui Iehova este un turn tare de scăpare. — V. Aprilie 1934.

Iată tâlcuirea acestui fapt, împărate, iată hotărîrea Celui Prea Înalt... șapte vremi vor trece peste tine, până vei cunoaște că Cel Prea Înalt stăpânește peste împărăția oamenilor.—Dan. 4:24, 25.

Aceste cuvinte ale lui Daniel arată că după expirarea acestor șapte vremi Iehova va trimite pe Fiul său iubit — ceea ce a și făcut —, ca pe toți contrarii și pe toți alții să-i silească să recunoască că Iehova este Cel Prea Înalt, și că stăpânirea lumii a fost predată în mâinile Aceluia, care justifică Numele lui Iehova. Cuvintele mai arată afară de aceasta că martorii lui Dumnezeu, pentru că să-și păstreze neprihănirea înaintea lui Iehova, sub dușmănie înfocată și multe suferințe trebuie să dea în știre popoarelor că Împăratul a sosit și șade pe tronul său. Iehova lămurește înțelesul profețiilor sale și dă martorilor săi asigurare deplină că ei stau de partea Lui. — V. Mai 1934.

Să nu cauți la fața săracului, și să nu părăsești pe nimeni din cei mari. — 3. Moise 19:15.

În anul 1931 toți lucrătorii din via Domnului au primit câte un „denariu” indiferent de durata timpului cât au lucrat în vie. Aceasta dovedește că ei răsplata nu pentru aceea au primit-o că doar ar fi adus ceva folos Domnului, ci fiindcă plata o primesc ca un semn al bunătații lui Iehova, și aceasta arată relația cordială care există între lucrători și marele gospodar. În via Domnului există lucrători în diferite poziții. Cum a sosit timpul plății, amăsurat regulei dumnezeiești, toți aceia, cari au lucrat, fără a ține seama de poziția pe care au ocupat-o în vie, a trebuit să fie toți tratați pe o formă. Intrucât toți au avut parte de acelaș tratament, prin urmare toți aceia, cari au posedat cugetarea potrivită și aprecierea corectă, trebuia să se bucure împreună. Iehova s'a îngrijit, ca toți să fie tratați cu dreptate și fără părtinire. Legea sa a pretins să nu se facă nici o deosebire. — V. Ianuarie 1934.

Atunci cei neprihăniți vor străluci ca soarele în Împărăția Tatălui lor. — Matei 13:43.

După curățirea Sanctuarului lui Iehova se întâmplă că cei scoși afară plâng, se vaetă și scrâșnesc cu dinții, dar credincioșii Templului, strălucesc ca martorii lui Iehova. Cei ce aparțin Templului, nu au motiv sau vreme să plângă, ci pentru dâșii prezentul este un timp de servicii cu bucurie spre lauda lui Iehova. (Isaia 12:2—6) Intrucât se află în Templu, primesc învățătură dela Iehova și ei prețuiesc mâncările primite. (Isaia 54:13) Ei continuă să facă poruncile Domnului: „Fericiți sunt cei ce fac poruncile lui, ca să aibă drept la pomul vieții, și să intre pe porți în cetate.” (Apoc. 22:14) Dacă cineva, devine necredincios după ce a fost primit în Templu, pe acela desigur că ingerul Domnului îl va scoate și îl va da afară. Credincioșii însă, cari rămân în Templu, vor avea parte la justificarea Numelui sfânt al lui Iehova. — V. 15. 9. 33.

27 August

(74)

Veți vedea slava Domnului; pentru că v'a auzit cântările împotriva Domnului; căci ce suntem noi, ca să cântăm împotriva noastră. — 2. Moise 16:7.

Chiar așa după cum au experiențat Moise și Aaron, cei ce plâng și murmurează; afirmă și în zilele noastre, că ei s'au plâns contra procedurii Societății și a unora cari sunt în legătură cu lucrarea Societății. Aceștia însă cântăsc contra lui Dumnezeu. Dacă Iehova are o organizațiune pe pământ, pe care o folosește atunci organizațiunea aceasta este servul Lui, și servul este răspunzător Domnului său. Dacă servul nu face un serviciu corespunzător voinței Domnului său, atunci va fi dat la o parte, pentru ca alții să poată proceda după voia lui Dumnezeu. Societatea din îndurarea Domnului vestește mărturia pentru Numele lui Iehova, așa, cum a poruncit. Dacă Societatea face ceea ce este în concordanță cu voia lui Dumnezeu și încurajează la aceasta pe credincioși, atunci acești murmurători cântăsc împotriva lui Dumnezeu precum arată pilda cu denariul, unde spune: „După ce (lucrătorii cei dintâi) au primit banii, cântăsc împotriva gospodărilor (Iehova).” — V. Februarie 1934.

28 August

(47)

Ca să nu lăsăm pe Satan să aibă un câștig dela noi; căci nu suntem în neștiință despre planurile lui. —

2. Cor. 2:11.

Satan este un dușman iscusit și răutăcios. Mulți oameni prin credința în Isus Christos au intrat într'un legământ cu Isus Christos, în urmă însă au căzut victime meșteșugurilor Diavolului. Justificarea Cuvântului și Numei lui Iehova nu a dominat peste toată cugetarea și purtarea lor. Satan pe mulți i-a amăgit, ca să-și croiască o măsură falsă de conformare, și ei cred că pentru a fi cu cugetare spirituală, ei trebuie să desvolte un „caracter plăcut”, cum or fi numit aceasta alții. Ei s'au făcut pe sine înșiși să creadă că aceasta trebuie s'o facă negreșit, pentru ca prin aceasta să câștige pe alții adevărului, și în felul acesta să-și folosească influența pentru împărțirea Domnului. Aici însă se constată că unul, care trebuie să fie îndemnat de un om imperfect la aceea, ca să servească lui Iehova Dumnezeu, acela niciodată nu-l va servi pe Cel Prea Înalt în spirit și în adevăr și timp mai îndelungat. — V. 1. 4. 33.

29 August

(242)

Voi sătura de grăsime sufletul preoților, și poporul meu se va sătura de bunălăcuțile mele, zice Domnul.

— Ieremia 31:14.

Toți aceia, cari au intrat în bucuria Domnului, în adevăr sunt săturați, de altfel nu ar putea să fie veseli. Aceștia știu acumă care este voia lui Dumnezeu cu privire la dănsii, și plăcerea lor este, ca din îndurările Domnului să facă tot ce pot mai bine pentru a-i face voia Lui. Intrucât sunt în Templu și primesc învățătură dela Dumnezeu, ei sunt copiii săi și membrii organizațiunii sale, și mare este pacea lor și se simt săturați. Ei au fost treziți la recunoașterea privilegiilor lor, în special a privilegiului de a putea fi martorii lui Iehova și de a putea lua parte la justificarea Numei lui Dumnezeu, și aceasta le aduce mare pace și bucurie. Bucuria Domnului Isus Christos este justificarea Numei Tatălui său, și dacă El invită pe credincioșii Lui ca să între în bucuria aceasta, și ei fac aceasta, atunci natural că se vor sătura. — V. Aprilie 1934.

30 August

(138)

Să laude Numele Domnului! Căci numai Numele Lui este înălțat. — Psalm 148:13.

Intrebarea cea mare decisibilă sau discutabilă a fost descoperită clasei Templului, și ei au recunoscut că Numele Iehova înseamnă scopul său cu creaturile sale; și scopul său este, a dovedi că El poate pune creaturi pe pământ, cari își vor păstra neprihănirea înaintea Lui, și că El este Cel Prea Înalt, dela care se pogoară toate binecuvântările. Pentru a dovedi credincioșie față de Iehova, acești martori, numiți și „rămășiță” trebuie să iasă și să pună mărturie domnitorilor de pe pământ și poporului, anume că Iehova este Dumnezeu, Împărăția Lui a sosit și ea este leacul de tămăduire pentru omenirea suferindă. Aceasta este prin urmare solia cea mai importantă ce s'a vestit cândva pe pământ, deoarece ea să re-feră la justificarea Numei lui Iehova. — V. 1. 5. 33.

31 August

(101)

S'a prefăcut într'un șarpe. Moise fugea de el. Iehova a zis lui Moise: Ilinde-ți mâna și apucă-l de coadă.

— 2. Moise 4:3, 4.

Credincioșii trebuie să învingă orice frică, ce se referă la aplicarea puterii lui Iehova, nenorocire sau pedeapsă să aducă peste dușman. Iehova a trimis pe martorii săi, ca să vestească solia sa de nenorocire sau răzbunare împotriva dușmanului; și acum martorii săi, rămășița trebuie să ia în mână mesajul profetic a mâniei lui Dumnezeu, și să-l folosească împotriva dușmanului, ca pe un obiect asemenea șarpelui, întrucât pun aceasta în vedere organizațiunii dușmanului, și pe lângă aceasta avertizează pe toți. Răspândirea în largul lumii a mesajului adevărului, care dă în știre scopul lui Dumnezeu, de a-și justifica Numele și a nimici pe dușman și organizațiunea acestuia, este aplicarea nenorocirii împotriva dușmanului. Lucrarea aceasta este ilustrată prin prinderea șarpelui de coadă. — V. 1. 6. 33.

1 Septembrie

(332)

Mi-a venit iarăș mintea la loc. Am binecuvântat pe Cel Prea Înalt, am lăudat și slăvit pe Cel ce trăiește vecinic, Acela a cărui stăpânire este vecinică, și a cărui împărăție dăinuiește din neam în neam.—Daniel 4:34.

Când Christos Isus în anul 1914 a fost instalat ca Împărat, atunci imediat a început să slăvească și să cinstască pe Cel ce trăiește vecinic, pe Cel Atotputernic, pe Cel Prea Înalt, și Împărat al veciniciiei. Christos Isus s'a apucat îndată de opera justificării Numelui Tatălui său, întrucât a asvârlit jos din cer pe Satan și hoardele sale. Restatornicirea lui Nebucadnețar a fost o justificare a Cuvântului lui Iehova, pe care l-a vorbit prin profetul Daniel. Totasemenea suirea pe tron a Domnului Isus Christos după expirarea timpului neamurilor, a fost o justificare a Cuvântului lui Dumnezeu, vorbit prin profeții sfinți. După ce Christos a venit la Templu, urmașilor săi credincioși a făcut de cunoscut Numele lui Iehova, și aceștia acum din partea lor fac de cunoscut Numele acesta. — V. Maiu 1934.

2 Septembrie

(326)

A ieșit pela ceasul al treilea, și a văzut pe alții stând în piață fără lucru. Duceți-vă și voi în via mea, le-a zis el. — Matei 20:3, 4.

„Pela ceasul al treilea” corespunde începutului „zilei”, de 8 Septembrie 1922, și este însemnat de o adunare generală a poporului de legământ al lui Dumnezeu în Cedar Point-Ohio. Atunci au putut fi folosiți mai mulți lucrători pe câmp, cum arată procedura gospodarului; El a dorit să mărească lucrarea, pentru ca să se aducă mai multe roade. Cei ce stăteau în piață fără lucru, au voit să-și vândă contra plată serviciul lor și erau gata să lucreze. Ei nu erau încă în legământul pentru Împărăție. Ei au fost preumbriți prin Rut, care a trebuit să fie „vândută”, pentru ca să producă roade. (Rut 4:1—10) Către aceștia a vorbit marele gospodar prin Christos Isus, care se află acum în Templu: „Duceți-vă și voi în via mea”. Somațiunea a fost transmisă și clasei Rut prin clasa Naomi. — V. Ianuarie 1934.

3 Septembrie

(315)

Și dacă n'ar fi scurtat Domnul zilele acelea, nimeni n'ar scăpa; dar le-a scurtat din pricina celor aleși. — Marcu 13:20.

Aceasta arată că Iehova folosește pentru un scop special pe membrii Celui ales depe pământ, în cursul strâmtorării, și cinstea aceasta nu o dă altora. Scurtarea zilelor de strâmtorare trebuie să aibă loc, în vreme ce unii din cei aleși mai petrec pe pământ, deoarece opera de mărturie, pe care o execută din îndurarea Domnului, trebuie să se facă înainte de sfârșitul de încheere. Pentru aceasta a spus Isus: „Această Evanghelie a Împărăției va fi propovăduită peste tot pământul să servească de mărturie tuturor națiunilor, și atunci va veni sfârșitul.” Vestea de bucurie pentru toți iubitorii de dreptate este că Domnia lui Satan a ajuns la sfârșit, că Împărăția lui Iehova, care va justifica Numele său a sosit, și că toți trebuie să știe că Iehova este singurul Dumnezeu atotputernic. — V. 15. 5. 33.

Iată binecuvântarea cu care Moise, omul lui Dumnezeu, a binecuvântat pe copiii lui Izrael, înainte de moartea lui. — 5. Moise 33:1.

Moise a arătat credincioșilor, ce binecuvântări îi așteaptă. Fără îndoială cuvintele de binecuvântare rostite de Moise au fost însemne pentru folosul și mângăierea specială a rămășiței, care acuma în zilele cele din urmă, a fost adunată la Christos. Incurând va duce pe credincioși în moștenirea lor vecinică; dar acestora li se pune în vedere că înainte ce vor putea primi moștenirea aceasta, cu răvnă și curajoși trebuie să se lupte sub steagul Împăratului vecinic. Intrunirea semințiilor înaintea lui Moise se pare să corespundă sigilării semințiilor lui Izrael descrisă în Apocalips capitolul șapte. Poporul de legământ al lui Iehova stă acuma în fața Lui, ca să audă tot ce îi spune Iehova prin Christos Isus, și pentru îndeplinirea poruncii sale cu o ascultare iubitoare și de bunăvoie. — V. 1. 8. 33.

Veniți, zic ei, să-i nimicim din mijlocul neamurilor, ca să nu se mai pomenească numele lui Izrael! — Psalm 83:4.

Rudeniile de aproape ale lui Izrael ilustrează nimerit pe accia, cari au fost odată în adevăr. Ceilalți reprezintă nimerit elementele, cari constituie pe așa numita creștinătate organizată, și care combat pe vestitorii curajoși ai Numei lui Iehova. Intențiunea hotărâtă a acestor conspiratori este, ca să stărpească rămășița (care prelinde că este o națiune, și ceea ce este în adevăr), ca să nu mai figureze ca națiune. Conspiratorii vorbesc cam în felul acesta: Noi pentru noi înșine voim să întemeiem împărăția și să stăpânim lumea. — În fruntea lor este Gog, și înapoia lui stă Satan, care spune: Lumea este a mea și eu mi-am format-o. Conspirația, și toți conspiratorii sunt împotriva lui Iehova și a Împărăției sale. Din pricina aceasta sunt dușmani martorilor lui Iehova. Iehova vorbește către dușmani: „Sunt împotriva voastră”. Chestiunea discutabilă este clară așadar, și ziua bătăliei este aproape. — V. 1. 5. 33.

Iehova m'a făcut cea dintâie dintre lucrările Lui, înaintea celor mai vechi lucrări ale Lui. Eu am fost așezată din vecinicie. — Proverbe 8:22, 23.

Cugetarea lui Christos Isus, niciodată măcar o clipă nu a fost în disarmonie cu cugetarea lui Iehova. El este „începutul creațiunii lui Iehova” și întotdeauna a fost desfătarea lui Iehova, deoarece El totdeauna a fost la El. El este acela, care conduce pe creaturile lui Dumnezeu pe căile dreptății. Cu cugetarea sa Fiul iubit al lui Dumnezeu a constatat care este voia lui Iehova și apoi cu bucurie s'a apucat să procedeze corespunzător acesteia. „Imi place să fac voia ta Dumnezeul meu, și legea ta este înlăuntrul meu.” (Ps. 40:8) Scopul sau țința principală a lui Christos Isus a fost întotdeauna aceea, ca să facă de cunoscut altora dreptatea și Numele slăvit al lui Iehova. (Psalm 40:9, 10) Christos Isus în toate vremurile a slăvit Numele Tatălui său, Iehova V. 1. 4. 33.

Nu vă temeți și nu tremurați; căci nu ți-am vestit, și nu ți-am spus Eu de mult lucrul acesta? Voi imi sunteți martori. Este oare un alt Dumnezeu afară de mine? — Isaia 44:8.

Unșii lui Iehova trebuie să aibă o încredere deplină în El și să vestească fără frică Numele Lui. Timpul se apropie, când Iehova va da ocazie tuturor oamenilor, ca să decidă, în cine vor avea încredere și cui doresc să servească. Intrucât Iehova a făcut de Justificator pe Fiul său, Christos Isus, vorbește acuma către marele serv și martor al său. (Isaia 42:5—7) El nu spune că Christos Isus ar fi însărcinat să ducă oameni în cer, ci declară că El a fost încredințat ca să deschidă ochii lor orbi și să le dea învățătură despre adevăr, pentru ca să aibă ocazie să aleagă cui să-i servească. Cei ce cred în Numele Domnului Isus Christos, a marelui Mântuitor și Justificator al Numelui lui Iehova, au motiv să nădăjduiască. Fiecare, care rămâne devotat cu desăvârșire lui Dumnezeu, în această măsură dovedește că Satan este un mincinos și pentru aceasta va avea parte la justificarea Numelui lui Iehova. — V. Februarie 1934.

Ochiul este lampa trupului tău. Dacă ochiul tău este sănătos, tot trupul tău este plin de lumină; dar dacă ochiul tău este rău, trupul tău este plin de întunerec. — Luca 11:34.

Faptele arată că murmurătorii sau cârtitorii în ultimii ani au fost orbiți față de adevăr. Ochiul adevăratului serv al lui Iehova este naiv în intenția sa. Ochiul servului este orb față de orice, în afară de una cauză a nume, de a face voia lui Iehova spre justificarea Numelui său. „Cine este orb, dacă nu robul meu, și surd ca solul meu, pe care-l trimit. Cine este orb ca prietenul lui Dumnezeu, și orb ca robul lui Iehova?” (Isaia 42:19) Lucrătorul cârtitor în via lui Iehova are o inimă egoistă și o dorință egoistă, ca să fie cinstit mai mult decât alții. Aceasta dovedește că cârtitorul trebuie să fie necurat. Însă cel ce este necurat și rămâne în starea aceasta, nu poate să aparțină clasei Templului sau a Sanctuarului lui Iehova. — V. Februarie 1934.

În așteptarea arătării Domnului nostru Isus Christos. El vă va întări până la sfârșit în așa fel, ca să fiți fără vină în ziua venirii Domnului nostru Isus Christos. — 1. Cor. 1:7, 8.

Scriptura vorbește mult despre venirea a doua a Domnului Isus Christos, dar prea puțin despre suirea credincioșilor în cer. Apostolul accentuează venirea Domnului, ca fiind un fapt de mare însemnătate. Cu ocazia suirei în cer a Domnului Isus, ingeri din cer erau de față, cari au vorbit învățăcelor: „Acest Isus, care s'a înălțat la cer din mijlocul vostru, va veni în acelaș fel, cum l-ați văzut mergând la cer”. Dela acest timp apostolii cu dor arzător au privit la venirea lui Christos și au încurajat pe frații lor să facă asemenea. Scriptura asigură pe cei credincioși că în cer îi așteaptă o moștenire nevastă; ea însă nu spune că ei vor merge în cer numai ca să se întrunească cu Domnul. Ei merg „să întâmpine pe Domnul în văzduh”. — V. Aprilie 1934.

În vremea aceea mi-a venit mintea înapoi; slava împărăției mele, măreția și strălucirea mea mi s'au dat înapoi; sfetnicii și mai marii mei din nou m'au căutat; am fost pus iarăș peste împărăția mea și puterea mea a crescut. — Daniel 4:36.

Aceasta dovedește că Nebucadnețar nu a închipuit aici pe domnitorii pământești, cari în anul 1914 au devenit cu totul nebuni, și de atunci tot în starea aceasta au rămas. El a ilustrat aici, puterea regală exercitată de Domnul Isus Christos. Atunci (1914) s'a deschis curtea regală a lui Christos Isus: „Și când (Iehova) duce iarăș în lume (în 1914) pe Cel întâi născut zice (Iehova): toți ingerii lui Dumnezeu să i se închine.” (Evrei 1:6) După aceasta a urmat învierea urmașilor credincioși morți ai lui Christos Isus, cari au trebuit să aștepte până la vremea aceasta stabilită de Dumnezeu. Aceștia au fost înviați din moarte, strânși laolaltă la Christos și au fost făcuți o parte a organizațiunii sau a curții sale regale. — V. Maiu 1934.

Și dacă zilele acelea n'ar fi fost scurtate, nimeni n'ar scăpa; dar din pricina celor aleși, zilele acelea vor fi scurtate. — Matei 24:22.

Măcelărirea în masă a creaturilor omenești a încetat la sfârșitul războiului mondial. Nici Satan nici careva din organizațiunile sale mondiale nu a avut nici un amestec în aceea că războiul mondial a încetat; dar necazurile, cari au început să vină peste lume în anul 1914, nu au încetat. Dela 1918 Diavolul a dus mai mult necaz peste oameni, ca prin aceasta să-i abată dela Dumnezeu. Iehova este acela, care a oprit războiul mondial prin puterea Lui. Satan nu ar fi întrerupt războiul, deoarece a urmărit ținta, ca să slărpească neamul omenească; și prin o astfel de nimicire Iehova nu ar fi fost onorat și nici Numele său nu ar fi fost justificat. O lucrare, care va avea a face cu justificarea Numelui lui Iehova, trebuie să aibă loc înainte de sfârșitul strămtorării celei mari, care strămtorare va cauza nimicirea desăvârșită a organizațiunii lui Satan. Iehova a avut intenția să facă ceva cu aleșii înainte de sfârșit. — V. 15. 5. 33.

La Tine este izvorul vieții; în lumina ta vedem lumină.
— Ps. 36 : 9.

Iehova este izvorul vieții. Adevărul acesta vecinic trebuie să-l învețe fiecare creatură. Pentru aceasta toți trebuie să știe că Iehova este Dumnezeuul atotputernic, și în afară de El nu există altul. Iehova și-a dat Numele său mare Fiului său iubit și l-a numit de justificatorul său; și acum vorbește către popoarele de pe pământ: „În Numele Lui vor nădăjdui neamurile.” Cei ce ajung acolo, ca să cuprindă îngrijirea îndurată a lui Dumnezeu pentru oameni, se bucură știind că nu s'a dat alt nume sub cer, prin care oamenii neamului omenesc ar putea primi viață, decât numai prin numele Fiului său iubit; și îngrijirea aceasta este de la Dumnezeu. Iehova a lăsat să se însemne profețiile sale, pentru ca oamenii, cari au o dorință sinceră după adevăr, să poată recunoaște acum intenția Celui Prea Înalt, anume a dăruii viață acelor din neamul omenesc, cari îl iubesc și îi servesc. — V. Martie 1934.

13 Septembrie

(114)

Când i-a îmbătrânit rădăcina în pământ, când îi piere trunchiul în țărână, înverzește iarăș de mirosul apei, și dă ramuri de parcă ar fi sădit din nou. —
Iov 14 : 8, 9.

Oamenii cu bun simț cari trăiesc acum pe pământ, clasa Ionadab, sunt închipuiți prin rădăcinile fragede a trunchiului vechi, cari, „atrași de mirosul apei”, se înfîind spre Dumnezeu, apucă adevărurile Cuvântului său și i se predau în ascultare față de organizațiunea sa dreaptă de sub Christos; și deoarece ei fac aceasta, vor trăi. În copacul acest nou au fost aduși mai întâi membrii credincioși ai corpului lui Christos, și ei sunt fericiți, deoarece au fost făcuți o parte esențială a copacului sau organizațiunei, care va împărți oamenilor ascultători binecuvântările. Sub organizațiunea aceasta servește „turma mare”. Profeții credincioși din vechime sunt ilustrați prin rădăcinile fragede, cari au rămas în trunchiul vechi; și din pricina credincioșiei lor, ei vor constitui o parte a copacului nou. Acesta într'adevăr este copacul nădejii și poartă numele, pe care i-l dă Iehova. — V. Maiu 1934.

A ieșit iarăș pela ceasul al șaselea . . . , și a făcut asemenea.
— Duceți-vă și voi în via mea, le-a zis el, și vă voi da ce va fi cu dreptul. — Matei 20 : 5, 4.

Aceasta corespunde anului 1925 după Christos. T. de V. din 1925 primadată a dat o explicare despre „Mantia dreptății” și „Hainele mântuirii”. În Maiu a apărut articolul „Nașterea unei națiuni”, care a produs o mare trezire între poporul lui Dumnezeu și a dat îndemnul mai departe de a intra în servicii. Apoi a urmat conferința din Indianapolis. După aceea a publicat revista un articol „Chemare la faptă”, care a pricinuit o râvnă înmulțită între consacrați. În cursul anului 1926 au fost învățați că Iehova își va face un Nume. Atunci s'a înțeles că Împăratul și-a început activitatea, și că rămășița trebuie să activeze împreună cu El. În cursul acestui an de servicii a crescut numărul pionerilor și ajutorilor de pioneri în Statele Unite. — V. Ianuarie 1934.

15 Septembrie

(231)

Da, El iubește popoarele; toți sfinții sunt în mâna ta, ei au stăut la picioarele tale, au primit cuvintele tale.
— 5. Moise 33 : 3.

Acest text scriptural arată o relație cordială între Dumnezeu și poporul său. Iehova demonstrează Sionului iubirea sa deosebită; și aceasta arată că „Ieșurun”, numele cu care indică Iehova pe poporul său de legământ, indică pe poporul iubit al lui Dumnezeu. „Da, Domnul a ales Sionul, l-a dorit ca locuință a Lui.” (Psalm 132:13) O autoritate de încredere traduce numele „Ieșurun” cu „fericire” și „prosperitate”. Iehova împărtășește în binecuvântarea sa numai pe poporul său drept și stăruitor în credincioșie. Intrucât numele „Ieșurun” înseamnă și „popor drept” sau „popor iubit”, numele acesta încetează să mai aibă aplicare asupra acelor, cari devin necredincioși, și privește exclusiv numai pe aceia, cari rămân credincioși. — V. 1. 8. 33.

Spiritul și mireasa spun: Vinol — Apoc. 22:17.

Oamenii cu bun simț, cari au acum o dorință să cunoască pe Dumnezeu și să-i fie ascultători, au fost preumbriți de către Ionadab. Ionadab a umblat cu Iehu în carul acestuia, ca să vadă râvna lui Iehu pentru Iehova, și aceasta a preumbrit, cum se alătură acum clasa Ionadab organizațiunii lui Iehova și prin aceasta se dă afară cași accia, cari iau loc de partea lui Iehova. Ionadab nu a fost Izraelit. El a fost un Recabit dintre Keniți, din seminția Madianiților, cari Keniți au intrat în Canaan împreună cu Izraeliții. Inchinarea la Diavol a fost o uriciune pentru Keniți. Ei au dovedit mai mult zel și mai multă credință în Dumnezeu ca mulți Izraeliți preținși. Aceasta a preumbrit că în prezent cei cu bun simț vor arăta mai multă credință în Dumnezeu decât confesorii din așa numitele organizațiuni creștinești. Credincioșia și devotamentul martorilor lui Iehova cu ocazia transmiterii mărturiei despre Impărăție se întâmplă în parte pentru îmboldirea clasei Ionadab, și aceasta trebuie invitată, ca să se alature și ea vestirei Numelui lui Iehova. — V. Aprilie 1934.

17 Septembrie

(97)

Iehova a zis: Bagă-ți din nou mâna în sân. El și-a băgat din nou mâna în sân; apoi a scos-o din sân; și iată că mâna se făcuse iarăș cum era carnea lui. —

2. Moise 4:7.

Porunca lui Iehova dată aici învață că El nu va lepăda cu totul pe poporul său, ci îl va readuce înapoi în favoarea lui, în caz, dacă înțelegând starea necurată în care se află, arată căință și zel pentru Domnul. Să observăm că Moise, cum arată raportul, primată „și-a scos” mâna din sân, dar a doua oară a „zmâncit-o”. Procedura din urmă arată că aceasta a făcut-o cu repezeală și energie și cu o rivnă cuvenită Casei Domnului. Mâna lui Moise numai atunci a fost vindecată, după ce a dat deplină ascultare poruncii lui Iehova. Poporul de legământ al lui Iehova numai prin o ascultare de bunăvoie și devotament desinteresat față de Iehova, poate să fie vindecat și curățit. — V. 15. 6. 33.

Tu ai cercat inima mea. Cercat-o-ai noaptea; cercatu-m'ai și n'ai aflat nimic. Cugetare rea n'a trecut prin gura mea. — Psalm 17:3.

Aceasta este o cerere pentru ca faptele copiilor lui Dumnezeu până în prezent să fie cercate, și se stăruie în aceea că la o astfel de încercare nu se va găsi nimic, ce ar arăta necredincioșie sau o călcare intenționată a poruncilor Domnului. Prin aceasta se exprimă încă și hotărârea petiționarului, ca să-și păstreze neprihănirea înaintea lui Dumnezeu, indiferent de aceea, ce fac alții. Aici să ne amintim cuvintele lui Iov, când a strigat în vremea mizeriei sale celei mari: „Iată, chiar dacă mă va omori, tot în El am nădejde.” Credincioșii Domnului cunosc starea inimii lor; și au deplină încredere în El. — V. Aprilie 1934.

19 Septembrie

(185)

În Impărăția lui Dumnezeu trebuie să intrăm prin multe necazuri. — Fapte 14:22.

Se poate oare aștepta că martorii lui Iehova vor putea mărturisi pentru Numele lui Iehova și Impărăția sa, fără să fie persecutați și fără să sufere? Desigur nu. Diavolul a adus prigoniri peste Isus, pentru a dovedi că în chestia de discuție, el Diavolul are dreptate, și pentru a împiedeca ca Isus să poată pune mărturie despre Dumnezeu și Impărăția Lui. Isus însă a continuat să pună mărturia despre adevăr între mari suferințe până la sfârșit, și ca să-și păstreze neprihănirea și astfel să dovedească lui Dumnezeu că El a fost credincios și sincer. Rămășița, care petrece acum pe pământ, în același fel trebuie să sufere din partea lui Satan, deoarece ei transmit mărturia lui Isus Christos, a marelui Impărat. În același timp trebuie să stăruie în devotamentul lor neîmpărțit, întrucât învață ascultare din lucrurile, pe care au de a le suferi. Totuș necazul este legat cu o adevărată bucurie, dacă știm că suferim pentru că facem ce este cu dreptate, și că prin stăruință credincioasă până la sfârșit ne dovedim devotamentul desăvârșit și vom avea parte la justificarea Numelui lui Iehova. — V. Februarie 1934.

Am văzut de asemenea cum cornul acesta a făcut război sfinților, și i-a biruit, pînăcînd a venit Cel îmbătrînit de zile și a făcut dreptate sfinților Celui Prea Înalt.

— Daniel 7:21, 22.

Cei devotați lui Iehova cu credincioșie depe pămînt, constituie clasa Sanctuarului său, și așadar sunt sfinții Lui. Stăpînirea mondială a șaptea, care, cași Tatăl ei, Diavolul vorbește lucruri mari, pornește cu silnicie contra poporului lui Dumnezeu. „Creștinătatea”, sistemul de stăpînire mondială Anglo-American compus din grupările politice, comerciale și militare, din preoțime, poliția secretă și garda de bătași, este aceea, care combate pe sfinții după aruncarea lui Satan jos din cer. Această luptă contra poporului lui Dumnezeu și-a atîns culmea în 1918, în care vreme aceasta a șaptea domnie mondială bestială, a prăpădit pe sfinții Celui Prea Înalt. Acuma însă a sosit timpul pentru executarea judecării de nimicire asupra organizațiilor lumii cari timp atît de îndelungat au necinstit Numele Celui Prea Înalt. — V. 15. 8. 33.

Și după ce a fost făcut desăvârșit. S'a făcut pentru toți cei ce-l ascultă, urzitorul unei mîntuiri vecinice.

— Evrei 5:9.

În vreme ce Isus în tot timpul suferinței sale a rămas statornic, în toate privințele a reprezentat chestia de discuție pe partea Tatălui său, și aceasta a făcut întrucît a ascultat de Tatăl său între cele mai grele încercări. Ce scop a urmărit Iehova prin aceea că a desăvârșit pe Fiul său iubit prin suferințe? Răspunsul este: Iehova a voit să dovedească că Satan este un mincinos și provocarea lui este lipsită de orice temei; că Iehova este drept și totdeauna a fost corect; mai departe pentru că biruitorul peste Satan în felul acesta să-și demonstreze în încercare calitățile sale, de a fi mîntuitorul omenirii, pe toate creaturile ascultătoare să le aducă înapoi la Tatăl, și să nimicească pe Diavol. Isus în urma triumfului său în luptă a devenit Justificatorul Numelui lui Iehova și Executorul numit de Iehova pentru stărpirea dușmanului. — V. Februarie 1934.

Prin mulțimea nelegiuirilor tale, prin nedreptatea negotului tău, ți-ai spurcat locașurile sfinte. — Ezechiel 28:18.

Lucifer a spurcat locașurile sale sfinte, atît cele vizibile cît și cele invizibile ochilor omenești prin nelegiuirile sale, îndemnul căruia a fost pofta lui după câștig mârșav, după bani. El a abuzat de oameni și ingeri făcând din ei articol de comerț, și în felul acesta s'a îmbrăcat cu silnicie, organizațiunea sa și-a umplut-o cu fărădelege, și a necinstit Numele lui Iehova. Toate acestea le-a făcut mînat de poftă nesațioasă după câștig personal. Toate silniciile săvârșite pe pămînt cu drept se pot pune în sarcina religiei comerciale, deoarece toate religiile au urmărit câștig personal din partea creaturilor, și niciuna din aceste religii nu a slăvit Numele lui Iehova. Iehova a știut înainte că unica siguranță pentru poporul său ales a constatat în aceea, ca să-l iubească și pentru aceasta i-a poruncit: „Să iubești pe Iehova, Dumnezeul tău cu toată inima ta.” Dacă Izrael ar fi ținut cum se cade porunca aceasta, atunci ar fi rămas ocrotit. — V. Aprilie 1934.

Tot ce voiți să vă faceți vouă oamenii, faceți-le și voi la fel; căci în aceasta este cuprinsă Legea și Proorocii. — Matei 7:12.

Urmașii lui Christos trebuie să iubească pe frații lor. Dar cum? Ca pe sine însuși, răspunde Isus. Aceasta înseamnă, să te porți drept cu fratele tău și să-i faci bine, chiar așa după cum și tu aștepti dela el să-ți facă. Oamenii adeseori permit egoismului să le stea în cale și să-i împiedece, ca să se consacreze cu totul lui Iehova și serviciului său. Aceasta trebuie să fie permisă cu atît mai puțin, cu cît s'ar permite iubirei față de oareșcare creatură, ca să rețină pe cineva dela serviciul lui Iehova. Adevăratul ucenic al lui Christos Isus trebuie să umble pe cărarea aceea, pe care a pășit Isus ca om, și aceasta este calea devotamentului necondiționat față de Dumnezeuul atotputernic. „Cine își iubește viața, o va pierde; și cine își urește viața în lumea aceasta, o va păstra spre viață vecinică.” Expresiunei iubire față de Iehova, nu se poate da măsură sau grad. — V. Aprilie 1934.

Căci au schimbat în minciună adevărul lui Dumnezeu, și au slujit și s'au închinat făpturii în locul Făcătorului, care este binecuvântat în veci. — Romani 1:25.

„Servul rău” sau clasa „celor nelegiuiți” face aceasta. Toți cei ce au ajuns la cunoștința adevărului mai mult sau mai puțin au fost expuși ispitelor de acest fel, și siguranța definitivă și desăvârșită a tuturor acestora zace în Numele lui Iehova. Accasta înseamnă că unșii lui Dumnezeu, cari stăruiesc cu credincioșie, peste toate altele neconținut slăvesc Numele lui Iehova, Lui îi sunt recunoscători pentru orice adevăr, și se vor bucura neconținut să-i preamărească și să-i laude Numele. A onora și a lăuda o creatură pentru adevărul primit, este dimpotrivă o necinstire a Numelui lui Iehova, prin urmare o umblare pe calea fărădelegii. Cei ce rămân în organizațiunea lui Iehova, de aici înainte vor înainta în deplină armonie și neconținut vor cinsti Numele Lui. — V. 1. 4. 33.

Le-a zis: De ce stați aici toată ziua fără lucru? Ei au răspuns: Pentru că nu ne-a întocmit nimeni. Duceți-vă și voi în via mea, le-a zis El. — Matei 20:6, 7.

Acuma nu mai este timpul să lăsăm să ne slăbească mâinile! Trebuie să se facă o străduință continuă pentru preamărirea Numelui lui Iehova, pentru a extinde lucrarea de vestire a mesajului Împărăției către oameni. În acel timp, în anul 1930 d. Chr., se pare că un număr mult mai mare au luat parte la cina de amintiri și au vizitat conferințele, că numărul acelor, cari au luat parte la servicii. Aceștia sunt descriși cași cei ce stau fără lucru, către cari gospodarul a adresat întrebarea de sus. Ei au fost făcuți atenți asupra lenivei lor. Pela sfârșitul anului 1930 a început poporul lui Iehova să cunoască că justificarea Numelui lui Iehova este de o importanță covârșitoare. Prin urmare cei ce au intrat în servicii pela ora unsprezece, abia au putut avea în minte plata. Marele îndemn pentru intrarea lor în lucrare era dorința, ca să participe la justificarea Numelui lui Iehova. — V. Ianuarie 1931.

Te voi înălța, Dumnezeu, Împăratul meu, și voi binecuvânta Numele tău în veci de veci. — Psalm 145:1.

Martorii lui Iehova ca moștenitorii Împărăției, laudă acuma, înălță și onorează pe Împăratul cerurilor și se bucură să ducă oamenilor adevărurile sale. Adevărul său și judecățile sale se vestesc acuma pe pământ, și trebuie să se vestească și mai departe, până când vor cunoaște toți că Iehova este Cel Prea Înalt peste tot pământul, și că El este puternic, ca să înjosească și să nimicească cu desăvârșire pe toți aceia, cari cași Satan stăruie mai departe în îndărătnicie, ceea ce va și face. Toți aceia cari au urmat chemarea pentru Împărăție să mulțumească și să se bucure, că sunt miluiți cu ocaziunea cea mare, de a cunoaște pe Iehova; și au privilegiul ca să fie martorii săi, și astfel să aibă o parte la justificarea Numelui său. Toți aceștia vor continua sub conducerea lui Isus, și în mijlocul multor persecuțiuni să ducă popoarelor de pe pământ mesajul despre Iehova, Împăratul său și Împărăția sa. — V. Maiu 1934.

Împărăția Lui este o împărăție vecinică, și stăpânirea Lui dăinuiește din neam în neam. — Daniel 4:3.

Cine iubește pe Dumnezeu, începe să prețuiască cuvintele profetului că toate neamurile sunt o nimica înaintea lui Iehova și El le socotește ca fiind nimica toată și un gol. (Isaia 40:17) „Nimeni nu poate sta împotriva mâniei Lui, nici să-i zică: Ce faci?” (Dan. 4:35) A sosit timpul, când trebuie să se decidă chestia de discuție înaintea întregii creațiuni, dacă Iehova este Cel Prea Înalt și să se dovedească că El este Împăratul veciniei și Acela, care va domni peste pământ, pe care îl va face un loc de dreptate; și acest fapt va fi făcut de cunoscut popoarelor de pe pământ de către marele Profet și Împărat, Christos Isus. Satan și organizațiunile sale nelegiuite trebuie să dispară, și Iehova, prin Împăratul său drept „va stăpâni din neam în neam (în veci de veci)”. Proclamațiunea a răsunat peste tot pământul că Justificatorul lui Iehova nu se va retrage, ci înaintază spre biruință, și continuă să facă de cunoscut lucrarea minunată a lui Dumnezeu, Celui Prea Înalt. — V. Maiu 1934.

Deacum mă așteaptă cununa neprihănirii, pe care mi-o va da în ziua aceea, Domnul, Judecătorul cel drept.

Și nu numai mie, ci și tuturor celor ce vor fi iubiți venirea Lui. — 2. Timot. 4:8.

Ceeace se scoate la iveală aici de către Apostol, este întrunirea cu Domnul. Desigur că Domnul, dă cununa amintită aici de apostol, alor săi, după ce îi adună la sine în Templu. Cununile se vor împărți înainte ce credincioșii ajung în cer, deoarece Isus le-a zis: „Păstrează ce ai, ca nimeni să nu-ți ia cununa!” (Apoc. 3:11) Acelora, cari iubesc venirea Domnului Isus Christos, se vor da cununile, după cum declară apostolul. Ei își arată iubirea, întrucât în mod desinteresat se consacrează serviciului. Dacă în aceasta continuă cu credincioșie până la moarte vor primi răsplata cea mare a nemuririi. — Apoc. 2:8—11. — V. Aprilie 1934.

Țineți-vă în dragostea lui Dumnezeu. — Iuda 21.

Care este proba decisivă, la care este expus fiecare, care este chemat pentru Impărăție? Răspunsul Scripturii sună: Mai întâi, dacă iubim pe Dumnezeu, și a doua, dacă iubim pe membrii Casei lui Dumnezeu. (Matei 22:36-40) Iubirea este devotamentul desăvârșit, desinteresat a creaturii față de marele Creator, Iehova Dumnezeu. Cine iubește pe Dumnezeu, acela are plăcere să țină poruncile sale, și el nu așteaptă aceea ca pentru aceasta să fie oarecum onorat, ci la ocaziunea, ca să-și dovedească neprihănirea și devotamentul său desăvârșit față de Dumnezeu, și în felul acesta să ia parte la justificarea Numelui lui Iehova. Toți aspiranții la Impărăție, cari cu adevărat iubesc pe Dumnezeu, numai o singură țintă principală au în ochi: a avea parte la justificarea Numelui lui Iehova și a servi spre gloria Lui. Ce ar putea să dorească mai mult cineva pe pământ, decât atât, ca Iehova să spună cam în acest înțeles: Din pricina devotamentului tău desinteresat față de mine și Impărăția mea, te cinstesc cu aceea, ca în calitate de martor al meu să-mi porți Numele. — V. Februarie 1934.

Porunca aceasta pe care ți-o dau eu azi, nu este mai pesus de puterile tale, nici departe de tine.... Dimpotrivă este foarte aproape de tine, în gura ta și în inima ta, ca s'o împlinești. — 5. Moise 30:11, 14.

Rămășița nu mai este nelămurită în privința că ce este voia lui Dumnezeu. Ei au fost făcuți o parte a oastei lui Iehova de sub conducerea mai marelui Moise, și trebuie să audă fiecare cuvânt și să-i dea ascultare cu bucurie. (5. Moise 18:18) Precum Moise a vorbit Izraeliților în Moab, așa vorbește mai marele Moise către poporul de legământ în Templu: „Iată îți pun azi înainte viața și binele, moartea și răul.” Dacă cei din rămășiță ar dori să trăiască, cu hotărîre trebuie să meargă în luptă contra organizației dușmane și să se consacreze cu totul lui Iehova și organizației sale. Iehova și-a pus cuvintele sale în gurile lor, și ca membrii ai organizației sale trebuie să vestească până la sfârșit mărturia lui Isus Christos, ce le-a fost predată. — V. 1. 8. 33.

Dară eu prin dreptate văd fața ta; când mă deștept mă satur de chipul tău. — Psalm 17:15.

Scriptura adeseori aplică cuvântul „a se deștepta” asupra acelor, cari slau în favoarea Domnului și se bucură de o măsură oareșcare a vieții, dar sunt neactivi și trebuie să fie treziți. Acest text se referă fără îndoială la membrii organizației lui Dumnezeu după venirea lui Christos în Templu și după începutul zidirii Sionului. În vremea aceasta îmbracă Domnul pe acești credincioși în mantia dreptății și cu hainele mântuirii, și așa îi face de cunoscut ca pe membrele organizației sale. Indată ce au fost deșteptați și au înțeles că Domnul Isus se află în Templu și că ei acolo pot să fie strânși la El și să aibă parte de privilegiul să ia parte la justificarea Numelui lui Iehova, s'au saturat și mai departe sunt mulțumiți, ca neconținut să facă ceeace poruncește Capul Templului, întrucât pricep că ei trebuie să fie credincioși până la sfârșit. — V. Aprilie 1934.

Dacă nu vor crede nici aceste două semne, și nu vor asculta de glasul tău, să iei apă din râu, s'o torni pe pământ; și apa.... se va preface în sânge. —

— 2. Moise 4:9.

„Pământul” caracterizează pe poporul consacrat lui Dumnezeu, pe oamenii pașnici de pe pământ, cari doresc cu sinceritate să vadă dreptatea introdusă între oameni. Iehova a arătat mai întâi poporului său uns că comerțul mondial este sprijinul principal al organizației lui Satan; și aceasta a făcut-o, pentru că poporul său să fie tare în credință și zelos în vestirea adevărului contra acestei părți a organizației dușmane. Aceasta dovedește că martorii lui Iehova trebuie să verse adevărul pe „pământul uscat”; aceasta încă trebuie s'o facă în prezența și în auzul reprezentanților Diavolului, pentru că toți să poată avea ocazie să știe că Iehova este Dumnezeu. Poporul uns al lui Dumnezeu știe acum că comerțul lumii nu este dăltător de viață. — V. 15. 6. 33.

3 Octombrie

(52)

Nu vă temeți de cei ceucid trupul, dar nu pot ucide sufletul; ci temeți-vă mai degrabă de Celce poate să piardă și sufletul și trupul în Gheena. — Matei 10:28.

Probabil că mulți dintre credincioși vor fi uciși, pentru că vor vesti mai departe cu credincioșie adevărul, pe care l-au învățat în locul ascuns al Celui Prea Înalt. Isus natural că a știut lucrul acesta dinainte și din cuvintele sale trebuie să deducem că unii dintre credincioși vor merge în moarte. Satan și servii lui de fapt pot să ucidă pe martorii lui Iehova, și noi știm că ei și caută să facă aceasta, dar existența anume a acestor credincioși nu o pot nimici. Numai marele Executor al lui Iehova poate să facă aceasta. Rămășița este pusă înaintea întrebării deschise: Să ne temem noi de oameni sau de Iehova Dumnezeu? În Proverbe 29:25 stă scris: „Frica de om cursă înlăuntrul; dar cel ce se încrede în Iehova, va fi în siguranță.” Frica de om desigur că ar prinde în cursă pe rămășiță. — V. 15. 12. 33.

4 Octombrie

(331)

Până vor trece două mii treisute de seri și dimineți; apoi sfântul locaș va fi curățit. — Daniel 8:14.

Profeția lui Daniel nu spune că curățirea locașului sfânt va avea sfârșit după două mii treisute de zile dela începutul ei, ci curățirea va fi terminată la două mii trei sute de zile după un anumit timp stabilit. Uriciunea și nelegiuirea pustiei ambele trebuie să aibă loc la unul și același timp, când începe acest timp, și erau deja în existență la 25 Maiu 1926 și după aceasta. Este sigur că curățirea Templului, care este Casa lui Dumnezeu a început, când Christos Isus a apărut în Templu și a început acolo cu judecata. A trebuit să vină vremea când toți aceia, cari au abuzat de Templul, sau organizația lui Dumnezeu, pentru că să servească în ea unor interese egoiste sau personale, au trebuit să fie culeși laolaltă și dați afară, deoarece clasa Sanctuarului a trebuit să fie curată la sfârșitul acestui timp stabilit, pentru că să se aducă o jertfă specială și îndreptată a laudei Dumnezeului Iehova. — V. 15. 9. 33.

5 Octombrie

(26)

Eu mă duc să vă pregătesc un loc. Și după ce mă voi duce și vă voi pregăti un loc, mă voi întoarce și vă voi lua cu mine. — Ioan 14:2, 3.

Înainte ce Isus a părăsit pe învățăcei a scos la iveală un mare adevăr, pe care l-au avut în minte neconținut și adevărul acesta a privit prezența sa sau venirea lui a doua. Isus nu a spus că va pregăti un loc și apoi va trimite după urmașii Lui credincioși, ci a zis: „Mă voi întoarce și vă voi lua cu mine”. Apostolul Ioan a scris mai târziu: „Și acum copilașilor, rămâneți în El, pentru că atunci când se va arăta El să avem îndrăzneală, și, la venirea Lui, să nu rămânem de rușine și depărtați de El.” Desigur nimenea dintre aceia, cari vor avea parte la întâia înviere nu se va rușina; dar este posibilitatea că unii se vor rușina cu ocazia venirii sale la Templul său; și faptele dovedesc că unii s'au rușinat și sunt încă tot acoperiți de rușine. Pe aceștia Domnul nu-i ia la sine. — V. Aprilie 1934.

M'a acoperit cu umbra mării Lui. — Isaia 49:2.

Accasta trebuie să însemne că rămășița este periclitată de nimicire, dar cu toate acestea Iehova o păzește prin atotputernicia sa și îi pune în vedere aceasta, pentru ca să fie cu totul sigură de ocrotirea sa. Amăsurat Scripturilei cei ce urăsc pe martorii lui Iehova urăsc totodată și pe însuș Iehova și îi sunt dușmani. Iehova luminează pe rămășița sa și în acelaș timp le arată cine sunt dușmanii săi și ce are rămășița cu justificarea Numelui său. Prosperitatea și ocrotirea rămășiței din pricina credincioșiei și ascultării sale și devotamentului său, va fi în legătură cu justificarea Numelui său. Aceasta va dovedi că Iehova poate să pună creaturi pe pământ, cari îi rămân credincioase și în împrejurări nepericuloase și își păstrează neprihănirea față de El, și că El păzește pe aceia, cari îl iubesc. — V. 5. 33.

Seara, stăpânul viei a zis ispravnicului său: Cheamă pe lucrători, și dă-le plata, începând dela cei de pe urmă, până la cei dintâi. — Matei 20:8.

Răfuiala lucrătorilor la sfârșitul zilei, adică 1931 d. Ch., nu poate să dea de înțeles că deatunci nu ar mai fi alt lucru sau că lucrarea în via lui Iehova s'ar fi sfârșit. Mai mult se arată prin aceasta că aceia, cari cu bucurie și mulțămire au primit salariul lor, sunt aceia, căroră Domnul după aceasta a transmis lucrarea, ca să vestească mărturia până la sfârșit, anume dela acel timp începând până la bătălia Armageddonului. Tot salariul ce s'a plătit, a fost și este un dar de bunăvoie a stăpânului casei către aceia, cari au lucrat în via sa. Salariul acesta se plătește lucrătorilor, în timp ce petrec încă pe pământ, și nu numai după intrarea lor în cer. Toți aceia, cari erau activi în via la sfârșitul acestui period de timp special, au primit în 1931 aceeaș sumă, anume câte un denariu: onoarea de a putea purta numele nou „martorii lui Iehova”. — V. Ianuarie 1934.

Bunătatea Ta, Doamne, ajunge până la ceruri, și credincioșia Ta până la nori. Dreptatea Ta este ca munții lui Dumnezeu, și judecățile Tale sunt sa adâncul cel mare. Doamne, Tu sprijinești pe oameni și pe dobitoace. — Psalm 36 :5, 6.

Servul cântă bunătatea lui Dumnezeu și o descrie că este fără margini ca cerurile întinse; el vorbește despre credincioșia lui Iehova care atinge norii și despre dreptatea Lui asemenea munților înalți; cari stau pentru Numele lui Iehova ca niște stâlpi de amintire nezdrobite și vecinice; și despre judecățile sale, ca adâncul mare nepătruns. Iehova este marele autor și împlinitor al legămintelor. Alături oamenii cât și dobitoacele sunt cuprinse în legămintele sale. Nici o împotrivire și nici o răutate nu poate să zădărnicească scopul lui Dumnezeu. Numele său va rămânea în veci și cei ce păstrează Numele său, vor trăi. — V. 15. Martie 1933.

Să nu cârțiți, cum au cârțit unii dintre ei, cari au fost nimiciți de Nimicitorul. — 1. Cor. 10:10.

Fariseii au iubit, ca să predice cu gura, să stea în locuri publice, unde puteau fi văzuți și onorați de către oameni. Nimenea nu poate să amăgească pe Domnul. Fariseii au cârțit contra lui Isus, deoarece El a aplicat pe mai mulți dintre cei cu poziții inferioare, în acelaș fel cum unii din „bătrânii aleși” murmură acum împotriva lui Dumnezeu, pentru că arată favorul său rămășiței care umblă ca să predice Evanghelia Împărăției. Cei ce cârțesc contra lucrului, bineplăcut lui Iehova, acela cârțește contra lui Iehova însuș. Iehova scutură jos pe cârțitori și îi leapădă. (Ps. 106:24—26) Cei chemați în serviciul lui Iehova sunt încurajați să îndeplinească lucrarea pe care o găsesc mânele lor și fără murmur. (Fil. 2:14—16). Cârtitorii stăruiesc pelângă aceea ca lucrurile să fie conduse în conformitate cu ideile lor egoiste, și nu în felul ordonat de Domnul; și prin aceasta își exprimă dorința, ca să fie admirați și recunoscuți de către alții. — V. Februarie 1934.

Puterea lui să tindă cât zilele lui. — 5. Moise 33:25.

Lumina cu acel scop s'a dat rămășiței, ca să poată pune mărturie cu pricepere despre Numele lui Iehova. Prin transmiterea acestei mărturii, martorii credincioși atrag asupra-le focul dușmanului, și astfel au lipsă de hrana spirituală pentru asigurarea deplină a credinței, pentruca să fie asigurați că sunt pe calea potrivită și fac ceea ce este bineplăcut lui Dumnezeu. Domnul a făcut cu puțință credincioșilor săi, ca să aibă o apreciere adâncă pentru adevărurile acestea prețioase însemnate în Cuvântul său; și este privilegiul și obligațiunea unșilor, ca să dovedească recunoștință pentru aceasta. Unșii totdeauna trebuie să aibă în cuget adevărurile mari. Rămășița unsă trebuie să aștepte cu hotărîre că va suferi prigoană în acest timp de război și să îndure contrazicerea păcătoșilor, și intrucât războiul devine din ce în ce mai înfocat, Domnul îi dă rămășiței ceea ce-i lipsește, ca s'o sprijinească. — V. 15. 12. 33.

11 Octombrie

(27)

In vedeniile, cari îmi treceau prin cap, în patul meu, mă uitas, și iată că s'a pogorît din ceruri un străjer sfânt. — Daniel 4:13.

Lucifer a fost pus ca străjerul lui Dumnezeu asupra intereselor lucrurilor de pe pământ, dar a devenit necredincios și necurat și a încelat de a mai fi un străjer. De atunci a combătut atât interesele lui Iehova cât și cele ale omului, și a căutat să pună în serviciul intereselor sale egoiste toate lucrurile. Peste Lucifer însă a fost pus un străjer mai înalt. Acest străjer a avut paza peste „copac” (domnia supremă peste pământ, și organizațiunea supusă acestei domnii), prin urmare a fost într-o poziție mai înaltă decât Lucifer. El a fost și este totdeauna un „sfânt” și este Logosul sau Cuvântul lui Dumnezeu și devotat cu totul și fără rezerve lui Iehova Dumnezeu. Viziunea arată, cum vine jos din cer acest străjer, și aceasta înseamnă că Logos, Isus, credinciosul lui Iehova și-a îndreptat atențiunea asupra lucrurilor, cari privesc sau ating în special pe om. — V. Maiu 1934.

12 Octombrie

(309)

Dar acum, voi răsplăti Babilonului, și tuturor locuitorilor Haldeii, tot răul, pe care l-au făcut Sionului, supț ochii voștri, zice Iehova. — Ieremia 51:24.

Cum inima lui Nebucadnețar s'a îngâmfat și a devenit cutezant, îndată a căzut. (Dan. 5:18—21) Pecând Nebucadnețar a terminat cu distrugerea Ierusalimului, pe atunci nu a mai existat nici o împărăție tipică a lui Dumnezeu pe pământ. Satan a devenit dumnezeul lumii întregi; el însă nu a putut face parte din organizațiunea lui Iehova: „Voi da jos cununa, o voi da jos, o voi da jos. Dar lucrul acesta nu va avea loc decât la venirea celuiia, care are drept la ea, și în mâna căruia o voi încredința.” (Ezechiel 21:32) Distrugerea Ierusalimului prin Nebucadnețar a fost un motiv îndeajuns pentru Iehova, să distrugă împărăția Babilonului. Satan a distrus Sionul tipic, și la vremea hotărîtă a fost asvârlit din cer jos pe pământ, și încurând va fi nimicit cu desăvârșire atât el cât și organizațiunea lui. — V. Maiu 1934.

13 Octombrie

(183)

Evlavia însoțită de mulțămire este un mare câștig. — 1. Tim. 6:6.

Unii socotesc ca câștig, dacă posed aprobarea grupei și aceasta o primesc prin expresiunea voturilor și astfel sunt aleși la o poziție de întâietate: Un astfel de câștig în ochii lor pare a fi evlavie. Apostolul însă neagă cu tărie părerea că câștigul personal ar fi vre-o evlavie. Evlavia înseamnă a fi pedepălin consacrat cauzei Evangheliei și scopul ei este justificarea numelui sfânt al lui Iehova. Dacă copilul lui Dumnezeu găsește că amăsurat poruncilor lui Dumnezeu se consacrează cauzei, care justifică Numele Celui Prea Înalt, și aceasta o face în mod desinteresat, mai departe că este mulțumit cu aceea ce Domnul i-a dat, atunci aceasta înseamnă mare câștig pentru acest copil al lui Dumnezeu; deoarece acestuia Dumnezeu îi promite un loc de scăpare desăvârșit în timpul strămtorării, și în sfârșit să-i dea binecuvântarea vieții vecinice. Cine din îndemnuri de interes personal se năzuește după aceste lucruri, nu este bineplăcut lui Dumnezeu; aceia însă, cari o fac aceasta în mod desinteresat, îi plac Lui. — V. Aprilie 1934.

Cine se va ridica până la locul Lui cel sfânt? —

Psalm 24 : 3.

Decând a apărut T. de V. din 15 Oct. 1932, care a conținut rezoluțiunea cu privire la metoda potrivit al organizațiunii serviciului, unii, cari până atunci erau în legătură cu poporul lui Dumnezeu, s'au pus în opoziție deschisă față de Societate și față de lucrarea ei, pe care o execută amăsurat poruncii Domnului. Ei murmură și cântesc acum, așa precum a prezis Cuvântul lui Dumnezeu în Iuda 16. Aceasta dovedește că acești murmurători și tânguitori nu au fost recunoscuți ca aprobați și nici nu au fost aduși în Templu. Curățirea Templului de necesitate aduce cu sine că cei lepădați vor fi înlăturați; unii ca aceștia natural că nu pot fi aprobați, de altfel nu ar fi fost nevoie de nici un fel de lucrare de curățire. Contrarii, cari combat activitatea unitară a rămășiței întru vestirea mărturiei lui Iehova și a proclamării răzbunării lui Dumnezeu, de sine înțeles nu fac parte din Sanctuar. — V. 15. 9. 33.

El a strigat cu putere și a vorbit așa: Tăiați copacul, și rupeți ramurile; scuturați-i frunza, și risipiți-i roadele. — Dan. 4 : 14.

Sentința dumnezeiască nu a dat de înțeles că judecata a trebuit să se execute nemijlocit pe timpul când Adam a păcătuit și Lucifer a căzut, și Satan și organizațiunea lui nevăzută îndată trebuie să se arunce din cer jos pe pământ; ci sentința vestește scopul lui Dumnezeu. Satan a exercitat o domnie supremă în organizațiunea lui nelegiuită în care se cuprinde până în prezent și omul; dar puterea aceasta regală a exercitat-o fără împuneric din partea lui Dumnezeu. Hotărîrea lui Iehova a fost dată în știre în această sentință; cu toate acestea sentința aceasta nu a executat-o îndată, și nu a stărpit cu desăvârșire pe Satan și organizațiunea lui, ci a lăsat pe Satan să meargă mai departe în năzuința sa blestemată pentru a dovedi că provocarea lui, pe care a aruncat-o în fața lui Iehova, ar fi justificată. Înțelepciunea și superioritatea lui Iehova se arată aici în aceea că se leagă de timpul său stabilit, pentru a-și justifica Numele. — V. Maiu 1934.

S'a înălțat până la căpetenia oștirii, i-a smuls jertfa necurmată și i-a surpat locul locașului său celui sfânt. — Daniel 8 : 11.

Cuvântul ebraic tradus cu „loc” se folosește în legătură cu lucruri cari se referă la Iehova și serviciul său. „Locul” sau temelia Sanctuarului său este poporul de legământ credincios al lui Dumnezeu de pe pământ, anume membrele picioare a Celui Uns. Rămășița este partea cea mai de jos a clasei Sanctuarului lui Iehova, anume fundamentul. Aruncarea la pământ natural că trebuie să se refere la membrii credincioși ai corpului lui Christos, în timp ce petrec încă pe pământ, deoarece o aruncare din cer jos pe pământ a organizațiunii lui Iehova ar fi o imposibilitate. În cursul războiului mondial, membrii credincioși ai organizațiunii lui Dumnezeu de pe pământ au fost aruncați jos, și servii lui Satan au spurcat Sanctuarul lui Dumnezeu, locașul său în virtutea spiritului său; și aceasta a făcut dușmanul, întrucât a oprit activitatea lor și a asuprit și a întemnițat pe poporul Sanctuarului lui Iehova de pe pământ. — V. 1. 9. 33.

Este un păcat care duce la moarte; nu-i zic să se roage pentru păcatul acela. — 1 Ioan 5:16.

Judecățile lui Iehova sunt drepte și legale, și toți aceia, cari au spiritul Lui, sunt în deplină armonie cu dreptatea judecăților sale. Pentru aceasta ar fi greșit, dacă credincioșii s'ar ruga pentru restatornicirea acelor, cari au devenit necredincioși și s'au răsculat față împotriva orânduiriilor sau poruncilor lui Dumnezeu. Despre clasa aceasta spune apostolul: „Nu-i zic să se roage pentru (păcatul) acela.” Cum să se poarte deci aceia, cari se năzuiesc cu zel să serscă lui Dumnezeu față de aceia, cari au devenit necredincioși și s'au făcut dușmani ai lui Dumnezeu și ai organizațiunii sale? Răspunsul Scripturii este în înțelesul: Să nu te ocupi deloc cu ei. Nu te ruga pentru ei, nici nu te gândești la ei. „Întoarceți-vă dela aceștia. Căci unii ca aceștia nu sersc Domnului nostru Isus Christos.” — V. 1. 5. 33.

Și la aceasta ați fost chemați: fiindcă și Christos a suferit pentru voi, și v'a lăsat o pildă, ca să călcați pe urmele Lui. — 1. Petru 2:21.

Suferințele lui Isus nu erau acelea, cari L-au făcut pe El desăvârșit ca om și apoi ca creatură nouă, și nici nu i-a dat concurs pentru a-și „desvolta caracterul”; ci prin suferințele sale a adus dovada definitivă că un om desăvârșit poate să rămână credincios, ascultător și devotat cu desăvârșire lui Iehova Dumnezeu între cele mai grele încercări. Numai cine suferă în același fel și rămâne devotat cu desăvârșire lui Dumnezeu, va avea privilegiul ca să fie unit cu Christos Isus în împărăția sa. Suferințele lui Christos și a urmașilor săi credincioși sunt un privilegiu, care le dă posibilitatea ca să ia parte la justificarea Numelui lui Iehova. „Căci cu privire la Christos, vouă vi s'a dat harul nu numai să credeți în El, ci să și pătimiți pentru El.” — Fil. 1:29. — V. Februarie 1934.

Iată tălcuirea acestui fapt, o împărate.... Porunca să lase trunchiul cu rădăcinile copacului, înseamnă că împărăția ta îți va rămânea fie îndată ce vei recunoaște stăpânirea Celui ce este în ceruri.

— Daniel 4:24, 26.

Aceasta arată că împăratul Nebucadnețar a închipuit putere regală, odată în mâna adversarului, de altădată în mâna servului lui Dumnezeu; mai departe că la timpul stabilit, puterea aceasta regală va fi dată în mâinile lui Christos Isus, a Împăratului uns al lui Iehova, și a nume pentru totdeauna. Diavolul nu-și va recăștiga niciodată suveranitatea lui, și niciodată nu va fi restabilit din nebunia și degenerarea lui desăvârșită, ceea ce este tot atât de exclus ca și restabilirea copacului învechit primitiv pe trunchiul vechi, putrezit. Copacul nou, adică organizațiunea de sub Christos, trebuie să crească mare. După ce dar Satan împreună cu ingerii lui au fost asvârșiți din cer jos pe pământ, a fost silit să recunoască că „cerurile stăpânesc”; și astfel trebuie să recunoască creațiunea întreagă că Iehova și Christos „stăpânesc”. — V. Maiu 1934.

Iehova va zidi Sionul. — Psalm 102:16.

Cei morți în Christos vor fi mai întâi înviați, și vor fi făcuți o parte a Sionului, a organizațiunii principale a lui Iehova. După aceea „cei vii cari vom fi rămas (în același period de timp) vom fi răpiți toți împreună cu ei (deslipiți cu totul dela organizațiunea dușmană și strânși în Sion), în nori (adecă în prezența lui Christos), ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh (adecă în prezența Lui invizibilă pentru ochi naturali); și astfel vom fi totdeauna cu Domnul.” Sionul se zidește în această ordine: Domnul apare în măreția sa și rămășița apare înaintea Lui în Templu în neprihănire și acolo se satură de descoperirea măreției sale. Schimbarea rămășiței credincioase dela organism omnesc la organism spiritual se va întâmpla mai târziu. Dacă totuși rămân credincioși, atunci începând dela vremea când au fost strânși laolaltă în Templu, vor rămânea pe vecie cu Domnul. — V. Aprilie 1934.

Simon a spus cum mai întâi Dumnezeu și-a aruncat privirile peste neamuri, ca să aleagă din mijlocul lor un popor, care să-i poarte Numele. — Fapte 15:14.

În cursul timpului de așteptare, Dumnezeu a ales din neamuri un popor pentru Numele său. Acest popor ales de Iehova și bineplăcut Lui trebuie să poarte Numele său. Intrucât Iehova nu dăruiește onoarea aceasta nimănui afară de unșii săi, rezultă din aceasta că toți cei aleși nu numai un scurt timp, ci până la sfârșit trebuie să-i urmeze Domnului Isus; mai departe că va trebui să-și păstreze neprihănirea și să devină membrii ai organizațiunii divine, a cărei cap este Unsul Isus, și au de pus mărturie pentru Numele lui Iehova cu credincioșie până la sfârșit. A duce în cer bărbați și femei nu ar aduce cinste pentru Numele lui Iehova; dar a alege 144.000 din oamenii căzuți, cari până la moarte să-și dovedească devotamentul lor desăvârșit față de Dumnezeu și predarea lor nestrănutată față de Iehova, este o justificare a Numelui său, deoarece aceasta dovedește că provocarea lui Satan nu este justificată. — V. Februarie 1934.

Seara, stăpânul viei a zis ispravnicului său: Cheamă pe lucrători, și dă-le plata. — Matei 20:8.

„Seara” indică timpul, când Iehova rostește surprinzător o decizie de judecată asupra membrilor căsniciei sale, care decizie se vestește de către Isus Christos, ispravnicul, executorul său instalat pe cale legală. Lucrătorii se bucură totdeauna când se apropie timpul plății. Lucrul unei zile a fost sfârșit, și acum urma să primească plata, să aibă odihnă de seara și apoi dimineața următoare să se apuce iarăși de lucru cu un zel mai mare. Așa se întâmplă aceasta și la lucrătorii, cari în 1931 și-au prețuit pozițiile. Atunci era o vreme de o bucurie specială, deoarece stăpânul viei a răfuit pe lucrători. Să nu credem că lucrarea s’ar fi terminat atunci. Dimpotrivă rămașița a început să-și dea mai mare silință între toate neamurile și lucrarea a fost executată în mod sistematic. — V. Ianuarie 1934.

Și el mi-a zis: Până vor trece douămii treisute de zile; apoi sfântul locaș va fi curățit! — Daniel 8:14.

Dacă cele 2300 de zile le socotim după metoda Bibliei, atunci timpul adevărat are șase ani, patru luni și douăzeci de zile. Dacă începem număratoarea dela timpul fărâdelegii, ce a rezultat din existența Ligei Națiunilor și din vestirea avertismentului, și care dela 25 Maiu 1926 a fost un fapt, atunci cele 2300 zile se sfârșesc la 15 Octombrie 1932. De sine înțeles Templul nu putea să fie curat până ce nu au fost dați afară „bătrânii după alegere” egoiști, și nu a domnit o unitate desăvârșită între clasa Sanctuarului. La 15 Octombrie 1932 „Watch Tower” a publicat o rezoluțiune votată, care este o declarație publică a Domnului prin canalul său că slujba bătrânilor după alegere a încetat, și că toți cei ce se află în Templu și totodată în deplină unitate cu Christos Isus și sunt uniți, în virtutea plinătății lor în Christos sunt bătrâni pe baza Scripturii. — V. Maiu 1934.

Căci cugetarea trupească este moarte; iar cugetarea spirituală este viață și pace. — Romani 8:6.

Nici clasa „turmei mari” și nici aceia cari în sfârșit vor fi încorporați în clasa „servului rău”, nu sunt cu cugetare spirituală. În epistola sa către cei născuți de spirit scrie apostolul: „Bărbatul îndoelnic la suflet este nestatornic în toate căile sale.” (Iacob 1:8) Ce este un om cu suflet îndoelnic în înțelesul acestui text? Evident că este unul, care ar dori să fie bineplăcut lui Dumnezeu și în același timp caută să placă oamenilor și să câștige aprobarea lor. Totus nici un om nu poate să servească la doi domni, nici un om nu poate să fie bineplăcut în același timp lumii și lui Dumnezeu. Dacă el se luptă să câștige onoare din partea oamenilor, atunci devine un dușman al lui Dumnezeu. Christos Isus nu a avut nici o legătură cu lumea și nici nu a fost onorat de către oameni. A fi cu cugetare spirituală înseamnă a umbla pe urmele pașilor lui Christos Isus. O cugetare nestatornică duce pe respectivul în clasa „servului rău”. — V. 1. 4. 33.

Tăiați copacul și rupeți-i ramurile; scuturați-i frunza, și risipiți roadele; fugăriți fiarele de supt el, și pasă-sările din ramurile lui! — Daniel 4:14.

Această hotărîre înseamnă că atunci și acolo s’a revocat dela Lucifer, numit acum Satan, dreptul de a domni peste oameni; că Satan și subalternii lui spirituali au fost tăiați dela organizațiunea lui Iehova și de atunci sunt expulsați, mai departe că nu s’a cerut din partea nici unei creaturi pământești, ca să rămână și mai departe sub organizațiunea lui Satan, deoarece aceasta a încetat să mai facă parte din „stăpânirile înalte”, și că nu mai oferă omului nici scut, nici hrană și nici un ajutor. Cel ce dorește să aibă parte de binecuvântările vieții, trebuie să-și dovedească supunerea și devotamentul față de Iehova Dumnezeu, și față de „străjerul” său sfânt. Hotărîrea sau sentința dumnezeiască asupra lui Satan și organizațiunea lui, a început să se execute dela 1914, când Christos a fost trimis să domnească și Satan și ingerii lui nelegiuți să fie asvârșiți din cer jos pe pământ; și hotărîrea aceasta va fi executată în mod definitiv în Armeghedon. — V. Maiu 1934.

Și el era rege în Ieșurun, când se adunau copii poporului, cu semințiile lui Israel. — 5. Moise 33:5.

Profetia rostită de Moise în Moab stabilește vremea când clasa servului credincios se va descoperi; și acest timp corespunde timpului judecății în Templu. „Regele în Ieșurun” amintit aici, se referă fără îndoială la însuș Iehova Dumnezeu. Christos Isus este Capul adunării (a unșilor lui Dumnezeu), „dar capul lui Christos este Dumnezeu”. (1. Cor. 11:3) „Capii” poporului de legământ al lui Iehova, sunt așadar însuș Iehova și Domnul Isus Christos. Deci pe ce vreme erau adunați „capii poporului”? Evident că pe vremea, când Iehova zidește Sionul, pe organizațiunea sa principală. La timpul hotărât Iehova a trimis pe Căpetenia organizațiunei sale principale, pe mai marele Moise la Templu, și acolo adună la sine acesta pe toți cei devotați lui Iehova. — V. 1. 8. 33.

27 Octombrie

(42)

Căci tu nu ești un Dumnezeu, căruia să-i placă răul; cel rău nu poate locui lângă tine. — Psalm 5:4.

„Dumnezeu este iubire”; aceasta înseamnă că El este desinteresat în toate afacerile sale. Legea sa osândește nelegiuirea și dispune, să se facă ceea ce este cu dreptate. Cei ce iubesc pe Dumnezeu, aceia țin poruncile sale. Călcarea legii lui Dumnezeu este păcat. Lucifer a fost cel dintâi călcător de lege. Omul s'a alăturat acestei călcări. Toate suferințele, cari au avut loc în lume, sunt a se atribui călcărilor de lege și în special fărădelegii lui Satan; și aceste suferințe ale oamenilor au venit asupra lor ca o urmare naturală a fărădelegii lor. Iehova nu are plăcere în cel nelegiuit. El totdeauna are mânie pe cel nelegiuit (Ps. 7:11); totuș așteaptă până la timpul său stabilit, ca să activeze contra nelegiușilor, și când va face aceasta, va servi spre justificarea Numelui și Cuvântului său. Cei nelegiuși fac acumă conspirație contra acelor, cari ascultă de Iehova și îi servesc cu credincioșie, și îi asupresc. Prin urmare ar fi cu totul în contradicție a spune că strâmtorarea actuală a lumii s'ar pogori dela Iehova. — V. 15. 5. 33.

28 Octombrie

(147)

Inloarceți-vă la mine, și veți fi mântuiți toți cei ce sunteți la marginile pământului! — Isaia 45:22.

În exercitarea iubirei sale și ca o dovadă maideparte că Satan este un mincinos, Iehova alege dintre oamenii imperfecti o oaste de 144.000 creaturi umane, cari toate trebuie să sufere precum a suferit și Christos, și precum El, trebuie să rămână devotați cu desăvârșire lui Dumnezeu. Pentru aceasta Iehova în mod plin de îndurare le dă o parte cu Christos Isus la justificarea Numelui său. Nimenea nu poate să primească viață vecinică pe o altă cale decât prin Iehova, și trebuie o credință în Numele lui Christos Isus și a se supune Lui, pentru a primi viață, deoarece aceasta este îngrijirea pe care a făcut-o Iehova. Popoarelor neamurilor depe pământ trebuie să le spunem, dela cine pot să aștepte nădejde. Pentru aceasta poruncește Iehova martorilor săi, ca să spună aceasta oamenilor. Binecuvântat este privilegiul acelor, cari au o parte la aceea, ca să țină poruncile sale și pe oameni să-i facă atenți asupra Regelui regilor. — V. Februarie 1934.

29 Octombrie

(43)

Și vrăjitorii Egiptului... și-au aruncat toiegele, și s'au prefăcut în șerpi. Dar toiagul lui Aaron a înghițit toiegele lor. — 2. Moise 7:11, 12.

Toiagul lui Aaron asemenea șarpelui și care prevestește dușmanului nenorocire, se folosește spre binele poporului și spre justificarea Numelui lui Iehova. În antitip ambele „toiege” se combat imprumutat; dacă însă Iehova de fapt se va pune în acțiune în Armaghedon și va exercita judecată, atunci puterea sa sau toiagul său de nenorocire, care va fi mântuită de către „dreapta”, Christos Isus, va înghiți cu desăvârșire orice rău și toate fărădelegile, pe care le cauzează poporului, Satan și toți agenții lui cu însușiri de șarpe. Astfel vestește Iehova că El are puterea supremă, și că puterea unită a lui Satan trebuie să cadă înaintea Lui. Iehova în felul său drept va face o lucrare scurtă cu opera nelegiuită a lui Satan. (Rom. 9:28) Înainte ce Satan va fi aruncat în abis, va vedea nimicirea organizațiunei sale întregi; și astfel îi va arăta Iehova că El este Dumnezeul atotputernic peste tot pământul. — V. 1. 6. 33.

Numele lui Iehova este un turn tare; cel neprihănit aleargă în el și se află la adăpost. — Proverbe 18:10.

Cei nelegiuți sunt aceia, cari au cunoscut odată pe Dumnezeu și apoi s'au codit să facă voia Lui, întrucât s'au asociat cu lumea; ei sunt așadar cu cugetare trupească. Sentința lui Iehova dispune că toți cei nelegiuți trebuie să fie nimiciți. (Ps. 145:20) Cei ce posed spiritul lui Christos sunt la adăpost, deoarece ei văd că Numele lui Iehova va fi acum justificat și că Numele Lui este mai presus de orice și de cea mai mare importanță. Ei ocupă loc de partea lui Iehova, cu bucurie dau ascultare voinței sale, devin martorii Lui, și este o plăcere pentru dâșii să vestească Numele său. Pentru aceasta este Numele lui Iehova pentru dâșii un turn tare sau o cetate; și întrucât ei sunt în Christos, sunt drepti, aleargă în turnul acesta și acolo sunt la adăpost. — V. 1. 4. 33.

Iată, vă spun o taină: nu vom adormi toți, dar toți vom fi schimbați, într-o clipă, într-o clipeală din ochi la cea din urmă trâmbiță. Trâmbița va suna, morții vor învia nesupuși putrezirei, și noi vom fi schimbați. — 1. Cor. 15:51, 52.

Tot acelaș apostol inspirat a scris: „Apoi noi, cei vii, cari vom fi rămas, vom fi răpiți toți împreună cu ei, în nori ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh.” Oare nu înscamnă aceasta că rămășița merge în cer ca să se întâlnească cu Domnul? Nu, ci dimpotrivă, că cei rămași, rămășița va întâlni pe Domnul „în văzduh”. Schimbarea rămășiței credincioase urmează după ce au fost strânși laolaltă la Domnul în Templu, prin urmare după ce ei „în acelaș timp cu ei (cu morții înviați) au fost răpiți în nori, (arătând prezența Domnului) întru întâmpinarea Domnului în văzduh”. Astfel se zidește Sionul, organizațiunea principală a lui Iehova, și Iehova va apare în măreția sa, și în felul acesta apare rămășița înaintea Lui în neprihănire și se satură de desfășurarea măreției sale. — V. Aprilie 1934.

Cei din ceasul al unsprezecelea au venit, și au luat fiecare câte un denariu. — Matei 20:9.

Iehova, proprietarul viei, nu se uită la persoană, și nu dă dovadă de părtinire. Credincioșie mână de un devotament desinteresat față de Dumnezeu și Impărăția sa, aduce recunoștința lui Iehova. Numai faptul în sine că cineva timp de mai mulți ani a fost în legătură cu poporul lui Dumnezeu în serviciul său, nu dovedește nici decum că o astfel de persoană ar fi mai bineprimită Domnului decât unul, care numai acum de scurtă vreme a ajuns la cunoștința Domnului. Proprietarul viei nu a zis ispravnicului, ca să cheme pe „bătrînii aleși” sau pe slujbașii eminenți ai organizațiunei sale pământești, să-l laude mai presus și lor să le plătească mai întâi salariul, pentru ca ceilalți să poată vedea, cât de vrednici au servit ei și cât de merituosi ar fi. Dimpotrivă, el a zis: „Cheamă pe lucrători și dă-le plata, începând dela cei de pe urmă, până la cei dintâi.” Cei ce au intrat în servicii mai la urmă, au primit plata mai întâi. — V. Februarie 1934.

Tăiați copacul.... Dar trunchiul cu rădăcinile lui lăsați-l în pământ, și legați-l cu lanțuri de fer și aramă, în iarba depe câmp. — Daniel 4:14, 15.

Trunchiul din pământ închipue pe omul original, care a fost făcut o parte a organizațiunei, peste care Lucifer a avut domnia supremă. Că bușteanul a fost lăsat în pământ, indică scopul lui Iehova, de a crea o organizațiune sau un „copac” nou, prin care cei ascultători ai omenirii vor primi viață vecinică. Aceasta speranță a omului nu va fi realizată prin năzuințele sale proprii, ci prin Impărăția lui Dumnezeu pe tron cu Christos Isus ca Mântuitor și Impărat și domnitor suprem peste creațiunea pământească. „Lanțurile de fer și aramă” în jurul trunchiului arată că a trebuit să treacă un period de timp mai îndelungat, până la sosirea timpului de restatornicire a oamenilor sub organizațiunea lui Dumnezeu. Intretimp omenirea a trebuit să petreacă sub domnia asupraitoare a creaturilor rele spirituale („aramă”) și sub domnia pământească a oamenilor imperfecti („fer”). — V. Maiu 1934.

Scapă-mă Dumnezeule, prin Numele tău — Psalm 54:1.

Dușmanii lui Iehova urăsc pe martorii Lui și fac conspirație să-i stărpească, și martorii știu că ei se află în pericol. Intrucât însă știu și aceea că Iehova este pentru ei, nu să tem de dușman. Ei au toată încrederea în Iehova și se roagă în armonie cu voia sa, ca spre justificarea Numei lui, să stărpească pe dușmanii săi. Clasa servului se luptă acum pentru cauza lui Iehova în ziua aceasta de judecată și cântă cu îndrăzneală renumele său. Oamenii nu-și pot demonstra ura lor față de Dumnezeu personal, deoarece El este nevăzut; dar ura lor mășcă o pot demonstra față de aceia, cari vestesc mesajul adevărului lui Iehova. Aceasta o și fac și astfel se dovedesc ca dușmanii lui Dumnezeu și a Impărăției sale. Toți aceia, cari nu cinstesc Numele lui Iehova, în Armaghedon va trebui să ispășească pentru aceasta. Clasa servului trebuie să facă acum pe popor atent la Numele lui Iehova, pentru ca să poată vedea calea ce duce la viață. — V. 1. 5. 33.

4 Noembrie

(337)

Apoi va veni judecata, și i se va lua stăpânirea, care va fi prăbușită și nimicită pentru totdeauna. — Daniel 7:26.

Între înălțarea cornului mic, care este stăpânirea mondială Anglo-Americană, și între timpul de judecată și prăbușirea domniei sale, ce înseamnă sfârșitul și nimicirea stăpânirii a șaptea mondială, va trece un timp îndelungat. Dar înainte ce se va duce aceasta la îndeplinire, a început deja Impărăția de sub Christos și apoi va avea loc curățirea Sanctuarului. (Dan. 8:14) După curățirea lui vine bătălia „zilei celei mari a Dumnezeului, Celui Atotputernic”, când „fiara” și „profetul mincinos” (cornul mic) vor fi nimicite. După aceasta Satan va fi stărpit cu desăvârșire. Sanctuarul trebuie să fie curățit și să devină o parte a organizației de război a lui Iehova înainte de deslănțuirea războiului Armaghedonului, deoarece rămășița constituie o parte, a organizației, care în prezent se folosește de Iehova. — V. 15. 8. 33.

5 Noembrie

(180)

Ei sunt niște cârtitori, nemulțumiți cu soarta lor,.... gura le este plină cu vorbe trufase, și slăvesc pe oameni pentru câștig. — Ei sunt aceia cari dau naștere la dezbinări. — Iuda 16, 19.

Faptele arată acum că dela primirea „numelui nou”, adică dela plata „denariului” sau a salariului lucrătorilor din vie, au existat unii, cari mai înainte au îmbrăcat slujba de „bătrân ales” și de atunci au devenit cârtitori și acuzatori contra lucrului Domnului depe pământ și spun că ar fi fost înlăturați și nu mai au onoarea aceea, pe care au avut-o. Plângerile și cârtirile lor sunt de fapt îndreptate în spre Iehova Dumnezeu. Acești egoiști se plâng de Domnul și de procedura Lui cu dânsii, și aceștia cu greu ar purta numele nou amăsurat voinței sale; și faptele arată că ei nu se folosesc de acest nume, amăsurat voinței lui Dumnezeu. Ei stăruiesc în aceea, ca să țină tare la căile lor egoiste și se codesc, ca să recunoască îndrumările organizației Domnului, și să le urmeze. — V. Februarie 1934.

6 Noembrie

(28)

Întâi vor învia cei morți în Christos. Apoi noi cei vii, cari vom fi rămas, vom fi răpiți toți împreună cu ei, în nori, ca să înlămpinăm pe Domnul în văzduh. — 1. Tesal. 4:16, 17.

Cum arată cuvintele apostolului, ordinea în înviere și în zidirea Sionului este următoarea: 1) învierea credincioșilor morți, și 2) strângerea în Sion a rămășiței vii; și aceasta are loc pe timpul când Domnul apare în Templul lui Iehova. Cuvintele „împreună (în acelaș timp) cu ei” înseamnă: în cursul unui anumit period de timp, nu în vreme de o zi de douăzeci și patru de ore, și nici nu în acelaș an, și de tot sigur nu în aceeaș clipă. „Împreună cu ei” indică un period de timp, care a început în 1914 și ține până la Armaghedon. Este acelaș period de timp cași „ziua lui Iehova”. În cursul acestui timp vor fi înviați morții credincioși și membrii rămășiței credincioase vor fi schimbați. — V. Aprilie 1934.

Ferice de cine va aștepta și va ajunge până la o mie trei sute treizeci și cinci de zile — Daniel 12:12.

Sfârșitul periodului de timp de 1335 zile indică începutul unui timp de binecuvântări speciale pentru poporul uns al lui Dumnezeu de pe pământ. Dela Septembrie 1922 multe adevăruri au fost descoperite poporului lui Dumnezeu, și aceste au fost o încurajare puternică pentru credincioși, ca să facă lucrul cu zel. Exact la 1335 zile mai târziu, anume pela sfârșitul lunii Maiu 1926, precis la 25 Maiu 1926, Iehova și-a revărsat binecuvântările sale peste poporul său la conferința din Londra, și în același timp ingerul Domnului a vărsat al cincilea potir al mâniei. (Apoc. 16:10) Aceasta a indicat începutul timpului de fericire pentru poporul lui Dumnezeu, și timpul acesta nu se va sfârși niciodată. Acel timp a mai indicat maideparte începutul celor 2300 de zile, după expirarea cărora Sanctuarul lui Iehova trebuie să fie curățit. — V. 15. 9. 33.

8 Noiembrie

(162)

Fiindcă nu este nimic acoperit, care nu va fi descoperit, nimic tănuit, care nu va fi cunoscut, și nu va veni la lumină. Luați seama dar la felul cum ascultați. — Luca 8:17, 18.

Nu este privilegiul unui membru a rămășiței să spună altui membru a rămășiței, ce cale să apuce și ce să facă. Nici un membru a rămășiței nu are întâietate față de altul, pentruca unul să poată prescrie altora ce să facă. Christos Isus, Capul Templului, este Învățătorul, Profetul și Judecătorul, și El este acela, care dă învățătură în templu clasei sau oastei rămășiței. El spune membrilor clasei Templului ce să facă, și din pricina aceasta ei nu au de așteptat dela vre-un frate de al lor, ca să-i învețe ce să facă. Dacă tu ești un membru al rămășiței și ești în Templu, atunci a trebuit să primești dela Căpetenia clasei Templului învățături clare și lămurite. Dacă ți-ar spune cineva, ca să nu predici adevărul, atunci aceasta în nici un chip nu ți-ar ridica răspunderea ta personală. Christos spune: Ce ați învățat în Templu, duceți-vă și vestiți-l altora fără frică, neînădănd scama de orice dușmănie și prigoană. — Dacă voi iubiți pe Dumnezeu, veți avea îndrăzneală. — V. 15. 12. 33.

În bunătatea ta, nimicește pe vrăjmașii mei, și pierde pe toți protivnicii sufletului meu, căci eu sunt robul tău. — Psalm 143:12.

Intrucât a sosit timpul stabilit de Iehova, ca să ia măsuri aspre împotriva dușmanilor săi, prin urmare este și timpul potrivit pentru martorii Lui credincioși, ca să arate că ei sunt în deplină armonie cu voința sa, întrucât ei să roagă ca Iehova să nimicească pe dușmanii săi și aceasta o fac acum. Rămășița nu se roagă ca Dumnezeu să nimicească pe alții numai pe motivul că aceștia au făcut rău rămășiței, ci din pricina că acești dușmani urăsc pe Dumnezeu și s'au răsculat împotriva Lui. Rugăciunea rămășiței nu va grăbi acțiunea lui Iehova, și nici nu are scopul acesta, ci o face cu scopul vădit, ca rămășița să-și demonstreze ascultarea deplină față de Iehova și să arate că ea este în armonie cu fapta Lui prevestită în Cuvântul său. — V. 1. 5. 33.

10 Noiembrie

(119)

Dar au primit și ei tot câte un denariu de fiecare. — Matei 20:10.

După 26 Iulie 1931 toți aspiranții Impărăției din toate colțurile pământului au primit cunoștință despre numele nou, și lor asemenea le-a fost oferit numele nou, ca să-l primească și pentruca să și-l poată însuși. Acolo, unde aceasta s'a făcut cu sinceritate și în adevăr, a însemnat că și ei au avut privilegiul, ca să fie „un popor pentru Numele său”, aleși și folosiți ca martorii lui Iehova pe pământ. Acesta a fost denariul sau plata, care s'a plătit tuturor lucrătorilor. Intreaga clasă a Impărăției are parte la aceasta împreună. Intrebașea decisivă acum nu este aceea, cât timp ai lucrat „în via cea mai aleasă” a lui Iehova, ci dacă tu te-ai dovedit credincios în serviciul său și mai ești și acum credincios, și dacă aceasta o faci din devotament desinteresat. Dacă acesta este cazul, atunci numele nou ți s'a oferit; el este salarul tău, și este dreptul tău ca să-l primești și să-l folosești maideparte. — V. Februarie 1934.

11 Noembrie

(7)

Ce frumoase sunt pe munți, picioarele celui ce aduce vești bune, care vestește pacea, picioarele celui ce aduce vești bune, care vestește mântuirea! Picioarele celui ce zice Sionului: Dumnezeu! Iată împărăteștel — Isaia 52 : 7.

Profeția aceasta s'a scris despre solia și solii lui Iehova. Lumea întreagă se află acum în nedumerire și mizerie, și ce privește planurile lumii, lumea nu are nimic în ce să nădăjduiască. Accia însă, cari doresc să cunoască pe Dumnezeu și pe Împăratul Lui, ajung la cunoștința, cum s'a promis: „În Numele Lui vor nădăjdui neamurile.” Asemenea lui Ionadab, care a fost adus în strânsă legătură cu Iehu, tot așa și în prezent clasa oilor va fi adusă în strânsă legătură cu aducătorii solici păcii lui Dumnezeu. Pentruca clasa Ionadab să poată auzi, cineva trebuie să-i dea în știre vestirea Împăratului; și privilegiul acesta s'a acordat rămășiței credincioase. — V. Maiu 1934.

12 Noembrie

(21)

Iubirea de bani este rădăcina tuturor relelor. — 1. Tim. 6:10.

Toate organizațiile religioase din lume sunt întreprinderi comerciale; deoarece toate organizațiile acestea au fost create, ca să aducă câștig personal lui Satan și agenților săi amăgiți și pe oameni să-i abată dela Iehova Dumnezeu, și organizațiile acestea sunt susținute în scopul acesta. Aceasta a luat început în câmpia Șinear, unde Satan a instituit o religie în scopul anume, ca să-i aducă lui și oamenilor câștiguri personale și pe oameni să-i înstreineze dela Dumnezeu. Religia lumii este un comerț, deoarece este una din mijloacele principale ale lui Satan să facă negoț cu carne și sânge omenesc. Egoism, interes personal și dor după câștig a condus pe popor în Șinear în cursa lui Satan. Deatunci și până în ziua de azi, orice religie din lume, indiferent de denumirea ei, a fost organizată și practică cu scopul să realizeze câștig creaturilor; prin urmare toate aceste religii sunt întreprinderi comerciale. Aceasta dovedește că „iubirea de bani” sau dorul de câștig este rădăcina tuturor relelor. — V. Aprilie 1934.

13 Noembrie

(114)

Porunca să lase trunchiul cu rădăcinile copacului, înseamnă că împărăția ta îți va rămânea fie îndată ce vei recunoaște stăpânirea Celui Prea Înalt din ceruri. — Daniel 4 : 26.

Aceasta dovedește că trunchiul trebuie să stea în strânsă legătură cu Împărăția lui Christos. Împrejurarea că în visul lui Nebucadnețar trunchiul copacului, care reprezintă partea pământească a organizației primitive, a fost lăsat în pământ, ilustrează scopul lui Iehova, ca să găsească o îngrijire pentru cei ascultători din neamul omenesc, pentruca aceștia să crească într-o altă organizație și să poată trăi în veci. „Copacul din mijlocul pământului”, pe care l-a văzut Nebucadnețar în visul său, a reprezentat fără orice îndoială pe organizația lui Satan, care trebuie să dispară pe vecie, după care Iehova va lăsa să crească un copac, adică pe organizația sa principală dreaptă. Christos Isus este Capul și stăpânitorul ei. Pentru aceasta nădejdea omului stă în copacul nou. Christos Isus este copacul nădejdi. — V. Maiu 1934.

14 Noembrie

(101)

Căci cugetarea trupească este neamică către Dumnezeu; căci nu se supune legii lui Dumnezeu, și nici nu poate. — Romani 8 : 7.

Cugetarea omenirii este îndreptată în direcția, ca să facă lucrurile lumii acesteia, și aceasta înseamnă, a sprijini sistemele religioase, și a fi o parte a elementelor dominante mondiale politice și comerciale, cari toate stau sub conducerea lui Satan și sunt dușmănoase față de Dumnezeu. Astfel de creaturi lumești laudă și preamăresc oameni; ei înalță oameni și vorbesc despre marile realizări ale lor; dar Numele lui Iehova nu-l cinstesc. Dacă un om, care a făcut legământ să facă voia lui Dumnezeu, neglijează sau se codește să urmeze poruncile lui Iehova, ca astfel să se ferească de critica sau persecuțiunea lumii, umblă conform firii și este cu cugetare trupească și este un adversar al lui Dumnezeu și a împărăției sale. — V. 15. 4. 33.

*Ca ploaia să curgă învățăturile mele.... Căci voi vesti
Numele lui Iehova. Dați slavă Dumnezeului nostru!...*

El este stânca; lucrările Lui sunt desăvârșite.

— 5. Moise 32:2-4.

Numele lui Iehova trebuie acumă preamărit și să ocupe locul, ce i se cuvine, pentru că să poată ști toți, cine este Cel Prea Înalt. Pentru aceasta nu poate să fie siguranța rămășiței nicăiri în alt loc afară de Numele lui Iehova. Dacă rămășița s'ar codi sau ar neglija să vestească Numele mare al lui Iehova, atunci ar pierde orice scut și încurând ar cădea în mâinile dușmanului. Iehova Dumnezeu este adevăratul prieten al clasei servului său, și dacă servul vrea să trăiască, el trebuie să-i rămână credincios neîntrerupt. Domnul în îndurarea sa conduce pe „serv” pe cărarea bună, și spre binele lui îi spune: „Numele lui Iehova este un turn tare”; El este locul vostru de adăpost. — V. 1. 5. 33.

*Cărteau împotriva gospodarului, și ziceau: Aceștia depe
urmă n'au lucrat decât un ceas, și la plată i-ai fă-
cut deopotrivă cu noi, cari am suferit greul și
zăduful zilei. — Matei 20:11, 12.*

Cei ce cărteau voiau să-și pună în evidență cât posibil cazul lor, întrucât s'au plâns asupra tratamentului lucrătorilor, cari nu au lucrat decât un singur ceas. În același fel se poticnesc astfel de bărbați, cari odinioară au îmbrăcat slujba de bătrân ales, dar nu au fost aleși din nou prin vot la această slujbă, prin care fapt au fost puși pe aceeași treaptă cu cei ce numai decurând au venit la adevăr. Ei se poticnesc și fac plângeri pentru că, cum suțin, ar fi fost tratați pe nedrept. Întucât nu li se mai acordă mai departe un drept privilegiat, pentru a-și preda părerile lor personale, din pricina aceasta se simt mârniși și vorbesc în acest înțeles: „Priviți, aceștia, cari numai acum nu demult au venit la adevăr, au fost făcuți deopotrivă cu noi, aceasta nu este cu dreptate.” Ei nu sunt mulțumiți cu aceea, dacă văd că Dumnezeu pe toți i-a făcut deopotrivă și tuturor le-a dat aceeași parte la justificarea Numelui său. Prin cântările și plângerile lor, arată că ei nu sunt în Sancțiuarul lui Iehova. — V. Februarie 1934.

*Să nu m'ajungă piciorul celui mândru, și să nu mă
pună pe fugă mâna celor răi. — Psalm 36:11.*

Clasa servului rău va încerca și mai departe, în aparență prin „vorbiri dulci și cuvinte frumoase”, ca pe credincioși să-i înduplece să cerceteze adunările celor necredincioși, ca apoi prin înșelăciune să înstreineze pe credincioșii organizației lui Dumnezeu. Cel rău este un dușman viclean, și „omul fărădelegii” se trage dela cel rău și este așadar nelegiuit. Aceștia vorbesc în mod disprețuitor către credincioși: „Voi lucrați pentru o întreprindere cu comerț de cărți. Pentru ce nu veniți la noi, ca să vă bucurați de societatea noastră plăcută?” Dacă cineva ar urma astfel de cuvinte, prin aceasta va fi atras dela Dumnezeu și dela organizația sa. Pericolul acesta pândeste pe calea rămășiței; pentru aceea o îndrumă Domnul prin cuvintele profetului să se roage: „Să nu mă pună pe fugă mâna celor răi!” Rămășița să aibă totdeauna în vedere că Iehova numai pe aceia îi păzește, cari îl iubesc. — V. 1. 4. 33.

*Dar trunchiul cu rădăcinile lui lăsați-l în pământ și le-
gați-l cu lanțuri de fer și aramă, în iarba depe câmp,
ca să fie udal de roua cerului. — Daniel 4:15.*

Aceasta arată că în timpul cât omul este înstreinat dela Dumnezeu, se află fără un locaș adevărat pe pământ, cu toate acestea Dumnezeu nu va îngădui, ca neamul omenesc să se nimicească și să devină cu totul lipsit de nădejde, și îl va uda cu roua cerului, care sunt promisiunile înprosperătoare, ce se primesc de către aceia, cari iubesc pe Dumnezeu și dreptatea. Cum declară textul din 5 Moise 32:2: „Ca ploaia să curgă învățăturile mele, ca roua să cadă cuvântul meu.” Această înprosperare din cer a trebuit să aibă un efect binefăcător asupra acelor oameni, cari în cursul timpului de așteptare au practicat credință în Dumnezeu și în promisiunile sale și s'au năzuit, ca să-și păstreze neprihănirea față de El. Icoana, arată că întreg neamul omenesc va fi pus în cătușă de către o stăpânire grozavă, dar că aceia, cari cred în Dumnezeu, vor primi binecuvântare și nădejde (rouă). — V. Maiu 1934.

19 Noembrie (250)

Îți voi face fruntea ca un diamant, mai aspră decât stânca. Nu te teme și nu te speria de ei, căci sunt o casă de îndărătnicie!" — Ezechil 3:9.

Presupunând că Ezechil când a primit porunca, ca să ducă la Ierusalim învinuirea publică a lui Iehova s'ar fi scuzat: „Preoții din Ierusalim sunt niște oameni onorabili, și cei cu vază în sinagogă sunt comercianți bogați și doctori și politicieni, și eu nu mă pot obliga la aceea, ca să-i supăr.” Dacă Ezechil ar fi procedat în felul acesta, atunci s'ar fi făcut necredincios față de Dumnezeu, și aceasta ar fi atras după sine moartea lui. Iehova l-a trimis, ca să ducă poporului mesajul adevărului lui Dumnezeu; și acum Iehova trimite pe martorii săi, ca să vestească „creștinătății” același mesaj. Cum a ajuns Ezechil la Ierusalim, Iudeii l-au înjurat și au căutat să-l uluiască și să-l intimideze, chiar așa cum as-lăzi caută preoțimea și asociații lor să facă cu martorii lui Iehova. Dumnezeu natural că a știut aceasta înainte și porunca susmenționată către Ezechil, se îndreaptă azi cu o putere mai mare către martorii Lui. — V. 1. 7. 33.

20 Noembrie (203)

Și eu înșumî mă sfințesc pentru ei, ca și ei să fie sfințiți prin adevăr. — Ioan 17:19.

Nu se poate spune precis, pentru ce a permis Domnul să se întâmple că cugetul suirei în cer, a jucat rolul principal în cugetele multora din poporul său; cu toate acestea atâta știm că Domnul lasă pe oameni să-și exercite voința lor liberă. Dacă cineva cu ocazia cuprinderii adevărului Cuvântului lui Dumnezeu este condus de un motiv egoist, acela cu tot probabil va cădea în greșală. Isus și apostolii au accentuat importanța iubirii față de Dumnezeu, și aceasta înseamnă un devotament desinteresat față de Iehova; totuși multora s'a părut să fie de cea mai mare importanță, ca să se pregătească să fie apți pentru intrarea în cer, în loc să-și demonstreze iubirea lor față de Dumnezeu. Poate să se întrebe: Poate să însemne mult greșala sau o părere falsă, dacă cineva este sincer și procedează atât de bine cum numai poate? Poate cineva pelângă aceasta să mai sufere pagubă? Desigur! Sinceritatea și onestitatea în susținerea unei greșeli nu edifică pe nimeni. Adevărul sfințește. — V. Aprilie 1934.

21 Noembrie (335)

În câtă vreme se va împlini vedenia despre desființarea jertfei necurmăte și despre uriciunea pustiirii? Până-când va fi călcat în picioare sfântul locaș și oș-tirea? — Daniel 8:13.

Liga Națiunilor a fost înființată de către sistemul de domnie mondială Anglo-American. Înainte de aceasta, adica în anul 1918, clasa Sanctuarului lui Iehova, sau poporul consacrat Lui a fost aruncat la pământ și „jertfa necurmăte” a serviciului a fost răpită. În Maiu 1926 a avut loc în Londra un mare congres al poporului lui Dumnezeu, și atunci s'a conceput o rezoluțiune intitulată: „O mărturie către domnitorii lumii”. Mărturia aceea a fost o înștiințare publică către stăpânitorii domniei a șaptea mondială, anume că Liga Națiunilor nu este expresiunea depe pământ a Impărăției lui Dumnezeu. Aceasta semnalează timpul, când a început „uriciunea pustiirii”, deoarece dela acel timp încoace stăpânitorii au fost încunoștiințați în cercul lor propriu de activitate. Cele 2300 zile se socotesc dela data aceasta. — V. 15, 9, 33.

22 Noembrie (259)

Un copac și tot are nădejde: căci când este tăiat, odrăselește din nou. (Chiar) când i-a îmbătrânit rădăcina în pământ, când îi piere trunchiul în țărână.

— Iov 14:7, 8.

Aproape de țărâmurile apei se poate vedea un cedru. Tulpina lui se taie și se despărțește dela pământ; trunchiul se lasă în pământ și piere. Dar unele din rădăcinile fragede supraviețuiesc și se întind după apă; ele învie din nou și crește un copac cu totul nou, care este mai frumos decât cel primitiv sau cel dintâi. Un copac este un simbol al unei creațiuni sau organizațiuni vii, în care trunchiul închipue partea pământească sau vizibilă a organizațiunei. Trunchiul copacului primitiv, care reprezintă pe om și rădăcinile lui din pământ au învechit și totuși există câțiva oameni pe pământ — ilustrați prin rădăcini —, cari au simțit adevărul, s'au întins după el și s'au agățat de Iehova și de promisiunile sale scumpe. Acești oameni au primit promisiunea și nădejdea să poată face parte din „copacul” nou. — V. Maiu 1934.

23 - Noembrie (277)

Sufletul celui rău dorește răul, semenul lui n'are nici o trecere înaintea lui. — Proverbe 21:10.

Satan a știut că Iehova a instalat pe Isus ca Împărat, că timpul de așteptare s'a sfârșit, și că acum chestiunea cea mare discutabilă trebuie să se decidă cu desăvârșire. El a știut că nu i-a reușit să facă pe toți oamenii să blasteme pe Iehova. El a știut că există pe pământ mulți oameni, cari cel puțin afirmă că sunt urmașii lui Christos, și apoi pe de altă parte alții cari de fapt urmează lui Christos și țin tare la neprihănirea lor în fața lui Dumnezeu. În urma acestui fapt și-a formulat hotărârea, ca mai încurând să nimicească neamurile lumii, îndeosebi „creștinătatea”, decât să vadă că Christos Isus are stăpânire peste ei. Din acest motiv a împins Satan pe națiunile lumii în războiul mondial. Mănat de pizmă și de o răutate fără frâu, Satan a voit mai încurând să nimicească pe toți aceștia, decât să trebuie să vadă că li s'a dat o ocazie, să știe că Iehova este Dumnezeu și ca să-i prezinte devotamentul lor. — V. 15. 5. 33.

24 Noembrie (109)

Drept răspuns el a zis unuia dintre ei: Prietene, fie nu-ți fac nici o nedreptate; nu te-ai întocmit cu mine cu un denariu? — Matei 20:13.

Ispravnicul a răspuns „unuia dintre ei”, ce arată că nu toți din lucrătorii cei dintâi au cârțit, ci numai unii dintre ei. Stăpânul viei nu și-a călcat partea din convențiune, ci a plătit exact atâta cât a promis. Denariul reprezintă privilegiul și cinstea, de a avea parte la numele nou și să mărturisească Numele acesta înaintea oamenilor, și la bucuria această toți lucrătorii au parte în măsură egală. Mardocheu și Estera au mărturisit că sunt iudei, adică unii, cari preamăresc pe Iehova; și în acelaș fel mărturisesc aceia, cari poartă Numele lui Iehova că ei sunt iudei. Ceeace trebuie să facă mai presus de toate, aceia cari sunt chemați la lucrarea Împărăției, este înălțarea și justificarea Numelui lui Iehova. Convențiunea Domnului nu a promis ca să arate o recunoștință deosebită față de unele persoane și să le dea o mai mare cinste decât servului său în întregime. Dacă toți sunt una în Christos, atunci nici un membru nu poate fi onorat mai mult decât altui. — V. Februarie 1934.

25 Noembrie (182)

Mi se satură sufletul ca de niște bucate grase și miezoase, și gura mea te laudă cu strigăte de bucurie pe buze. — Psalm 63:5.

Cei ce se află în Templu, sunt la Domnul și sunt săturați de privilegiul că pot să vestească lauda sa amăsurat poruncilor sale. Ei nu strigă la Domnul în rugăciunile lor, ca să moară și ca astfel „cătușele cărnii” să cadă jos depe dâșii și să poată fi primiți îndată în cer, și că ei numai așa pot să fie săturați. Ei recunosc că Mirele, marele Justificator al Numelui lui Iehova a sosit; și ei se bucură cu El, așa precum a poruncit Iehova: „Veți zice în ziua aceea: Lăudați pe Iehova, chemați Numele Lui!” Pentru acești credincioși timpul nu mai joacă nici un rol. Ei sunt la Domnul și sunt mulțumiți că pot face voia Lui, și ei privesc cu așteptare la justificarea definitivă a Numelui sfânt al lui Iehova. — V. Aprilie 1934.

26 Noembrie (285)

Să-i strângă pentru războiul zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic. — Apoc. 16:14.

Sătan trimite oștile sale de războiu de sub conducerea lui Gog, împotriva trupelor de asalt ale lui Iehova adunate în Armaghedon. Până la acest punct, Iehova nu s'a amestecat cu brațe luptătoare prin mareșalul său Christos Isus în strâmtorarea lumii. Lupta cea mare ce ne stă înaintea, se va numi războiul zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic, deoarece Dumnezeu atunci se va pune în acțiune. În Apocalips 19:11—16 se dă o viziune, în care Isus este arătat pregătit gata pentru lupta zilei celei mari, și cum va fi sprijinit de către oștile sale de ingeri sfinți. El călărește pe un cal alb, prin ce se arată simbolic că reprezintă o cauză dreaptă și iese în dreptate ca să poarte război. Numai membrii organizației lui Iehova vor urma pe marele Conducător în acest războiu, și partea încredințată rămășiței de pe pământ constă întru cântarea slavei lui Iehova. Războiul mare a zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic nu a început încă, este însă aproape cum arată toate dovezile palpabile. — V. 15. 5. 33.

Tăiași copacul... Inima lui de om i se va preface într-o inimă de fiară, și vor trece șapte vremuri peste el. — Daniel 4:14, 16.

Trunchiul (o icoană a omenirii) în „lanțuri de fer și aramă”, arată că Impărăția nu era pe pământ și nu a activat pe el. „Cele șapte vremuri” nu puteau fi socolite înainte de căderea lui Zedechia, a ultimului împărat al lui Izrael, ce a avut loc în 606 în. de Chr. Dela vremea aceasta se aplică cuvintele scripturale: „Aceasta nu va mai fi, până ce nu va veni Acela, a cărui este dreptul”, ca să îmbrace Impărăția și domnia peste lume. La căderea lui Zedechia, sentința aceasta a fost aplicată peste Izrael, și Satan atunci a devenit dumnezeul lumii întregi. Atunci au început să se numere cele „șapte vremuri”; ce dă de înțeles că Dumnezeu nu a voit să se amestece în domnia bestială a pământului, până ce nu va avea sfârșit timpul acesta deosebit. Cele șapte vremuri, cari au început să se socotească dela 606 în. de Chr., s'au terminat în 1914 când Christos a fost pus pe tron de către Iehova. — V. Maiu 1934.

Nimenia nu este asemenea Dumnezeului lui Ieșurun, trece pe ceruri într'ajutorul tău, și într'u mărirea sa pe nori. — 5. Moise 33:26.

Rămășița credincioasă vede acuma că în războiul cel mai mare dintre toate câte au fost, Iehova va justifica și va acoperi Numele său cu cununi de biruință și cu renume vecinic. Credincioșii știu că Iehova este Tatăl și Împăratul lor vecinic, și că ei sunt poporul „Ieșurun”, deoarece prin Isus Christos sunt îndreptățiți și sunt devotați Impărăției cu desăvârșire. Afară de aceasta ei știu că Iehova le-a dat numele nou „martorii lui Iehova”, și i-a trimis, ca să cânte pe pământ lauda Lui și să pună o mărturie despre Numele său. Ei au o vedenie a unei organizațiuni puternice asemănătoare unui car de război, pe care Iehova călărește. Bucuria lor mare și-o exprimă într'un cântec, și spun: „Nimenia nu este asemenea Dumnezeului lui Ieșurun.” — V. 1. 8. 33.

Cine este orb afară de servul meu? Sau surd, ca solul meu, pe care l-am trimis? Cine este orb ca cel ascultător? Și cine este orb ca servul lui Iehova? — Isaia 42:19.

Cugetarea lui Christos se exprimă prin cuvintele profetului lui Iehova. Cel despre care este vorba aici, este servul lui Dumnezeu, și servul acesta este orb față de tot ce aparține lumii și nu are niciun amestec cu ele, ci din contră este împotriva lumii. Servul este pedepă devotat lui Iehova și Impărăției sale, prin urmare este statornic în devotamentul său. Apostolul a exprimat acelaș cuget, în cuvintele: „Una fac.” Cei ce fac parte din clasa rămășiței, și-au îndreptat inima spre Iehova și Impărăția sa, dar nu spre altceva. Ei sunt cu totul consacrați Lui. Intrucât ei sunt o parte a servului, a cărui cap este Christos Isus, posed astfel și cugetarea lui Christos. Ei nu iau parte la serviciu ca „cei ce caută să placă oamenilor, ci cu curăție de inimă, ca unui, cari vă temeți de Domnul.” — Colos. 3:22, 24; — V. 15. 4. 33.

În Numele Lui vor nădăjdui neamurile. — Matei 12:21.

Multe milioane de oameni mărturisesc că sunt urmașii lui Christos Isus, și totuși cei mai mulți din ei sunt fără nădejde, deoarece ei nu cunosc scopul lui Iehova. După ce sistemul religios ce se prezintă ca „Creștinătatea organizată” a activat timp de mai multe secole, popoarele „Creștinătății” sunt cu totul lipsite de nădejde. Numai cei ce au avut încredere în Domnul și îi servesc cu credincioșie au scăpat de cursele Diavolului. Satan prin diferitele sale unelte lumești a orbit pe oameni față de adevărul despre scopul lui Dumnezeu. Acuma însă toate planurile oamenilor s'au zădărnicit, și oamenii sunt necăjiți și nenorociți. Cine nu are cunoștință despre Dumnezeu și Impărăția Lui, nu poate să aibă o nădejde adevărată. Singura nădejde pentru națiunile de pe pământ este Numele lui Iehova și a Christosului său, deoarece Impărăția de sub Christos este aceea, care va justifica Numele lui Iehova și va aduce ajutor oamenilor. — V. Ianuarie 1934.

Acum eu, Nebucadnețar, laud, înalt și slăvesc pe împăratul cerurilor, căci toate lucrările Lui sunt adevărate, toate căile Lui sunt drepte, și El poate să smerească pe cei ce umblă cu mândrie. —

Daniel 4:37.

Iehova dă acuma în știre că trufie și iubire de câștig a fost ceea ce a condus pe Lucifer la răscoală și la degenare. Intrucât observăm cedrul nou, pe care Iehova l-a lăsat să crească în locul celui alt cedru, care se nimicește, Iehova ne face să-i prezentăm mulțămire că a găsit cu cale întemeierea unei organizații, care îi va rămâne credincioasă și devotată în vecinicie și va aduce binecuvântări nesfârșite celor ascultători ai creației sale. Marele copac al pământului, pe care l-a văzut Nebucadnețar, reprezintă pe organizația lui Satan, care acum încurând se va prăbuși. Marele copac nou al nădejdi este organizația de sub Isus Christos, în care va fi adus omul ascultător și în care va găsi viață vecinică. Numele său este speranța lumii; și în pici un alt nume nu pot oamenii găsi nădejde. — V. Maiu 1934.

Nu te-ai tocmit cu mine cu un denariu? Ia-ți ce îți se cuvine și pleacă. Eu vreau să plătesc și acestuia din urmă ca și ție. — Matei 20:13, 14.

Ispravnicul, Christos Isus spune celui cântitor că va primi un denariu și nu mai mult. Iehova nu va reține pe nedrept ocazia nici dela unii ca aceștia, ca să primească „numele nou” și să-l folosească în mod potrivit. Toți să fie supuși unii altora și umiliți înaintea lui Iehova, cum stă scris în 1. Petru 5:5, 8. Pentru toți, atât pentru cei tocmiți mai întâi cât și pentru cei tocmiți mai pe urmă, se cuvine, ca să se umilească sub mâna puternică a lui Dumnezeu, și aceasta s'o facă cu bucurie. Toți, cărora s'a oferit numele nou, să-l primească și să-l folosească cu credincioșie. Ispravnicul a zis: „Pleacă”; ce dă de înțeles, du-te pe calea, care se arată acelor, cari vor avea parte la justificarea numelui lui Iehova. Calea potrivită este, ascultarea de poruncile lui Dumnezeu și astfel a fi credincios numelui nou. — V. Februarie 1934.

Și nu luați deloc parte la lucrările neroditoare ale întinerului, ba încă mai de grabă osândiți-le. —

Efesenii 5:11.

Credincioșii vor fi înțelegi greșit de către mulți oameni; dar ce are aceasta a face? Fiecare credincios, care și-a păstrat neprihănirea înaintea lui Dumnezeu, este pus într-o lumină falsă de către Satan, și vor fi înțelegi greșit de către nebunii lui orbi și influențați. A fi credincios Domnului nu înseamnă că martorii săi trebuie să fie neprietenoși sau duri; și nici să nu întărească la mânie pe singuraticii oameni, provocându-i la aceasta. Martorii lui Iehova se bucură de poziția cea mai onorabilă ce numai se poate da unui om, și ei trebuie să se poarte demni de această poziție. Ei trebuie să refuze se aibă ceva comun cu organizația lui Satan și cu reprezentanții săi; dar pelângă aceasta trebuie să se folosească de un ton prietenos dar hotărât în cuvintele lor. Ei trebuie să ocupe o poziție hotărâtă pe partea lui Iehova și în poziția aceasta să stăruie fără abatere sau compromise. Ei trebuie să vorbească adevărul, așa cum le-a fost poruncit, și să nu fie cu privire la creaturi în privința aceasta. — V. 1. 7. 33.

În adevăr, Moise a zis părinților noștri: Domnul, Dumnezeuul vostru vă va ridica dintre frații voștri un prooroc ca mine; pe El să-l ascultați în tot ce vă va spune. — Fapte 3:22.

Moise ca profet a fost un tip al lui Christos Isus singur, al marelui Profet al lui Iehova. Când Isus a fost pe pământ, El a împlinit profeția în măsură mică. Acest mai mare profet a adunat la sine pe frații Lui, cari sunt unșii lui Iehova; astfel îndemnul profetului este îndreptat în special către aceștia, deoarece Dumnezeu din mijlocul fraților lui Isus a ridicat un profet precum prin Moise. În cursul domniei de o mie de ani a lui Christos oamenii de pe pământ nu vor fi frații lui Christos, ci cei ascultători de sub El vor fi copiii Lui. Profeția este deci îndreptată acuma către poporul de legământ al lui Dumnezeu de pe pământ. Rămășița credincioasă are acuma o deosebită bucurie de faptul că ei sunt înstrânsă legătură cu mai marele decât Moise, care va justifica Numele lui Iehova. — V. 15. 7. 33.

5 Decembrie (200)

Și Ieșurun se îngrășă, asvârli din picior; te-ai îngrășat, te-ai îngroșat; te-ai lătit. Și părăsi pe Dumnezeuul care-l făcu, și disprețui stânca mântuirii sale.

— 5. Moise 32:15.

Dela venirea Domnului Isus la Templu au existat unii aspiranți la Impărăție, cari se socoteau înțelepți și au devenit îngâmfași, revoltați și nelegiuți. „A se îngrășa” înseamnă „a-și da strălucire și a deveni gros”. Sunt unii, cari doresc mult să strălucească înaintea oamenilor, și aceștia au devenit necredincioși condițiunilor legământului lor. Ei devin nelegiuți, sau activează în mod nelegiuit, se codesc să observe calea lui Dumnezeu cum își îndeplinește lucrarea, și în schimb urmează metodele lor proprii egoiste. Clasa aceasta constituie pe „servul rău”, pe „omul fărădelegii”, pe „fiul pierzării”. Stânca cea mare este Iehova; și clasa „servului rău”, a „fiului pierzării” nesocotește îndrumările lui Iehova. — V. 1. 8. 33.

6 Decembrie (306)

Hotărîrea aceasta a fost luată în sfatul străjerilor, și pusă la cale înaintea sfinților, ca să știe cei vii că Cel Prea Înalt stăpânește peste împărăția oamenilor, că o dă cui îi place. — Daniel 4:17.

Cuvintele „împărăția oamenilor” nu se referă la împărățiile neînsemnate ale lumii reie a lui Satan, ci la împărăția sau domnia nevăzută de peste oameni. Faptul că Satan și-a putut continua domnia supremă peste oameni, nu se contrazice cu aceasta. Domnia nu și-a exercitat-o pe baza că doar ar fi întrecut pe Iehova sau că ar fi mai presus decât Iehova, ci pentru că Iehova a permis ca să se întâmple așa. La timpul hotărît, El va da puterea sau împărăția aceasta cui vrea; și acum a face cunoscut că a dat-o Domnului Isus Christos, și că are intenția ca Fiul său să primească 144.000 tovarăși, cari cu credincioșie au urmat în urmele pașilor Lui și cari rămân credincioși până la sfârșit. — V. Maiu 1934.

7 Decembrie (221)

Cine iubește pe tată, ori pe mamă.... pe fiu ori pe fiică mai mult decât pe mine, nu este vrednic de mine. — Matei 10:37.

Dacă creatura nesocotește pe Creator și apucă o cale de realizare de câștig personal, atunci aceasta înseamnă că umblă pe o cale condamnabilă. Rădăcina tuturor rețelilor și a rezultatelor nenorocite pentru aceia, cari au pășit odată pe calea serviciului lui Dumnezeu, este „iubirea de bani”, dorința după câștig egoist, indiferent de natura acestui câștig. Dacă adevărul găsește pe un om în starea, în care este îndatorat ca să se îngrijească de familia sa, întrucât exercită meseria de comerciant, atunci este îndreptățit ca să rămână lângă aceasta, presupunând că nu are alte mijloace pentru a se îngriji de cele necesare pentru ai săi, ce se cuvine pe drept să facă. Dacă însă Domnul se îngrijește de el și de cei atârnați de el, și pe lângă aceasta îi indică o poziție de serviciu în lucrarea sa, atunci credincioșia față de Dumnezeu pretinde dela dânsul, ca să rămână constant în serviciul Domnului și să nu apuce cumva o cale contrară, pentru a-și mulțumi vre-o dorință egoistă. — V. Aprilie 1934.

8 Decembrie (273)

Ca să știe că numai Tu, al cărui Nume este Iehova, Tu ești Cel Prea Înalt pe tot pământul. — Psalm 83:18.

Credincioșii nu se roagă pentru nimicirea dușmănilor cu scopul ca să-și satisfacă simțămintele lor personale față de acești dușmani. Cauza revine din nou la chestiunea de discuție pusă înaintea întregii creațiuni: Cine este Cel Prea Înalt? Chestiunea aceasta de discuție a fost ridicată înainte cu multă vreme de către Satan. Acuma trebuie să se decidă, deoarece a sosit timpul lui Dumnezeu stabilit pentru aceasta. Intrucât credincioșii știu despre faptul acesta, se roagă pentru executarea judecății sale de pedeapsă. Iehova nu pentru aceea va nimici pe dușmanii Lui, ca să-și mulțumască ura, cum au învățat unii oameni. Toate judecățile lui Iehova sunt drepte și adevărate, și în El nu se găsește nici o urmă de nedreptate, El va slărpi pe toți dușmanii Lui, pentru că prin această să servească cele mai bune interese ale dreptății; deoarece universul nu va putea fi curat înainte că toți dușmanii nu vor fi înlăturați. Cei nelegiuți niciodată nu ar pleca de bunăvoie; pentru aceasta trebuie să-i nimicească Dumnezeu. — V. 1. 5. 33.

9 Decembrie (10)

Luptă, lupta bună a credinței. — 1. Timot. 6:12.

Nimenca nu poate ca în același timp să urmeze cu credincioșie și grijă poruncile și în același timp „să ducă o viață liniștită și fără grijuri”. (1. Tim. 2:1, 2) Deacum încolo este o luptă. Rămășița va fi dușmănită cu ocazia transmiterii mărturiei, ea nu poate să fie credincioasă, dacă în legătură cu aceasta ar dori să ducă o viață liniștită și pașnică. Clasa Templului este pregătită pentru război, și pacea și liniștea ei nu vin dela domnitorii pământești, ci dela Iehova Dumnezeu. Ei au o liniște sufletească; dar liniștea lor este în Domnul, în vreme ce se luptă pentru cauza dreptății. (Isaia 26:2, 4) Cei ce se află în Templu și totodată pe partea lui Iehova, îl laudă și îl slăvesc cu înflăcărare și bucurie, în timp ce înaintează în luptă. Ei sunt luptători buni și credincioși și urmează conducerea lui Christos Isus, a marelui comandant suprem. Ei nu așteaptă pace și liniște din partea acelor, cari guvernează organizațiunea lui Satan. — V. 1. 7. 33.

10 Decembrie (175)

Iată tălcuirea acestui fapt, împărate. Te vor izgoni din mijlocul oamenilor, vei locui la un loc cu fiarele câmpului.... și șapte vremi vor trece peste tine. — Daniel 4:24, 25.

Omenirea cași împăratul Nebucadnețar a fost tăiată dela domnia peste pământ și dată afară din organizațiunea lui Dumnezeu, și-a ispășit omenia sa adevărată și a devenit bestială, și însușirile acestea s'au demonstrat în special în domnitorii pământului. Chiar și suveranul, Lucifer, a fost tăiat dela organizațiunea lui Iehova și s'a făcut asemenea unui șarpe, unui bălaur și a unei bestie sălbatice, cântând pe cine să înghiță. Executarea sentinței roștite asupra lui Satan a fost amânată până la anul 1914, și sfârșitul acestei întârzieri se indică clar în cele „șapte vremi”. Cași Nebucadnețar a fost silit să mănânce iarbă asemenea animalelor, astfel a mâncat și omenirea ceea ce a pus pe masă stăpânitorii bestiali. Numai aceia, cari prin Christos au căutat cu sârguință pe Dumnezeu, s'au nutrit din promisiunile Cuvântului lui Dumnezeu. — V. Maiu 1934.

11 Decembrie (325)

Eu vreau să plătesc și acestuia din urmă cu și lie.

Totașă, cei din urmă vor fi cei dintâi și cei dintâi vor fi cei din urmă. — Malei 20:14, 16.

Cei ce au fost chemați la Impărăție mai pe urmă și au intrat în serviciul viei, în ascultare față de poruncile Domnului cu bucurie trebuie să-i ocupe locul; și despre ei se spune că ei ca cei din urmă vor fi cei dintâi. Aceasta nu contribuie la aceea ca să se îngâmfe; ei ei preluase bunătatea Dumnezeului nostru, care le dă ocazie să-și dovedească neprihănirea înaintea Lui și să ia parte la justificarea Numelui său. Ei numai foarte puțin a trebuit să aștepte, până ce au primit plata, un denariu; deoarece numai foarte puțin au lucrat în vie. Ei au arătat că preluase bunătatea lui Dumnezeu, întrucât plini de bucurie au conlucrat și deatunci cu stăruință au cântat lauda sa. Iehova vrea să aibă o clasă curată și credincioasă a Templului, care în ceasul strămlorării celei mari să aducă roadele Impărăției. În vreme ce Dumnezeu a dăruit poporului său „numele nou” și i-a făcut atenți asupra faptului acesta, prin aceasta a făcut chiar curățirea și înlăturarea celor egoiști. — V. Februarie 1934.

12 Decembrie (290)

Cugetarea spirituală este viață și pace. — Romani 8:6.

A fi „cu getare spirituală” înseamnă că cugetul creației este îndreptat în spre aceea, ca să cunoască voia lui Dumnezeu, este hotărâtă în mod neînduplecat, ca neconținut să facă voia marelui Spirit, și anume fără a lua în seamă ceea ce poate să cugete sau să zică vre-o creatură. Cugetarea creaturii este capacitatea, cu care Dumnezeu a înzestrat-o, ca să cerceteze adevărul și să ajungă la o concluziune finală despre aceea, ce apoi îl îndeamnă la faptă. Voința este hotărîrea fermă a omului pentru a proceda, la care hotărîre va fi condus de cugetele sale. Întrucât spiritul său și l-a îndreptat spre aceea, ca să cunoască voia lui Dumnezeu și este hotărît neînduplecat, ca să o și îndeplinească îndată ce a cunoscut-o, niciodată nu se abate intențional dela ea. Pavel a scris fraților săi că serviciul rațional al urmașului Domnului Isus Christos constă în aceea, ca să se consacreze cu totul lui Dumnezeu. — V. 15. 1. 33.

Nu vom adormi toți, dar toți vom fi schimbați, într-o clipă, într-o clipă din ochi, la cea din urmă trâmbiță. — 1. Cor. 15 : 51, 52.

Aceasta este ultima trâmbiță, deoarece ea vestește că a început domnia lui Christos Isus „cui i se cuvine dreptul (de domnie)”, și că El va domni de acum încolo; și că niciodată mai mult nu va mai fi instalat un alt împărat, și nu va mai fi ocazie să mai răsunе o altă trâmbiță. Mai mult nu va mai fi lipsă să se justifice Numele lui Iehova, niciodată mai mult nu va mai avea loc un război și o nouă biruință, deoarece Armaghedonul este războiul cel din urmă și sub domnia lui Dumnezeu și a lui Christos dreptatea va dăinui în veci. „Trâmbița lui Dumnezeu”, „ultima trâmbiță” a început să răsunе, când Isus s'a sculat în anul 1914, ca să-și înceapă domnia; și ea va răsunа necontenit până ce organizațiunea lui Satan va fi stărpită, Numele lui Iehova va fi justificat și Christos Isus a câștigat o biruință definitivă în războiul Armaghedonului. În cursul acestui period de timp își are loc învierea morților și strângerea rămășiței în Templu. — V. Aprilie 1934.

Ca să știe cei vii că Cel Prea Înalt stăpânește peste împărăția oamenilor, că o dată cîi îi place, și înalță pe ea pe cel mai de jos dintre oameni. —

Daniel 4 : 17.

Cu toatăcă Isus este Fiul iubit al lui Dumnezeu, totuș a trebuit să sufere înjosire, ca să demonstreze dreptatea lui Iehova în chestiunea de discuție și ca să-și dovedească aptitudinea sa proprie pentru a fi justificatorul lui Iehova. Isus era blând și umilit. El însuș s'a arătat ca nimica și el însuș s'a înjosit, chiar până la moarte de rușine, și astfel a devenit cel mai înjosit. Pentru aceea i-a plăcut lui Iehova ca să pună peste împărăția sau stăpânirea oamenilor „pe cel mai de jos dintre oameni.” (Fil. 2 : 7—11) Iehova în felul acesta stabilește însușirea aceuia, cui îi dă Împărăția. Cei uniți cu Isus Christos în Împărăție, trebuie să pozează aceleaș însușiri, și pentru aceasta sunt cei mai de jos de pe pământ aceea, pe cari Domnul îi folosește în scopul său. — V. Mai 1934.

Deaceea, orice ați spus la întunec, va fi auzit la lumină; și orice ați grăit la ureche, în odăile, va fi vestit depe acoperișul caselor. — Luca 12 : 3.

Rămășița care obișnuște să se adune în camerele sale sau în localul de adunare, ca acolo să cerceteze împreună în Cuvântul lui Dumnezeu, constată acolo lămurit ce are de făcut: acesta este adevărul care le-a fost descoperit prin Templu; și după aceea li este dator, ca să urmeze poruncile Domnului și ca martorii lui Iehova să dea în știre altora adevărurile acestea. Domnul cu ingerii săi se află în Templu; și cine neglijează sau se codește să dea ascultare poruncilor sale, acela leapădă pe Domnul înaintea ingerilor și a oamenilor. Domnul a impus rămășiței în Templu o obligațiune, și pune accent când spune: „Eu vă spun: pe oricine mă va mărturisi înaintea oamenilor, îl va mărturisi și Fiul omului înaintea ingerilor lui Dumnezeu; dar cine se va lepăda de mine înaintea oamenilor, va fi lepădat și el înaintea ingerilor lui Dumnezeu.” — V. 15. 12. 33.

Acum așa vorbește Domnul! Iată cum vei cunoaște că Eu sunt Iehova: Am să lovesc apele riului cu toiajul din mâna mea; și ele se vor prefăce în sânge.

— 2. Moise 7 : 17.

Iehova trimite pe martorii săi prin „mâna” sa Christos Isus, ca să ducă oamenilor de pe pământ mărturia sa, și să prevestească domnitorilor că a sosit timpul, când poporul lui Dumnezeu are de mers pe muntele lui Dumnezeu, adică la împărăție și să-și demonstreze Domnului Iehova devotamentul lor și să le spună că Împărăția lui Dumnezeu este singura speranță pentru lume, și că Satan și organizațiunea lui trebuie să înceteze ca să mai asuprească poporul și să-l țină în sclăvie. Când Iehova a schimbat în sânge apele Nilului, aceasta a fost un aviz lui Faraon și prin urmare lui Satan și organizațiunii sale că comerțul mondial a apus și este mai mort. Martorii lui Iehova trebuie să continue să vestească mărturia, până ce se va prăbuși fiecare parte a organizațiunii lui Satan. — V. 15. 6. 33.

Și toți copacii de pe câmp vor ști că Eu, Iehova, am pogorît copacul care se înălța și am înălțat copacul care era plecat. — Ezechil 17 : 24.

Înălțarea vine dela Iehova și numai aceia au parte de ea, cari îi sunt necondiționat ascultători. Suveranitatea de peste pământ (ilustrată prin copac) s'a schimbat; totuș schimbarea aceasta nu are loc înainte de expirarea „celor șapte vremi”, și aceasta a avut loc în 1914 când Iehova a pus pe Fiul său iubit pe tron, pe muntele cel sfânt Sion și l-a trimis să stăpânească. Aceasta dovedește că „copacul mare din mijlocul pământului”, pe care l-a văzut în vis Nebucadnețar (Dan. 4 : 10—18), este Satan și organizațiunea lui de peste oameni, și că organizațiunea principală a lui Iehova sunt Christos Isus și cei subordonați Lui; și acesta este copacul nou, sau organizațiunea nouă, în care trebuie să nădăjduiască neamurile. Martorii lui Iehova, cari petrec acuma pe pământ au obligațiunea, ca să facă de cunoscut adevărurile acestea mari aceloră, cari doresc să le audă. — V. Maiu 1934.

Fii credincios până la moarte, și-ți voi da cununa vieții. — Apoc. 2 : 10.

Unșii credincioși (reprezențați prin adunarea din Smirna) sunt aceia, cari primesc răsplata vieții vecinice, pe care o vor primi, după ce „au fost răpiți întru întâmpinarea Domnului în văzduh”, adică au fost strânși la El în Templu, și după ce ei s'au dovedit credincioși întru îndeplinirea obligațiunilor primite dela Domnul. Apostolul indică pe rămășița credincioasă de pe pământ, când scrie: „Cât privește venirea Domnului nostru Isus Christos și strângerea noastră laolaltă cu El, vă rugăm fraților,” care strângere are loc în Templu. Așa se adună „întâmpină pe Domnul în văzduh”, adică într-o stare, ce nu se poate observa de ochi naturali. Dacă sunt adunați în Templu, atunci desigur că sunt la Domnul înviați și conștienți de prezența Lui în Templu; și din pricina aceasta au credincioșii aceștia o vedenie spirituală despre asemănarea sa, fața sa sau chipul său. — Ps. 17, 15. V. Aprilie 1934.

Toți locuitorii pământului sunt o nimica înaintea Lui; El face ce vrea cu oastea cerurilor... și nimeni nu poate să stea împotriva mâniei Lui, nici să-i zică: Ce faci?” — Daniel 4 : 35.

Stăpânitorii pământului din prezent se țin prea importanți și destoinici ca să se îngrijească de omenire, să-i nutrească și să-i cârmuiască. Ei sunt trufași și își închipue că sunt înțelepți. Acești domnitori pământului numiți de sine nesocotesc cu desăvârșire Cuvântul lui Dumnezeu și ei sunt o nimică. A fost voia lui Dumnezeu ca oastea rebelă din cer să fie aruncată jos, și voința Lui a fost executată cu grabă de către Christos Isus. Este voia lui Iehova, ca organizațiunea lui Satan să fie cu desăvârșire stinsă din existență. Și aceea este voința sa ca să nimicească toate grupele domnitoare, cari constituie o parte a organizațiunii lui Satan, și toate acestea vor fi duse la îndeplinire. Iehova numai pe oamenii binevoitori îi va cruța și scuti în timpul bătăliei celei mari. Voința sa va fi îndeplinită, și nimenea nu-i va putea împiedeca mâna. — V. Maiu 1934.

Dară eu prin dreplate văd fața ta; când mă deștept mă satur de chipul tău. — Psalm 17 : 15.

Rămășița din Templu are o vedenie despre chipul Domnului, deoarece ei obsearvă că El este prezent la unșii săi. Despre Moise stă scris: „Eu îi vorbesc gură către gură. Mă descopăr lui nu prin lucruri grele de înțeles; ci el vede chipul Domnului.” (4. Moise 12 : 8) Nu este nici o dovadă că Moise când Domnul a vorbit cu el „gură către gură” să fi văzut fața Domnului cu ochi naturali; totuș Moise a știut că Iehova era prezent, și el a văzut „chipul (asemănarea) lui Iehova”. Moise este o ilustrațiune a lui Christos, și în aceasta se cuprinde câte odată și rămășița ca membrele corpului lui Christos. Se pare deci că există o relație directă între textele scripturale cari declară că Dumnezeu a vorbit cu Moise gură către gură, și iarăși că rămășița credincioasă privește fața sau prezența Domnului, după ce a fost îmbrăcată în Templu cu mantia dreptății. — V. Aprilie 1934.

Dacă deci ochiul tău cel drept te face să cazi în păcat scoate-l și leapădă-l dela tine; căci este spre folosul tău să piară unul din mădularele tale, și să nu-ți fie aruncat tot trupul în Gheena. —

Matei 5:29.

Egoismul sau lipsa de iubire face că cei nemulțumiți cârtesc și ochiul lor este rău. Această iubire de sine este aceea, care împiedecă pe aceștia să intre în Împărăție. Isus a prescris leacul pentru aceștia. O scăpare a lepăda egoismul dela sine și a primi leacul spre a-l aplica, pe care Domnul l-a prescris, desigur că va conduce în nenorocire. Iehova vrea să aibă o clasă a Sanctuarului, care este cu totul liberă și curată de dorința egoistă de înălțare. Curățirea ei mai înseamnă că toți aceia, cari doresc în mod egoist să ocupe o poziție de onoare, în care să poată străluci înaintea oamenilor, vor fi dați afară. Această lucrare de curățire sau separare este în curs dela primirea „numelui nou”. Cei ce au fost despărțiți astfel de către organizațiunea lui Dumnezeu, se vaelă, se plâng și crâșnesc cu dinții împotriva credincioșilor. — V. Februarie 1934.

Atunci neamurile vor vedea mântuirea ta, și toți împărații slava ta; și-ți vor pune un nume nou, pe care-l va hotări gura lui Iehova. — Isaia 62:2.

Dupăce Iehova a scos dintre neamuri un popor pentru Numele său, i-a adus spre Sion și i-a încorporat în organizațiunea sa, îi cinstește cu Numele său mare ca membrii ai lui Christos. Aceasta este cinstea și slava, pe care nimeni altul nu poate s'o aibă. Precum Christos este marele Martor al lui Iehova, tot astfel toți aceia cari au fost făcuți una cu El și cărora le-a dăruit numele nou, asemenea trebuie să fie martori pentru Numele lui Dumnezeu și a lui Christos. Pentru aceasta vorbește Iehova către ei: „Voi sunteți martorii mei,.... căci Eu sunt Dumnezeu”, ce înseamnă, Cel Prea Înalt, afară de care nu este altul. Christos Isus este marele Martor față de toți aceia, cari se află acum în Sion; și cine dorește să rămână în Sion, trebuie să fie un martor pentru Iehova și Împărăția Lui. — V. Februarie 1934.

Nu se sfârșise încă vorba aceasta a împăratului, și un glas s'a pogorit din cer și a zis: Află împărate Nebucadnețar, că ți s'a luat împărăția.—Daniel 4:31.

Aceasta se împlinește în măsură mai mare asupra lui Satan și organizațiunea sa, și își ajunge culmea în împărăția lui Christos și în căderea organizațiunei dușmane. Nebucadnețar s'a mândrit, și în acelaș fel s'a mândrit și Satan cu organizațiunea mondială, în vreme ce s'a lăudat cu aceea că ar fi a lui. Trufie sufletească este o uriciune în ochii lui Dumnezeu. Pentru aceasta s'a luat împărăția dela Nebucadnețar, dupăcum și Lucifer în răzcoala lui a pierdut dreptul său la domnia supremă. Atunci a încetat și ocolirea omului de către „înaltele stăpâniri”, ale organizațiunei lui Iehova; și de atunci numai acelora și-a înlins favoarea, cari și-au păstrat neprihănirea față de El. — V. Maiu 1934.

Totășa cei din urmă vor fi cei dintâi și cei dintâi vor fi cei din urmă; pentrucă mulți sunt chemați, dar puțin sunt aleși. — Matei 20:16.

Cei aleși, întrucât poartă Numele lui Iehova, trebuie să se dovedească credincioși și desinteresăți față de El. Oare lucrul de mărturie terminat s'a întrucât pilda cu denariul s'a împlinit? — Dimpotrivă, cei cu bucurie au primit „numele nou” găsesc că încă mult lucru mai este și îl fac cu inimă plină de bucurie. Acestor credincioși, priceperea parabolei le servește spre mângăere și încurajare, pentrucă prin aceasta devin destoinici să înțeleagă mai clar că cu credincioșie și devotament trebuie să aducă roadele Împărăției spre cinstea Numelui său, dacă doresc să-și păstreze neprihănirea față de Iehova, și în sfârșit să poată lua parte împreună cu Christos Isus la slava Împărăției. Cei ce folosesc în mod cuvenit „denariul” sau numele nou și aceasta o fac cu credincioșie și fără murmur, vor rămânea cu Christos Isus pe muntele Sionului. — V. Februarie 1934.

El, dimpotrivă, după ce a adus o singură jertfă pentru păcate, s'a așezat pentru toldeana la dreapta lui Dumnezeu, și așteaptă de acum ca vrăjmașii Lui să-i fie făcuți așternut al picioarelor Lui. -- Evrei 10:12, 13.

Isus a trebuit să aștepte până la vremea stabilită de Iehova, pentru nimicirea dușmanului și a organizațiunii sale. În cursul acestui timp de așteptare s'au întâmplat două lucruri importante: 1) Iehova a permis Diavolului să rămână în picioare, și să-și continue activitatea, ca să-și susțină atitudinea în chestiunea de discuție și Satan a făcut aceasta prin tot felul de înșelăciune, amăgire și asuprire, în special cu ajutorul religiei sale înșelătoare; 2) dintre oamenii imperfecti Iehova a ales o oaste, pentru ca să-i unească cu Christos; aceștia trebuie să-și dovedească devotamentul lor desăvârșit față de Iehova și să fie făcuți soții lui Christos în Sion; ei trebuie să vestească Numele lui Iehova pe tot pământul și astfel să dea o dovadă maideparte că Satan este un mincinos și înșelător. „Dar te-am lăsat să rămâi în picioare:... și Numele meu să fie vestit în tot pământul.” — V. Ianuarie 1934.

Ce vă spun Eu la întunec, voi să spuneți la lumină; și ce auziți șoptindu-se la ureche, să propovăduiți de pe acoperișul caselor. — Matei 10:27.

Cuvântul „întunec” folosit în textul acesta înseamnă ascunziș. Intrucât Domnul a strâns pe ai săi la sine în Templu, se află acolo, unde-i învață; și tot ceea ce se petrece aici înăuntru este necunoscut, ascuns și întunec pentru cei ce stau înafară. Clasa Templului se compune din copiii lui Iehova, și ei primesc învățătură dela El, prin Christos Isus, Capul clasei Templului. (Isaia 54:13) Acești credincioși se află în umbra Celui Prea Înalt (Psalm 91:1) În acest loc secret, sau loc ascuns pentru lume, în special pentru reprezentanții lui Satan, este întunec. Domnul învață și îndrumază pe poporul său despre aceea ce trebuie să facă. Acolo își descopere lor scopul său, și îi trimite, ca să-l îndeplinească. -- V. 15. 12. 33.

Chiar în clipa aceea, s'a împlinit cuvântul acela asupra lui Nebucadnețar. A fost izgonit din mijlocul oamenilor, a mâncat iarbă ca boii... până i-a crescut părul ca penele vulturului, și unghiile ca ghiarele paserilor. — Daniel 4:33.

Ce cădere adâncă din poziția lui înaltă de împărat și domnitor al lumii! Așa a căzut și Lucifer din poziția lui înaltă ca domnitor suprem al pământului și a devenit stricat de tot. Reprezentanții lui oficiali de pe pământ, cari au stăpânit asupra oamenilor, și în acelaș fel și-au exercitat domnia în mod bestial în toate vremile. Organizațiunile cunoscute ca catolice de sub conducerea papei, și organizațiunile protestante conduse de preoți au practicat trufie și venerațiune reciprocă de oameni și au disprețuit Cuvântul lui Dumnezeu și din pricina aceasta sunt o uriciune în ochii lui Dumnezeu. Asemenea fiarelor sălbatice, s'au nutrit de pe masa elementelor lumii lui Satan. La sfârșitul celor șapte vremi simbolice, adică 1914, elementele stăpânitoare ale națiunilor, îndeosebi a „Creștinătății” s'au aruncat uși asupra altora ca bestiile sângeroase. — V. Maiu 1934.

Cine a auzit Cuvântul meu, să spună întocmai Cuvântul meu. — Ier. 23:28.

Nici un om și nici un guvern întemeiat de oameni nu poate să acorde martorilor lui Iehova privilegiul, ca să predice Evanghelia; din acelaș motiv iarăși nu poate să scurteze sau să interzică vre-un om sau un guvern omenească mesajul Evangheliei ce trebuie vestit. Dumnezeu a poruncit, ca să se dea în știre domnitorilor că El a hotărât să nimicească cu desăvârșire organizațiunea lui Satan, din care ei înșiși constituie o parte; a mai poruncit El, ca poporul să fie încunoștiințat despre scopul său, pentru ca ei să poată ști, că El este Cel Prea Înalt, și să le dea ocazie, ori să ocupe loc pe partea lui Satan și să piară, ori pe partea lui Iehova și să trăiască. Acesta este mesajul lui Iehova și nu a vre-unui om. Nici o organizațiune omenească nu are dreptul ca să cenzureze vestirea acestei vești, sau să o interzică, și cei ce o fac totuși, procedează pe riscul lor propriu. — V. 1. 7. 33.

Până vor trece două mii trei sute de seri și dimineți; apoi sfântul locaș va fi curățit! — Daniel 8:14.

Aceasta înseamnă justificarea și biruința dreptății. Aceasta dovedește că rămășița ocupă o poziție hotărâtă și lămurită pe partea lui Iehova, este cu totul devotată Lui și Impărăției sale și se dovedește ca neprihănită. Iehova nu va îngădui ca cineva să facă parte din organizațiunea aceasta, care cumva nu este în armonie cu Impărăția și lucrarea ei. Domnul a descoperit lui Daniel că pe vremea sfârșitului „mulți vor fi curățiți, albiți și lămurii”. (Dan. 12:10) Aceasta corespunde întocmai venirii lui Christos la Templu în anul 1918, ca să țină judecată. Aceasta semnaleză începutul lucrului de separare sau curățire a Templului. Curățirea clasei Săntuarului trebuie să se sfârșească la 2300 zile după „urciunea (nelegiuirea) pustiirii”, care a început la 25 Maiu 1926, și nu la 2300 zile după începutul judecății. — V. 15. 9. 33.

Dumnezeul cel vecinic este un loc de adăpost, și sub brațele Lui cele vecinice este un loc de scăpare. El a izgonit pe vrăjmaș dinaintea ta, și a zis: Nimi-cește-l! — 5 Moise 33:27.

Cine din rămășiță se va mai teme de vre-o parte a organizațiunii lui Satan, în timp ce răsună în urechile sale promisiunea aceasla scumpă din gura Atotputernicului? Cel ce se teme de oameni sau de Diavol va cădea într-o cursă; acela însă, care are deplină încredere în Dumnezeu, nu va fi zguluit. Promisiunea scumpă a lui Iehova, de a purta pe poporul său pe brațele Lui vecinice niciodată nu a găsit aplicare înainte de strângerea celor aprobați în Templu. Aceștia devin o parte a oastei, care înaintează în luptă sub comanda lui Christos Isus, și înaintea acestei forțe armată dușmanul cu totul sigur va cădea. Iehova dă acum asigurarea deplină că El va izgoni și va nimici pe dușman, și El poruncește poporului său de legământ, ca să lase să răsunare adevărul acesta mare. — V. 1. 8. 33.

După trecerea vremii sorocite, eu, Nebucadnețar, am ridicat ochii spre cer, și mi-a venit iarăș mintea la loc. Am binecuvântat pe Cel Prea Înalt, și am lăudat și slăvit pe Cel ce trăiește vecinic. — Daniel 4:34.

Dupăce Nebucadnețar și-a reprimat mintea, a ilustrat el puterea împărătească exercitată de Christos Isus. Timpul era sosit pentru instalarea Impăratului legal al pământului ca domnitor, și ca atare este reprezentat de către unul, care recunoaște Numele lui Iehova și îl înalță și declară că Iehova este Cel Prea Înalt, și că afară de El nu este altul. Proclamațiunea, care este introducerea la capitolul patrulea, Christos Isus a lăsat să răsună. Martorii lui Iehova de pe pământ se bucură de privilegiul să dea în știre proclamațiunea între oameni. Astfel Nebucadnețar, cu ocazia când face proclamațiunea, închipue puterea împărătească exercitată de Christos Isus, Impăratul împărăților, și acesta este umplut cu pricepere și cu Spiritul lui Iehova. — V. Maiu 1934.

Matei 26:41.

„Veghiați și rugați-vă, ca să nu cădeți în ispită; duhul, în adevăr, este plin de râvnă, dar carnea este neputincioasă.”

Psalm 34:17—19.

„Când strigă cel fără prihană, Domnul aude, și-i scapă din toate necazurile lor. Domnul este aproape de cei cu inima înfrântă, și mântuiește pe cei cu duhul zdrobit. De multe ori vine nenorocirea peste cel fără prihană, dar Domnul îl scapă totdeauna din ea.”

Observație. Numerii închiși în paranteze, puși în capul textelor zilnice în partea dreaptă, se refer la cântarea respectivă a acelei zile.